

TIISTAI 20. LOKAKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Parlamentin päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

4. Päätös kiireellistä käsittelyä koskevasta pyynnöstä

Ehdotus neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta (KOM(2009)0539 – C7-223/2009 – 2009/0152 (CNS))

Paolo De Castro (S&D), maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, käsittelemme jälleen kerran maitoalan kriisiä.

Tämän kriisin dramaattisuus aiheuttaa meille edelleen huolta, ja Euroopan maanviljelijät ilmaisevat huolenaiheita vaikeuksistaan ja tulevaisuudestaan. Parlamentti on jo ilmaissut näkemyksiään tästä asiasta. Se on hyväksynyt päätöslauselman, johon sisältyvät ehdotuksemme, ja komission ehdotuksen maitojauheen ja voin interventiojakson jatkamisesta, jonka lisäksi lisäsimme pyynnön juuston yksityistä varastointia koskevasta toimesta. Huomautimme silloin, että komission ehdottamat toimet eivät olleet alkuunkaan riittäviä.

Meidän on nyt päätettävä, hyväksymmekö kiireisen käsittelyn, jotta yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 186 artikla ulotetaan maitoalaan, eli että komissio voi päättää markkinakriisissä hätätoimien toteuttamisesta ilman, että parlamentti soveltaa normaalia menettelyä. Eilen illalla pidettiin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ylimääräinen kokous asiasta, ja komission jäsen Fischer Boel osallistui siihen.

Haluaisin omasta ja johtamani valiokunnan puolesta kiittää komission jäsentä vierailusta parlamentissa aivan Luxemburgissa järjestetyn maatalousneuvoston päätyttyä. Tämä ele oli huomaavainen, ja arvostamme sitä.

Arvoisa puhemies, keskustelu oli eilen illalla hyvin kiihkeää ja parlamentin jäsenet esittävät paljon kritiikkiä. Ensinnäkin huomautettiin, että komissio toimi hitaasti eikä ymmärtänyt meneillään olevan kriisin vakavuutta tarpeeksi hyvin.

Sen jälkeen esitettiin vastalause, että 186 artiklan nojalla viedään parlamentin päätöksenteko-oikeus, jolloin komissiolle annetaan vapaat kädet. Lisäksi todettiin, että komission olisi pitänyt saattaa enemmän varoja käyttöön kriisin ratkaisemiseksi. Nämä ovat oikeutettuja huolenaiheita, joista olemme osittain samaa mieltä.

Arvoisa puhemies, minun on kuitenkin myönnettävä, että komissio on ponnistellut ja edistynyt asiassa sekä osoittanut, että se suhtautuu vakavasti parlamentin kantaan ja toiveisiin. Se selvitti, miten se aikoo käyttää 280 miljoonan euron rahastoa. Muistutan, että äänestämme tästä torstaina, kun vuoden 2010 talousarvo hyväksytään. Lisäksi se esitti joitain tulevia toteutettavia toimia, kuten juuston yksityisen varastoinnin ja *de minimis* -tuen enimmäismäärän lisäämisen 7 500 eurosta 15 000 euroon, mitä pyydettiin syyskuussa hyväksymässämme päätöslauselmassa.

Vaikka tiedän, että tämä ei vielä riitä, uskon kuitenkin, arvoisa puhemies, että meidän pitäisi tänään äänestää tämän kiireellisen käsittelyn puolesta. Euroopan maanviljelijät odottavat vastauksia välittömästi, ja liian paljon aikaa on jo tuhlatu.

Meidän on tänään otettava vastuu asioiden käsittelyn nopeuttamisesta, jotta kriisiin voidaan vastata. Hyvät parlamentin jäsenet, meidän olisi osoitettava samaa vastuullisuutta, joka vallitsee valmistelutyössämme Lissabonin sopimuksesta, jonka perusteella maatalousasioissa sovelletaan yhteispäätösmenettelyä.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, me olemme kiireellistä käsittelyä vastaan. Syy ei ole se, etteikö kiireellisiä toimia tarvita, mutta meidän mielestämme komissio ei toteuta oikeita toimenpiteitä eikä se halua tai voi ratkaista tämänhetkistä maitoalan kriisiä.

Komissio ei ole osa ratkaisua vaan oikeastaan itse ongelma. Meidän on siksi todettava, että komissio on itse aiheuttanut osan ongelmista lisäämällä maidon määrää. Se ei reagoinut asiaan kuukausiin, ja kriisi jatkui edelleen. Komission jäsen kertoi meille ainoastaan neljä viikkoa sitten, että mitään ongelmia ei ollut, että markkinat kohentuisivat ja meidän olisi oltava kärsivällisiä. Kaikista eri komissioista juuri tälle annamme valtuudet ja edellytämme siltä avunantoa. Ei, en usko, että tämä on oikea lähestymistapa.

Komissio ei pystynyt vielä eilenkään ilmoittamaan meille, mihin lisärahoitus käytetään. Komissio puhuu uudelleenjärjestelystä. Kaikki uudelleenjärjestelyt ovat merkinneet viime vuosina maidontuottajien määrän pienentämistä. Komissio ei ole ilmoittanut, miten se aikoo vahvistaa eteenpäin pyrkiviä tuottajaorganisaatioita. Ei, se haluaa jatkaa vientitukien käyttämistä. Emme ole kuulleet mitään vastausta siihen, miten voimme vahvistaa tuottajien asemaa niiden taistelussa supermarketteja vastaan. Komissio ei pystynyt esittämään mitään ratkaisuja tähänkään asiaan eilen. Näiden syiden vuoksi epäilemme, pyrkiikö komissio todella kaikkiin keinoihin ratkaisemaan tämän kriisin. Annamme avoimen valtakirjan komissiolle tietämättä, mitä se aikoo tehdä, miten se toteuttaa toimet ja millä keinoilla se aikoo ne toteuttaa.

Kuitenkin eräs toinen seikka oli keskeinen, kun päätimme tämän menettelyn hylkäämisestä. Euroopan parlamentti on pitkään pyrkinyt saamaan enemmän oikeuksia etenkin maatalouden alalla. Mutta juuri kun Lissabonin sopimus saadaan ratifioitua, ensimmäinen tekemme on antaa nämä oikeudet jälleen pois! Tätä ei voida millään hyväksyä. Parlamentin uutena jäsenenä pidän tätä merkillisenä. Meidän on käytettävä oikeuksiamme, meidän on käytävä keskusteluja parlamentissa ja meidän oltava peräsimessä. Myös me olemme vastuussa, ja hyväksyn tämän mielelläni. Emme saa kuitenkaan luopua mistään vastuusta. Tämän vastuun kantaminen on meidän parlamentin jäsenten tehtävämme. Meidän on annettava maidontuottajille merkittävää ja pitkäaikaista apua.

(Suosionosoituksia)

Albert Deß (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komission esittämä pyyntö kiireellisen käsittelyn soveltamisesta ei ole täydellinen. Olen osittain samaa mieltä edellisen puheenvuoron esittäjän kanssa. Maidontuottajille annetaan kuitenkin väärä kuva, jos kiireellistä käsittelyä ei sovelleta, sillä he odottavat ainakin alustavia toimenpiteitä. Sen vuoksi kannatan pyyntöä tämän kiireellisen käsittelyn soveltamisesta.

Meillä on tämän menettelyn aikana mahdollisuus parantaa esitystä tarkistuksilla ja, kuten Martin Häusling totesi, antaa valtuudet. On aivan mahdollista, että valtuuksien käytölle voidaan asettaa aikaraja, joten annamme komissiolle valtuudet kahdeksi vuodeksi ennen kuin päätämme asiasta uudelleen. Pyydän sen vuoksi tukeanne, jotta tämä pyyntö kiireellisen käsittelyn soveltamisesta lisätään esityslistalle.

(Suosionosoituksia)

(Parlamentti hyväksyi kiireellistä käsittelyä koskevan pyynnön.)⁽¹⁾

5. Ilmastomuutos ja kehitysmaat Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutoskonferenssissa Kööpenhaminassa (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat ilmastomuutoksesta ja kehitysmaista Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutoskonferenssissa Kööpenhaminassa.

⁽¹⁾ Lisätietoja: ks. pöytäkirja.

Andreas Carlgren, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, olemme ratkaisevassa vaiheessa. Koko maailma allekirjoittaa ainoastaan kahden kuukauden kuluttua sopimuksen Kööpenhaminassa ilmastomuutoksen haasteisiin vastaamisesta. Sopimuksen on täytettävä kolme edellytystä: ilmaston lämpeneminen on pidettävä kahdessa celsiusasteessa, kaikki kansat on otettava mukaan ja tulevaisuuden toimia on sovittava korkeampaan tavoitetasoon, kun uutta tietoa on käytössä.

Ainoastaan 48 päivää ennen YK:n suurta ilmastokokousta on korkea aika, että poliittinen tahto johtaa konkreettisiin toimiin. Neuvottelut edistyvät kuitenkin liian hitaasti. Useita keskeisiä kysymyksiä ei ole vielä ratkaistu. Monet valitsevat helpon tien ja antavat periksi pessimismille.

Haluan tehdä yhden seikan täysin selväksi: EU:ta ei ole luotu tätä varten.

Haluamme, että EU osoittaa johtajuutta ilmaisemalla selkeän, yksiselitteisen poliittisen tahdon. Kattava ja kunnianhimoinen sopimus ilmastomuutoksesta on puheenjohtajavaltio Ruotsille erittäin tärkeä.

EU:n vastaus neuvotteluongelmiin on toiminnan tehostaminen. Meidän on vietävä asioita eteenpäin, jotta varmistetaan, että pääsemme tarvittavaan maailmanlaajuiseen sopimukseen. Otamme vastaan haasteen siitä, että maailman muut kansat otetaan kanssamme sopimukseen, jolla pyritään riittävästi vastamaan ilmastomuutoksen haasteeseen. Sen vuoksi pyrimme kaksivaiheiseen lähestymistapaan: ensinnäkin lähetämme vahvan viestin kauppakumppaneillemme ja toiseksi tiivistämme EU:n rivejä vahvojen neuvotteluvaltuuksien puolesta ennen Kööpenhaminan konferenssia. EU on jo luonut tälle perustan Euroopan parlamentin ja neuvoston joulukuussa 2008 hyväksymän ilmasto- ja energiapaketin ansiosta.

Haluaisin esittää erityiset kiitokseni monen parlamentin jäsenen sitoutumisesta ilmasto- ja energiapakettia koskevaan työhön. Euroopan parlamentin tuolloin tekemä päätös tarjoaa EU:lle vahvan neuvotteluaseman. Tällä viikolla otetaan käyttöön viimeiset palapelin palat, jotta saadaan kattava kuva tästä vahvasta neuvotteluasemasta. Neuvottelut saatetaan loppuun Eurooppa-neuvostossa ensi viikolla ja tiedän, että monet teistä seuraavat tätä tarkasti. Olen iloinen, että eräillä teistä on mahdollisuus olla mukana Kööpenhaminassa. Olen myös tyytyväinen parlamentin tällä hetkellä valmistelemasta päätöslauselmasta.

Päästöt on rajoitettava tasolle, jolla ilmaston lämpeneminen pidetään alle kahdessa celsiusasteessa. Tämä merkitsee, että tämänhetkiset tarjoukset eivät riitä. EU vähentää päästöjä 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, jos muut osapuolet esittävät riittäviä sitoumuksia. Me pidämme 30 prosentin tavoitetta keinona saada muita puolellemme ja lisätä niiden pyrkimyksien kunnianhimoisuutta. Päästöjä olisi vähennettävä ainakin 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä. Pelkästään EU:n toteuttamat toimet eivät riitä varmistamaan, että ilmasto ei lämpene yli kahdella celsiusasteella. Kaikki on saatava mukaan. Olemme nähneet rohkaisevia merkkejä esimerkiksi Japanin uudelta hallitukselta. Meidän on kehoitettava muita teollisuusmaita, etenkin Yhdysvaltoja, kohentamaan pyrkimyksiään.

Kehityksmailla on mahdollisuus aikaansaada kestävä kehitys samalla kun päästöjä vähennetään. Tämä merkitsee vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaa kasvua, ilmastopolitiikan sisällyttämistoimia ja kansallisten kehitysstrategioiden mukauttamista. Tämä on tapa varmistaa, että ilmasto- ja kehitystoimet sisällytetään kaikkiin poliittisiin päätöksiin ja että kasvu on kaikille hyödyksi: kyseessä on tapa rakentaa ja avata demokraattista hallintoa, edistää tasa-arvoa sekä torjua ja vähentää köyhyyttä.

Meidän on esitettävä erityisiä vaatimuksia nopeasti kasvaville kehittyville valtioille, etenkin Kiinalle, joka aiheuttaa eniten päästöjä. Päästöjä on vähennettävä siten, että vuoteen 2020 mennessä päästöjä vähennetään 30 prosentilla verrattuna tilanteeseen, jossa ei tehdä mitään.

Kehityskysymysten on oltava ehdottoman keskeisessä asemassa Kööpenhaminassa tehtävässä sopimuksessa. Eurooppa-neuvosto on todennut, että ilmastomuutos heikentää köyhyyden torjumista ja kestävä kehityksen aikaansaamista koskevia pyrkimyksiä. Ilmastomuutos uhkaa vuosituhatien kehitystavoitteita. Kehitysalan asiantuntijat osallistuvat myös neuvotteluihin. Korostamme erityisesti kehityskysymyksiä käynnissä olevissa neuvotteluissa.

Kaikkien valtioiden olisi vähiten kehittyneitä lukuun ottamatta jaettava vastuu ilmastomuutoksen torjumistoimien kustannuksista, mutta meidän kehittyneiden valtioiden olisi näytettävä esimerkkiä vähentämällä omia päästöjämme ja rahoittamalla tärkeitä toimia. Tarvitsemme yhteistyötä ja kehitysmaiden tukemista varten kestävä kansainvälisen rakenteen. Voisimme tällaisen rakenteen ansiosta tarjota apua kaikkein köyhimmille ja heikoimmassa asemassa oleville valtioille, joihin ilmastomuutos vaikuttaa usein eniten. Tässä yhteydessä tarvitaan sopeutumistoimia.

Haluaisin lopuksi todeta, että EU aikoo ottaa vastuunsa vakavasti. Neuvosto on tietoinen tarvittavan rahoituksen määrästä. Komissio arvioi, että kustannukset ovat lähes 100 miljardia euroa vuodessa kehitysmaissa vuoteen 2020 saakka. EU on valmis antamaan rahoitusta nopeasti välittömiin toimenpiteisiin vuoteen 2012 ulottuvalla ajanjaksolla. Tällä pyritään lisäämään pohjoisen ja etelän välistä luottamusta ilmastoneuvotteluissa. Näillä Kööpenhaminan kokousta edeltävillä viimeisillä viikoilla edessämme on suuri haaste. Sen vuoksi pyydän teitä näyttämään tietä. Tarvitsemme jäsenvaltioiden hallitusten johtajuutta, kansallisten parlamenttien ponnisteluja sekä EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten tukea. Euroopan parlamentilla on erittäin tärkeä asema tässä työssä, jos haluamme saavuttaa tavoitteemme Kööpenhaminassa.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää teitä mahdollisuudesta esittää komission näkemyksiä tästä herkästä asiasta.

Olette jo tietoisia, että Kööpenhaminassa ei päästä kunnianhimoiseen sopimukseen, jos kehitysmaiden huolenaiheita ei oteta huomioon. Kyse ei ole ainoastaan kehittyvistä valtioista vaan myös erityisesti kaikkein köyhimmistä ja heikoimmassa asemassa olevista valtioista.

Hyvään sopimukseen pääseminen Kööpenhaminassa on yhteinen etumme. Kehitysmaat ovat ilmastomuutoksen suhteen haavoittuvimmassa asemassa. EU on ilmastomuutoksen torjunnan alan tärkein avunantaja ja johtaja. Meidän on yhdistettävä voimamme. Pohjoisen ja etelän vastakkainasettelulle ei ole sijaa, kun puututaan ilmastomuutokseen.

Menen vielä pidemmälle ja totean, että mikään liittouma ei voi olla määrätietoisempi ja tehokkaampi kuin sellainen, johon osallistuvat heikoimmassa asemassa olevat valtiot ja ne, jotka ovat tuoneet neuvotteluihin kunnianhimoisimmat ehdotukset tämän vitsauksen torjumiseksi, eli EU:n valtiot.

Heikoimmassa asemassa olevia valtioita koskeva yleinen lähestymistapamme, jossa on toimittu tähän mennessä maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittouman puitteissa, rakentuu kolmesta rinnakkaisesta toimesta, jotka liittyvät toisiinsa ja vahvistavat toisiaan.

Ensimmäinen on poliittisten liittoumien rakentaminen tehokkaamman ilmastomuutosta koskevan vuoropuhelun välityksellä. Kolme yhteistä poliittista julkilausumaa on tehty Afrikan alueen, Karibianmeren ja Tyynenmeren alueen sekä koko AKT-valtioiden ryhmän kanssa.

Toinen on ilmastomuutosta ja kehitystä yhdistävien asianmukaisten toimintalinjojen ja strategioiden edistäminen. Mielestäni ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutuminen ja vähähiiliset toimintalinjat on sisällytettävä kumppanimme laajempiin kehitystä ja köyhyyden vähentämistä koskeviin strategioihin. Olemassa voi olla ainoastaan yksi ilmastonäkökohdat huomioon ottava kehitysstrategia, jolla pyritään kestävään kehitykseen ja köyhyyden vähentämiseen. Kyse ei ole jommankumman vaihtoehdon valinnasta, vaan molemmat ovat välttämättömiä.

Näin ollen me kannatamme vähiten kehittyneiden maiden olemassa olevien kansallisten ilmastomuutokseen sopeutumista koskevien toimintaohjelmien toteuttamista.

Kolmas on riittävän EU:n rahoituksen varmistaminen ilmastomuutosta koskeviin toimiin erityisesti sopeutumista varten. Tämä on tärkein huolenaihe valtioille, jotka ovat alttiimpia ilmastomuutoksen vaikutuksille, mutta jotka tuskin aiheuttavat kasvihuonekaasupäästöjä.

Olemme ainoastaan 50 päivän päässä Kööpenhaminan kokouksesta. Odotukset ovat erittäin korkealla. Olemme huolissamme, koska neuvottelut ovat vaarassa joutua umpikujaan tällä hetkellä. Nyt on aika esittää ehdotukset. Juuri näin Eurooppa on tehnyt, ja me odotamme, että kumppanimme tekevät samoin.

Ensinnäkin olemme esittäneet sitoumuksiin liittyviä ehdotuksia. EU on jo esittänyt kunnianhimoisia tavoitteita ja sitoumuksia, jotka ovat tähän mennessä toiseksi kunnianhimoisemmat neuvotteluissa. Olemme jo taanneet yksipuolisesti, että päästöjä vähennetään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ja olemme sitoutuneet niiden vähentämiseen 30 prosentilla, jos muut ryhtyvät vastaaviin ponnisteluihin vastuunsa ja valmiuksiensa mukaisesti.

Toiseksi olemme tehneet ehdotuksia rahoituksesta. Olemme kaikki tietoisia, että rahoitusta koskeva sopimus on ratkaisevan tärkeä sopimuksen aikaansaamiseksi Kööpenhaminassa. EU antoi syyskuun puolessa välissä omat ehdotuksensa rahoituksesta, jotta neuvotteluissa edistytään.

Yksi niistä on tarve sille, että lyhyen aikavälin kansainvälistä julkista rahoitusta ilmastomuutoksen torjumiseen lisätään vuosina 2010–2012 ja että sitä käytetään ensisijaisesti kaikkein heikoimmassa asemassa

olevien kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden, pienten saarikehitysvaltioiden ja Afrikan valtioiden esittämiin kiireellisiin tarpeisiin, kuten Balin toimintasuunnitelmissa määritellään.

Toinen on EU:n valmius vastata osaltaan arvioituihin rahoitustarpeisiin. Julkisen rahoituksen osuudet perustuvat maksukykykriteereihin ja päästöjä koskevaan vastuuseen. Tämä voi johtaa siihen, että EU:n rahoitusosuus on vuodessa 2–15 miljardia euroa vuotta 2020 silmällä pitäen. Näistä ehdotuksista keskustellaan Eurooppa-neuvostossa lokakuun loppupuolella, ja ne ovat toivottavasti perustana lopulliselle EU:n neuvottelukannalle rahoitusasioista.

Pelkästään EU:n toiminta ei riitä. Toivomme todellakin, että muut kehittyneet valtiot seuraavat pyrkimyksiämme, kun paine kasvaa ennen Kööpenhaminan kokousta. Luotamme myös kehitysmaihin. Niiden on tartuttava ilmastonmuutosta koskevan rahoituksen tarjoamaan mahdollisuuteen, jotta ne sisällyttävät sopeuttamistoimet kehitysstrategioihinsa ja siirtyvät vähitellen pitkän aikavälin vähähiilisiin kehitystoimiin.

Vaikka painopiste on ollut tähän saakka köyhimpien ja kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kehitysmaiden sopeuttaminen, on kuitenkin perusteita edistää vähähiilisten kehitystoimien suunnittelua (esimerkiksi lieventäviä toimia), jotka sopivat yhteen kyseisten valtioiden köyhyyden vähentämistä koskevien tavoitteiden kanssa.

Välttämätöntä on, että keskitytään erityisesti metsien häviämistä torjuviin menettelyihin ja edistetään kestävää metsänhoitoa. Trooppisten metsien häviämisen torjuminen on suurin välitön lieventämistä koskeva haaste vähiten kehittyneille maille. Niille voidaan myöntää kansainvälistä tukea menettelyillä, joilla esimerkiksi vähennetään metsien hävittämisestä peräisin olevia päästöjä ja metsien rappeutumista.

Samoin puhtaan kehityksen mekanismin uudistamista koskevaan pohdintaan olisi sisällyttävä sen varmistaminen, että vähiten kehittyneille valtioille myönnetään tulevaisuudessa tasavertaisemmin kyseisen mekanismin investointeja.

Lopuksi sanon muutaman sanan ilmastonmuutoksen torjumiseen tarkoitetun rahoituksen jakelukanavista. Komissio ei kannata uuden rahoituksen käyttöönottamista. Ilmastonmuutoksen torjumiseen käytettävässä uudessa rahoituksessa olisi hyödynnettävä olemassa olevia ja mahdollisesti parannettuja jakelukanavia sekä edistettävä hajautettua alhaalta ylöspäin suuntautuvaa hallintorakennetta maan omien toimien tukemiseksi.

Karl-Heinz Florenz, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen nähdessäni teidät tässä keskustelussa varsinkin siksi, että olette ilmastonmuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan aikaisempi jäsen. Arvoisat neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, on aivan oikein, että Euroopan unionin pitää lähettää selkeä viesti Kööpenhaminaan. Seuraavan 50 päivän aikana todellinen toiminta ei ole Kööpenhaminassa vaan suljettujen ovien takana konferenssissa. Olen osallistunut tähän asiaan Riossa vuonna 1992 järjestetystä ilmastokokouksesta lähtien. Ilmapiiri ennen näitä konferensseja on aina samanlainen, mutta on myös mahdollisuuksia.

Hyvä komission jäsen, haluaisin, että pyrkisitte ponnekkaammin painostamaan Yhdysvaltojen kollegoitanne neuvotteluihin, koska te toimitte edelleen melko verkkaisesti, mihin meidän on puututtava. Minusta on oikein, että meidän ei pitäisi aloittaa nyt minkäänlaista rahoituskilpailua. Yksi osapuoli puhuu 15 miljardista ja toinen 30 miljardista. Jotkut haluavat vain yksinkertaisesti rahaa käyttöön ja ne haluavat 150 miljardia joka vuosi tästä lähtien. Meidän olisi luotava vaatimukset siitä, miten tätä rahaa käytetään. Voimme sen jälkeen tarjota merkittävän osuuden EU:lta, mutta se ei saa olla pohjaton kaivo.

Kriisistä on sanottu jo tarpeeksi. Haluaisin kuitenkin jälleen kerran käsitellä teollistuneella maailmalla, Yhdysvalloilla ja EU:lla, olevaa mahdollisuutta. Jos oikeat vaatimukset otetaan käyttöön, voimme kehittyä tehokkaasti. EU voi siten myydä tehokkaita koneita ympäri maailmaa esimerkiksi Kiinaan, jossa tällä hetkellä energiaa tuotetaan hyvin tehottomilla keinoilla. En näe pelkästään ilmastonmuutoksen muodostamaa uhkaa vaan myös mahdollisuuden edistää liiketoimintaa ja taloutta viimeisintä teknologiaa kehittämällä. Meidän on tartuttava tähän tilaisuuteen, meidän on oltava paljon rohkeampia ja meidän on toimittava yrittäjän tavoin, poliittisina yrittäjinä, sillä jos emme tee näin, niin toimimme huolimattomasti ja valitsemme väärän tien.

Arvoisa komission jäsen, toivotan teille paljon onnea ja paljon voimia. Jatkakaa eteenpäin positiivisesti. Ottakaa mukaan yhdysvaltalaiset ja intialaiset, niin asia on jo puoliksi toteutettu.

Véronique De Keyser, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, ilmastonmuutos johtaa yli 300 000 kuolemantapaukseen joka vuosi. Se vaikuttaa 325 miljoonaan henkilöön ja yli 90 prosenttia näistä henkilöistä, yli 90 prosenttia kuolemantapauksista, on kehitysmaissa.

Ilmastonmuutoksesta aiheutuvat taloudelliset menetykset ovat yli 125 miljardia Yhdysvaltojen dollaria vuodessa ja jälleen kerran kehitysmaiden vastattavaksi jää 90 prosenttia tästä summasta.

Nämä maat kärsivät samaan aikaan rahoituskriisistä, ilmastonmuutoksesta ja sääntelemättömän kapitalismin erittäin epätasa-arvoisista mekanismeista, jotka riistävät niitä kaikkialla maailmassa.

Mitä siis vaadimme? Ensinnäkin – ja on totta, kuten sanoitte, esitän puheenvuoron neuvostolle – käyttöön otettavaa laajamittaista ja pitkän aikavälin toimea ilmastonmuutoksen torjumiseksi, eli uutta kunnianhimoisempaa Kioton pöytäkirjaa. Sen vuoksi joulukuussa järjestettävä Kööpenhaminan huippukokous on niin tärkeä. Toiseksi rahoitusavun lisäystä tehdyissä sitoumuksissa, jotta 0,7 prosenttia bruttokansantuotteesta saavutetaan vuoteen 2015 mennessä. Kolmanneksi niiden uusien ilmastopakolaisten oikeudellista suojaa, jotka ovat alkaneet jo saapua.

Mitä aiomme tehdä heidän hyväkseen? Minne aiomme palauttaa heidät, jos he haluavat sattumalta tulla Eurooppaan? Libyaanko, koska tätä ehdotetaan kauppasopimuksessa, johon toivon teidän tutustuvan hyvä Karel De Gucht, tulevassa sopimuksessa, jonka teemme Libyan kanssa. Meidän on ehdottomasti laadittava kunnollinen suunnitelma ja luotava asianmukaiset keinot ympäristöpakolaisten virtojen hallitsemiseksi ja meidän on korjattava oikeudelliset puutteet, jotka vaikuttavat näiden maahanmuuttajien turvaan.

Minusta meillä on suuri vastuu, koska on selvää, että kyseessä on paljon enemmän kuin solidaarisuus. Kyseessä on todella maapallon tulevaisuus.

Corinne Lepage, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, meillä Euroopan parlamentin jäsenillä on kaksinkertainen vastuu ensinnäkin kansalaisillemme, jotka odottavat meiltä todellisia ponnisteluja Kööpenhaminassa ja toiseksi etelän valtioille, joita Eurooppa on tukenut ja joille se on ollut ehkä merkittävin tukija kansainvälisellä tasolla. Meidän on lähetettävä todellinen viesti etelän valtioille selkeällä taloudellisella sitoumuksella, jonka ansiosta on mahdollista sopia tukipaketista kehitysavun lisäksi. Tämän on oltava sovitulla tasolla, joka on 0,7 prosenttia. EU:n vuotuisen osuuden ei pitäisi olla alle 35 miljardia euroa vuoteen 2020 saakka ja vuodesta 2010 lähtien etelän valtioille olisi myönnettävä 5–7 miljardia euroa kaikkein kiireellisimpien tarpeiden kattamiseksi.

Toinen huomautukseni koskee rahoitustapaa. Emme aseta rajoja itsellemme, emmekä voi asettaa niitä siihen, että käytämme pelkästään nykyisiä rahastoja. Muita rahoitusjärjestelyjä on löydettävä, koska jos Kööpenhaminassa ei luvata rahoitusta, niin siellä ei päästä myöskään kunnianhimoiseen sopimukseen. Tämä tarkoittaa todennäköisesti, vaikka aihe on hyvin kiistanalainen, että meidän on otettava esiin verotusta koskeva kysymys, eräänlainen vihreä Tobinin vero, jolla rahoitetaan ilmastonmuutoksen torjuntaa.

Kolmanneksi metsien häviämistä koskevasta kysymyksestä, jonka osalta korostan, että se aiheuttaa 20 prosenttia nykyisistä kasvihuonekaasupäästöistä. On ehdottoman tärkeää, että voimme pitää kiinni tavoitteesta, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä metsien bruttokato on nolla. Haluaisin, että kiinnitätte huomiota metsien bruttokadon ja nettokadon väliseen eroon, koska luonnontilaiset metsät voitaisiin korvata poppeleilla, ja ajatus tämän takana olisi se, että tulos on sama. Me kaikki tiedämme, että tämä ei ole sama asia.

On totta, että meidän on suhtauduttava realistisesti teollisuuteemme, mutta meidän on suhtauduttava realistisesti myös omaan ja lastemme selviytymiseen.

Eva Joly, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Andreas Carlgren, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ei ole epäilystäkään siitä, että maailman tulevaisuus on vaakalaudalla Kööpenhaminassa. Sitä ennen vaakalaudalla on kuitenkin Euroopan unionin uskottavuus ilmaston lämpenemisen torjunnan kansainvälisessä kärjessä lokakuun lopussa Brysselissä. Jäsenvaltioiden on tehtävä ilmastoon liittyviä rahoitusehdotuksia, jotka ovat oikeassa suhteessa kohtalokkaaseen tilanteeseen.

Yhdessä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevan sitoumuksen, jonka toivon olevan kunnianhimoinen, kanssa tulevissa neuvotteluissa on tärkeää rahoituksen tarjoaminen, päästöjen vähentäminen ja ilmastonmuutokseen sopeutuminen kehitysmaissa.

Luvut puhuvat puolestaan: 100 valtiota, joista suurin osa on köyhiä, aiheuttaa vain 3 prosenttia maailman päästöistä. Vaikka kehitysmaat ovat aiheuttaneet vähiten kasvihuonekaasupäästöjä, ne ovat jo kärsineet niistä eniten.

Oxfamin tuoreen selvityksen mukaan 26 miljoonan henkilön on jo pitänyt siirtyä muualle ilmastonmuutoksen tai muunlaisen ympäristötuhon vaikutuksen vuoksi. Näiden ilmastopakolaisten määrä voi olla vuoteen 2050 mennessä enemmän kuin 200 miljoonaa henkeä. Ilmastonmuutoksen vaikutukset voivat tuhota joidenkin kehitysmaiden edistymisen sekä estää vuosittuhammen kehitystavoitteita toteutumasta.

Tässä ei ole sen vuoksi kysymys hyväntekeväisyydestä. Kyse on siitä, että otamme täyden vastuun ja luomme perustan oikeudenmukaiselle ja rauhanomaiselle maailmalle. Euroopan unionin nykyinen strategia ei sovi yhteen ympäristöalan diplomatian johtajien ilmaiseman kunnianhimon kanssa. Sen on lyötävä korttinsa pöytään nyt, jotta neuvottelut voidaan käynnistää.

Ei ole asianmukaista, että EU lupaa julkisesta taloudesta alle 35 miljardia euroa. On selvää, että tämä rahoitus voi ainoastaan täydentää virallisen kehitysavun puitteissa luvattua rahoitusta sitäkin suuremmalla syyllä, että jäsenvaltiot eivät aina kunnioita tällä alalla tehtyjä sitoumuksia.

Arvoisa ministeri ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, maapallomme tulevaisuus on käsissämme. Jos emme saa ympäristöllemme aiheutuvaa tuhoa ja tasa-arvon puutetta pysäytettyä, niin meidän on pelättävä pahinta.

Voimme valita kunnianhimoisen ja ennakoivan Euroopan tai varovaisen Euroopan, joka on Yhdysvaltojen puolella ja joka ei välitä paljoa kehitysmaiden kohtalosta. Pyydän teitä tekemään oikean valinnan.

Miroslav Ouzký, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Carlgren, arvoisa komission jäsen, haluaisin ensiksi vastata edelliseen puheenvuoroon. En usko, että Euroopan parlamentin tai Euroopan unionin pitäisi tyytyä vaatimattomiin pyrkimyksiin tällä alalla. Vuosi sitten saimme päätöksen ilmastopaketin valmistelun. Se on laadultaan selkeästi kaikkein edistysmielisin ja kunnianhimoisin maailmassa. Meidän on myös tunnustettava se, että sillä on ehkä kaikkein suurin taloudellinen vaikutus täällä viime vuosikymmenellä hyväksytystä lainsäädännöstä. Kun luen Euroopan parlamentin Kööpenhaminan kokousta koskevaa julkilausumaa, voin panna merkille asioita, joihin olen tyytyväinen. Julkilausumassa käsitellään tarvetta vahvistaa Euroopan parlamentin asemaa, tarvetta valmistautua ilmastonmuutoksen sopeutumiseen, ja me voimme varmasti kaikki olla samaa mieltä metsien häviämistä koskevasta kohdasta. Haluaisin sen osalta korostaa, että metsien häviäminen ei ole nyt tai ei ole ollut aikaisemmin ainoastaan kehitysmaiden ongelma vaan myös Euroopan ongelma, joten meidän on kiinnitettävä huomiota siihen.

Kuitenkin se, mikä puuttuu, on viittaus maailmanlaajuisista sopimusta koskevaan tarpeeseen, jonka sekä neuvoston edustajat että täällä paikalla oleva komission edustaja panivat merkille. Ilman maailmanlaajuisista sopimusta emme pääse mihinkään. Puhumme köyhimmille valtioille myönnettävästä avusta, mikä on hyvä seikka, mutta jos tarkastellaan tämänhetkisiä kasvihuonekaasujen päästöjä, voidaan selkeästi nähdä, että vaikka olisimme kunnianhimoisempia EU:ssa ja vaikka kytkisimme irti kaikki energialähteemme, se ei muuttaisi mitään ilmastonmuutoksen suhteen. Emme yksinkertaisesti voi hidastaa tätä ilmiötä. Tiedämme, että tänään on puhuttava jatkuvasti mainitun Kiinan lisäksi muista nopeasti kehittyvistä talouksista, kuten Meksikosta, Brasiliasta, Etelä-Afrikasta ja erityisesti Intiasta. En voi kuvitella, mitkä Intian seuraavat pyrkimykset ovat ja se, mitä olen tähän mennessä kuullut, ei ole ollut kovin miellyttävää. Haluaisin korostaa täällä, että jos emme pääse maailmanlaajuisen sopimukseen, kaikki toimmme yksinkertaisesti aiheuttavat taakkaa Euroopan taloudelle ja tuhoavat masokistisella tavalla Euroopan kilpailukyvyn.

Bairbre de Brún, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, meidän on annettava tukea kehitysmaille, jotta ne voivat sopeutua ilmastonmuutokseen. Kyseessä on ilmiö, josta ne eivät ole vastuussa, mutta jonka seurauksena ne joutuvat kärsimään suhteettomasti.

Kehitysmailla ei ole voimavaroja ilmastonmuutoksen torjuntaan toisin kuin meillä EU:ssa. Keskittyessämme Yhdistyneiden Kansakuntien neuvotteluihin Kööpenhaminassa tarvitsemme todellista ja käytännöllistä solidaarisuutta.

Tätä solidaarisuutta on osoitettava taloudellisella ja teknisellä tuella. Tukea on käytettävä kansainvälisen kehitysapumme lisänä. Emme saisi antaa jotain yhdellä ja viedä sitä pois toisella kädellä.

Valtioiden on voitava osallistua täysimääräisesti riippumatta siitä, mitä rahoitusmekanismeja on käytössä tämän taloudellisen tuen jakamiseksi.

Yksi tärkeimmistä tavoista, jolla voimme mitata Kööpenhaminassa tehtyä sopimusta, on tarkastella, miten se auttaa kehitysmaita vastaamaan ilmastonmuutoksen haasteeseen. Esimerkiksi huomattava apu metsien häviämisen torjumiseksi on erittäin tärkeää kattavassa sopimuksessa.

Ilman taloudellista solidaarisuutta ja teknologian siirtoa emme voi havaita tarvitsemaamme edistystä.

Ei ole epäilystäkään, että ilmastonmuutos kiihtyy. Aikaa ei saa enää hukata. Jos ilmastonmuutokseen ei puututa, se aiheuttaa katastrofeja kaikkialla maailmassa. Talouden taantumana pitäisi antaa meille rohkeutta edetä nopeammin kohti vihreää taloutta. Tieteellistä lähestymistapaamme ei pitäisi muuttaa. Emme saisi luopua tähän asti osoittamastamme rohkeudesta ja poliittisesta tahdosta.

Kansainvälisellä tasolla toteutettavien toimien on oltava kunnianhimoisia ja niiden on oltava sidottuja omaa ilmastoamme koskevaan tieteelliseen todellisuuteen. Meidän on pyrittävä eteenpäin sen näkökohdan perusteella, että kehitymaat eivät luoneet tätä ongelmaa. Loimme sen itse.

Anna Rosbach, EFD-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, viime yönä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta hyväksyi suurten suosionositusten saattamana joululahjalistan Kööpenhaminassa joulukuussa pidettävään ilmastokokoukseen. Luetteloon sisältyy monia hyvää tarkoittavia, suuria ja raskaita lahjoja. Mutta hyvä joulupukki, eli komissio: onko mitään mahdollisuutta, että kaikki nämä hyvää tarkoittavat toiveet toteutuvat, kun kyseessä ovat 500 miljoonan Yhdysvaltojen kansalaisen terveys, eläke, työpaikat ja hyvinvointi ja kun 2,5 miljardia kiinalaista ja intialaista haluaa saman elintason, joka joillakin on täällä Länsi-Euroopassa?

Meillä ei ole mitään vaikutusta auringon toimintaan. Kuten kaikki tiedämme, siitä riippuu suurelta osin maapallomme ilmasto. Toisin sanoen: mitä komissio voi realistisesti tehdä, jotta maailman kaikki 6 miljardia henkilöä käyttävät vähemmän resursseja tällä hetkellä eikä tulevaisuudessa?

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä yhteydessä on kaksi ensisijaista kysymystä: ensimmäinen on poliittisen eliitin ja tavallisten veronmaksajien välisen kuilun syventyminen ja toinen on hysteerinen pakkomielle ihmisen aiheuttamasta ilmaston lämpenemisestä. Nämä kaksi aihetta liittyvät läheisesti toiseensa.

Ilmaston lämpenemistä koskeva pakkomielle on klassinen esimerkki siitä, miten poliittinen luokka on loitontunut tavallisesta kansasta, jonka on maksettava laskut. Vaikka EU tukee Kööpenhaminan ehdotuksia edistää lännen teollisuuden vähentämistä ja kolmannen maailman yritysten herruutta, suurin osa tavallisesta kansasta pitää ilmastonmuutosta eliitin huijauksena, tekosyynä verottaa ja valvoa meitä ja asettaa meille yleismaailmallinen dogmi ja maailmanlaajuinen hallinto kansallisvaltion kustannuksella. Ettekö näe tämän syvenevän kuilun vaaraa? On aika tarkastella tosiseikkoja.

Ihmisten aiheuttama ilmaston lämpeneminen on todistamaton teoria, joka perustuu ohjaileviin tilastoihin. Niin sanotussa konsensuksessa asiasta ei ole kyse keskustelun tuloksesta vaan asiantuntijoiden erimielisyyden kieltämisestä. Ennen kuin poliittinen luokka ja vihreä teollisuusryhmittymä määräävät mitään uusia veroja, myrkyllisiä lamppeja tai hyödyttömiä tuulivoimaloita tavallisille veronmaksajille, niiden olisi vakuutettava kansalaiset siitä, että ilmaston lämpeneminen on ihmisen aiheuttamaa, että paluu keskiajan lämpimämpään ilmastoon olisi huono asia ja että EU – toisin kuin Yhdysvallat, Kiina ja Intia – voi tehdä jotain asian hyväksi. Käykää keskustelua ja kurokaa teidän ja kansan välillä olevaa kuilua kiinni tai alkää valittako, kun me kansallismieliset, jotka kuuntelemme ihmisiä, kuromme sen teidän puolestanne.

Andreas Carlgren, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää lähestulkoon kaikkia tähän keskusteluun osallistuneita EU:lle annetusta tuesta sen tärkeässä ilmastoneuvotteluja koskevassa työssä. EU:lla on keskeinen vastuu. Tarvitsemme parlamentin tukea, jos haluamme hoitaa onnistuneesti osuutemme. Parlamentin ponnistelut ja näkemykset ovat erittäin tärkeitä tässä työssä.

Voin myös todeta suoraan olevani hyvin tyytyväinen, että kehityskysymykset ovat olleet niin keskeisiä tässä vaiheessa keskustelua. Olen samaa mieltä Karl-Heinz Florenzin kommentista, että on tärkeää, että tästä ei tule pelkkä ”kauneuskilpailu”. Kyseessä ei ole Lontoon huutokauppa, jossa meidän tehtävämme on tarjota muita enemmän. Kyse on pikemminkin sellaisen vankan rakenteen aikaansaamisesta, jolla luodaan todellisesti nähtävissä olevia ja laajennettuja aloitteita kehitykselle pitkällä aikavälillä. Tässä yhteydessä EU:n vahva työpanos on tärkeä.

Olen näin ollen samaa mieltä Véronique De Keyserin esittämästä haasteesta, että kehittyneiden valtioiden olisi viimeinkin saavutettava 0,7 prosentin kehitysaputavoite. Asiassa on kyse loppujen lopuksi solidaarisuudesta. EU:lla on yhtenä maailman vauraimmista alueista hyvä syy osoittaa vahvuuttaan ja solidaarisuuttaan. Haluaisin todeta myös Corinne Lepageille, että olen täysin samaa mieltä siitä, että tarvitaan

uusia, vahvistettuja ja ennakoitavia aloitteita ja resursseja. Virallisella kehitysavulla on kuitenkin osaltaan varmistettava, että kehityskysymykset sisällytetään ilmastopolitiikkaan. Tästä seuraa, että julkista kehitysapua ja uutta rahoitusta tarvitaan.

Yksi keskeinen kehityskysymys on sademetsien hävittämisen päättäminen. Haluaisin nähdä Kööpenhaminassa vahvaa tukea aloitteille, joilla torjutaan sademetsien hävittämistä ja edistetään metsitystä ja kestävästä metsänhoitoa. Järjestelmä, jota tällä hetkellä kehitetään nimikkeellä REDD (metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuvien päästöjen vähentäminen kehitysmaissa) on tässä yhteydessä erittäin tärkeä.

Uskon, että ilmasto-ongelman kieltävät osapuolet itse asiassa siirtävät laskun tavallisille kansalaisille. Tämä on lisäksi tapa kätkeä ongelma ja syyt, minkä vuoksi tavallisten kansalaisten on maksettava ilmaston tilan heikkenemisestä. Tästä on kyse kehittyneissä maissa ja vielä enemmän kehitysmaissa, joissa ilmaston tilan heikentyminen vaikuttaa todennäköisesti eniten kaikkein köyhimpiin. Sen vuoksi käännyimme koko kehittyneiden valtioiden ryhmän puoleen. Kuten Karl-Heinz Florenz totesi, meidän on oltava yhteistyössä suurten valtioiden, kuten Yhdysvaltojen, kanssa. Painostusta kuitenkin tarvitaan, jotta korostetaan viestiä siitä, että päästöjä on vähennettävä tarpeeksi. Siksi on tärkeää, että EU pääsee päästöongelman ytimeen, eli päästöjen todelliseen lisääntymiseen. Meillä on kunnianhimoisimmat ja kattavimmat tavoitteet maailmassa. Nyt on varmistettava, että muut liittyvät meihin ja toteuttavat toimia, joita tarvitaan ilmaston suojelemiseksi.

Talouskriisi tarjoaa erinomaisen tilaisuuden lisätä investointeja ympäristöystävällisiin aloitteisiin, eli toisin sanoen uusiin ympäristöystävällisiin tuotteisiin, uusiin yrityksiin ja kasvaviin yrityksiin, joiden tuotanto on ympäristölle edullista sekä ympäristöystävällisten aloitteiden perusteella luotuihin uusiin työpaikkoihin. Kyse on myös tavasta antaa uutta pontta talouksillemme. Meidän on oltava johtosessa vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan yhteiskuntaan siirtymisessä. Tämä luo myös edellytyksiä todellisille kehitysmahdollisuuksille kehitysmaissa. Meidän on tehtävä mahdolliseksi se, että kehitysmaat voivat välttää jäävänsä kehittyneiden valtioiden talouksien lailla riippuvaisiksi fossiilisista polttoaineista ja että ne voivat sen sijaan saada aikaan vähän hiilidioksidia tuottavaa kasvua tulevaisuutta silmällä pitäen.

Tämä on myös tapa kääntyä nopeasti kasvavien kehittyvien talouksien puoleen ja ilmoittaa niille, että kehittyneet valtiot ovat vastuussa köyhimmistä ja heikoimmassa asemassa olevista. Kehitysmaiden parissa olevien nopeimmin kasvavien talouksien, joista Kiina aiheuttaa jo eniten päästöjä maailmassa, on myös kannettava vastuunsa ja myötävaikutettava ilmasto-ongelmien ratkaisemiseen. EU:lla voi olla tämän lähestymistavan ansiosta ratkaisevan tärkeä tehtävä, kun pyrimme etunenässä saamaan aikaan kunnianhimoisen sopimuksen Kööpenhaminassa.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin olen havainnut keskustelussa, että kaikki poliittiset ryhmät ovat samaa mieltä periaatteista, joita meidän olisi esitettävä Kööpenhaminassa. Tämä on mielestäni erittäin tärkeää. Ei ole kovin tavanomaista, että parlamentti, jossa on niin monta poliittista puoluetta ja poliittista ryhmää, antaa kuitenkin yksimielisen tuen ehdotukselle.

Toiseksi Karl-Heinz Florenz ja muut ovat todenneet, että ehdotusten tekemisestä ei pitäisi kilpailla, vaan kyse on sitoumuksista. Tämä on ehkä totta, mutta minusta on kuitenkin tärkeää, että teemme ehdotuksen ja toteamme, että olemme valmiit tekemään sen, edellyttäen tietenkin, että Eurooppa-neuvosto antaa tälle suostumuksensa myöhemmin tässä kuussa. Kyse ei ole pelkästään kilpailusta. Kyse on Euroopan unionin sitoutumisesta. Odotamme, että muut poliittisesti ja taloudellisesti tärkeät valtiot tekevät ehdotuksia. Monet niistä eivät ole toimineet näin tähän saakka. Ymmärrämme, että Yhdysvaltojen tilanne ei ole helppo tällä hetkellä, mutta on tärkeää, että se tekee ehdotuksen, jotta voimme neuvotella. Muussa tapauksessa umpikuja, jossa pelkäämme olevamme tällä hetkellä, jatkuu.

(FR) Minusta on totta, että kehitysmaat kärsivät eniten sekä talouskriisistä, josta ne eivät ole mitenkään vastuussa, että ilmastomuutoksesta. Meidän on tarjottava kehitysmaille merkittävää tukea tässä asiassa.

Emme saa tukea pelkästään kehitysmaita tässä asiassa, vaan meillä on oltava rohkeutta puuttua oman teollisuutemme ja omien taloudellisten toimijoidemme toimintaan. Kehitysmaiden metsäkadosta puhuttaessa on huomattava, että myös tämä on valtioidemme, Euroopan unionin, vastuulla. Uskon, että Kööpenhaminan kokouksen jälkeen meidän on tunnustettava tarve ottaa käyttöön lainsäädäntö, johon liittyy ekstraterritoriaalisia näkökohtia. Näin emme joudu tilanteeseen, jossa rahoitamme ilmastomuutokseen sopeutumista ja tämän ilmiön lieventämistä ja toisaalta taloudelliset toimijat aiheuttavat päinvastaista vaikutusta kehitysmaissa.

(EN) Vielä muutama sana virallisesta kehitysavusta: Minusta tämä on erittäin tärkeä aihe, jota meidän on käsiteltävä keskenämme, koska yksi suurimmista huolenaiheista on se, että 0,7 prosenttia BKT:sta koskeva tavoite voitaisiin saavuttaa lisäämällä sopeutumistoimia.

Jo tällä hetkellä viralliseen kehitysapuun sisältyy monia sopeutumistoimina pidettäviä näkökohtia, ja tämä on aivan normaalia. Tätä luonnollisesti jatketaan, mutta meidän pitäisi löytää mittausten menetelmä, jonka avulla voimme erottaa selvästi nykyiset toimet ilmastonmuutoksen vuoksi toteutettavista lisätoimista. Tämä on asia, johon on varmasti palattava Kööpenhaminan kokouksen jälkeen.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, kymmenen vuoden keskustelujen jälkeen olemme nyt Kööpenhaminan ilmastokonferenssin kynnyksellä. Meillä on 50 päivää aikaa päästä kunnianhimoiseen sopimukseen sitovista tavoitteista, jotka koskevat Euroopan lisäksi Yhdysvaltoja sekä Kiinan ja Intian kaltaisia valtioita. Kunnianhimoinen sopimus edellyttää riittäviä taloudellisia resursseja, kuten tässä keskustelussa juuri mainittiin, eikä pelkästään Euroopan unionista. Kaikkien valtioiden on tarjottava taloudellisia resursseja, jotta myös kehitysmaat voivat osallistua ilmastokeskusteluun. Solidaarisuus kaikkien köyhimpien kanssa on sisällytettävä kaikkiin ilmastokeskusteluihin.

Komissio on aivan oikein ottanut johtoaseman rahoituksessa, mutta mitä Karl-Heinz Florenz pyrki pääasiassa esittämään, oli se, että pyrimme parlamentissa kilpailemaan sillä, kuka tarjoaa eniten. Herää kysymys, onko tämä todella hyödyllistä. Olette aiheellisesti haastaneet jäsenvaltiot osallistumaan ja haluan myös kiittää neuvoston puheenjohtajavaltiota Ruotsia pyrkimyksistään. Myös Yhdysvaltojen ja kasvavien talouksien on tarjottava rahoitusta. Voitte luottaa meidän tukeemme.

Myös EU:ssa on vielä paljon työtä jäljellä. Vaikka olemme päästövaatimusten osalta maailman johtajia, olemme Yhdysvaltoihin verrattuna kaukana jäljessä yksityisen sektorin investoinneissa teknisiin innovaatioihin ja kestävyys. Minusta positiiviset kannustimet yritysten ympäristöystävällisiin investointeihin ja innovaatioon ovat paljon lupaavampia kuin uusi eurooppalainen vero. Loppujen lopuksi erityisesti ajankohtana, jolloin tarvitsemme enemmän toimintaa ja työllisyyttä, Euroopan investoijia ja yrityksiä on yhä enemmän kehoitettava osallistumaan tarpeellisiin siirtymistoimiin Euroopassa ja kaikkialla maailmassa.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, Andreas Carlgren, joka edustaa neuvostoa täällä tänään, aloitti toteamalla, että monet antavat periksi pessimismille ennen Kööpenhaminan konferenssia. Voin olla vain samaa mieltä ja toivon todella, että Euroopan parlamentin enemmistö voi varmistaa, että pessimisteille, joiden kanssa Andreas Carlgrenin on kamppailtava kotimaansa hallituksessa ja neuvostossa, ei anneta ratkaisevaa ääntä

Meidän on ratkaistava kaksi konkreettista kysymystä, jos aiomme osoittaa, että pessimistit ovat väärässä. Ensimmäinen ja jo aiemmin mainittu kysymys on luonnollisesti ilmastopyrkimysten rahoittaminen kehitysmaissa. Komission ehdotus ei yksinkertaisesti riitä. EU:n tuen kehitykselle on oltava ainakin 30 miljardia euroa vuodessa vuoteen 2020 saakka ja meidän on tarjottava merkittävää tukea sopeutumistoimiin jo vuonna 2012. Tämän tuen on luonnollisesti täydennettävä tavanomaista kehitysapua. Luvattujen varojen uudelleenjakaminen ainoastaan vaarantaisi mahdollisuutemme maailmanlaajuisen ilmastokeskustelun aikaansaamisesta. Haluaisin kysyä ministeri Carlgreniltä, tukeeko neuvosto hänen kunnianhimoisia suunnitelmiaan.

Toiseksi meidän on suhtauduttava kahden celsiusasteen tavoitteeseen vakavasti. Jos aiomme onnistua tässä, ei riitä, että kehittyneet valtiot vähentävät kasvihuonekaasupäästöjään 20 prosentilla. Haluaisin sen vuoksi, että ministeri Carlgren esittää neuvoston edustajana jälleen kerran kantansa tästä asiasta. Monet meistä pitävät tarpeellisena, että päästöjä vähennetään 30–40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Millaisia pyrkimyksiä neuvostolla on, ja onko ministeri Carlgrenillä neuvoston tuki?

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on mielestäni kolme keskeistä näkökohtaa.

Ensinnäkin Kööpenhaminan konferenssi on tulevaisuudella spekuloimista. Tämä ei ole tuottanut tulosta, kuten puheenjohtajavaltio juuri huomautti. En haluaisi mennä niin pitkälle, että toteaisin kaiken riippuvan EU:sta, mutta mitään ei saada tällä alalla aikaan ilman päättävyyttä ja uskottavuutta, kuten Eva Joly juuri mainitsi.

Toinen näkökohtani on se, että meidän on varottava lisäämästä epävarmuutta. Euroopan unionin on oltava uskottava, kun on kyse ilmastonmuutoksen vaikutuksesta kehitykselle. Se sitoutui vuonna 2005 siihen,

että virallisen kehitysavun tasossa on saavutettava 0,7 prosentin osuus vuonna 2015. Tämän tavoitteen toteuttamatta jättäminen ei tule kysymykseen.

Tätä lupausa ei saa heikentää vähentämällä juuri mainitsemiani määriä tai kohdentamalla viralliseen kehitysapuun sijoitettuja varoja ilmastonmuutoksen torjuntaan.

On syytä huomauttaa, että Kööpenhaminassa esitettävien kehitysmaille varattujen määrien on oltava täydentävää rahoitusta. Juuri mainittiin 35 miljardia euroa, ja nyt puhumme 35 miljardin euron täydentävästä määrästä.

Olisi viisasta, että Euroopan unioni ei herätä mitään epäilyksiä päättäväisyydestään edistää vuosituhatien kehitystavoitteiden saavuttamista ja ilmastonmuutoksen torjumista. Jos Euroopan unioni poikkeaa tältä tieltä, se johtaa poliittiseen epäonnistumiseen, joka epäilemättä heikentäisi kehitysmaiden luottamusta EU:hun. Jos me edes onnistumme olemaan yhtä mieltä tästä asiasta, tämä keskustelu ei ole ollut turha.

Kolmanneksi tarvitsemme Yhdysvaltoja, Kiinaa, Intiaa ja kaikkia teollisuusmaita, mutta tarvitsemme myös kehittyviä valtioita ja luonnollisesti kehitysmaita. Sen vuoksi olisi järkevää miettiä uudenlaista pohjoisen ja etelän välistä kumppanuutta erityisesti vaihtoehtoisen energiantuotannon alalla. Aurinkoenergian käyttäminen sähköntuotantoon Välimeren eteläpuolella voi olla halutessamme yksi tärkeimmistä pohjoisen ja etelän välisistä hankkeista, joilla vastataan talouskriisiin ja ilmastonmuutuskriisiin. Tällä ei saada missään olosuhteissa vaarantaa esimerkiksi metsien hävittämisen torjunnan pyrkimyksiä, joiden osalta korostan, että kehittyvien valtioiden, joista osa on G20-ryhmän jäseniä, vastuu on valtava.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, suomalainen runoilija on verrannut ihmiskuntaa junamatkustajiin, jotka ovat matkalla helvettiin, mutta keskittyvät kiistelemään paikasta ensimmäisessä luokassa. Nyt on jälleen hetki, jolloin tarvitaan EU-johtajuutta. Paras tapa meidän auttaa sitä, että saamme ilmastoneuvottelujen takalukon murrettua, on se, että ensi viikon EU-huippukokous tekee tarjouksen kehitysmaiden ilmastotoimien rahoituksesta.

Ympäristövaliokunta kannatti eilen EU:n rahoitusosuudeksi 30:tä miljardia euroa. On selvä, että komission esittämä 2–15 miljardia euroa ei voi riittää. Jos olemme rehellisiä, on tunnustettava historiallinen vastuamme ilmastonmuutoksesta ja että päästömme henkeä kohden ovat edelleen monikertaiset verrattuna esimerkiksi Kiinaan ja Intiaan.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, ilmastokokouksen on onnistuttava, ja EU:n on puhuttava yhdellä äänellä ja asetettava tavoitteet korkealle neuvotteluissa. Kööpenhaminan kokous on tärkeä, koska Jumalan luomistyö on erittäin haavoittuva ja ihmisen toimista vahingoittuva.

Kehitysmailhin on kiinnitettävä erityistä huomiota. Näiden valtion kansalaisilla ei ole tuskin mitään vaikutusta ilmastonmuutokseen, mutta juuri he joutuvat kärsimään siitä. Sadot menetetään tai ne huuhtoutuvat tulvien mukana, pyörremyrskyt tuhoavat kyllä ja kokonaisten alueiden kehitys taantuu vuosia yhdessä yössä. Me teollisuusmaat olemme omalta osaltamme edistäneet ilmastonmuutosta ja sen vuoksi meillä on vastuu tarjota kehitysmaille riittävää ja kestävää taloudellista ja teknistä tukea. Tämä esitettiin hyvin Balin toimintasuunnitelmassa.

Sen vuoksi on tärkeää myös, että EU:n rahoitusta on tarpeeksi saatavilla; tästä on asiassa pohjimmiltaan kyse. Tämän vuoksi toteamme, että ilmastorahastoon on käytettävä vuodessa vähintään 15 miljardia euroa, ja sen lisäksi on saatava rahoitusta maailman muilta suurilta talouksilta. Niidenkin on kannettava vastuunsa.

Lopuksi olen tyytyväinen, että neuvoston puheenjohtaja kiinnitti huomiota metsien häviämiseen. Me pidämme tätä välttämättömänä alana. Metsien häviämisen torjuminen on paras tapa vähentää hiilidioksidipäästöjä.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Arvoisa puhemies, metsien häviämisen alaa usein laiminlyödään, kun ilmastoasioista keskustellaan kehitysavun näkökulmasta. Näin ei onneksi toimita parlamentin tänäpäiväisessä keskustelussa. Metsät, kuten trooppiset sademetsät, tekevät tehottomaksi huomattavan osuuden hiilidioksidipäästöistä. Maankäytön muutokset, kuten metsien hävittäminen ja sademetsien tuhoaminen, aiheuttavat ainakin 18 prosenttia tämänhetkisistä hiilidioksidipäästöistä. Yhtä synkeä metsien hävittämisen seuraus on se, että monet kehitysmaiden alkuperäiskansat ajetaan pois mailtaan, eivätkä he voi enää turvata toimeentuloaan. Myöskään puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) ei toimi. Se koskee hankkeiden rahoittamista kehitysmaissa, jotta voimme itse tuottaa enemmän hiilidioksidia.

Valitettavasti maailman tapa on edelleen se, että rikkaiden valtioiden ja tärkeimpien teollisuudenalojen intressit ovat tärkeämpiä kuin sosiaalinen ja taloudellinen oikeudenmukaisuus. Metsien häviäminen on pysäytettävä, ja teollisuusmaat ovat moraalisesti velvollisia antamaan kehityksille taloudellista ja teknistä tukea tässä asiassa.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, *Lega Nordin* valtuuskunta äänesti ainoana poliittisena puolueena eilen illalla valiokunnassa tätä päätöslauselmaa vastaan. Me äänestimme sitä vastaan, koska se on mielestämme eurohulluutta.

Tällä hetkellä kokemassamme teollisuuden kriisissä, jonka vuoksi menetetään kilpailukykyä ja työpaikkoja, ajatus kolmansien maiden, kehitysmaiden, teknisten innovaatioiden rahoittamisesta, merkitsee kuoliniskua eurooppalaisille yrityksille. Tässä asiakirjassa vahvistetaan 30 miljardin euron vuosittainen määräraha vuoteen 2020 saakka Kiinan, Intian ja Brasilian kaltaisille valtioille, jotka ovat vaarallisimpia ja epärehellisimpiä kilpailijoitamme ja samalla siinä kehoitetaan teollisuuttamme vähentämään edelleen päästöjään, josta aiheutuu vakavia taloudellisia seurauksia.

Emme voi tehdä ympäristön suojelun kaltaisesta oikeutetusta taistelusta kansojen välistä selkkausta. Niin kauan kun on olemassa Kiinan kaltaisia valtioita, joiden teollisuuspolitiikka on vilpillistä kilpailua, niin minkäänlaisia ekologisesti kestäviä maailmanmarkkinoita ei voi olla olemassa.

Me *Lega Nord* -puolueessa tuemme työntekijöitä, liikemiehiä ja -naisia, joiden on päivittäin kamppailtava sellaisten valtioiden teollisia ryhmittymiä vastaan, joilla ei ole mitään käsitystä säännöistä. Suhtaudumme myönteisesti ympäristöön, mutta kielteisesti kilpailijoiden rahoittamiseen työntekijöidemme kustannuksella.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, mielipiteet vaihtelevat siitä, missä määrin ihmiset vaikuttavat ilmastonmuutokseen. Minun näkemykseni on se, että me vaikutamme siihen ja että Kööpenhaminan ilmastokonferenssilla pyritään lieventämään tätä. Olen vahvasti sitä mieltä, että tulos päätetään poliittisella alalla.

Mitä keinoja voimme käyttää, jotta suurimmat saastuttajat saadaan menestyksekkäästi vakuutettua päästöjensä vähentämisestä? Emme saa tätä aikaan edistämällä EU:n vahvaa viestiä siitä, että emme vähennä päästöjä kaksikymmentä vaan 30 ja 40 prosenttia. Meidän on saatava maailman suurin saastuttaja, Yhdysvallat, vähentämään laajamittaista saastuttamistaan. Tällaisen tarkistuksen toteuttamista koskeva päätös itse asiassa esitettiin asianmukaisessa valiokunnassa. Monet henkilöt olettivat optimistisesti, että Barack Obama saisi aikaan suuria muutoksia ja matkustaisi Kööpenhaminaan. Hän osallistui sen sijaan Kansainvälisen olympiakomitean kokoukseen kampanjoidakseen Chicagon puolesta. Ilman menestystä.

Euroopan unionin johtajat toimivat 500 miljoonan hengen puolesta monessa tilanteessa turhaan. Kysymys kuuluu, miksi he eivät uskalla toimia entistä päättäväisemmin nyt, koska ainoastaan niiden toiminnalla voidaan menestyä maailmanlaajuisessa kysymyksessä. Tätä ei voida tehdä paikallisella tasolla.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, otin hyvin huolestuneena vastaan uutisen rahoitus- ja ympäristöministerien kokouksesta ja erityisesti lopullisesta asiakirjaluonnoksesta, johon ei sisälly ratkaisua keskeiseen kysymykseen: miten Euroopan unioni haluaa tukea maailman köyhimpiä valtioita niiden pyrkimyksissä hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi?

Tämä on todellakin keskeinen asia. Asiakirjaluonnokseen ei sisälly edes niitä määriä, joita komissio ehdottaa, eli että kehitysmaiden tarpeiden arvioidaan olevan tällä alalla 100 miljardia euroa vuodessa vuoteen 2020 saakka tai sitä, mikä voi olla EU:n osuus tästä summasta. Lisäksi ei ole mitään päätöstä siitä, millainen jäsenvaltioiden yhteisrahoitusjärjestelmä olisi otettava käyttöön, ja tiedämme, että tämän alan ehdotukset ovat hyvin erilaisia.

Voimme tietenkin ymmärtää väitteitä, joiden mukaan meidän olisi varottava antamasta erityisiä julkilausumia ja että meidän olisi odotettava toisten valtioiden, erityisesti vahvojen talouksien valtioiden, ehdotuksia. Jos EU kuitenkin haluaa toimia johtajana ilmastonmuutoksen torjumisessa, sen on esitettävä erityisiä ehdotuksia ja ratkaisuja etenkin siksi, että ongelma on osittain sisäinen asiamme, sillä kyseessä on yhteisrahoitusjärjestelmä.

Meidän velvollisuutemme on neuvotella oikeudenmukainen sopimus kehitysmaiden kanssa. Maailman köyhimmat valtiot ovat vaikuttaneet vähiten ilmastonmuutokseen, mutta samalla ne joutuvat vastaamaan sen merkittävimmistä seurauksista. Monien köyhien valtioiden huomattava riippuvaisuus maataloudesta ja kalastuksesta ja niiden heikko infrastruktuuri asettavat ne ilmastonmuutoksen vuoksi hyvin vaikeaan tilanteeseen. Edellisen neljän vuoden aikana Afrikka, joka on köyhin maanosa ja joutuu kärsimään eniten

ilmastonmuutoksen seurauksista, on saanut alle 12 prosenttia varoista, joita on käytettävissä ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Tämä ei ole oikea tapa saada nämä maat osallistumaan tähän prosessiin.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, tuhansien ihmisten on muutettava Tyynenmeren alueella, koska heidän saarensa jäävät tulvan alle, ja Sudanissa karja kuolee janoon. Jokainen on nähnyt nämä kuvat, ja tärkeintä tässä ja muissa ilmastonmuutoksen vaikutuksia koskevissa kysymyksissä on se, että saastuttajan on maksettava. Maailmalla on edessään Kööpenhaminassa tämän vuoden joulukuussa historiallinen tehtävä antaa sisältöä näille sanoille.

Oxfam laskee kuitenkin, että kehitysmaat ovat tähän mennessä vastanneet itse kolme neljäsosasta sopeutumistoimista. Samaan aikaan öljyä katoaa esteettä näistä kehitysmaista usein ilman, että ne saavat valtion kassaan mitään kohtuullista maksua. Ilmastonmuutos maksaa tulevaisuudessa kehitysmailla yli 100 miljardia euroa vuodessa. Tätä määrää ei käytetä kehitykseen vaan ainoastaan kehitysedellytysten luomiseksi, koska tietty Tyynenmeren saari voi välttyä jäämästä veden alle ilmastopolitiikan ansiosta tai aavikoituminen voidaan estää, jotta ihmiset voivat elää ja työskennellä missä haluavat.

On olemassa tietenkin ilmastotoimia, joilla voidaan edistää köyhien maiden kehitystä. Puiden istuttaminen auttaa torjumaan aavikoitumista. Tällä hetkellä kuitenkin ilmastopolitiikkaan myönnettävä rahoitus on pääasiassa peräisin kehityspolitiikan varoista, ja tätä ei voida hyväksyä. "Ei uutta rahoitusta" sanoo komission jäsen De Gucht. Hyvä on, mutta sitten olisi varmistettava, että nykyistä rahoitusta täydennetään.

Kehitysmaat kärsivät nyt kolmesta epäsuotuisasta seikasta. Suurin osa EU:n jäsenvaltioista ei pidä omia kehityspolitiikkaa koskevia lupauksiaan. Talouskriisi tarkoittaa, että köyhiin valtioihin sijoitetaan vähemmän ja että kehitysbudjetti pienentyy. Neljäskin seikka voidaan lisätä: köyhien valtioiden on itse vastattava ilmastolle syntyneestä vahingosta, jota ne eivät ole itse aiheuttaneet. Meidän täytyy saada tämä ajatus eteenpäin Kööpenhaminassa ottamalla käyttöön uusia rahoitusjärjestelyitä. Kehityspolitiikkaa on myös sovitettava yhteen ilmastopolitiikan kanssa tästä lähtien. Kyseisen kahden politiikan on liityttävä toisiinsa huomattavasti aikaisempaa enemmän. Tärkeintä on se, että kehitysmailla annetaan sananvalta ilmastorahaston käytöstä avoimella tavalla. Tämä rahasto on otettava sen vuoksi käyttöön EU:ta ja koko maailmaa varten.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, me olemme pääasiassa vastuussa ilmastonmuutoksesta, mutta kehitysmaat ovat sen pääasiallisia uhreja. Sen vuoksi saasteita eniten aiheuttavien kehittyneiden valtioiden on esitettävä tiettyjä vahvoja sitoumuksia Kööpenhaminassa. Tämä on tarpeen meille, mutta se on vielä tarpeellisempaa etelän valtioille.

Olemme kartuttaneet velan pitkän ajanjakson kuluessa erityisesti Afrikan suhteen. Sen vuoksi meidän on löydettävä oikeasuhtainen taloudellinen ja tekninen korvaus. EU:n on tehostettava toimia, vaikka se olisi tuskallista kansalaisillemme. Meidän on autettava näitä valtioita mukauttamaan talouttaan ja torjumaan ilmastonmuutosta, mutta meidän on myös suunniteltava radikaalisti erilaista kehityspolitiikkaa. Afrikka tarvitsee suojattuja markkinoita, jos halutaan viimeinkin kestävää maataloutta. Afrikan on turvattava metsänsä, maaperänsä ja luonnonvaransa kehittyneiden valtioiden ryöstöltä. Kööpenhaminassa onnistutaan ainoastaan, jos voimme välittää tämän viestin jaetusta vastuusta ja solidaarisuudesta.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ilmastonmuutos on jo aiheuttanut 300 000 kuolemantapausta ja se aiheuttaa miljoonia enemmän tulevaisuudessa.

Toimettomuus on rikos ihmisyyttä vastaan. Kyseessä on hätätapaus, mutta neuvottelut ovat käytännössä pysähtyneet. Kuitenkin Japanin, Australian, Norjan, Kiinan, Brasilian ja Etelä-Afrikan kaltaiset valtiot pyrkivät ponnisteluihin, jotka ovat oikeassa suhteessa vastuuseensa. Tästä ei ole kyse Yhdysvaltojen tapauksessa eikä valitettavasti enää EU:n tapauksessa. EU:n pyrkimysten suhteuttaminen maapallon tasolle johtaisi ilmaston lämpenemiseen neljällä asteella. Tätä ei voida millään hyväksyä. Eurooppa on kuitenkin avainasemassa Kööpenhaminassa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, jos Eurooppa-neuvoston huippukokous, joka toimii Euroopan parlamentin suositusten perusteella, tekee oikeita päätöksiä kuun loppupuolella, niin EU voi vauhdittaa neuvotteluita. Tavoitteena on 30 prosentin vähennys ja 35 miljardin euron tukipaketti etelän valtioille.

Arvoisa puhemies, tapa, jolla tietyt jäsenvaltiot käyttävät tälle hetkellä tukea etelän valtioissa neuvotteluvälineenä, on meidän mielestämme aivan järkyttävä. Etelän valtioiden ahdinko ei ole neuvottelukysymys.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, on erittäin tärkeää, että ilmastonmuutoksesta ja ilmaston lämpenemisestä saavutetaan kansainvälinen yksimielisyys. Siihen on tilaisuus Kööpenhaminan

huippukokouksessa. Meidän olisi kuitenkin tarkasteltava hetki kyseiseen huippukokoukseen liittyviä ongelmia. Yhdysvallat, maailman suurin talous, ei ole pystynyt sopimaan tietyistä kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä vuoteen 2020 mennessä, ja monet muut kehittyneet teollisuusmaat ovat epävarmoja siitä, ovatko tarvittavat kunnianhimoiset toimet mahdollisia.

Selvyyden vuoksi totean, että meillä ei ole todellakaan valinnanvaraa. EU toimi rohkeasti, kun se asetti kunnianhimoiset tavoitteet vuodelle 2020 ja 2050, ja nyt meidän on kehotettava muita toimimaan samoin. Emme voi saavuttaa tavoitteitamme ilman muiden valtioiden yhteistyötä. Tehokkaiden maailmanlaajuisten hiilimarkkinoiden luominen on tärkeää, kuten on myös kansainvälinen yksimielisyys, jos haluamme välttää hiilidioksidipäästöjä koskevat protektionistiset toimet EU:ssa. Meidän on kannustettava suurten teollistuneiden valtioiden hallitusten rohkeaa johtajuutta. Vaikka tietyt Yhdysvaltojen osavaltiot ovat aloittaneet ilmastomuutoksen torjumisen, liittohallituksen johtajuus on valitettavan puutteellista. Yhdysvaltoja ja nousevan talouden maita, kuten Intiaa ja Kiinaa, tarvitaan kumppaneiksemme maapallon tulevaisuuden vuoksi.

Voimme rohkaista kehitysmaita seuraamaan erilaisia, vähemmän ympäristöä rasittavia teollistumisen muotoja. Niillä on vielä aikaa omaksua uusi lähestymistapa, joka aiheuttaa vähemmän haittaa ympäristölle, ja meidän on autettava niitä sellaisen infrastruktuurin suunnittelemisessa ja rakentamisessa, jolla tämä saadaan aikaan.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, ilmastomuutosta koskevaan ongelmaan liittyvästä lähestymistavasta on poistettu eräät olennaiset näkökohdat ja ennen kaikkea sitä on vääristetty niin sanotuilla ”markkinaratkaisilla”. Tällä hetkellä fossiilisista polttoaineista saadaan lähes 85 prosenttia maailman energiantarpeesta. Johdonmukaisessa ilmastomuutosta koskevassa lähestymistavassa olisi keskityttävä tämän riippuvuussuhteen vähentämiseen. Sen sijaan Euroopan unionin ehdottama pääasiallinen väline ilmastomuutoksen torjumiseksi, päästökauppa, ei ainoastaan epäonnistu tämän riippuvuussuhteen helpottamisessa, vaan se muodostaa esteen energiamalliin tarvittavalle muutokselle.

Kokemus osoittaa, että päästöoikeuksilla käytävä kauppa ei ole johtanut kasvihuonekaasupäästöjen vähennykseen vaan päinvastoin. Useilla esimerkeillä annetaan väärä kuva markkinoiden mahdollisuuksista päästöjen vähentämisessä ja eräillä toisilla osoitetaan normatiivisen sääntelyn ja kohdennettujen investointien tehokkuus varsinkin vaikutusten ja ympäristönsuojelun suhteen.

Ihmiskunnalla on edessään monia ja erilaisia ongelmia, jotka ovat niin vakavia, että ne uhkaavat olemassaoloa maapallolla. Ei ole kuitenkaan todennäköistä, että ihmiskunta löytää ratkaisun irrationaalisen järjestelmään, joka aiheutti alun perin ongelmat.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän tilaisuuden hyväkseni ja toivotan kaikkea hyvää Itä-Euroopan kaupungeille pian alkavalle varhaiselle hiihtokaudelle siellä olevan lumen ja jään vuoksi. Tämä on tietenkin osoitus siitä, kuten riippumattomassa tieteellisessä tutkimuksessa on nyt vahvistettu, että maapallon ilmasto todella jäähtyy ja se on jäähtynyt jo vuoden 2002 jälkeen. Lämpötila on ollut suurin piirtein tasainen vuodesta 1998 lähtien. Puhumme siis jostain, jota ei ole tapahtunut.

Olen kuullut kerta toisensa jälkeen parlamentin jäsenten puhuvan hiilidioksidista saastuttavana aineena. Saasteena! Se on elämää luova luonnonkaasu. Tämä antaa minulle vaikutelman, että eräillä parlamentin jäsenillä ei ollut mahdollisuutta viralliseen koulutukseen.

Eikö tässä ole oikeastaan kyse siitä, että valtio saa kätensä tavallisten kansalaisten taskuun ja vie heiltä vielä enemmän veroja? Eikö tässä ole kyse poliittisesta valvonnasta? Eikö kyse ole politiikasta ja suuryrityksistä? Koko asia on huijausta, kyseessä on valheellinen oletama, naurettava järjettömyys siitä, että ihmisen aiheuttama hiilidioksidi johtaa ilmaston lämpenemiseen. Tämä riittää kiitos, ennen kuin vahingoitamme peruuttamattomasti maailmantaloutta.

George Becali (NI). – (RO) Olen yksi niistä Euroopan parlamentin jäsenistä, jotka uskovat, että maatalous on ratkaisu eikä ainoastaan syy ilmastomuutokseen. Uskon, että se on jopa yksi tämän ilmiön uhreista, koska kuivuus ja tulvat vaikuttavat meihin kaikkiin Euroopassa yhä säännöllisemmin, mutta niiden vaikutuksen tuntevat ensisijaisesti maanviljelijät.

Kuulun niihin parlamentin jäseniin, joiden mielestä tarvitsemme yhteistä maatalouspolitiikkaa myös tulevaisuudessa. Me tarvitsemme sitä, jotta voimme kehittää uusia tuotantomalleja ja -menettelyitä maatalouden ja kotimaisen luonnon monimuotoisuuden palauttamiseksi. Olemme menettäneet siitä 70 prosenttia tämän vuosituhannen alussa. Kun mainitsemme maatalouden, puhumme elävistä olennoista,

maaperästä, kasveista ja erityisesti puista, metsistä ja laidunmaasta. Haluaisin ajatella, että tämä on sellainen viesti ja lähestymistapa, joka on näkyvällä paikalla Kööpenhaminassa kahden kuukauden kuluttua ja että EU:n politiikkaa tällä alalla tarkastellaan konkreettisesti ja strategisesti ja että myös talousarvion osalta maataloutta pidetään ratkaisuna, kuten mainitsin tämän puheenvuoron alussa.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, käsittelemme täällä politiikka emmekä uskontoa. Tämän vuoksi meidän olisi pantava merkille ero, joka vallitsee tosiasioiden taikka empirisen todellisuuden ja olettamuksien välillä. On tosiasia, että maapallon lämpötila on noussut noin 0,7 prosenttia esiteolliseen aikaan verrattuna. On kuitenkin myös tosiseikka, että lämpötila ei ole juurikaan noussut edellisen kymmenen vuoden aikana.

Tosiasia on myös, että Kööpenhaminan konferenssi on kansainvälinen ja että yhteisön hiilidioksidipäästöt ovat noin 17 prosenttia maapallon kaikista päästöistä. Yhteisö on jo pannut täytäntöön lainsäädännön, jonka perusteella edellytetään, että sen hiilidioksidipäästöjä vähennetään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.

Tarkastelkaamme olettamuksia. Yksi oletamus on se, että maapallon lämpötila nousee edelleen. Toinen on se, että hiilidioksidipäästöillä on suora yhteys ilman hiilidioksidipitoisuuteen sekä lämpötilan nousuun. Kolmannen olettamuksen mukaan ihmiskunnalla voi olla todellista vaikutusta ilman hiilidioksidipitoisuuteen. Tästä asiasta esiintyy erilaisia tieteellisiä mielipiteitä. Tämä on ongelma, jonka me poliitikot kohtaamme, ja meidän on tehtävä asiasta päätös.

Olisi kuitenkin hyvä ottaa toinen havainto huomioon, jotta poliittiselle päätöksenteollemme annetaan suuntaa. Tämä havainto on se, että kaikki yhteiskunnat, jotka käyttävät energiaa ja resursseja hyvin tehokkaalla tavalla, menestyvät hyvin. Tämän vuoksi on järkevää harjoittaa politiikkaa, jonka avulla on mahdollista käyttää energiaa ja luonnonvaroja tehokkaammin ja toimia näin yhteisön tasolla. Siten voimme jatkossakin olla kansainvälisesti johtavassa asemassa taloudellisesta näkökulmasta, mutta myös tarjota apua muille valtioille, erityisesti heikommin kehittyneille valtioille, jotta ne seuraavat samoja toimia.

Jos me tarkastelemme nyt varojen siirtoa, josta keskustellaan tässä yhteydessä, on keskeistä, että sitä on valvottava hyvin ja siihen on liityttävä ehtoja, koska muussa tapauksessa avaamme vaan toisen reitin kehitysapuun.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, en usko, että Godfrey Bloom kuuli BNP-puolueen puheenvuoron esittäjää, mutta jos hän olisi kuullut sen, hän olisi huomannut, että heillä on paljon yhteistä, kuten olen aina epäillyt. Se oli melkein pä kopio puheesta.

Olemme kuulleet jotain mielipidetutkimuksista. Itse asiassa tuoreen tutkimuksen mukaan kaksi kolmasosaa eurooppalaisista ilmoitti, että ilmastonmuutos on erittäin vakava asia ja 20 prosentin mukaan se oli melko vakava ongelma. Yhdistyneessä kuningaskunnassa 51 prosenttia piti tätä vakavana ja 30 prosenttia melko vakavana asiana. Tämä on 81 prosenttia. Itse asiassa ainoastaan kymmenen prosenttia eurooppalaisista sanoi, että asia ei ole ollenkaan vakava. Mielipidetutkimukset osoittavat, että Euroopan kansalaiset välittävät ilmastonmuutoksesta ja he ymmärtävät asiaa. Sen vuoksi kaikki keskeiset puolueet Euroopan parlamentissa tukevat neuvostoa ja komissiota Kööpenhaminassa ja sen vuoksi tuimme lainsäädäntöpakettia viime vuonna.

Viime yönä ympäristövaliokunnassa jäsenet äänestivät 55 ääntä yhtä vastaan kunnianhimoisesta neuvotteluasemasta Euroopan unionille Kööpenhaminassa. Rahoituksesta puheen ollen – mikä on erittäin tärkeää tällä viikolla, koska tiedämme, että valtiovarainministerit tapaavat tänään – tarvitsemme varoja, täydentävyyttä ja hyvän hallinnon rakenteita. Emme tarvitse pääomien kahdenkertaista huomioimista.

Joskus elämässä näkee asioita, joita ei koskaan unohda. Noin kolme vuotta sitten vierailin Fiona Hallin kanssa Pohjois-Keniassa. Kävimme erään hyvin köyhän kansanryhmän luona ja tapasimme siellä paimentolaisia. Tapasimme nuoria naisia, tyttöjä, jotka vihittiin yhä nuorempana Pohjois-Keniassa. Miksi? Koska kun nuori nainen menee naimisiin Keniassa, hänen isänsä saa vastineeksi lehmä, koska valuuttana ovat lehmät. Lehmistä on tulossa harvinaista kauppatavaraa Keniassa ilmastonmuutoksen vuoksi. Köyhyys ei jää ikinä historiaan, ellemmme torju ilmastonmuutosta, ja parlamentilla on velvollisuus vastata tähän pyyntöön.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, noin 40 prosenttia kaikista kasvihuonekaasupäästöistä on peräisin elintarviketuotannosta, jos mukaan otetaan koko tuotantoketju. Voitte sanoa, että maatalous on tämän vuoksi syyllinen. Meidän on ymmärrettävä, että maa- ja metsätalous ovat todennäköisesti yksi keskeisimmistä tarkasteltavista aloista, jos aiomme tarttua päästöongelmaan. Meidän rikkaiden valtioiden on kuitenkin tämän aikaansaamiseksi otettava käyttöön tarpeeksi rohkeasti uutta tekniikkaa ja siirryttävä

eteenpäin aikaisemmista kokemuksista. Meidän on muutettava maatalouspolitiikkaamme, jotta emme enää dumpkaa maataloustuotteita kehitysmaiden markkinoille. Tämä on ehkä yksi hyödyllisimmistä toimista, jonka voimme toteuttaa, jotta Afrikan maatalous seisoo omilla jaloillaan ja jotta naisten vapauttamista tuetaan.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Carlgren, esitätte täällä aina hyviä puheita, mutta mikä on todellinen sisältö? Kehitysmaissa maaperä kuivuu ja taudit leviävät. Ilmastopakolaisia on yhä enemmän. Pyydättekö te heitä hymyilemään kuoleman edessä?

Voitte kiepauttaa neuvostossa luomanne pessimismin ylösalaisin ja tehdä joitain konkreettisia lupauksia. Mietin, tarjoatteko 35–40 miljardia euroa vuodessa uutta tukea ilmastotoimille? Suljetteko tukikelpoisten hankkeiden ulkopuolelle ydinvoiman ja hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin? Hyväksyttekö kehitysmaihiin vietävän tärkeän ympäristöystävällisen tekniikan pakollisen lisensoinnin? Pelastatteko metsät kieltäytymällä REDDin markkinapohjaisista menettelyistä? Jos voitte luvata tämän kaiken, vähennätte päästöjä 40 prosentilla, ja silloin me kaikki lähdemme täältä hymy huulillamme.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin kanta hiilidioksidin vähentämistä koskevien velvollisuuksien kansainvälisestä jakamisesta ei ole tasapainossa sen asian suhteen, miten tästä vähentämisestä aiheutuvista kustannuksista vastataan. Jos hyväksymme päätöslauselman, heikennämme ilmastopakettia, jonka neuvottelemisen oli hankalaa ja jonka kustannukset lankeavat tällä hetkellä epätasa-arvoisesti Keski-Euroopan jäsenvaltioille. Tänään ehdotettujen ratkaisujen hyväksyminen lisää tätä eriarvoisuutta entisestään. Yritämme pakottaa jäsenvaltioille vaatimuksia, jotka ovat erittäin haitallisia niiden taloudelle vaikka samaan aikaan emme edellytä mitään erityisiä toimia valtioilta, jotka kantavat suurimman vastuun maailman hiilidioksidipäästöistä. Tämä on epäoikeudenmukaista ja tehotonta. Jos toimet eivät ole suhteelliset kansainvälisellä tasolla, me ainoastaan lisäämme Kiinan, Intian ja Brasilian kilpailukykyä.

Päätöslauselmassa mennään vielä pidemmälle. Siinä ehdotetaan köyhimpien valtioiden tukemista. Vuoteen 2020 asti ulottuva 330 miljardin euron summa merkitsee, että Puolan kaltaisen valtion osuus on 16,5 miljardista jopa 40 miljardiin euroa. Tämä on poliittista hulluutta. Sillä heikennetään Euroopan unionin jäsenyyden taloudellista järkevyyttä. Kyseessä on lisäksi tehoton menettely, kuten kävi ilmi valmistelutoimissa sähkövirran viemisestä Puolan naapurista Kaliningradin alueelta. Kööpenhaminassa ei kannata allekirjoittaa sopimusta, jonka mukaan hiilidioksidin rajoittamiseen liittyvää taakkaa ei jaeta suhteellisesti maailmanlaajuisella tasolla.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, sellaisen toimintasuunnitelman harkitseminen, jolla kehitysmaat tuetaan ilmastomuutoksessa, on pelkästään oikeudenmukaisuutta ja tasa-arvoa koskeva kysymys. Kehityksille aiheutuu suurin vaikutus, mutta ne ovat vaikuttaneet vähiten tilanteeseen, jossa nyt olemme. Sen vuoksi meidän on saatava aikaan enemmän kuin pelkkä aiejulistus. Aiejulistusta pidemmälle pääseminen osoittaa, että olemme päättäväisiä ja tosissamme peruskysymyksistä, kuten rahoituksesta.

Jos rahoituskysymyksiä ei määritellä selkeästi, meillä ei voi olla minkäänlaista konkreettista politiikkaa, vaikka strategiamme olisi kuinka kunnianhimoinen. Komissio puhuu 100 miljardista eurosta vuoteen 2020 mennessä. Esitetään erilaisia arvioita, mukaan lukien sellaisia, joissa mainitaan tarve 120 miljardista eurosta vuodessa, joka vuosi, kehitysmaiden tueksi. Tarvitsemme omia resurssejamme, emmekä pelkästään lieventäviä keinoja. Tämän vuoksi on tärkeää selvittää, miten tätä rahoitusta aiotaan käyttää ja kuka sitä tarjoaa. Meillä on oltava rohkeutta puuttua tähän asiaan ja saada mukaan kaikki sidosryhmät mukaan lukien yksityinen sektori ja teollisuus. Vai toivommeko me, että ne tarjoutuvat sijoittamaan tähän hankkeeseen omasta tahdostaan?

Timo Soini (EFD). – (FI) Arvoisa puhemies, ilmastomafia on hyväuskoisten vihreiden poliitikkojen avustuksella siirtämässä useita satoja miljoonia euroja kehittyneiden maiden verovarja kehitysmaissa toimivia suuria voittoja tuottaville ylikansallisille yrityksille ja kehitysmaiden valtiollisille yrityksille tämän tyyppisenä ilmastomaksuna, jota nyt ajetaan. Esimerkiksi Kiina voisi aivan hyvin hoitaa nämä velvoitteensa itse, se on valuuttavarannolla mitaten maailman rikkain maa.

Suomen ja EU:n on pelastettava oma teräs-, konepaja- ja metsäteollisuus vaatimalla Kööpenhaminan päätökseksi ilmastotuotteiden ilmastotavoitteiden toteuttamiseksi ominaispäästöjärjestelmää nykyisten prosenttimääraisten tavoitteiden ja päästökaupan sijaan. Tämä on oikeudenmukainen tapa.

(Suosionosoituksia)

Pilar del Castillo Vera (PPE). - (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää neuvostoa ja komissiota. Käsittävänä olevaan aiheeseen liittyy joitain varmoja ja epävarvoja seikkoja.

Ensimmäinen varma seikka, tai ensimmäinen yhteinen tekijä on se, että nyt ollaan yhä enemmän yhtä mieltä siitä, että päästöjä on vähennettävä ja että puhtaita energialähteitä on kehitettävä.

Toinen varma seikka on se, että ongelman ratkaisemiseksi tarvitaan maailmanlaajuisia lähestymis- tai menettelytapaa. Sen vuoksi eniten hiilidioksidia ilmakehään päästävien valtioiden on osallistuttava kaikkiin kansainvälisiin sopimuksiin. Hiilidioksidin suurimpiin tuottajiin kuuluvat Yhdysvallat, Kiina, Intia ja Brasilia.

Kolmas varma seikka on se, että Euroopan unioni on esittänyt ehdotuksen pakollisista tavoitteista, jotka ovat 20 tai 30 prosenttia.

Neljäs tosiseikka on, että eri syistä johtuen ei ole minkäänlaisia merkkejä siitä, että suurimmat hiilidioksidipäästöt aiheuttavat valtiot aikovat hyväksyä tällaisen sopimuksen, ja tämä on todellisuutta.

Optimistisuuden puutetta ei ole, jos tunnustamme todellisuuden. Pessimismi voittaa, jos emme tiedä, mikä todellisuus on. Voimme luoda tehokkaan politiikan ainoastaan, jos tunnustamme sen tosiasian, että voimme luoda tehokasta politiikkaa, ja siitä kehittyä optimistisempaa politiikkaa.

Minusta Euroopan unionilla, joka toimii tämän asian johdossa, on velvollisuus esittää täydentäviä toimia ja ehdotuksia. Japani mainittiin jo täällä, ja meidän on käsiteltävä eniten saastuttavaan teollisuuteen vaikuttavia Sector Focus -hankkeen kaltaisia onnistuneita hankkeita. Tällaiset hankkeilla on saavutettu vertailukohtia koskevan prosessin pohjalta ennennäkemättömiä tuloksia Japanissa. Nämä ovat realistisia ilmastomuutoksen torjuntakeinoja.

Kööpenhamina on mahdollisuus, mutta se on mahdollisuus tehokkaalle toiminnalle puheiden sijasta ainoastaan, jos se perustuu todelliseen tilanteeseen.

Jo Leinen, S&D-ryhmän puolesta. - (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen Olli Rehn ylisti tämän parlamentin toimia ilmastonsuojelupaketin aikaansaamiseksi ja me pyrimme jatkossakin olemaan kunnianhimoisia.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta hyväksyi viime yönä äänin 55–1 päätöslauselman, jolla asetetaan korkeammat tavoitteet Kööpenhaminan neuvotteluissa. Tämä tulos osoittaa, että ilmastomuutoksen kieltämistä, tietämättömyyttä näistä asioista, edustaa tässä salissa häviävän pieni vähemmistö, jonka näkemystä ei pitäisi ottaa huomioon. He ovat esittäneet näkökantojaan täällä useasti, mutta he todella toimivat Euroopan unionin kaikkien valtioiden kansalaisten mielipidettä vastaan.

Maapallon ilmakehälle ei ole merkitystä, mistä hiilidioksidi on peräisin. Tämä merkitsee, että tarvitsemme maailmanlaajuisen sopimuksen jokaiselle valtiolle emmekä – kuten nyt jo esitetään Bangkokissa – useita sopimuksia, joista yksi on Yhdysvalloille, toinen Euroopalle ja kolmas kehitysmaille, mikä olisi tuhoisaa. Tarvitsemme maailmanlaajuisen sopimuksen ilmastomuutoksen torjumiseksi ja tarvitsemme maailmanlaajuisen sopimuksen rikkaiden valtioiden solidaarisuudesta köyhiä valtioita kohtaan. Tämä seikka on jo esitetty useasti.

Ilmastomuutos tarjoaa meidän lisäksi myös kehitysmaille mahdollisuuden ottaa käyttöön vähähiilisiä kehitystoimia, joihin sisältyvät uusi tekniikka ja infrastruktuurin uudenaikaistaminen. EU:n on edistettävä tämän toteutusta. Olemme rahoituksen osalta hyväksyneet pyynnön, että EU tarvitsee 30 miljardia euroa vuoteen 2020 mennessä ja että meidän on kehitettävä kestäviä ja ennakoivia rahoitusvälineitä. Ne eivät saa olla pelkästään riippuvaisia talousarviosta, vaan niihin on oltava muita rahoituslähteitä.

Haluan jälleen kerran korostaa, että ehdotukseen on sisällyttävä meri- ja lentoliikenne ja että metsillä ja maataloudella on oltava siinä oma merkittävä osuutensa. Kehitys ja ilmastonsuojelu eivät ole toistensa vastakohtia vaan ne on saatettava yhteen Kööpenhaminassa.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). - (NL) Arvoisa puhemies, loppujen lopuksi ilmastomuutokseen on vain yksi ratkaisu ja se on tekniikka. Ainoastaan tekniikan ansiosta voimme säilyttää elämäntapamme. Tekniikan kehittäminen on kuitenkin liian hidasta ja sen levittäminen erityisesti kehitysmailhin on aivan erityisen hidasta. Ilmasto-ongelmat ovat maailmanlaajuisia, mutta niitä ei ole torjuttu parasta saatavilla olevaa tekniikkaa jakamalla. Tämä merkisi Kioton pöytäkirjassa täydellistä epäonnistumista, joten tästä olisi otettava opiksi.

Meidän on luonnollisesti otettava huomioon teollis- ja tekijänoikeudet. Etenkin tällaisen kehityksen kärjessä olevia yrityksiä olisi kannustettava ja palkittava. Nämä tiedot olisi kuitenkin levitettävä nopeammin. Tätä varten Montrealin pöytäkirjassa perustettiin rahasto otsoniongelman vuoksi, ja ajatus monenvälisestä ilmastoteknologiarahastosta on otettu esille. Voivatko komissio ja neuvosto esittää näkemyksiään tästä asiasta?

Lopuksi metsien häviämisen pysäyttäminen on erityisen tärkeää kehitysmaissa, mutta olen ymmärtänyt, että Euroopan unioni on jakaantunut metsien aseman vuoksi erityisesti Ruotsin, Suomen ja Itävallan vuoksi. Miten me voimme saada kehitysmaat pysäyttämään metsien hävittämisen, jos EU suhtautuu epäselvällä tavalla omiin metsiinsä? Olisin tyytyväinen, jos ministeri Carlgren kommentoisi tätä.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, puhumme ilmastomuutoksesta, mutta meidän pitäisi puhua niistä henkilöistä, jotka joutuvat kärsimään siitä eniten, eli vähiten kehittyneiden valtioiden asukkaista. Malediivien asukkaat kamppailevat merenpinnan nousua vastaan ja Sudanin asukkaat taistelevat viljelykelpoisesta maasta.

Komissio olettaa jatkuvasti, että markkinatoimijat osallistuvat merkittävästi ilmastomuutosta koskeviin sopeutustoimiin. Jos asiasta puhutaan kaikille investoijille, he vastaavat samoilla sanoilla: ”Kyllä, me annamme rahaa, mutta pääasiassa kehittyville talouksille. Emme aio sijoittaa heikoimmassa asemassa oleviin valtioihin.” Kyseessä ovat loppujen lopuksi epävakaa markkinat, ja niihin kuuluvat hankkeet ovat pienimuotoisia ilmastomuutosta koskevien sopeutustoimien osalta. Kyse ei ole sellaisista toimista, joihin sijoittajat käyttäisivät varojaan.

Nyt on tehtävä selväksi, että vähiten kehittyneille valtioille on saatava julkista rahoitusta. Maailmanpankki toteaa selvästi, että asianmukaisen määrän on oltava ainakin 80 miljardia euroa. On aika, että EU osoittaa vakavasti otettavaa johtajuutta ja tekee kunnollisen tarjouksen sen sijaan, että se tarjoaa epämääräisen 2–15 miljardin euron määrän. EU:n on seurattava parlamenttia ja esitettävä vähintään 30 miljardia euroa.

James Nicholson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on Kööpenhaminassa joulukuussa järjestettävässä ilmastokonferenssissa ainutlaatuinen mahdollisuus puuttua tähän laajamittaiseen ja valtavaan ongelmaan. Kun otamme huomioon ilmaston lämpenemisen seuraukset, on selvää, että kehitysmaat maksavat rikkaampien kansakuntien aiheuttaman ympäristövahingon hinnan.

Ilmastomuutos ei ole ainoa edessämme oleva ympäristöongelma, mutta on välttämätöntä, että pyrimme vastaamaan siihen Kööpenhaminassa. Tämä tarjoaa EU:lle mahdollisuuden puhua yhdellä äänellä ja löytää ratkaisuja ongelmaan, joka koskettaa meitä kaikkia. Kaikkien valtioiden on omalta osaltaan pyrittävä saavuttamaan tavoitteet ja saamaan aikaan kestävä kehitys. Kehitysmaita on tuettava ja kannustettava, mutta näille valtioille asetettujen tavoitteiden on oltava realistisia.

Tiedän, että on henkilöitä, joilla on eri käsitys asiasta, mutta en usko, että voimme odottaa 50, 60 tai 70 vuotta saadaksemme selville, kuka oli oikeassa tai väärässä. Meillä on tällä hetkellä vastuu toimia nyt ja tehdä voitavamme niin kauan kuin olemme täällä.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, on helpotus, että kerettiläisiä ei enää polteta, tai olisin tähän mennessä jo roviolla. Osoitan kuitenkin tulisen vastalauseeni ihmisen aiheuttamaa ilmastomuutosta koskevalle käsitteelle.

Hiilidioksidin osuus ilmakehästä on ainoastaan 0,038 prosenttia ja ainoastaan 4 prosenttia siitä aiheutuu ihmisten toiminnasta. Se on kasvien elolle tärkeää ja korvaamatonta. Mitä enemmän kasvit saavat sitä, sitä nopeammin ne kasvavat. Tämän kaasun puute on paljon vakavampaa kuin sen liiallinen määrä. Paikalliset viranomaiset käyttävät tekosyynä levottomuutta herättäviä ja virheellisiä lausuntoja, joiden mukaan mikä tahansa hiilidioksidin määrän lisääntyminen nostaa merkittävästi merenpintaa, koska ne eivät pidä kunnossa huokeita puusta valmistettuja aallonmurtajia. Kun ne lahoavat 40 käyttövuoden jälkeen, mitään ei tehdä niiden korjaamiseksi, ja silloin menetetään koteja. Tällä luodaan epätoivoa rannikkoyhteisöissä. Jos tietokone-ennusteet eivät ennusta säätä oikein lyhyellä aikavälillä, niillä ei voi mitenkään ennustaa pitkän aikavälin muutoksia.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiittää ministeri Carlgreniä ja komission jäsentä De Guchtia puheenvuoroistaan, mutta yksi seikka huolestuttaa minua. Minua huolestuttaa se, että kun puhumme määrällisistä tavoitteista, niin niitä ei tarvitse saavuttaa kuin vuoteen 2020 ja 2050 mennessä. Asiantuntijat puolestaan varoittavat meitä, että meidän on aloitettava päästöjen maailmanlaajuinen

vähentäminen jo vuonna 2015. Haluaisin tietää, eikö komissio välitä tästä tavoitteesta vai onko se luopunut siitä.

Toiseksi meidän on saatava aikaan kaiken kattava sopimus Kööpenhaminassa, ja siihen on sisällyttävä kaikki valtiot. Ei riitä, että näitä kunnianhimoisia ympäristövaatimuksia asetetaan pelkästään EU:ssa, koska tämä merkitsee ainoastaan sitä, että suuria päästöjä aiheuttava tekniikka siirtyy muualle maailmaan. Haluaisin todella kuulla komissiolta, miten se aikoo ottaa neuvotteluissa esille kysymyksen rasisituksen tasapuolisesta jakamisesta kehittyneissä teollisuusmaissa ja mitä perusteita se aikoo käyttää kannustaakseen kehitysmaita kantamaan vastuunsa. Miten aiomme estää hiilivuodon? Haluaisin todella, että meillä olisi ässä hihassamme, todellinen valttikortti.

Kolmanneksi haluaisin huomauttaa, että emme voi sulkea silmiämme todellisuudelta. Fossiiliset polttoaineet ovat suurin päästölähde, ja emme voi kieltää niitä lähitulevaisuudessa. On epärealistista olettaa, että maat luopuvat noin vain kivihielestä. Kehittyneet valtiot eivät tee niin ja se on yhä epätodennäköisempää kehitysmaissakin. Sen vuoksi meidän on kiinnitettävä paljon huomiota kansainvälisiin neuvotteluihin jatkuvasta kehityksestä ja sellaisen tekniikan soveltamisesta, jolla fossiilisia polttoaineita voidaan käyttää tehokkaasti kasviuonekaasupäästöjä aiheuttamatta. On vielä yksi asia, jonka EU voi tehdä heti: me voimme lisätä rahoitusta seitsemänteen puiteohjelmaan, joka on luotu ilmastonmuutosta koskevaa kansainvälistä yhteistyötä varten.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri Carlgren, hyvät parlamentin jäsenet, ilmastonmuutos aiheuttaa meille paljon kauemmin päänvaivaa kuin rahoitus- ja talouskriisi. Niissä on yhtäläisyyksiä, sillä kummatkin aiheuttavat paljon kustannuksia, ja Kööpenhaminassa pyritään pääsemään sopimukseen kolmanteen maailmaan ja kehitysmaiin käytettävistä taloudellisista välineistä.

Kööpenhaminan konferenssin on onnistuttava, ja meidän on tehtävä osamme tämän aikaansaamiseksi. Eilen teimme hyvää työtä. Hyväksyimme ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa päätöslauselman suurella enemmistöllä ja uskon, että päätöslauselma saa enemmistön tuen täällä parlamentissa. Siten muutamme poliittista ilmapiiiriä Kööpenhaminan kokouksen alla. Asiassa on usein psykologinen puoli, ja meidän kaikkien on tehtävä siinä osamme.

Minulla on vielä yksi erityinen huolenaihe. Olemme Euroopan parlamentissa pyrkineet saamaan lentoliikenteen mukaan päästökauppaan, ja olemme lopulta onnistuneet. Pyydän sen vuoksi komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että tätä kysymystä edistetään johdonmukaisesti Kööpenhaminassa. Meidän on saatava aikaan kansainvälinen sopimus, jotta meri- ja lentoliikenne sisällytetään Kioton pöytäkirjan jälkeiseen sopimukseen. Tämä johtuu siitä, että nämä kaksi liikenteen alaa kasvavat epäsuhtaisesti ja vaikuttavat siten epäsuhtaisesti ilmaston lämpenemiseen.

Emme saisi ylittää kahden celsiusasteen rajaa. Tässä kohdassa päättyvät yhtäläisyydet rahoituskriisin ja ilmastonmuutoksen välillä. Jos ylitämme kyseisen rajan, aiheutamme korvaamatonta vahinkoa maapallollemme, ja emme pysty korjaamaan tätä vahinkoa.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on tarkasteltava Kööpenhaminassa aikaan saatavan kattavan kansainvälisen sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia, jotta voimme puuttua tehokkaasti ilmastonmuutokseen. Unioni on sitoutunut varmistamaan, että vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia energiatarpeestamme on peräisin uusiutuvan energian alalta. EU mukaan lukien kotimaani Irlanti voi päästä maailman kärkeen uuden ja innovatiivisen aalto- ja vuorovesiteknologian kehityksessä.

Tällaisen tekniikan kehittäminen on tärkeä osa strategiaamme ilmastonmuutoksen tavoitteiden saavuttamisesta. Meidän on varmistettava, että käytämme mahdollisimman tehokkaasti seitsemännen ja kahdeksannen EU:n tutkimuksen ja teknologian puiteohjelman rahoitusta tästä päivästä vuoteen 2020 saakka.

– (GA) Ympäristöystävälliseen tekniikkaan investoiminen edistää työpaikkojen luomista EU:ssa talouskriisin aikana. Tiedämme edessämme olevat vaikeudet, jos emme ota vastaan kansainvälisiä velvollisuuksiamme. Tiedämme, mitkä ovat edessämme olevat haasteet. Vastaamme näihin haasteisiin päättäväisesti ja vastuullisesti.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, tunnetteko venäläisen ruletin? Oletteko koskaan pelanneet venäläistä rulettia? Ette tietenkään, koska teillä on yksi mahdollisuus kuudesta kuolla tai loukkaantua. Jos Kööpenhaminassa ei onnistuta, meillä ei ole edes viidenkymmenen prosentin mahdollisuutta estää maapalloa joutumasta vaaralliseen ilmastonmuutokseen.

Miksi me olemme tässä mahdottomassa tilanteessa? Olemme käytännössä menettäneet kaksikymmentä vuotta, kaksikymmentä vuotta suuresta Rion konferenssista. Saastuttava teollisuus öljyalasta hiileen ja ajoneuvoihin on pyrkinyt vaikuttamaan meihin kahdenkymmenen vuoden ajan. Kahdenkymmenen vuoden ajan keskustaoikeisto Yhdysvalloissa ja Euroopassa on aiheuttanut vihreille puolueille ja muille liikaa ongelmia kunnianhimoisten toimien aikaansaamiseksi.

Kööpenhaminassa ensi viikolla järjestettävä Eurooppa-neuvoston kokous on siten viimeinen tilaisuus Euroopan keskustaoikeistolle toimia vastuullisesti. Puheenjohtajavaltio Ruotsia ja Tanskaa, Ranskaa sekä Saksaa hallitsevat keskustaoikeistolaiset poliitikot.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionia pidetään kansainvälisissä yhteyksissä johtajana ilmastonmuutoksen torjumista koskevan vuoropuhelun ja hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan toiminnan painopisteiden asettamisen alalla. Kööpenhaminan konferenssia edeltävässä valmistelutyössä Euroopan unioni on esittänyt lupauksia enemmän kuin mikään alue maailmassa. Tähän mennessä yksikään teollisuusvaltio, kuten Yhdysvallat, Japani tai Australia, ei ole esittänyt konkreettisia ehdotuksia, joissa on tarkat luvut kehitykselle annettavasta avusta hiilidioksidipäästöjen rajoittamista koskeviin toimiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energiatehokkaan tekniikan tueksi.

EU on uskottava neuvottelukumppani ainoastaan, jos se esittää realistisia, saavutettavissa olevia ja järkeviä ehdotuksia, jotka ovat lähtökohtana kansainväliseen yhteisymmärrykseen ja sopimukseen pääsemiseksi. EU tarvitsee nyt liittolaisia ja tukea nykyisille ehdotuksille. Sen vuoksi meidän olisi oltava varovaisia 20–30 prosentin vähennyksiä koskevista sitoumuksista, koska muut teollisuusmaat eivät ole halunneet asettaa itselleen näin kunnianhimoisia tavoitteita, mutta kehitykselle suunnattavan taloudellisen avun pitäisi olla myös realistinen sitoumus. Tämä ei saa olla ainoastaan toiveluettelo. Sen pitäisi olla kestävä kehityksen periaatteen mukainen avunantojärjestelmä, ja edunsaajien olisi sen perusteella voitava suunnitella toimiaan.

On vielä yksi asia, joka on tärkeä EU:n kansalaisten kannalta. Emme saa unohtaa, että Kööpenhaminan huippukokoukseen, päätöslauselmiimme ja parlamentin huippukokousta koskevaan valmistelutyöhön olisi liitettävä selkeästi määriteltä kansalaisille ja yhteiskunnalle suunnattu tiedotusjärjestelmä. Emme halua, että ilmaston lämpenemistä koskevassa tiedotusjärjestelmässä luodaan yhteiskunnan ja EU:n toimielinten välille este tai kuilu.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän hiilidioksidipäästöni alhaalla ja puhun lyhyesti. Arvoisa komission jäsen, on hyvä nähdä teidät paikalla. On hyvä, että myös puheenjohtajavaltio on täällä.

Vuodesta 2020 tai 2050 puhuminen ei riitä. Tarvitsemme sopimuksen, ja se on saatava aikaan nyt, koska ilmastonmuutos vaarantaa köyhyyden vähentymisen. Näemme, että virallisen kehitysavun talousarviota ohjataan muualle kehittämistoimista. Tätä ei voida hyväksyä, ja tämä vaarantaa vuosituhannen kehitystavoitteet, jotka täytyy saavuttaa. Kööpenhaminassa näemme, että 27 valtiota toimii yhdessä kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Olemme kuulleet ilmastonmuutoksen kieltäjiä täällä parlamentissa. Haluaisin sanoa tämän: puhutaan kasveista ja hiilidioksidista, metsien häviämisestä ja aavikoitumisesta. Tämä merkitsee, että joissain paikoissa ei ole vettä. Siellä ei ole puita. Ilmastonmuutos tappaa. Juuri tästä on kyse. Asia on esitettävä selkeästi: jäsenvaltioiden pitäisi edelleen käyttää 0,71 prosenttia bruttokansantulostaan kehitykseen ja rajoittaa bruttokansantulon käytön 10 prosenttiin ja sen jälkeen tarjota lisärahoitusta ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja sen voittamiseksi.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen huolestunut siitä, että komission laskelmat ilmastonmuutoksesta ovat vain hämäystä.

Ensinnäkin se väitti, että kehitysmaat voivat rahoittaa itse 90 prosenttia energiatehokkuustoimista. Tämä merkitsee 30 miljardia euroa vuodessa. Kansalaisia ja hallituksia varten EU:ssa käyttöön otettavien energiatehokkuustoimien alulle panemisen suurin este on ennakkorahoitus. Miksi komissio uskoo, että kehitysmaat voivat rahoittaa tehokkuustoimet ilman ennakkorahoitusta, jos kerran EU:n jäsenvaltioilla on tässä vaikeuksia?

Myös ajatus siitä, että kansainväliset hiilimarkkinat voivat tarjota 38 miljardia euroa vuodessa, on epärealistinen. Olemme nähneet, miten hitaasti EU:n päästökauppajärjestelmän hiilimarkkinat on saatu käyntiin ja miten suuresti hiilen hinta on poikennut kurssiltaan talouskriisin vuoksi. Kestää todennäköisesti

vuosikymmeniä ennen kuin kansainväliset hiilimarkkinat toimivat kunnolla, joten tarvitsemme nyt uusia ja täydentäviä rahoitustoimia.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, kuten tänä aamuna olemme todenneet, ilmastonmuutos merkitsee yksinkertaisesti aavikoitumisen ja kuivuuden lisääntymistä, metsien häviämistä ja luonnonkatastrofeja sekä nälänhädän ja köyhyyden leviämistä erityisesti etelän valtioissa, ja se merkitsee myös muuttovirtoja.

Maailman kansojen on sitouduttava Kööpenhaminan huippukokouksessa löytämään tasapaino neljän tärkeän tavoitteen välillä. Ensimmäinen on luonnollisesti kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, mutta myöskään taloutta ei saa jarruttaa, ympäristöalan polkumyyntiä on ehkäistävä ja EU:n uutta tekniikkaa on edistettävä.

Se vuoksi tässä asiassa, koska meidän on otettava huomioon köyhimmät valtiot, haluaisin, että kiinnitätte huomionne kehitysmaihin ja erityisesti kehittyneimpiin kehitysmaihin. Tätä käsitettä ei esiinny kansainvälisissä asiakirjoissa, ja nämä valtiot eivät kuulu kehitysmaiden luokkaan. Siten niitä ei pidetä valtioina, joiden on osallistuttava kasvihuonekaasupäästöjen vähennystoimiin, vaikka ne ovat suurimpia hiilen kuluttajia. Tarkoitan luonnollisesti Kiinaa, Intiaa ja Brasiliata, joiden on ehdottomasti sitouduttava Kööpenhaminassa saavuttamaan muiden teollisuusmaiden kaltaiset tavoitteet. Ne eivät ole tarkkaan ottaen ollenkaan samanlaisia kuin useimmat muut kehitysmaat.

Hiilidioksidin vähentämistä koskevat pyrkimykset on jaettava oikeudenmukaisten edellytysten perusteella. Meidän on estettävä kaikenlainen kilpailun vääristyminen. Neuvotteluiden on merkittävä myös mahdollisuutta edistää uusimman tekniikkamme levitystä ja saada merkittäviä investointeja tutkimus- ja kehitystyöhön.

On välttämätöntä, että luomme Kööpenhaminassa edellytykset valtioiden väliselle kestäväälle kaupankäynnille yhteisten etujen pohjalta. Menestyminen merkitsee, että tekniikan levittämistä edistetään vähiten kehittyneissä valtioissa siten, että ne tunnustavat vastineeksi teollis- ja tekijänoikeudet ja avaavat markkinansa tälle tekniikalle.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, kaksi pahinta kriisiä maailmassa on köyhyys ja ilmastonmuutoksen vaikutukset: nämä kaksi kriisiä liittyvät yhä läheisemmin toisiinsa tulevaisuudessa. Niistä tulee joka päivä yhä tuhoisampia.

Köyhiä on paljon enemmän kuin kymmenen vuotta sitten, kymmeniä miljoonia enemmän. Ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat tällä hetkellä vakavampia ja voimakkaampia kuin koskaan aiemmin.

Olemme puolentoista kuukauden päässä Kööpenhaminan kokouksesta, jäljellä on ainoastaan muutama viikko. Meidän on ponnisteltava suuresti Kööpenhaminassa. Meidän on keskityttävä enemmän ilmastonmuutoksen torjuntaan. Emme saisi kuitenkaan käyttää tällä hetkellä kehitysapuun tai koulutukseen taikka terveydenhoitoon tarkoitettuja varoja.

Kehitysmaat tarvitsevat molempia voimavaroja. Meidän on siten tarjottava yli 0,7 prosenttia bruttokansantuotteesta. Tämä oli usean johtajan viesti hiljattain järjestetyssä Yhdistyneiden Kansakuntien kokouksessa. Tämä oli Espanjan tasavallan presidentin viesti.

Peter Liese (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, muutama päivä sitten terveysasioista vastaava komission jäsen Vassiliou ja eri puolelta Eurooppaa peräisin olevat lääketieteen asiantuntijat kokoontuivat Brysseliin keskustelemaan terveysasioista ja ilmastonmuutoksesta. Kyseessä oli hyvin informatiivinen tapahtuma nimeltä "Prescription for a healthy planet" (Resepti terveelle maapallolle). Euroopan lääkäriiliittojen kattojärjestön puheenjohtaja käytti erittäin hyvää kuvausta: potilas maapallo on kuin vakavasta sairaudesta kärsivä henkilö. Mitä myöhemmin asiaan puututaan, sitä tuskallisempaa on hoito, ja tulee hetki, jolloin hoito on jopa liian myöhäistä. Siinä vaiheessa potilas on loukkaantunut niin pahasti, että hän ei voi toipua. Sen vuoksi meidän on toimittava nopeasti ja päättäväisesti potilas maapallon vuoksi. Toivon, että me olemme kaikki samaa mieltä tästä asiasta.

Aivan yhtä totta on se, että ilmastonmuutos vaikuttaa kaikkiin, maapallon jokaiseen valtioon ja Euroopan talouden jokaiselle alalle. Voin havaita epätasapainon: me asetamme raskaan taakan Euroopan päästökaupan tavanomaisille osallistujille, vaikka niiden osuus on alle 50 prosenttia Euroopan unionin päästöistä. Sen vuoksi tarvitsemme enemmän vastuunkantajia, päätimme siitä eilen illalla. Me hyväksyimme myös tarkistukset 198–202 lentoliikenteen, jonka Matthias Groote mainitsi, ja meriliikenteen mukaan ottamisesta. Tätä on ehkä vielä selvitettävä paremmin ja eriytettävä, mutta kyseessä on askel oikeaan suuntaan. Komission ja neuvoston on osallistuttava lopultakin paremmin tähän asiaan. Tässä asiassa ei edistytty ollenkaan Pittsburghia

ennen järjestetyssä EU:n huippukokouksessa tai Pittsburghin kokouksessa. Neuvoston ja komission on tehtävä enemmän tässä asiassa.

Esitän vielä yhden näkökohdan. Myös maailman muiden alueiden on tehtävä enemmän. Olen iloinen, että Barack Obama voitti Nobelin rauhanpalkinnon, mutta jos hän ei tule Kööpenhaminaan ja jos hän ei tee kunnan ehdotusta, hänen uskottavuutensa kärsii. Tästä syystä hänen on tehtävä jotain myönnytyksiä Kööpenhaminassa.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, kehitysmaat ovat vaikuttaneet ilmastomuutokseen vähemmän kuin muut. Ne joutuvat kuitenkin samalla kärsimään vaikeimmista seurauksista. Afrikassa miljoonien henkilöiden on kuljettava vuodesta toiseen yhä kauemmas, jotta he löytävät vettä ja puuta ruoanlaittoa ja ruokaa varten. Nämä henkilöt ovat riippuvaisia luonnon ekosysteemin tarjoamista palveluista ja henkilöistä, jotka eivät ole millään tavalla edistäneet ilmastomuutosta.

Näissä luonnon ekosysteemeissä, kuten Afrikan metsissä, on kolme kertaa enemmän hiiltä, mitä ne ovat päästäneet ilmakehään, kolme kertaa enemmän hiiltä, mitä on ilmakehässä, ja ne absorboivat 50 prosenttia hiilestä, jonka päästämme ilmakehään joka vuosi. Sen vuoksi ensisijaisen toimintalinjamme pitäisi olla metsien suojelu ja metsien laajentaminen luonnollisen kehityskulun avulla ilman kaupallisia aikomuksia. Siten kehitysmaat ja kehittyneet maat torjuvat ilmastomuutosta ja niitä sopeutetaan tähän tilanteeseen.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista kantani merenkulkua koskevaan erityiseen ja erittäin tärkeään kysymykseen Kööpenhaminan kokouksen ja kehitysmaiden yhteydessä. Minulla on kaksi näkökohtaa. Olisi valtava virhe suhtautua merenkulkuun ja lentoliikenteeseen niin kuin ne olisivat yksi ja sama asia. Merenkulku on yksi tehokkaimmista ja ympäristöystävällisimmistä liikennemuodoista, kun taas lentoliikenne on enemmän tai vähemmän huonoin. Merenkulussa on sen vuoksi otettava käyttöön tavoitteita, mutta niiden on oltava oikeudenmukaisia erityisesti maantieliikenteeseen verrattuna, koska se kilpailee merenkulun kanssa ja aiheuttaa paljon enemmän saastetta. Jos puutemme suhteettomasti merenkulkuun tieliikenteeseen verrattuna, puutemme suhteettomasti kehitysmaiden talouden ytimeen. Kehitysmaiden talous perustuu pääasiassa raaka-aineisiin sekä maatalous- ja teollisuustuotteisiin, joissa käytetään laivakuljetusta, kun taas meidän taloutemme perustuvat pääasiassa palveluihin.

Minä epäilen, voimmeko vakuuttaa kehitysmaat hyvistä aikomuksistaamme, jos ehdotamme, että me rahoitamme ilmastomuutospyrkimykset varoista, joita viemme suhteettomasti merenkululta ja jotka rasittavat kehitysmaita enemmän kuin kehittyneitä maita, kun otetaan huomioon niiden prosenttiosuus bruttokansantuotteesta.

Olen epäilevällä kannalla, koska minulle ilmoitettiin, että Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä kieltäytyi eilen tukemasta keskustelua merenkulun ja tieliikenteen tavoitteiden vastaavuussuhteesta. Eihän ylellisen auton ajaminen 180 kilometriä tunnissa eurooppalaisella moottoritiellä ole yhtään enemmän ympäristöystävällistä kuin elintarvikkeiden ja raaka-aineiden kuljettaminen maapallon taloutta varten.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Carlgren, arvoisa komission puheenjohtaja, edessämme on haaste ihmiskunnalle ja tuleville sukupolville. Jotta haaste voidaan ottaa vastaan, Kööpenhaminassa on tarjottava edellytykset maailmanlaajuiselle sopimukselle, yhdelle sopimukselle, koska kuten ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puheenjohtaja Jo Leinen totesi aikaisemmin, tarvitaan teollisuusmaiden ja kehitysmaiden maailmanlaajuisia liittoja.

Tänään kehoitamme keskustelussamme ja myös parlamentin päätöslausunnon laadinnan yhteydessä Euroopan unionia säilyttämään johtava asema tässä tarpeellisessa ilmastomuutoksen torjuntaa koskevassa toimintalinjassa. Meidän on muistettava yhdellä äänellä puhuminen, jos haluamme säilyttää uskottavuutemme.

Kyllä, meidän on päästävä sopimukseen Kööpenhaminassa, jotta rajoitamme maailman keskilämpötilan nousua niin, että se ei ylitä esiteollisen ajan lämpötilan tasoa yli kahdella asteella. Kyllä, meidän on saatava aikaan Kööpenhaminassa sopimus, jotta varmistamme yhdessä, että vuoteen 2020 mennessä on 30 prosenttia vähemmän kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 1990 verrattuna. Tämä ei kuitenkaan riitä. Ei riitä, että kehittyneet valtiot vähentävät merkittävästi päästöjään, vaan myös kehitysmaita on autettava saavuttamaan tavoitteet.

Sen vuoksi teollisuusmaiden on annettava kehitysmaalle riittävää, pitkäaikaista ja ennakoitavaa taloudellista ja teknistä tukea, jotta niitä kannustetaan sitoutumaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen. Kehitysmaiden on voitava siirtyä Kööpenhaminan sopimuksen perusteella vähähiilisten mallien suuntaan.

Haluaisin siten käsitellä kahta alaa, jotka ovat mielestäni tärkeitä tulevaisuutemme kannalta. Ensinnäkin kansainvälisellä tasolla on saatava rahoitusta ilmaston lämpenemisen torjuntaan, ja tämän on perustuttava liiketoimien verottamiseen. Toiseksi pidän tarpeellisena, että Euroopan rajoilla otetaan käyttöön verotusjärjestely, joka kohdistuu sellaisten tuotteiden maahantuontiin, jotka on valmistettu ilman mitään huolta ympäristönsuojelua koskevista näkökohdista. Tämä verojärjestely liittyisi sopimusperusteisen rahoituksen palauttamiseen etelän valtioille, ja rahoitus saataisiin Euroopan rajoilla kerätystä hiiliverosta. Sitä voitaisiin käyttää ilmaston lämpenemisen torjuntaan tarvittavien laitteiden investointeihin.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, viime G20-kokouksen – joka tarjosi EU:lle mahdollisuuden toimia johtajana uuden maailmanlaajuisen taloudellisen järjestelmän määrittelyssä – esimerkin mukaan EU:lla on joulukuussa järjestettävässä Kööpenhaminan konferenssissa jälleen vastuu ja ennen kaikkea velvollisuus näyttää kansainvälisille kumppaneille, mihin suuntaan edetään.

Toisin kuin juuri esitettiin erityisesti Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän kollegoideni keskuudesta, EU on alkanut kantaa vastuutaan ympäristönsuojelusta, koska joulukuussa 2008 hyväksyttiin energia- ja ilmastonmuutospaketti. EU:lla on tämän paketin ansiosta tarvitsemansa oikeutus johtaa neuvotteluja, jotta ilmastonmuutoksen haasteisiin saadaan kunnianhimoinen, käytännöllinen ja maailmanlaajuinen vastaus.

Sopimuksen, joka on saatava aikaan Kööpenhaminassa, on perustuttava jaetun vastuun periaatteeseen, mutta myös eriytettyyn vastuuseen. Konkreettisesti, kuten Françoise Grossetête juuri totesi, meidän olisi teollistuneina valtioina varmistettava, että kumppaneillamme, kehitysmailla, on keinot seurata meitä, kun toteutamme kunnianhimoisia toimia ilmastonmuutoksen torjumiseksi.

Meidän on myös näytettävä esimerkkiä ja erityisesti sitouduttava kunnianhimoiseen ohjelmaan, jolla kasvihuonekaasupäästöjä pyritään vähentämään 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä. Kuulin juuri, että tämä ei riitä, mutta tämä on jo hyvä alku. Meidän on samalla luotava vaatimukset sen varmistamiseksi, että kehitysmaat voivat osallistua kanssamme näihin maailmanlaajuisiin toimiin.

Meillä on vastuu, mutta meillä on myös velvollisuuksia näitä valtioita kohtaan. Tosiasia on, että meidän on voitettava yhteinen haaste, joka edellyttää kaikkien osallistumista. Kuten tiedämme, meillä ei ole kuitenkaan samoja mahdollisuuksia eikä samanlaista historiaa. Kööpenhaminan kokouksen on oltava sen vuoksi menestys, mutta todellisen osallisuuden avulla saavutettava menestys, joka on enemmän kuin pelkkä sitoumus. Euroopan unionia arvioidaan tämän osallisuuden ja tämän sitoumuksen perusteella.

Jos Kööpenhaminan kokouksen tulos ei ole se, että kansainväliset kumppanimme tekevät päättäväisiä yhteisiä sitoumuksia konkreettisista toimista, niin siinä tapauksessa, kuten edellisen puheenvuoron esittäjä juuri totesi, meidän on EU:ssa otettava käyttöön hiilivero rajoillamme. Tämä on ainoa tapa saada äänemme kuuluviin ja varmistaa, että myönteisellä sitoutumuksellamme on merkitystä. EU:n on varmistettava, että tämä viesti kuuluu selkeästi.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminan kokousta edeltävän seitsemän viikon aikana meillä on perustavanlaatuinen haaste: pääsemmekö sopimukseen siitä, kannammeko vastuun ilmastonmuutoksen lieventämistä koskevien toimintalinjojen yleisestä rahoituksesta kehitysmaiden osalta. EU on edistynyt merkittävästi rahoituslähteiden ja rahoituksen järjestämistapojen määrittelyssä, mutta nyt on aika, että muut kehittyneet valtiot kantavat osansa vastuusta. On otettava huomioon, että kehitysmaiden ilmastonmuutoksen torjumista koskevien pyrkimysten tukeminen tarjoaa mahdollisuuden torjua maailmanlaajuisia eriarvoisuuksia ja kuroa kehittyneiden valtioiden ja kehitysmaiden välistä kuilua.

Emme saa unohtaa erästä toista seikkaa erityisesti täällä Euroopan unionissa. Olemme luomassa uudenlaisen pakolaisryhmän määritelmän. Kyseessä ovat ilmastopakolaiset, joita ei suojella tällä hetkellä millään kansainvälisellä sopimuksella, ja sen vuoksi heillä ei ole oikeuksia. Tämän lainsäädännöllisen porsaanreiän tukkiminen ja ilmastopakolaisten merkittävä tukeminen on kansainvälisen yhteisön perustavanlainen velvoite, ja Euroopan unionin on toimittava asian johdossa.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Carlgren, arvoisa komission jäsen De Gucht, Euroopan unionin pitäisi toimia johtavassa asemassa kansainvälisissä neuvotteluissa, jotta Kööpenhaminassa saadaan aikaan kunnianhimoinen sopimus. Tämän sopimuksen olisi perustuttava jaettuun, mutta eriytettyyn vastuuseen. Tätä periaatetta olisi sovellettava tasapuolisesti myös kehitysmaihiin. Jokainen edellyttää kuitenkin kaikkien tilanteen huomioon ottavia yksilöllisiä toimia, koska nämä maat ovat eri kehitysvaiheissa ja niissä valitsevat erilaiset olot. Kaikkien kehitysmaiden – vähiten kehittyneitä lukuun ottamatta – olisi otettava käyttöön vähähiilistä kehitystä koskevat kansalliset kehitysstrategiat.

Kehityksille aiheutuu noin 100 miljardin euron kustannukset päästöjensä vähentämisestä ja ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumisesta. Jotain rahoitusta saadaan yksityiseltä sektorilta, mutta myös kansainvälistä julkista rahoitusta tarvitaan virallisen kehitysavun lisäksi. On ensiarvoisen tärkeää määritellä, miten tämä rahoitusjärjestelmä organisoidaan, mistä rahoitusta saadaan ja mikä on sen määrä, jotta sopimuksen aikaansaaminen Kööpenhaminassa varmistetaan.

Kioton pöytäkirjan mukaista puhtaan kehityksen mekanismeja olisi toisaalta uudistettava niin, että luottoja myönnetään ainoastaan hankkeisiin, joiden avulla voidaan saavuttaa täydentäviä vähennyksiä. Taloudellisesti kehittyneemmät teollisuusmaat ja taloudellisesti kehittyneemmät alat olisi asteittain poistettava tästä mekaniismista, jotta sillä voitaisiin keskittyä pääasiassa köyhimpiin, erityisesti Afrikan, valtioihin.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Euroopan unioni asettaa esimerkin muille mantereille torjumalla maapalloomme uhkaavia vaaroja. Tämä vahvistaa myös ilmastomuutoksen vastaista taistelua. Euroopan unioni on valmis toimimaan johdossa myös tulevaisuudessa, mutta kaikkien Kööpenhaminan konferenssiin osallistuvien valtioiden on liityttävä näihin torjuntatoimiin.

Kehityksille tarvitaan täydentävää apua. Niiden, samoin kuin BRIC-maiden, talouskasvun on perustuttava ympäristöystävälliseen tekniikkaan. On kiinnitettävä enemmän huomiota kehittyneimmän tekniikan ja tiedon jakamiseen. EU:n olisi osoitettava hyvää esimerkkiä eikä ainoastaan päästöjen vähentämistä koskevilla sitoumuksilla vaan myös edistämällä uusiutuvia energialähteitä ja parantamalla energiatehokkuutta.

Emme saa unohtaa, että myös Euroopan unionissa on huomattava kuilu uutta tekniikkaa käyttävien ja energiaa säästävien valtioiden sekä perässä laahaavien valtioiden välillä. Kuilun kuromiseen tarvitaan yhteisiä ponnisteluja, ja se olisi jälleen kerran hyvä esimerkki kaikille.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, tietyt faktat olisi syytä tunnustaa. Ensimmäiseksi se, ettei tähänastisista ilmastoponnisteluistamme ole ollut mitään hyötyä. Strategia on osoittautunut tehottomaksi, koska päästöt ovat kasvaneet niin absoluuttisesti kuin suhteellisestikin. Vastoin odotuksia globaali hiili-intensiivisyys on vain kasvanut juuri samaan aikaan kun asiaan on todella kansainvälisesti panostettu. Sopimuksen ratifioinneissa maissa päästöt tuotantotonna kohden eivät ole laskeneet yhtään tehokkaammin kuin maissa, jotka ovat jättäytyneet Kioton pöytäkirjan ulkopuolelle. Meillä on huono sopimus, ja se täytyy korvata paremmalla, kattavammalla, tehokkaammalla ja kunnianhimoisemmalla.

Toiseksi on todettava, että tiedämme vähemmän kuin jokin aika sitten luulimme. Vaikka päästöt ovat kasvaneet enemmän kuin ennustettiin, lämpötila ei nyt seuraa loogisesti päästöjen kasvua. Nyt sen nousu on pysähtynyt ja viilenemisen ennustetaan jatkuvan lähivuosina. Aikasarja on kuitenkin liian lyhyt johtopäätösten tekoon ja siihen, että aiempi lämpeneminen voitaisiin huoletta unohtaa. Tämä suurta yleisöä hämmentävä tieto ei siis vapauta ilmastomuutoksen huolesta, mutta se kertoo, että tarvitsemme lisää tutkimusta. Näin ollen päätösten pitää olla järkeviä kaikissa olosuhteissa; tapahtuu nopea lämpeneminen tai ei. Lähtökohdaksi tulisi ottaa YK:n millenium-raportin ajatukset kestävästä kehityksestä. Siinä ei tuijoteta pelkkään hiileen vaan se on kokonaisvaltaista ilmastopoliittikkaa.

Kolmanneksi elämme talouskriisin aikaa, tästä seuraa vastuu kansalaisten edessä. Sen, mitä teemme, on oltava viisasta ja tehokasta. Huonoon ilmastopöytäkirjaan ei maailmalla ole enää varaa. Kioton virheitä ei pidä jatkaa ja mitään sellaista sopimusta ei pidä tehdä, joka tyytyy vain siirtämään paikasta toiseen eikä aidosti vähennä niitä. Kun ilmastopoliittikan kriteereinä ovat nykyään tuotannosta eivätkä kulutuksesta aiheutuvat päästöt, ongelman aiheuttaja voidaan siirtää muualle. Näin syntyvän hiilivuodon vuoksi on jopa mahdollista, että paikallisten päästöjen vähentyessä globaalit päästöt kasvavat. Tilalle tarvitsemme voimakasta satsausta dekarbonisaatioon ja päästöjä vähentävään teknologiaan. Likainen tuotanto ei saa olla mahdollista missään. Emme voi luoda porsaanreikiä; niiden syntymisestä EU:n päästökauppa on malliesimerkki.

Ivari Pádar (S&D). – (ET) Arvoisa puhemies, kunnianhimoisilla ilmastotoimilla voidaan edistää nykyisen talouskriisin ratkaisemista uusien työpaikkojen ja taloudellisen toiminnan lisäämisen ansiosta. Kansainvälinen energijärjestö pitää Kööpenhaminan sopimuksen aikaansaamista välttämättömänä, jotta kriisin vuoksi lykättyjä investointeja suunnataan ympäristön kannalta kestäväälle energia-alalle.

Näen tässä mahdollisuuksia myös kotimaalleni Virolle. Tarvitsemme laaja-alaisen energiansäästöohjelman sekä kunnianhimoisen ja pitkäaikaisen lähestymistavan uusiutuvan energian alalla. Emme saa kuitenkaan tyytyä tähän. Meidän olisi tarkasteltava omaa kuljetusta ja logistiikkaa koskevaa lainsäädäntöä, käytettävä ympäristöystävällisiä rakennusmateriaaleja ja tekniikkaa, vähennettävä materiaalien ja kemikaalien käyttöä teollisuudessa, uudistettava vähittäiskaupan pakkausmateriaalien menettelyt sekä kehitettävä luonnonmukaista viljelyä.

Nämä ja monet muut ratkaisut ovat keskeisiä kasvualoja tulevaisuudessa. Monet näistä uusista ratkaisuista edellyttävät tutkijoiden ponnisteluita, mutta eräät voidaan saada aikaan vain omilla toimillamme.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, panin merkille, että eilen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa järjestetty äänestys on mainittu monta kertaa.

Haluaisin kuitenkin tehdä selväksi, että kaikkea ei voida perustaa yhteen ainoaan ääri-ideologiseen kantaan. Muut jäsenet ovat esittäneet monia kantoja, jotka ovat hyvin erilaisia, paljon monivaihteisempi ja perustuvat enemmän terveeseen järkeen ja sen vuoksi, koska ne kuvaavat todellisuutta paremmin, uskon, että niiden avulla tarjotaan todennäköisesti todellisia ratkaisuja.

Tiede ei ole palvonnan kohde. Kun tehtiin virhe ja valittiin yksi ongelma näin ideologisella tavalla, ratkaisuja tarjottiin, mutta tuloksena oli katastrofi. EU:n pitäisi olla asiantuntija tässä asiassa, jotta samoja virheitä ei tarvitse toistaa, vaikkakin ne esiintyvät eri muodossa ja ne on varustettu merkinnöillä, jotka vaikuttavat pinnallisin puolin paljon ystävällisemmiltä. Minun on huomautettava, että päästökauppadirektiivissä säädetään nimenomaisesti, että komission on arvioitava Euroopan unionin toimien oikeudenmukaisuutta konferenssin tuloksen perusteella.

Meidän on mentävä kongressiin vahvojen kantojen ja selkeiden ajatusten kanssa. Ehdottomana tavoitteena on oltava myös ponnistelujen tasapuolinen jakaminen ennen kaikkea kaikkien teollisuusmaiden kanssa. Niiden on hyväksyttävä vastaavat päästöjen vähentämistavoitteet. Meidän on myös pidettävä mielessä seikka, jonka François Grossetête ilmaisi erittäin hyvin, eli että emme voi enää tehdä eroa kehitysmaiden välillä: jotkut valtiot ovat todellisia kehitysmaita ja toiset ovat nopeasti kehittyviä talouksia, kuten Intia, Kiina ja Brasilia. Nekin ovat valtioita, joiden tehtävä omia sitoumuksiaan.

Jos Kööpenhaminassa ei päästä tasapainoiseen lopputulokseen, kehotan pontevasti Euroopan unionia varmistamaan, että päästöoikeuksia jaetaan ilmaiseksi riskiryhmään kuuluville aloille direktiivin 2003/87/EY mukaisesti. Nämä ovat keskeisiä kohtia. Me haluamme, että Kioton pöytäkirjan ympäristöä koskeva merkitys säilyy ja että vältämme luomasta talouden kuplaa Euroopan yritysten kustannuksella.

Vincent Peillon (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, kuten kollegamme ovat todenneet monesti tänä aamuna, rahoitus kehitysmaiden toimille ilmastonmuutoksen torjumiseksi voivat johtaa Kööpenhaminan konferenssin epäonnistumiseen, vaikka me kaikki toivomme kuitenkin, että se olisi menestys.

Kuten tiedämme, nämä maat ovat ilmaston lämpenemisen pääasiallisia uhreja, mutta ne eivät ole vastuussa siitä. Teollisuusmaat ovat tarjonneet merkittävän taloudellisen tukipaketin. Se ei ole tällä hetkellä riittävä, ja jopa ilmoitettuja määriä ei varsinaisesti kunnioiteta. Tämä velvoittaa meitä nyt ja tulevaisuudessa löytämään uusia rahoituslähteitä.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on kehitysyhteistyövaliokunnan johdolla myöntänyt, että nyt olisi harkittava Tobinin veron kaltaista liiketoimiin sovellettavaa veroa. Tämä 0,01 prosentin vero keinottelutoimille tarjoaisi 100 miljardia Yhdysvaltojen dollaria vuodessa. Toisin sanoen määrän, jota on arvioitu tarvittavan vuoteen 2020 mennessä maapallon lämpenemisen torjumiseksi kehitysmaissa.

Sen vuoksi parlamentti aikoo tiettyjen kansallisten poliittisten johtajien esimerkin mukaan kantaa vastuunsa. Haluaisin tietää neuvoston ja komission kannan ja sen, tukevatko ne meitä tässä asiassa.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, maailmassa on tällä hetkellä kolme suurta kriisiä: rahoituskriisi, työllisyyskriisi ja ilmastokriisi. Yhdessä aikaansaamiemme ratkaisujen perusteella meidän on pyrittävä selvittämään nämä kolme kriisiä. Yrityksemme kohtaavat suuria haasteita, mutta on myös merkittäviä uusia työllistymismahdollisuuksia sekä tilaisuuksia käsitellä monia yhteiskunnallisia kriisejä. Oikein sovellettuna ja oikein päätettynä sekä neuvottelujen johtoasemassa olevien tahojen tiukkojen päätösten ansiosta voimme panna merkille elpymisen ja ympäristön kannalta kestävän maailmantalouden.

Ihmiset kaikkialta maailmasta edellyttävät päättäväisiä toimia Kööpenhaminan konferenssissa. Meidän on oltava tietoisia siitä, että Yhdysvallat haluaa markkinapohjaisia ratkaisuja, Eurooppa haluaa lainsäädäntöön perustuvia ratkaisuja ja Kiina haluaa ratkaista omat kotimaiset yhteiskunnalliset ongelmansa. Myös EU:n sisällä on erilaisia lähestymistapoja. Euroopan parlamentissa on jäseniä, jotka pyrkivät saamaan kynnysarvot niin korkealle, että Kööpenhaminassa ei päästä ratkaisuun, kun taas toiset haluavat vain vapaaehtoisia ratkaisuja.

Tulevaisuus on ympäristöystävällisessä vapaassa markkinataloudessa. Meidän on varmistettava, että kuluttajille annetaan tiedon ja avoimuuden perusteella mahdollisuus vaikuttaa markkinoihin.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Metsien häviäminen on ilmiö, johon viitataan usein tässä keskustelussa. Kyseessä on asia, joka vaikuttaa varmasti erityisesti kehitysmaihin. Ennen kuin syytämme näitä valtioita, meidän on ymmärrettävä, että metsien hakkuu aiheutuu selviytymistarpeesta.

Haluaisin mainita tämänpäiväisessä keskustelussa äskettäin tehdyn tutkimuksen päätelmät, joissa korostetaan, että lähes puolet maailman maatalousmaasta on alaa, josta vähintään 10 prosenttia on metsää. Tämän metsäkasvillisuuden peittämän maa-alan koko on kaksi kertaa suurempi kuin Amazonin sademetsä. Uskon, että voimme tämän ansiosta ymmärtää tämän kasvillisuuden arvon. On sanomattakin selvää, että maanviljelijät ponnistelisivat enemmän tämän kasvillisuuden suojelemiseksi, jos he saisivat siihen riittävästi rahoitusta.

Toinen näkökohta, joka voidaan ottaa huomioon, on sellaisten osittettujen maa- ja metsätalouden järjestelmien tukeminen, joissa yhdistetään kasvien kasvattaminen ja metsätalous. Tällaisten kasvien viljelystä usein luovutaan, koska se ei ole yhtä kannattavaa kuin yhden lajikkeen viljely. Uskon, että metsien häviämisen torjumista koskeissa ratkaisuissa on otettava huomioon maanviljelijöiden korvausjärjestelmät mukaan lukien ne Euroopan maanviljelijät, jotka kasvattavat tällaisia osittettujen alojen viljelykasveja.

Judith A. Merkies (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, ”menestys tai epäonnistuminen, juuri siitä on kyse”. Kaikenlaisia kriisejä on jo mainittu, mutta ilmaston lämpenemisen lisäksi on unohdettu se, että kansalaiset eivät luota politiikkaan.

Olen samaa mieltä ministeri Carlgrenin kanssa. Emme saa tehdä tästä kauneuskilpailua, kuka on enemmän tai vähemmän kunnianhimoinen, realistinen tai valmis maksamaan. Tarvitsemme neljä selkeää tointa, sillä vaakalaudalla on liian paljon: tarvitsemme selkeän ja kunnianhimoisen poliittisen kannan, selkeän sitoumuksen, selkeät toimintalinjat ja aikarajat ja lopuksi selkeyden taloudellisesta tuesta. Jos Kööpenhaminan kokous ei ole täydellinen menestys, emme saa antaa väärää hälytysmerkkiä ja aloittaa nimeämistä ja sormilla osoittamista, vaan meidän pitäisi asettaa selkeä prosessi ja aikaraja, jotta pääsemme tuloksiin. Meidän on osoitettava, että olemme luotettavia ja vastuullisia tavoitteiden asettamisen ja oikeudenmukaisten rahoitusnäköymien suhteen.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhumme paljon pysyvän jääpeitteen sulamisesta, mutta pohjoisen napaseudun ja Etelänapamantereeseen lisäksi on kolmaskin ”napa”: Himalajan pysyvä jääpeite ja sen jäätiköt, jotka tarjoavat vettä noin kahdelle miljardille ihmiselle, noin kolmasosalle maailman väestöstä Kiinassa, Intiassa ja muualla Etu-Intian niemimaalla.

Nämä jäätiköt vetäytyvät nopeasti pääosin teollisuudesta peräisin olevan mustan hiilen sekä myös maatalouden fossiilisia polttoaineita käyttävien generaattoreiden vuoksi. Tämän vuoksi miljardit ihmiset jäävät ilman juoma- ja kasteluvettä. Euroopan unionin on tunnustettava, että apua tarvitaan käytettävien koneiden laadun parantamiseksi ja niiden saastuttavan vaikutuksen vähentämiseksi.

Minusta tämän asian olisi oltava Kööpenhaminan esityslistalla, mutta sitä olisi käsiteltävä myös seuraavassa Euroopan unionin ja Intian välisessä huippukokouksessa ja muissa huippukokouksissa asianomaisten valtioiden kanssa. Ellemme auta niitä, emme pysty estämään Himalajan jäätiköiden sulamista tai kolmasosalle ihmiskuntaa aiheutuvia vakavia vedensaantiongelmia.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Elämme planeetalla, jossa esiintyy eri ilmastotyyppejä. Kaikkeen tähän vaikuttaa yksi tekijä: ilmastomuutos. Tosiseikat osoittavat, että tämän muutoksen vaikutukset eivät kunnioita rajoja tai maantieteellisiä alueita. Se vaikuttaa jokaiseen meistä eri tavoilla, olivatpa kyseessä tulvat, kuivuus, tulipalot tai voimakkaat myrskyt.

Näiden katastrofien pääasiallinen syy on luonnollisesti tietynlaisten toimien voimakas kehittyminen, joka on johtanut hiilidioksidipäästöjen kasvuun ja ilmaston lämpenemiseen. Tuoreiden tilastojen mukaan hiilidioksidipäästöt asukasta kohden voivat olla kehittyneissä valtioissa satoja kertoja suuremmat kuin kehitysmaissa.

Tässä tilanteessa minusta on esitettävä seuraava retorinen kysymys: Onko velvollisuutemme tukea kehitysmaita aloitteilla ja tekniikalla, jotta planeettamme pidetään puhtaana? Mielestäni vastaus tähän on ilmeinen. Emme voi sen vuoksi hukata millään tavalla aikaa erityistoimien soveltamiseksi oman ja tulevien sukupolvien tähden.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, oikeudenmukainen siirtyminen vähähiiliseen maailmaan on erittäin tärkeää ja poliittisen järjestelmän toimivuus on erittäin tärkeää, koska markkinat eivät koskaan välitä oikeudenmukaisuudesta. Tämän vuoksi Kööpenhaminan kokous on tärkeä.

Olisin toivonut, että ministeri Carlgren olisi enemmän priorisoinut asioita. Te priorisoitte kaikki ja niinpä oikeastaan mikään ei tullut priorisoitua.

Minusta ilmastopolitiikan on korostettava myös tulonjakovaikutuksia. Miten matalan palkkatason kotitalouksien sopeutumismahdollisuuksia voidaan lisätä myös Euroopassa? Onkohan yksikään Euroopan maa ottanut tätä vielä huomioon? Esimerkiksi rakennerahastojen joustavampaa käyttöä voitaisiin käyttää vihreän rakennemuutoksen edistämiseksi. Ei siis riitä, että pelastetaan maailma, vaan pitää pelastaa myös ihmiset.

András Gyürk (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, yksi keskeisimmistä aiheista tulevassa Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksessa voi olla metsänhoito. Ei ole sattumaa, että haitallisia kaasuja kertyy ilmakehään metsien häviämisen vuoksi enemmän kuin esimerkiksi liikenteen vuoksi. Kyvyttömyyttä ratkaista tämä ongelma osoittaa se, että arvioiden mukaan lähes 40 prosenttia metsänhakuusta maailmassa tapahtuu laittomasti.

Kun puhumme metsänhakuusta, tarkoitamme trooppisia metsiä, mutta meidän ei tarvitse katsoa niin kauas kotoa. Äskettäin julkaistun tutkimusten mukaan kolmasosa Unkarissa käytetystä puusta on kaadettu laittomasti. Koska tällä alalla ei sovelleta seuraamuksia, uusiutuvien energialähteiden valtaama osuus itse asiassa kätkee osittain laittoman polttamisen ja puiden kaatamisen. Meidän on mainitsemiäni seikkojen vuoksi tiukennettava kestävä metsänhoitoa koskevaa lainsäädäntöä. Kööpenhaminan ilmastokokous voi tarjota mahdollisuuden sille, että metsänhoidosta tulee erottamaton osa ilmastonsuojelutoimia.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä ilmastomuutosta koskevassa keskustelussa on mainittava erityisesti kehitysmaihin liittyvä elintarviketurvaa koskeva kysymys. On hyvin vaikeaa pyytää ihmisiä tarkastelemaan ilmastomuutoksen hillitsemistä, jos heidän peruselintarviketarpeitaan ei täytetä. Meidän pitää antaa heidän käyttää parasta mahdollista tekniikkaa elintarvikkeiden tuottamiseksi kestäväällä tavalla, jolla ei vahingoiteta ympäristöä, ja ilmastomuutoksen torjumiseksi.

Olen huolissani Maailman kauppajärjestöstä ja maataloudesta tehdystä sopimuksesta, jossa ei oteta huomioon esimerkiksi Brasilian metsien häviämisen vaikutusta, kun se toimittaa naudanlihaa Euroopan unioniin. Nämä ovat hyvin monimutkaisia kysymyksiä. Voimme ratkaista ongelman yhdessä paikassa ja luoda toisen muualla. Tarvitsemme selvästi maailmanlaajuisen sopimuksen ilmastomuutoksen torjumisesta, mutta meidän on myös otettava huomioon elintarviketurvaa koskeva vakava kysymys.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ei ole todisteita siitä, että hiilidioksidin lisääntyvä määrä aiheuttaa lämpötilan nousua vaan syy-yhteys on päinvastainen. Emme saa luonnollisesti antaa tosiseikkojen päästä hyvän tarinan tielle.

Meidän olisi kuitenkin tällä hetkellä hyväksyttävä se, että ihmisen aiheuttamat päästöt ovat kielteisiä useasta syystä. Miksi sitten Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuolue tukee aggressiivisia ja laittomia sotia, joissa surmataaan brittisotilaita, irakilaisia, afganistanilaisia ja tulevaisuudessa iranilaisia ja jotka lisäävät myös valtavasti maailmanlaajuisia päästöjä?

Edite Estrela (S&D). – (PT) Kööpenhaminan sopimus merkitsee suurta mahdollisuutta päästä maailmanlaajuisen sopimukseen ennen kuin se on liian myöhäistä. Yhdysvalloilla on ensimmäistä kertaa hallinto, joka on sitoutunut ratkaisujen aikaansaamiseen, ja myönteisiä signaaleja saadaan muistakin valtioista, kuten Japanista. Tarvitsemme ilmastomuutosta varten uuden lähestymistavan, jossa otetaan huomioon sen vaikutus turvallisuuteen, talouden elpymiseen, maahanmuuttoon ja jopa terrorismin torjuntaan. Emme saa myöskään unohtaa, että ilmastomuutos vaatii tieteen, teknologian ja talouden panosta.

Suurin este Kööpenhaminan sopimukselle on rahoituskysymys. Sopimukseen ei päästä, ellei rahoitusta tarjota kehitysmaille. Lisäksi, arvoisa komission jäsen, on syytä korostaa, että tällä hetkellä käytössä oleva rahoitus ei ole riittävää. Kehittyneiden maiden on näytettävä esimerkkiä, asetettava kunnianhimoiset päästövähennystavoitteet vähintään 30 prosenttiin ja autettava kehitysmaita rahoituksen ja tekniikan tarjonnalla.

Milan Zver (PPE). – (SL) Hyvää iltapäivää, arvoisa puhemies ja komission jäsen Carlgren, hyvät parlamentin jäsenet ja vierailijat, mukaan lukien Sloveniasta tänne saapuneet. Haluaisin muistuttaa teitä lyhyesti yhdestä seikasta: Kööpenhaminan kokous järjestetään mahdollisesti huonona ajankohtana. Elämme kriisiaikaa,

minkä vuoksi näin varteenotettavista ja tärkeistä asioista on vaikeaa tehdä päätöksiä Kööpenhaminassa joulukuussa.

Korostan tästä huolimatta, että Kööpenhaminassa onnistutaan ainoastaan, jos vahvistetaan sekä ympäristöllistä että yhteiskunnallista ulottuvuutta edellyttäen, että onnistumme vähentämään päästöjä tai sovimme niiden vähentämisestä. Neuvoston ja komission on vielä päästävä tässä asiassa sopimukseen tavoitteista, jotka on saavutettava vuoteen 2020 mennessä. Lisäksi Kööpenhaminan sopimus menestyy ainoastaan, jos sillä varmistetaan kestävä kehitys, jos siihen sisältyy sosiaalinen ulottuvuus ja erityisesti, jos me maailman kehittynyttä osaa edustavat pystymme rahoittamaan kehitysmaita. Jos näin ei tapahdu, olen sitä mieltä, että tämä sukupolvi on menettänyt poikkeuksellisen historiallisen tilaisuuden.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin keskustelussamme kiinnittää huomionne kahteen seikkaan. Ensinnäkin, kun tehdään ehdotus hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta ja kehitysmaille tarjottavista varoista, emme saa unohtaa nykyistä maailmanlaajuisen kriisin aiheuttamaa talous- ja rahoitustilannetta. Kunnianhimoisten tavoitteiden asettaminen on erittäin tärkeää, mutta niiden saavuttaminen on vieläkin tärkeämpää.

Toiseksi meidän olisi kiinnitettävä huomiota kysymykseen kansalaisten tietoisuudesta sekä muutoksen tarpeesta ekologisten kysymysten alalla. Poznańin ilmastokonferenssin aikana suoritettu tutkimus osoitti, että yhteiskunta pitää ilmastonmuutosta vakavana ongelmana, mutta sen mukaan ainoastaan viranomaisten olisi vastattava tämän ongelman ratkaisusta. Tämän vuoksi tarvitaan valistusta, tiedotuskampanjaa, jolla muutetaan asenteita ja edistetään sellaisia käyttäytymismalleja, joilla pyritään lisäämään tehokkuutta tai vähentämään kotien energiankulutusta. Tarvitsemme kampanjan, jotta ihmiset ovat tietoisia, että elämäntavoillamme ja työskentelytavoillamme on taloudellisia ja ekologisia vaikutuksia.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Kehitys- ja yhteistyömekanismit sekä huomattavien resurssien jakaminen kehitysmaille ilmastonmuutoksen torjuntaan ovat tärkeitä toimenpiteitä Kioton konferenssin jälkeisen kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi.

Kuitenkin paras peruste, jolla muut valtiot voidaan vakuuttaa noudattamaan Kioton jälkeistä sopimusta, tarjotaan toimilla, jota Euroopan unioni ottaa käyttöön aikaisemmin tekemiensä sitoumusten täyttämiseksi.

Kun kyseessä on päästökauppajärjestelmän ulkopuoliset alat, tarkasteltuihin toimiin voi kuulua seuraavaa: energiatehokkuudeltaan huonojen rakennusten kunnostaminen, energiatehokkuutta koskevan rahaston luominen jokaiseen jäsenvaltioon, rakennusten energiatehokkuuteen ja julkisen liikenteen kehittämiseen käytettävän EAKR:n osuuden huomattava lisääminen. Voimme luoda näiden toimien avulla noin seitsemän miljoonaa työpaikkaa Euroopassa vuoteen 2020 mennessä.

Päästökauppajärjestelmään kuuluvien alojen tapauksessa rahoitusmekanismeja tarvitaan vähähiiliseen talouteen. Energiantuotannon tai metalliteollisuuden alalla toimivien eurooppalaisten yritysten käyttämän tekniikan uuden aikaistamisen ansiosta ne voivat hyödyntää ympäristöystävällistä tuotantotapaa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet puheenvuoron esittäjät ovat maininneet aiheellisesti teollisuuden aiheuttaman ja yksittäisen metsien tuhoutumisen.

Panin itse merkille työskennellessäni vapaaehtoistyössä Afrikassa päivästä toiseen näkemäni ihmiset, jotka kiipesivät vuorille, käyttivät koko päivän hakkaamalla puita pienellä kirveellään ja palasivat sieltä iltapäivällä kantaan pientä määrää puuta päänsä päällä tai kuljettaen sitä polkupyörällään.

On aivan selvää, että tätä ei voida torjua, ellei puututa koko maailmanlaajuisesta köyhyyttä koskevaan kysymykseen, koska ihmiset eivät lopeta puun pilkkomista yhteiskunnan edun vuoksi, jos se merkitsee, että he itse kuolevat nälkään. Ilmastonmuutosta ja maailmanlaajuisesta köyhyyttä on torjuttava yhteisesti.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentissa on ollut tänä aamuna paljon puhetta siitä, että kehitysmaiden on osaltaan torjuttava ilmastonmuutosta, ja tämä pitää paikkansa. Kuten monet muutkin, haluaisin kiinnittää huomion siihen, että jotta tähän ryhdytään erittäin köyhillä alueilla, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission on otettava huomioon kustannukset, ja niillä on oltava strategia tämän ongelman torjumiseksi.

En haluaisi kuitenkaan lähteä parlamentista mainitsematta sitä, että kun tarkastellaan ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevia kustannuksia, Pohjois-Irlannin alueen kaltaisilla suurten energiakustannusten alueilla on myös otettava huomioon heikommassa asemassa olevat, sillä heillä ei ole tarpeeksi polttoainetta ja alueen talous perustuu pieneniin yrityksiin.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Haluaisin yhtyä strategiamme perustavoitteisiin, eli siihen, että estämme ilmaston lämpenemisen keskimäärin yli kahdella astella. Kyseessä on ensisijaisesti rajoituksiin perustuva strategia: mitä vähemmän kasvihuonekaasuja päästetään, sitä vähemmän lämpötila nousee.

Haluaisin kuitenkin ottaa esille toisen näkökohdan, ja viittaa tarpeellisiin teknisiin läpimurtoihin. Minä ainakin uskon teknologiaan. Rajoitustoimet eivät yksin auta meitä saavuttamaan tavoitteitamme. Tarvitsemme lisää investointeja teknologian edistämiseen ja erityisesti investointeja ilmakehän kasvihuonekaasujen keinotekoiseen vähentämiseen sekä fuusioreaktorin kehittämiseen. Sen vuoksi kehoitan komissiota toimimaan mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti, että tällaiset investoinnit otetaan esille.

Andreas Carlgren, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää parlamentin jäseniä panoksestaan tässä keskustelussa sekä heidän kauaskantoisesta myötävaikutuksestaan. Euroopan parlamentin laajalla poliittisella tuella on erittäin tärkeä osuus EU:n neuvottelukannasta päätettäessä. Pidän myös todella tervetulleena ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan laatimaa päätöslauselmaa ilmastonmuutoksesta. Parlamentin sitoutuminen on erittäin tärkeää Kööpenhaminan konferenssia edeltävän 48 päivän aikana. Meidän pitää käyttää näitä päiviä hyväksemme mahdollisimman hyvin. Tämä merkitsee, että meidän on keskityttävä muuhun maailmaan ja painostettava muita valtioita. Maailmanlaajuinen uhka edellyttää maailmanlaajuisia toimia. Keskustelussa on mainittu maailmanlaajuinen kumppanuus, ja olen siitä samaa mieltä. On puhuttu myös, että maailmanlaajuisesti on saatava aikaan vähähiilistä kehitystä. Olen siitä samaa mieltä. Uuden ympäristöystävällisen tekniikan maine on myös mainittu, ja olen siitäkin samaa mieltä. Haluaisin todeta myös, että tarvitsemme maailmanlaajuisen solidaarisuussopimuksen.

Lähden nyt Luxemburgin Eurooppa-neuvoston ympäristökokoukseen, jossa määrittelemme myös EU:n valtuudet Kööpenhaminan konferenssissa. Kyseessä ovat EU:n pitkän aikavälin tavoitteet. Sen on vähennettävä päästöjä yli 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä. Puhumme siitä, miten muita valtioita kannustetaan vähentämään päästöjään, jotta päästöjä saadaan vähennettyä 30 prosenttia. Kokous koskee myös sitä, mikä tässä keskustelussa on otettu esille, eli toimia metsien hävittämisen torjumiseksi ja kestävä metsänhoidon aikaansaamiseksi sekä rahoitusta, josta Ecofin-neuvosto tekee päätöksen. Lopuksi käsitellään Eurooppa-neuvoston hyväksymiä valtuuksia. Haluaisin kiittää parlamenttia tuestaan.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää lyhyesti muutaman näkökohdan. Minusta tämän keskustelun jälkeen, sen jälkeen mitä neuvosto esitti, voimme todeta, että olemme jo valmiita tähän Kööpenhaminan konferenssiin. Panin merkille hyvin laajan tuen ehdotuksillemme, ja tämä koskee myös esitetyjä tavoitteita ja taloudellisia sitoumuksia.

Erittäin tärkeää on myös, että kehitysmaiden kanssa vallitsee yhteisymmärrys, kun kyseessä ovat heitä varten tekemämme sitoumukset. Ehkä ennen kaikkea on tärkeää, että olemme päässeet sopimukseen niiden toimien sisäisestä uudelleenjaosta, joita Euroopan unionin on toteutettava. Jos teemme sitoumuksia ja annamme lupauksia, mutta emme itse pääse sopimukseen, niin emme voi olla kovin tehokkaita näissä toimissa. Voimme siirtyä eteenpäin, jos Eurooppa-neuvosto antaa myöhemmin tässä kuussa tukensa näille ehdotuksille. Minulla ei ole siitä epäilystäkään.

Odotamme, että myös muut tekevät osansa. Sen jälkeen puhumme Yhdysvalloista ja BRIC-maista. Niiden on tehtävä osansa. Minusta me tarvitsemme rehellistä ja avointa keskustelua Kööpenhaminassa. Se ei ole varmaankaan helppoa, se on vähintään, mitään voidaan sanoa, mutta mielestäni siellä on todella kyse yhteisestä tulevaisuudestamme.

Puhemies – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Emme saa pitää puhtaisiin energialähteisiin siirtymiseen liittyviä kustannuksia taloudellisenä rasitteena, joka lisää yritysten tuotantokustannuksia ja kansallisten talousarvioidemme julkisia menoja, vaan investointeina, joilla tuodaan konkreettista hyötyä, koska niillä luodaan uusia työpaikkoja, teknistä innovaatiota ja puhdasta infrastruktuuria, joilla tuetaan maidemme kestävä kehitystä.

Ilmastonmuutos uhkaa ympäristömme tasapainoa ja elinympäristöämme. EU:n on osoitettava rohkeutta ja toimittava johdonmukaisesti ilmaston lämpenemistä koskevien torjuntatoimien johdossa. Oikeudenmukaisuuden ja historiallisen vastuun mukaisesti köyhiä valtioita on autettava vahvistamaan ja

mukauttamaan talouksiaan uusiin haasteisiin sekä suojautumaan niiltä ilmaston lämpenemisen vaikutuksilta, joille ne ovat eniten alttiita.

Toivon, että konferenssiin joulukuussa osallistuvat ymmärtävät, että saastuttavien päästöjen vähentämiselle ei ole mitään vaihtoehtoja ja että kaikenlaisen päätöksen lykkääminen Kööpenhaminan konferenssissa pakollisista tavoitteista merkitsee konferenssin epäonnistumisen lisäksi myös umpikujaa monenkeskiselle vuoropuhelulle maailmanlaajuisista aiheista, jotka vaikuttavat meidän jokaisen tulevaisuuteen.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Neuvottelut uudesta maailmanlaajuisesta ilmastopimuksesta ovat nyt veitsenterällä. Vaikuttaa siltä, että Yhdysvallat ei pysty ottamaan käyttöön lainsäädäntöä liiallisten hiilidioksidipäästöjensä hillitsemiseksi. Kiina näyttää olevan haluton hyväksymään sitovia tavoitteita. Kehitysmaat väittävät aiheellisesti, että ne eivät ole aiheuttaneet tätä kriisiä.

Eurooppalaisilla on historiallinen vastuu korjata ilmasto-ongelmat, joita autoimme luomaan. Oikeastaan se, että jätimme vastuuntunnotomasti ympäristön oman onnensa nojaan, on johtanut vaarallisiin muutoksiin ilmastossamme. Kyse ei ole ainoastaan ympäristöstä tai taloudesta, vaan myös kansainvälisestä sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta. Yhdyn kollegoideni tukeen sille pyynnölle, että EU tekee todellisen tarjouksen kehitysmaiden rahoittamisesta, jotta niitä autetaan torjumaan ilmastonmuutosta ja jotta parhaillaan käytävissä neuvotteluissa päästään umpikujasta.

Tämän rahoituksen on oltava uutta ja täydentävää (nykyisiin lupauksiin 0,7 prosentista ei pitäisi kajota) ja tarpeeksi riittävää, jotta kehitysmaat voivat torjua ilmastonmuutosta tarvittavilla hillintä- ja sopeutumistoimilla. Jotkut sanovat, että meillä ei ole varaa tällaiseen rahoittamiseen. Kuitenkin, kun pankit tulevat kerjäämään, suurin osa hallituksista Irlannin hallitus mukaan lukien myönsi niille miljardeja veronmaksajien varoista. Taloutemme elpyy, mutta ympäristömme ei.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Ilmastonmuutos on yksi vakavimmista ympäristölle sekä taloudelle ja yhteiskunnalle aiheutuvista vaaroista. Sadot vaihtelevat vuodesta toiseen, ja niihin vaikuttavat voimakkaasti äärimmäisten ilmasto-olosuhteiden vaihtelu. Tällä on vaikutusta kaikkiin talouden aloille, mutta maatalous on edelleen kaikkein heikoimmassa asemassa.

Minusta tähän ongelmaan olisi vastattava kahdella tavalla:

– kaikkein heikoimmassa asemassa oleville alueille tarvitaan toimintasuunnitelma, johon sisältyy seuraavaa: uusia ilmasto-olosuhteita kestävien kasvilajikkeiden käyttäminen, maataloustoiminnan kalenterin mukauttaminen uusiin olosuhteisiin, metsitys, kasvihuoneiden rakentaminen, maatalouden vesivarojen hoito ja saastuneen maaperän muokkaaminen ympäristöystävällisemmäksi;

– toisen toimen on oltava tulevaisuussuunnitelma ilmastonmuutoksen syiden poistamiseksi, jolla edistetään vähähiilisempää maailmantaloutta ja energian toimitusvarmuutta.

Minusta on myös tärkeää laatia strategioita, joilla ehkäistään ja hallitaan kuivuuden ja tulvien kaltaisia luonnonkatastrofeja, joita on esiintynyt usein edellisen kymmenen vuoden aikana ja jotka vaikuttavat haitallisesti sekä maataloustuotantoon että kasvistoon ja eläimistöön.

Kannatan voimakkaasti sitä, että Euroopan unionin on säilytettävä johtava asemansa ilmastonmuutoksen vastaisessa taistelussa. Se ei saa jäädä toiseksi nykyisten taloudellisten vaikeuksiensa vuoksi.

Adam Gierak (S&D), kirjallinen. – (PL) Viiden vuoden ajan olen päässyt todistamaan täällä Euroopan parlamentissa, miten tietty ryhmittymä, joka on peräisin kaikista poliittisista ryhmistä ja lähinnä vihreistä ja sosialisteista, on lietsonut ennennäkemätöntä hysteriaa ilmaston vuoksi. Tätä hysteriaa ylläpidetään ovelasti komission puheenjohtajan ja parlamentin aiemman puhemiehen puheiden vuoksi, sillä niissä esitetään meille uskomattomia luonnonmullistuksia, joiden väitetään johtuvan ilmastonmuutoksesta.

Tästä asiasta järkevästi ajattelevia syytetään moraalisten periaatteiden puutteesta ja heille ei yksinkertaisesti, kuten minulle tänään, anneta minkäänlaista mahdollisuutta esittää puheenvuoroa ”demokraattisella” tavalla. Ilmasto- ja energiapakettiin sisältyvät taloudelliset päätökset, jotka tehtiin ei kovinkaan uskottavan ilmastonmuutoksen syitä koskevan oletuksen mukaan, eivät ole ainoastaan kyyninen ja järjenvastainen pilkkapuhe, vaan enne tulevasta talouskatastrofista ja sivilisaation mullistuksesta. Meidän pitäisi vaatia rehellistä keskustelua, joka perustuu koko tieteen maailman objektiivisiin näkökohtiin nykyisestä ilmastonmuutoksesta ja sen vaikutuksista sekä erityisesti sen vaikutuksen torjumista koskevista menettelyistä.

Zita Gurmai (S&D), kirjallinen. – (HU) Jotta ilmastonmuutoksen torjumisen menestyminen varmistetaan, Kööpenhaminassa on tehtävä kunnianhimoinen ja kattava sopimus. Rahoitusta koskevasta kysymyksestä on tullut Kööpenhaminan sopimuksen kulmakivi. Jokaisen maan on osallistuttava ilmastonmuutoksen torjunnan rahoittamiseen voimavarojensa ja taloudellisten mahdollisuuksiensa mukaisesti. Euroopan unionilla on tärkeä tehtävä ilmasto-ohjelman rahoituksessa ja se sitoutuu siihen. Kehitykselle tarjottavaa tukea koskevien arvioiden mukaisesti ja ajanjaksolle 2010–2012 koskeviin laskelmiin perustuen joka vuosi tarvittava 5–7 miljardin euron tuki aiheuttaa EU:lle ja kansallisille talousarvioille merkittävää rasitetta.

Tämän viimeisen näkökohdan osalta minusta on kuitenkin tärkeää, että kun Euroopan unioni tarkastelee, miten tulevia kansainvälisiä ilmastopolitiikan rahoitussitoumuksia jaetaan, se ottaa huomioon eri jäsenvaltioiden taloudelliset mahdollisuudet ja niiden tuotantokapasiteetin rajoitukset. Olen myös sitä mieltä siitä, että jokaisen Euroopan kansalaisen on osallistuttava ilmastonmuutoksen torjuntaan, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarvitaan monipuolisia energiansäästökampanjoita.

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (HU) Meille on jo nykyään selvää, että maapalloa uhkaavien vaarojen joukossa kaikkein eniten ongelmia aiheuttavat kasvihuonekaasut, pääasiassa hiilidioksidipäästöt. Vaikka tämä asia saattaa tuntua tällä hetkellä johtavissa poliittisissa piireissä ideologiselta keskustelulta, sillä määritellään rajat talouden ja kehityksen mahdollisuuksille sekä tulevat investoinnit näille aloille. Kun käsittelemme Euroopan parlamentissa ilmastonmuutosta ja valmistelutyötä Kööpenhaminan konferenssiin, emme saa unohtaa, että hyväksymässämme energia- ja ilmastopaketissa luotiin perusta Euroopan energiapolitiikalle, jolla edistetään kilpailukyvyyn lisäämistä ja toimitusvarmuuden vahvistamista sekä myös energiatehokkuutta, ympäristöystävällistä energiantuotantoa ja kuluttajien etujen puolustamista. Kolmannessa energiapaketissa luotiin markkinoiden ja ilmastopaketissa sääntelyn näkökulmasta mahdollisuus sille, että uudet sijoittajat ja toimijat pääsevät EU:n energiamarkkinoille. Tämä on avain EU:n ilmastonmuutospolitiikkaan ja sen omiin Kööpenhaminan tavoitteisiin. Tarvitsemme uusia investointeja energiaan, uutta innovatiivista tekniikkaa ja uusia toimijoita. Hiilidioksidipäästöjä saadaan rajoitettua EU:n ja kansainvälisellä tasolla ainoastaan, jos me kehitämme ja sovellamme uutta tekniikkaa. EU:n hiljattain tekemät päätökset helpottavat tätä. Meidän on jatkettava eteenpäin tällä tiellä.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Sopimuksen aikaansaaminen Kööpenhaminassa antaa uusia virikkeitä ilmastonmuutoksen torjumista koskevien toimien koordinoimiseksi maailmanlaajuisella tasolla. Ilmastokriisi on erottamattomasti sidoksissa talouskriisiin. Tämä tarjoaa mahdollisuuden siirtyä rajoitettuihin luonnonvaroihin perustuvasta kestävästä taloudesta kestäväan talouteen. EU:n on energian toimitusvarmuutta ja energiatehokkuutta koskevan strategian edistämisen lisäksi luotava suunnitelma investoinneista uuteen energiatekniikkaan. Ympäristöystävällisen tekniikan edistämässä yhteisön tasolla ei ole kyse ainoastaan vaihtoehtoisen ratkaisun löytämisestä energiakriisiin vaan myös talouskasvun vauhdittamisesta ja uusien työpaikkojen luomisesta. Toisaalta sopimuksen aikaansaaminen Kööpenhaminassa tarjoaa mahdollisuuden edistää tulevia yhteyksiä EU:n päästöoikeuksien kauppaa koskevan järjestelmän ja Yhdysvaltojen sekä muiden sellaisten valtioiden alueellisten tai liittovaltioiden päästökauppajärjestelmien välillä, joissa on tällainen järjestelmä tai samankaltaisia järjestelmiä. Lopuksi EU:n on hyväksyttävä yhteinen kanta, jotta se säilyttää johtavan aseman neuvotteluissa. Sen on osallistuttava aktiivisesti ilmaston alan nykyisten kumppanuuksien vahvistamiseen sekä uusien kumppanuuksien luomiseen, jos niitä ei vielä ole.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Puolitoista kuukautta ennen Kööpenhaminan huippukokousta ja vääjäämättömän ilmastonmuutoksen vuoksi maailma odottaa, että toteutamme erityistoimia. Kyseisissä toimissa osoitetaan vastuuta ja huolellista tarkastelua ihmisten ja heidän turvallisuutensa puolesta tehtävästä yhteistyöstä. Olemme kaikki tietoisia Kansainvälisen ilmastonmuutospaneelin raporteista, joissa ilmoitetaan selkeästi, että suurin osa edellisen 50 vuoden aikana havaitusta lämpenemisestä aiheutuu ihmisen toiminnasta. Ilmastoasioista on tullut 21. vuosisadan geopolitiittinen ja taloudellinen painopiste, ja se edellyttää rohkeita ja pitkän aikavälin toimiin perustuvia päätöksiä.

Maailmanlaajuisen yksimielisyyden aikaansaamiseksi on tarpeen määritellä ilmastopäätökset, joilla luodaan uusia malleja kasvihuonekaasujen vähentämiseksi vuoden 2012 jälkeen. Kioton pöytäkirja oli ensimmäinen askel, jolla maailman hallitusten ajattelutapaa ympäristönsuojelua koskevasta kysymyksestä muutettiin. Meidän pitäisi jatkaa tätä ajattelutapaa. Lähtökohtana on kuitenkin, että emme voi tyytyä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen kehittyneissä valtioissa, kuten Yhdysvalloissa ja Kiinassa.

On välttämätöntä tukea pienempiä ja köyhempiä valtioita, joilla on ongelmia vaihtoehtoisten ympäristöystävällisten energialähteiden käyttöönotossa. Kyse ei ole ainoastaan taloudellisesta tuesta vaan myös koulutuksesta ja ympäristöystävällisen talouden rakentamista koskevan kokemuksen jakamisesta.

Päätöksiä tehtäessä olisi myös ajateltava kansalaisia. Meidän olisi tiedotettava heille asiasta ja koulutettava heitä sekä vakuutettava heidät ympäristönsuojeluun sijoittamisesta. Kuten jokaisen turvallisuuden alan poliittisen toimen kanssa, kansalaisten tuki ja yhteistyö on välttämätöntä.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisat komission ja neuvoston edustajat, hyvät kollegat, uusia tutkimustuloksia ilmastomuutoksen etenemisestä saadaan päivittäin ja ne kertovat, että muutos etenee koko ajan aiempia arvioita nopeammin. Jotta maapallo voitaisiin säilyttää sellaisena, mihin elämä täällä on sopeutunut, olisi meidän päästävä jo vuonna 2050 hiilineutraaliin talouteen. Näiden tutkimusten valossa EU:n ilmastotavoitteita ei voikaan kutsua ainakaan liian kunnianhimoisiksi. Ongelman vakavuus on tiedossa. Silti edelleen aikaa kuluu väittelyyn siitä onko meillä sataprosenttinen varmuus ihmisen aiheuttamasta ilmastomuutoksesta vai ei. Haluttomuus ryhtyä oikeisiin toimiin on käsittämätöntä - varsin, kun keinot ja tekniikat ovat jo pitkälti tiedossa, joilla muutos voidaan toteuttaa ja samalla uuden teknologian avulla parantaa myös elämänlaatua. Selitys toimettomuudelle löytyy psykologiasta. Osa käyttäytymismalleistamme vastustaa sitkeästi muutoksia ja loputkin muuttuvat vain hitaasti. Ongelma on vain siinä, että meillä ei enää ole aikaa. Yksi loppuvuoden suurimmista kysymyksistä on EU:n valmius työskennellä määrätietoisesti sen puolesta, että Kööpenhaminassa tehtävä sopimus on ilmastohaasteen mittainen. Unionin tulee selkeästi sitoutua 30 prosentin päästöleikkauksiin vuoteen 2020 ja 80 prosentin päästöleikkauksiin vuoteen 2050 mennessä. Osa sopimusta on EU:n antama uskottava lupaus auttaa kehitysmaita tieto- ja teknologiasiirroin sekä riittävillä avustussummillä.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Seuraavan 50 vuoden kuluessa ilmastomuutoksella on merkittäviä vaikutuksia tärkeille talouden aloille, kuten maatalouteen, energiaan, liikenteeseen, ekosysteemeihin, matkailuun ja terveydenhuoltoon.

Ilmastomuutos vaikuttaa myös kotitalouksiin, yrityksiin ja tiettyihin yhteiskuntaryhmiin, erityisesti vanhuksiin, vammaisiin ja pienituloisiin perheisiin. EU on päättänyt ryhtyä kiireellisiin toimiin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen ei kuitenkaan riitä lieventämään ilmastomuutoksen vaikutusta. Lisätoimia tarvitaan tämän ongelman lieventämiseksi lyhyellä aikavälillä.

Ilmastomuutoksen vaikutukset ovat todennäköisesti ennakoitua suuremmat ja ne esiintyvät tulevaisuudessa niiden lieventämiseksi toteutetuista toimista riippumatta. Tämän vuoksi tarvitaan toimia luonnollisten ja ihmisten luomien järjestelmien kestävyuden vahvistamiseksi, jotta ilmastomuutoksen vaikutukseen vastataan, eli tarvitaan sopeutumistoimia.

Näitä toimia toteutetaan EU:ssa, mutta niitä tarvitaan myös kansainvälisellä tasolla. Sen vuoksi Kööpenhaminan konferenssin on oltava kansainvälinen menestys. Tarvitsemme maailmanlaajuisia solidaarisuussopimusta kehittyvälle vihreälle taloudelle, joka aikaansaadaan edistämällä tiettyä ympäristöystävällistä tekniikkaa, jolla varmistetaan työpaikat sekä suojellaan ympäristöä ja väestön terveyttä.

Pavel Poc (S&D), kirjallinen. – (CS) EU on ilmastomuutoksen torjunnan kansainvälisessä johtoasemassa. Tämän aseman vuoksi meillä on vastuu kehitysmaiden auttamisesta. Kun tarjoamme tukea, meidän on oltava yhä enemmän vastuussa sen seurauksista. Jos kehitysmaille myönnetään ilmastomuutoksen vaikutuksen lieventämistä koskeviin pyrkimyksiin 30 miljardia euroa, niin tämän toimen tavoitteena on oltava ilmastoa koskeva oikeudenmukaisuus ja solidaarisuus. Emme voi sallia tavoitetta tai tulosta, joka aiheuttaa uutta jännitettä sosiaalisen ja poliittisen kehityksen uusilla väristymillä. Kehitysmaiden ja kehittyneen maailman väliset yhteydet ovat monimutkaisia. Kun tarjoamme voimavaroja, meidän on tarkasteltava kehitysavun kaikkia mahdollisia vaikutuksia mukaan lukien poliittiset ja väestöön liittyvät vaikutukset. Suurin osa varoista pitäisi osoittaa koulutuksen ja tietoyhteiskunnan tukeen. Jopa Euroopan parlamentissa kaikki eivät ole vakuuttuneita siitä, että ilmastomuutos on todellinen uhka. Jos ilmastomuutoksen todellisuudesta ja vaikutuksesta kohdemailhin ei ole mitään tietoa, apumme merkitsee pelkästään lahjasta omasta vauraudestamme sellaisten maiden hallituksille, joiden asukkailla ei ole tällaista vaurautta. Jos muut tärkeät osapuolet, Yhdysvallat, Kiina, Intia ja Etelä- ja Keski-Amerikan valtiot eivät ota asianmukaisesti huomioon EU:n kunnianhimoisia tavoitteita, EU:n on pyrittävä vahvistamaan sisäisiä sopeutumistoimiaan ja -mekanismejaan varsinkin terveyden ja EU:n asukkaiden turvallisuuden osalta.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Kööpenhaminan neuvottelut kehitysmaiden rahoittamisesta ovat ratkaisevassa asemassa, jos huippukokouksen halutaan onnistuvan. Jo nyt jotkut Afrikan valtiot ovat todenneet, että ne eivät voi sitoutua Kööpenhaminassa tällaiseen tarvitsemaamme sopimukseen, ellei siihen sisälly asianmukaisia toimia kehitysmaiden lievennys- ja sopeutumistoimien rahoittamiseksi. Asiassa on kaksi keskeistä näkökohtaa. Ensimmäinen on se, että julkisista varoista kehitysmaille tarjottavan tuen on

oltava uutta ja täydentävää, eikä sen pitäisi olla peräisin nykyisistä kehitysavun talousarvioista. Toinen on se, että tässä yhteydessä käytettävien varojen ei tarvitse olla pelkkää julkista tukea. Suoran tuen myöntämisen lisäksi voidaan toteuttaa toimia, joilla yksityistä sektoria kannustetaan sijoittamaan vähähiilisiin talouksiin. Se, missä määrin yksityinen sektori on valmis investoimaan kehitysmaihin, on riippuvainen päästökauppajärjestelmiä koskevista kansainvälisistä sopimuksista. Tämä alan sopimuksilla tarjotaan toimintaperiaatteellista johdonmukaisuutta, joka antaa yksityiselle sektorille luottamusta sijoittaa kunnolla kehitysmaihin. Neuvotteluilla on sen vuoksi pyrittävä julkisen rahoituksen kattaviin sitoumuksiin ja konkreettisiin toimiin yksityisen sektorin investointien varmistamiseksi.

(Istunto keskeytettiin klo 11.55 ja sitä jatkettiin klo 12.00)

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

6. Oikaisu (työjärjestyksen 216 artikla): ks. pöytäkirja

7. Äänestykset

Puhemies. – (IT) Esityslistalla ovat seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. Kansainvälisen uusiutuvan energian viraston (IRENA) perussääntö (A7-0026/2009, Herbert Reul) (äänestys)

7.2. Neuvoston vanhentuneet säädökset yhteisen maatalouspolitiikan alalla (A7-0018/2009, Paolo De Castro) (äänestys)

7.3. Laboratoriokokeisiin liittyvien tehtävien delegointi (A7-0017/2009, Paolo De Castro) (äänestys)

7.4. Alennetut valmisteverokannat Madeiralla ja Azoreilla (A7-0039/2009, Danuta Maria Hübner) (äänestys)

7.5. Luonnonvaraisten lintujen suojelu (kodifioitu toisinto) (A7-0024/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

7.6. Kaasulaitteet (kodifioitu toisinto) (A7-0025/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

7.7. Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoaminen (kodifioitu toisinto) (A7-0029/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

7.8. Työntekijöiden suojelu asbestilta (kodifioitu toisinto) (A7-0033/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

7.9. Kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastukset (kodifioitu toisinto) (A7-0028/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

7.10. Verkoston luominen Euroopan yhteisön maatilojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten (kodifioitu toisinto) (A7-0031/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

7.11. Eläinten terveyttä koskevat vaatimukset yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa (kodifioitu toisinto) (A7-0027/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

7.12. Puhdasrotuiset jalostusnaudat (kodifioitu toisinto) (A7-0032/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

7.13. EY:n ja Mauritiuksen välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus (A7-0019/2009, Simon Busuttil) (äänestys)

7.14. EY:n ja Seychellien välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus (A7-0012/2009, Simon Busuttil) (äänestys)

7.15. EY:n ja Barbadosin välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus (A7-0013/2009, Simon Busuttil) (äänestys)

7.16. EY:n ja Saint Kitts ja Nevisin välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus (A7-0014/2009, Simon Busuttil) (äänestys)

7.17. EY:n ja Antigua ja Barbudan välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus (A7-0015/2009, Simon Busuttil) (äänestys)

7.18. EY:n ja Bahaman välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus (A7-0016/2009, Simon Busuttil) (äänestys)

7.19. Lisätalousarvio nro 9/2009 (A7-0023/2009, Jutta Haug) (äänestys)

7.20. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto (A7-0022/2009, Reimer Böge) (äänestys)

7.21. Marek Siwiecin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (A7-0030/2009, Diana Wallis) (äänestys)

7.22. Arviointimekanismin perustaminen Schengenin säännöstön soveltamisen valvontaa varten (A7-0035/2009, Carlos Coelho) (äänestys)

– *Komission ehdotuksesta toimitetun äänestyksen jälkeen:*

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, kollegani komission varapuheenjohtaja Barrot korosti eilen, että ehdotusten tavoitteena on yhteisöllistää arviointimekanismia ja tehdä siitä tehokkaampaa siten, että jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta ylläpidetään.

Komissio on vakuuttunut siitä, että parlamentin olisi osallistuttava Schengeniä koskevaan arviointiin, mikä ei tällä hetkellä toteudu. Kansalaisten on voitava tutustua näiden arviointien tuloksiin.

Voimassa olevien perustamissopimusten mukaan parlamentti ei voi osallistua asian käsittelyyn yhteispäätösmenettelyn mukaisesti. Näin ollen komission ehdotukset perustuvat edelleen voimassa oleviin sopimuksiin.

Kuitenkin, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, asiaa tarkastellaan uudelleen. Komissio päättää ajallaan, mitä se pitää kaikkein tarkoituksenmukaisimpana oikeusperustana ehdotetulle mekanismille ja ottaa parlamentin mukaan mahdollisimman laajasti.

Komissio voi sen vuoksi esittää tarkistettuja tai uusia ehdotuksia tilanteesta riippuen.

Carlos Coelho, esittelijä. – (PT) Arvostan komission asiasta antamia selvityksiä, mutta haluaisin muistuttaa parlamenttia, että – kuten tämän käsittelyn aikana kävi ilmi – vaikka Euroopan parlamentin oikeudellinen yksikkö tunnusti komission aloitteen oikeusperustan laillisuuden, se totesi myös, että voimassa olevan perustamissopimuksen mukaisesti komissio olisi voinut tehdä saman aloitteen Euroopan parlamentin valitseman kannan mukaisella menettelyllä, eli yhteispäätösmenettelyllä.

Koska näin ei kuitenkaan toimittu, ehdotan, että aloite palautetaan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle, jotta komissio voi harkita uudestaan aloitettaan. Sitten parlamentti voi odottaa, että komissio esittää parlamentin työjärjestyksen 56 artiklan mukaisessa määräajassa aloitteen, jossa noudatetaan yhteispäätösmenettelyä ja jonka perusteella Euroopan parlamentti saa ansaitsemansa valtuudet osallistua paremman turvallisuuden edistämiseen Schengen-alueella.

Puhemies. – (IT) Kiitos, hyvä Carlos Coelho. Tästä pyynnöstä ei tarvitse äänestää, koska sen jälkeen kun komissio on päättänyt pitäytyä ehdotuksessaan, se siirtyy automaattisesti valiokunnalle, kuten Carlos Coelho pyysi.

7.23. Arviointimekanismin perustaminen Schengenin säännösten soveltamisen varmistamista varten (A7-0034/2009, Carlos Coelho) (äänestys)

– *Komission ehdotuksesta toimitetun äänestyksen jälkeen:*

Karel De Gucht, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, kyseessä on samanlainen tapaus. Sen vuoksi komission kanta on sama.

Puhemies. – (IT) Siinä tapauksessa tämä toinenkin mietintö palautetaan valiokuntaan, koska komissio on päättänyt pitäytyä ehdotuksessaan.

8. Äänestysesitykset

Suulliset äänestysesitykset

- Mietintö: Simon Busuttil (A7-0013/2009)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, äänestin Bahamaa, Barbadosia, Saint Kitts ja Nevisiä ja Seychellejä koskevien mietintöjen puolesta. Näissä mietinnöissä on myönteistä se, että niissä ei ole juututtu byrokratiaan, joka liittyy sopimuksiin, kansalaisten vapaaseen liikkuvuuteen ja kaikilta näiltä toimilta edellytettävään vastavuoroisuuteen.

Kaikella kunnioituksella näitä itsenäisiä valtioita kohtaan, jotka ovat ystäviämme, haluaisin hyödyntää hyvää suhdetta, jota nämä sopimukset osoittavat. Siten näitä valtioita, jotka ovat, kuten totesin, itsenäisiä ja ystäviämme, autetaan rokottamaan itseään sellaista pandemiaa vastaan, joka tapaa influenssaakin enemmän: kyseessä ovat veroparatiisit. Tätä on jo käsitelty G20-kokouksessa ja monissa muissa yhteyksissä.

Veroparatiisit ovat vaikuttaneet huomattavasti ja valitettavalla tavalla talouskriisiin. Joitain toimia toteutetaan, vaikka niitä ei ehkä olekaan paljon, jotta aktiivisimmat veroparatiisit lakkautetaan. Emme saa kuitenkaan olla hyväuskoisia. Toisia voidaan perustaa.

Espanjan uutisissa käsitellään Gürtelin tapausta: kyseessä on valtavan korruptoituneen verkoston lisäksi pääomapako. Sen vuoksi, arvoisat neuvoston ja komission edustajat, meidän on otettava hyöty irti näistä sopimuksista ja pidettävä kiinni parannustoimista, joita meidän on pyydettävä enemmän tai myöhemmin, jotta meillä olisi laajempi ja perusteellisempi politiikka veroparatiiseja vastaan.

- Mietintö: Carlos Coelho (A7-0034/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Schengenin sopimus johti laadulliseen muutokseen lähes kaikkien Euroopan unionin valtioiden alueilla. Vaikka sen voimaantulosta on vain vähän aikaa, unohdamme usein, millainen Eurooppa oli, kun sillä oli rajat, ja millaisia ongelmia oli muuttaa yhdestä jäsenvaltiosta toiseen. Schengenin sopimus on tärkeä integraation menestystekijä, mutta siihen sisältyy suuri vastuu. Uudet jäsenvaltiot ovat vastuussa suuresta osasta maarajojamme.

Myönteisten näkökohtien lisäksi on myös kielteisiä, koska on asetettu liiallisia rajoituksia sellaisten valtioiden asukkaiden liikkuvuudelle, joilla on raja EU:n kanssa, ja tämä koskee pääasiassa uusia jäsenvaltioita, kuten Puolaa ja Latviaa. Näiden vaikeuksien vuoksi esimerkiksi liikkuvuutta itäisten rajojemme yli on rajoitettu suuresti. On syntynyt uusi raja, eräänlainen este niiden maiden välille, joilla oli ja joilla on läheiset suhteet yhteisen historian, perheyhteyksien ja etenkin sen seikan vuoksi, että ne ovat naapureita.

Schengenin säännösten perusteella on otettu käyttöön yhdenmukaista sisäistä valvontaa koskeva järjestelmä, ja asiaankuuluvat yksiköt soveltavat sitä sopimuksen allekirjoittaneissa Euroopan unionin valtioissa. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että tätä valvontajärjestelmää sovelletaan tarpeettoman tiukasti, mikä ei edistä myönteistä kuvaa Euroopan unionin yhtenäisyydestä.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mietintö: Herbert Reul (A7-0026/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Kannatan täysin sitä, että yhteisö allekirjoittaa Kansainvälisen uusiutuvan energian viraston (IRENA) perussäännön. Tämän viraston päätavoitteena on edistää hyviä käytäntöjä uusiutuvan energian alalla Euroopan unionissa ja maailmanlaajuisesti. Viraston perussäännössä vahvistetaan, että se edistää ja tukee uusiutuvien luonnonvarojen käyttöä kaikkialla maailmassa.

Koska yhteisö allekirjoittaa viraston peruskirjan, se pääsee tutustumaan paremmin ja suoremmin tietoon uusiutuvan energian alan toimista Euroopassa ja kansainvälisellä tasolla. Lisäksi sen asema viraston jäsenenä merkitsee, että se voi tehostaa jäsenvaltion edistymistä koskevia valvontatoimia, jotta pakolliset uusiutuvan energian tavoitteet täytetään vuoteen 2020 mennessä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Tällä hetkellä EU:n ja koko maailman mittakaavassa ei ole koordinoitua uusiutuvan energian strategiaa. Uusiutuvan energian suhteen merkittävästi edistyneet ja menestyneet valtiot eroavat huomattavasti niistä valtioista, jotka ovat edelleen jäljessä tällä alalla.

Jos haluamme nopeuttaa uusiutuvien energialähteiden osuuden lisäämistä, eri valtioiden olisi toimittava koordinoitusti ja johtavien valtioiden olisi jaettava parhaita käytäntöjään. Luulen, että tämä virasto ryhtyy toteuttamaan näitä tavoitteita ja että se antaa yleisesti uusiutuville energialähteille uutta pontta ja suuntaa.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän myönteisenä sitä, että Euroopan yhteisö on nyt edustettuna Kansainvälisessä uusiutuvan energian virastossa. Kansainvälisen uusiutuvan energian viraston päätavoite on edistää kaikenlaisten uusiutuvan energian muotojen käyttöönottoa ja kestävää käyttöä. On otettava huomioon niiden vaikutus ympäristönsuojeluun, ilmastonmuutokseen, talouskasvuun ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen (erityisesti köyhyyden vähentämiseen ja kestävään kehitykseen), energian saatavuuteen ja toimitusvarmuuteen, aluekehitykseen ja sukupolvien väliseen vastuuseen.

Viraston tavoitteena on myös antaa teknisiä, taloudellisia ja poliittisia neuvoja kehitysmaiden hallituksille ja edistää siten niiden siirtymistä vähän hiilidioksidia tuottavaan yhteiskuntaan.

Uusiutuvan energian käyttö on yksi keskeisimmistä EU:n ilmasto- ja energiapaketin tavoitteista. Tämä virasto edistää paketin tavoitteiden toteutusta ja erityisesti tavoitetta lisätä uusiutuvan energian käytön suhdetta 20 prosenttiin energian kokonaiskulutuksesta vuoteen 2020 mennessä.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kansainvälisen uusiutuvan energian virasto IRENA perustettiin 26. tammikuuta 2009. Tämän viraston tarkoituksena on toimia päämajana, joka edistää nopeaa siirtymistä kestäväan energian käyttöön. Viraston perussääntö on nyt tehty. On tärkeää, että virasto aloittaa toimintansa mahdollisimman nopeasti. Kannatan esitetyn perussäännön hyväksymistä, ja sen vuoksi äänestin tämän mietinnön puolesta.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan sitä, että yhteisö allekirjoittaa Kansainvälisen uusiutuvan energian viraston (IRENA) perussäännön. Kansainvälisen uusiutuvan energian viraston tavoitteena on kehittyä uusiutuvan energian osaamiskeskukseksi, jolloin se voi auttaa hallituksia hyödyntämään uusia energialähteitä, levittää osaamista ja parhaita käytäntöjä sekä tarjota koulutusta tällä alalla. Sen vuoksi on suositeltavaa, että yhteisö on edustettuna virastossa, jonka tavoitteet vastaavat sen toimivaltaan kuuluvia aloja ja jonka peruskirjan on allekirjoittanut jo 20 jäsenvaltiota.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Portugali on kuudenneksi energiariippuvaisin valtio 27 jäsenvaltion EU:ssa, joten investoiminen puhtaaseen teknologiaan on ensisijaisen tärkeää.

Kannatan kansallista uusiutuvan energian suunnitelmaa, jossa keskitytään erityisesti tuulivoimaan (Portugalin rannikon tarjoamien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi), aurinkolämpö- ja fotosähköenergiaan sekä mikrotuotantoon.

Kannatan myös uusiutuvan energian ylijäämän varastointia koskevia tutkimus- ja kehitysmenetelmiä, tekniikkaa ja strategiaa.

Kannatan energiapolitiikkaa, jossa otetaan huomioon taloudelliset haasteet ja yhteiskunnalliset tarpeet ja jolla edistetään kestävästä kehitystä ilman, että ympäristökustannukset jätetään tulevien sukupolvien maksettaviksi.

Jatkuva huolenaiheeni on aina ollut energiariippuvuutemme rajoittaminen, ja olen varma, että uusiutuvan energian tuki ja kehittäminen on oikea tapa edetä. Pidän siten myönteisenä, että Portugal on Kansainvälisen uusiutuvan energian viraston IRENAn perustajajäsen.

Kannatan myös sen vuoksi, että yhteisö allekirjoittaa Kansainvälisen uusiutuvan energian viraston perussäännön.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestäessäni tämän mietinnön puolesta haluan korostaa, että on tärkeää luoda tämä kansainvälinen virasto, joka edistää ja tukee uusiutuvien energialähteiden käyttöä kaikkialla maailmassa. On pantava merkille niiden edullinen vaikutus ympäristön ja ilmaston suojeluun, talouskasvuun ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen – mukaan lukien köyhyyden vähentäminen – sekä energian toimitusvarmuuden takaamisen ja alueelliseen kehitykseen.

Romania oli Bonnin konferenssissa tammikuussa 2009 ensimmäinen sopimuksen allekirjoittanut valtio, ja se nimitettiin ensimmäisen istunnon varapuheenjohtajaksi. Se kutsuttiin myös IRENAn hallintokomiteaan, joka on keskeisessä asemassa ja joka toimii viraston väliaikaisena sihteeristönä ennen kuin se aloittaa varsinaisen toimintansa. Tähän mennessä 137 valtiota on allekirjoittanut peruskirjan, ja niihin kuuluu 24 EU:n jäsenvaltiota.

- Mietintö: Paolo De Castro (A7-0018/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin mietintöä ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eräiden yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien vanhentuneiden neuvoston säädösten kumoamisesta, koska on välttämätöntä poistaa epäasianmukaisia säännöksiä yhteisön säännöstöstä. Siten parannetaan yhteisön lainsäädännön avoimuutta ja oikeusvarmuutta, kun otetaan huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä. Tämä vahvistettiin äskettäin komission tiedonannossa ”YMP:n yksinkertaistaminen EU:ssa – menestys kaikkien kannalta”. Tämän strategian puitteissa on syytä poistaa säännökset, joilla ei ole enää mitään todellista vaikutusta voimassa olevaan lainsäädäntöön.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) EU:n lainsäädännön valtavan määrän vuoksi on tärkeää, että entiset säännökset kumotaan tehokkaasti. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Minusta on välttämätöntä, että yhteisen maatalouspolitiikan kaikkien sidosryhmien pitäisi olla tietoisia olemassa olevista lainsäädännöllisistä puitteista ja sovellettavista säännöistä.

Hyväksyn sen, että oikeusvarmuuden vuoksi vanhentuneet säännökset eivät pysy voimassa rajattoman ajan yhteisön oikeusjärjestelmässä.

YMP:n on ensiarvoisen tärkeä unionin hallituksille ja kansalaisille, joten tämän politiikan pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista ja selkeää täytäntöönpanon ja voimassa olevien sääntöjen osalta.

YMP on tärkeä unionille, sillä on valtava käytännön merkitys, ja se ei voi olla sellaisten sääntöjen määräyksien, säädösten ja päätösten verkko, jota ei enää sovelleta: se ei olisi siinä tapauksessa tehokas.

Kun otetaan huomioon edellä mainitut seikat, tuen komission ehdotusta yhteisen maatalouspolitiikan alan vanhentuneiden säännösten kumoamisesta.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestettävä asia koskee EU:n toimielinten tarvetta kumota neuvoston säännöksiä, jotka ovat ajan kuluessa ja tekniikan kehittyessä vanhentuneet ja joilla ei ole enää merkitystä

unionin asianmukaiselle toiminnalle. Tämä äänestys koskee tiettyjä yhteisen maatalouspolitiikan alan neuvoston säännöksiä. Minusta YMP:n tiettyjä näkökohtia on ollut jo pitkään tarpeen tarkistaa. Jos tätä politiikka toteutetaan oikein ja käytetään EU:n kansalaisten hyväksi, sen luomilla säännöillä on oltava merkitystä maatalouden alalla aivan kuten tällä hetkellä. Uskon vakaasti, että jotain on tehtävä, jotta unionin EU:n kansalaisten silmissä oleva byrokraattinen imago saadaan muutettua. Tällaisilla säännöksillä aiheutetaan vain hämmennystä, eikä niillä ole mitään tarkoitusta. Tämänkaltaiset EU:n politiikan näkökohdat pilaavat unionin kuvaa kansalaisten silmissä ja estävät ihmisiä olemasta sen kanssa vuorovaikutuksessa. Lopuksi olen vakuuttunut, että jos unioni haluaa, että sillä on merkitystä, niin sen lainsäädännön ja toimintalinjojen uudistusta on aina kannatettava.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Äänestin mielelläni eräiden yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien vanhentuneiden neuvoston säädösten kumoamisesta annetun päätöslauselman puolesta, koska panemme merkille, että EU:ssa on liikaa sääntelyä, ja siitä aiheutuu kielteisiä vaikutuksia markkinatalouden asianmukaiselle toiminnalle. Tämä pätee erityisesti yhteiseen maatalouspolitiikkaan, jossa on monista yksinkertaistamisista ja useiden säännösten kumoamisista huolimatta voimassa edelleen paljon tarpeettomia säännöksiä.

Monilla näillä säännöksillä ei ole enää mitään oikeudellista vaikutusta, ja joidenkin sisältö on kirjattu myöhempiin asiakirjoihin. Tämä vie valtavasti aikaa ja aiheuttaa taakan maanviljelijöillemme sekä edellyttää laajaa hallintokoneistoa. Se vuoksi EU:n lainsäädännön ajan tasalle saattaminen, konsolidointi ja yksinkertaistaminen on minusta keskeistä, samoin kuin monien tarpeettomien oikeussäännösten kumoaminen, jotta voimassa olevat säännökset ovat yksinkertaisia, selkeitä ja ymmärrettäviä. Tämä tuo EU:n lähemmäksi kansalaisiaan.

Oldřich Vlasák (ECR), kirjallinen. – (CS) Haluaisin selvittää äänestystäni ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eräiden yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien vanhentuneiden neuvoston säädösten kumoamisesta. Euroopan parlamentissa ja neuvostossa hyväksyttiin Euroopan yhdentymisprosessin aikana useita säännöksiä. Liittyessämme EU:hun yhteisön säännöstössä oli lähes 80 000 sivua, joista puolet koskivat maataloutta. Sen vuoksi on hyvä, että EU:n elimet ovat sopineet toimielinten väliseltä perustalta, että yhteisön lainsäädäntöä on ajantasaistettava ja tiivistettävä.

Lait, joilla ei ole pysyvää merkitystä, olisi poistettava yhteisön säännöstöstä, jotta yhteisön lainsäädännön avoimuutta ja varmuutta parannetaan. Komissio ilmoitti hiljattain, että 250 maatalousalan lakia oli vanhentunut. Nyt on kyseessä on 28 säännöstä, joilla ei ole mitään käyttötarkoitusta käytännön näkökulmasta, mutta jotka ovat edelleen virallisesti olemassa, ja kuusi säännöstä, jotka ovat vanhentuneet. Vaikka tuin tätä ehdotusta, olen vahvasti sitä mieltä, että EU:n lainsäädäntöä voidaan vähentää ja Brysselin byrokraatiaa rajoittaa, ja pyydän sen vuoksi komissiota jatkamaan työtään EU:n lainsäädännön yksinkertaistamiseksi.

- **Mietintö: Paolo De Castro (A7-0017/2009)**

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Laboratoriokokeita on tehtävä, jotta voidaan tunnistaa haitallisia organismeja, joita ei esiinny EU:ssa. Voimassa olevien säännösten mukaan ei ole mahdollista, että tietyt laboratoriot, joille tällainen työ voidaan delegoida, saavat ottaa tämän työn tehtäväksi, koska ne eivät täytä direktiivin 2000/29/EY 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan ii alakohdan edellytyksiä. Kannatan, että nämä laboratoriot voivat tehdä tällaista työtä, kunhan tietyt edellytykset täyttyvät. Äänestin sen vuoksi mietinnön puolesta.

- **Mietintö: Danuta Maria Hübner (A7-0039/2009)**

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin tätä mietintöä, jonka perusteella Portugal voi soveltaa alennettuja valmisteverokantoja Madeiralla ja Azoreilla tuotettaviin ja kulutettaviin likööreihin, tislattuihin alkoholijuomiin ja rommiin, koska pidän tätä tärkeänä keinona tukea näitä tuotteita tuottavien pienten teollisuusyritysten toimeentuloa. Kyseiset yritykset ovat erittäin epäedullisessa kilpailuasemassa tilanteessa, jossa näillä alueilla vapautetaan markkinoita ja alkoholijuomien myynti kasvaa.

Tämän veron vähentäminen edistää myös parempaa taloudellista ja sosiaalista tasapainoa näillä alueilla, joten sillä varmistetaan kestävyys ja jopa työpaikkojen luominen, jotka ovat tärkeitä paikallisen talouden turvaamiseksi.

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – (EN) Maltan hallituksen pitäisi pyrkiä samanlaisiin aloitteisiin Gozon saaren osalta. Kaikki EU:n jäsenvaltiot, joilla on saarialueita, ovat hakeneet vastaavia mahdollisuuksia, ja EU on antanut niille mahdollisuuden toteuttaa tällaisia erityistoimia. Toimenpiteet eroavat saarialueiden

välillä. Niillä on kuitenkin yksi yhteinen piirre: niillä tarjotaan taloudellista tukea, jotta saarialueiden kielteisiä puolia tasapainotetaan. Gozon saari kärsii vakavista haitoista, kuten kaksinkertainen eristyisyys, syrjäisyys, pieni koko ja vaikea pinnanmuodostus. Hyvin paljon Maltaa suuremmat valtiot, kuten Portugali, Italia ja Kreikka ovat voineet saada erityistukea, jonka avulla tarjotaan houkuttelevia kannustimia saarialueille. Maltaan saariston pienemmät saaret ovat erityisen haavoittuvia.

Gozon saari tarvitsee tukea siten, että otetaan käyttöön vastaavia erityistoimia. Maltaan hallituksen velvollisuus on selvittää, mitkä erityistoimet ovat parhaiten soveltuvia, ja sen jälkeen niiden olisi pyydettävä EU:ta toteuttamaan tällaisia toimia. Maltaan hallituksen tehtävä on vähentää erityisesti Gozon saaren vaikeuksia.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tällä toimella jatketaan Portugalille vuonna 2002 myönnettyä tiettyjen autonomisten alueiden verotusta koskevaa poikkeusta. Kannatan tällaisia jatkotoimia, ja äänestin sen vuoksi tämän mietinnön puolesta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin Danuta Hübnerin mietintöä ehdotuksesta neuvoston päätökseksi, jolla Portugalille annetaan lupa soveltaa alennettuja valmisteverokantoja Madeiran itsehallintoalueella tuotettaviin ja kulutettaviin rommiin ja likööreihin sekä Azoreiden itsehallintoalueella tuotettaviin ja kulutettaviin likööreihin ja tislattuihin alkoholijuomiin. Kun otetaan huomioon näiden syrjäisimpien alueiden erityispiirteet, uskon, että tämä jatkotoimi on välttämätön näitä tuotteita tuottavan paikallisen teollisuuden selviytymiselle ja tämän alan työllisyydelle.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska rommin ja tislattujen alkoholijuomien sekä liköörien tuotannolla on merkitystä Portugalin Madeiran ja Azoreiden itsehallintoalueiden maataloudelle ja siten niiden taloudelle ja työllisyydelle, on tärkeää, että näihin tuotteisiin sovellettua alennettua valmisteverokantaa jatketaan, koska tämä ei johda epäreiluun kilpailuun sisämarkkinoilla.

Näiden verokantojen poistamisen aiheuttama vähittäishintojen nousu tekisi näistä tuotteista vähemmän kilpailukykyisiä muualta EU:sta tuotuihin samankaltaisiin tuotteisiin verrattuna ja sen vuoksi uhkaisi perinteisten tuotteiden olemassaoloa. Tällä olisi tuhoisa vaikutus paikalliseen teollisuuteen ja talouteen sosioekonomisella tasolla kyseisten alueiden perheviljelmille aiheutuvan vaikutuksen vuoksi.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Tänäpäin täysistunnossa ylivoimaisella enemmistöllä hyväksytyn ehdotuksen perusteella on mahdollista jatkaa vuonna 2002 myönnettyä poikkeuslupaa, jonka nojalla Portugali voi soveltaa alennettua valmisteverokantaa Madeiralla paikallisesti tuotettavaan ja kulutettavaan rommiin ja likööreihin ja Azoreilla paikallisesti tuotettaviin ja kulutettaviin likööreihin ja tislattuihin alkoholijuomiin. Olen tehnyt koko tämän prosessin alusta lähtien kaiken mahdollisen varmistaakseni, että tätä järjestelyä, joka päättyi vuoden 2008 lopussa, jatketaan kiireellisesti. Se sai aluekehitysvaliokunnan yksimielisen tuen, ja tämä tulos vahvistettiin tänään äänestyksessä, jonka mukaan veronalennus säilytetään tammikuusta 2009 vuoteen 2013 saakka.

Madeiran rommin ja liköörin tuottajilla on jatkuvia haittoja syrjäisen maantieteellisen sijainnin, eristyisyyden, vaikean pinnanmuodostuksen ja ilmaston sekä maatilojen pienuuden vuoksi. Jos he eivät pysty hyötymään tästä myönnytyksestä, he joutuisivat nostamaan hintojaan, mikä vaikuttaisi heidän toimintaansa ja työllisyyteensä ja millä olisi vakavia seurauksia koko alueelle.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0024/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kyseessä on pelkkä asiakirjojen kodifiointi eikä tällä muuteta ollenkaan niiden sisältöä. Kannatan tällaista kodifiointia ja sen vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0025/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kyseessä on edelleen kodifiointi ilman mitään muutoksia sisältöön. Kannatan tätä ja äänestin sen vuoksi mietinnön puolesta.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0029/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kyseessä on olemassa olevien asiakirjojen kodifiointi, ja äänestin sen vuoksi tämän puolesta.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Televisio-ohjelmien tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittaminen on tärkeää sellaisten mediapalvelujen luomiseksi, joiden pääaiheena on ”moninaisuudessaan yhtenäinen”. On yhtä tärkeää voida

varmistaa, että kaikki kansalaiset voivat tutustua helposti EU:n lainsäädäntöön. Täysistunnossa esitetty mietintö ehdotuksesta, joka koskee audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä kodifioidussa muodossa, on pelkästään tekninen ja lainsäädännöllinen toimi, jonka edut ovat kuitenkin kiistattomat. Jatkuvasti muuttuvan lainsäädännön kodifiointi on toimi, jolla yhteisön lainsäädännöstä tehdään selkeämpää ja avoimempaa, jotta EU:n kansalaiset ymmärtävät sitä helpommin. Tässä tapauksessa kodifioitu ehdotus liittyy sellaisen vuonna 1989 annetun vanhan direktiivin korvaamiseen uudella direktiivillä (muuttamatta sisältöä), johon on lisätty siihen vuosien varrella tehdyt täydennykset. Kannatin tätä aloitetta, koska sen teknisen luonteen lisäksi emme voi olla ottamatta huomioon sen arvoa audiovisuaalisten mediapalvelujen kunnollisen toiminnan ja avoimuuden edistämiseksi.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Olen samaa mieltä tämän mietinnön tekstistä, koska tiedonvälityksen moniarvoisuuden pitäisi olla Euroopan unionin keskeinen periaate. Joukkotiedotusvälineiden monipuolistaminen johtaa useampien näkökulmien muodostamiseen, mikä on keskeinen piirre demokraattisessa yhteiskunnassa.

Tällä perusteella on myös taloudellinen puoli. Perinteiset audiovisuaaliset mediapalvelut (kuten televisio) ja hiljattain esiin tulleet mediapalvelut (kuten tilausvideopalvelut) tarjoavat paljon työmahdollisuuksia Euroopassa erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä, mikä puolestaan vauhdittaa talouskasvua ja investointeja.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0033/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kyseessä on työntekijöiden suojelua asbestilta koskevan lainsäädännön kodifiointi. Kannatan tällaista kodifiointia ja sen vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjallinen. – (FR) Kuten suurin osa kollegoistani, äänestin sen puolesta, että yhteisön lainsäädännöstä tehdään selkeämpää ja avoimempaa. Koska Euroopan parlamentti hyväksyi tämän päätöksen, se tuki komission toivetta asiakirjojen "siivoamisesta" kodifioimalla lainsäädäntö työntekijöiden suojelemisesta asbestilta. Tämä päätös merkitsee, että tällaisia työntekijöille tarpeellisia säännöksiä voidaan soveltaa paremmin.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0028/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kyseessä on EU:hun tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastuksia koskevan lainsäädännön kodifiointi, ja äänestin siksi sen puolesta.

Miroslav Mikolášik (PPE), kirjallinen. – (SK) Hyvät parlamentin jäsenet, pidän myönteisenä, että Lidia Johanna Geringer de Oedenbergin mietintö ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista hyväksyttiin. Uudella direktiivillä edistetään selvästi niiden selkeyttämistä ja parempaa käsitystä tämän alan nykyisistä laajoista lainsäädännöllisistä järjestelyistä. Direktiivillä keskitytään kodifioimaan lakeja muuttamatta niiden nykyistä sisältöä.

EU:n kansalaisten näkökulmasta yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisella ja selkeyttämisellä lisätään oikeusvarmuutta ja mielestäni tällä direktiivillä toteutettu kodifiointi on sen vuoksi askel oikeaan suuntaan. Tämä johtaa selkeään lainsäädännön tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Olen myös samaa mieltä siitä, että periaatteiden yhdenmukaistamisella yhteisön tasolla taataan toimitusvarmuus ja myös vakautetaan sisämarkkinoita, joilla sisäiset rajatarkastukset on poistettu, sekä suojellaan yhteisöön tulevia eläimiä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Jos löydetään eläinkuljetus, jossa laiminlyödään eläinten terveyttä koskevaa lainsäädäntöä, nykyisten säännösten perusteella viranomaisten on eläinten suojeluun liittyvistä syistä johtuvan "takavarikon" vuoksi palautettava omistajalle kaikki nuoret rokottamattomat eläimet, jotka on erotettu emoistaan liian aikaisin, kunnes ongelma saadaan korjattua. Tätä tilannetta käytetään luonnollisesti häikäilemättömästi hyväksi.

Tämä kodifiointi olisi hyvä tilaisuus muuttaa EU:n kuljetuslainsäädäntöä siten, että sääntöjenvastaisissa eläinkuljetuksissa olevat poikaset ja pennut voidaan takavarikoida pysyvästi, jolloin tämä porsaanreikä tukitaan. Olemme valitettavasti antaneet tämän tilaisuuden mennä hukkaan. Kuitenkin tämä kodifiointi kokonaisuudessaan vaikuttaa parantavan eläinten suojelua koskevaa lainsäädäntöä, joten äänestin mietinnön puolesta.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Koska ravinto on tärkeä tekijä väestön terveyden kannalta ja eläimet ovat keskeisiä elintarviketuotteita, on erityisen tärkeää, että tältä osin tarjotaan kattava suoja. Tämä pitäisi toteuttaa muun muassa eläinlääkärin suorittamien tarkastusten perusteella. Eläinlääkintätarkastukset ovat erityisen tärkeitä yhteisön ulkorajoilla etenkin, kun otetaan huomioon, että tämän alan vaatimukset kolmansissa maissa eivät ole usein yhtä korkealla kuin EU:ssa.

Tämä edellyttää tarkoituksenmukaisempaa, yhdenmukaisempaa ja selkeämpää lainsäädäntöä, jotta varmistetaan, että vastaavia tuontitarkastuksia tehdään kaikilla ulkorajoilla. Komission nykyinen ehdotus neuvoston direktiiviksi kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista on askel tähän suuntaan, ja sen vuoksi tuen sitä.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0031/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kyseessä on kodifiointi, johon ei liity merkittäviä muutoksia, ja äänestän siksi sen puolesta.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjallinen. – (FR) Kuten useimmat muut jäsenet, äänestän sen puolesta, että lainsäädäntö verkoston luomiseksi Euroopan yhteisön maatilojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten olisi selkeämpi ja avoimempi, jotta tätä lainsäädäntöä voitaisiin parantaa ja ennen kaikkea, jotta teksti olisi luettavampaa.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0027/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä on kyse pelkästään eläinten terveydentilan edellytyksiä koskevan lainsäädännön kodifioinnista yhteisön sisäisen kaupan alalla. Kannatan tällaista kodifiointia ja sen vuoksi äänestän mietinnön puolesta.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Siipikarjan kasvatusta on merkittävä osa maatalouden alan taloudellista toimintaa, ja se on tulonlähde osalle maatalouden työvoimasta. Lisäksi kananmunat ja siipikarja ovat yleisimpiä elintarvikkeita. Näistä syistä näitä tuotteita koskevaa kauppaa pitäisi säännellä myös selkeästi ja yhtenäisesti, jotta kansalaisten terveyttä suojellaan.

Komission ehdotus eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista koskevaksi neuvoston direktiivin kodifioiduksi versioksi hyödyttää niitä, jotka työskentelevät maataloudessa, käyvät kauppaa tällä alalla sekä EU:n kansalaisia ja kuluttajia, minkä vuoksi tuen ehdotusta.

- Mietintö: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0032/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kyseessä on kodifiointi, johon ei liity merkittäviä muutoksia, ja äänestän siksi sen puolesta.

- Mietintö: Simon Busuttill (A7-0019/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tällä sopimuksella taataan viisumivapaa matkustaminen Mauritiuksen ja EU:n jäsenvaltioiden välillä. Kannatan tällaista sopimusta ja sen vuoksi äänestän mietinnön puolesta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä Euroopan yhteisön ja Mauritiuksen tasavallan välistä sopimusta maahantulon ja lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemiseksi, jotta niiden kansalaisten liikkuvuutta helpotetaan. EU:n ja Mauritiuksen kansalaiset, jotka matkustavat toisen sopimuspuolen alueelle korkeintaan kolmeksi kuukaudeksi kuuden kuukauden aikana, vapautetaan viisumivaatimuksesta. Poikkeuksena ovat Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlannin tasavalta, joita tämä sopimus ei sido, sekä Ranskan ja Alankomaiden tapauksessa maantieteellinen rajoitus, jonka mukaan tämä sopimus koskee ainoastaan kyseisten valtioiden Euroopassa sijaitsevia alueita.

Haluaisin huomauttaa, että jokainen, joka matkustaa tarkoituksenaan suorittaa korvausta vastaan toimintaa lyhyen ajanjakson ajan, ei voi hyötyä tästä sopimuksesta, ja että kyseisen henkilön on noudatettava yhteisön ja jäsenvaltioiden viisumivaatimuksiin tai viisumivapauteen taikka työnsaantiin sovellettavia sääntöjä. Sopimus voidaan keskeyttää tai kumota, mutta tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan kaikkien jäsenvaltioiden osalta. Kannatan myös, että sopimusta sovelletaan väliaikaisesti ennen kuin se tulee voimaan.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Tässä Euroopan yhteisön ja Mauritiuksen tasavallan välisessä sopimuksessa määrätään sopimuspuolten kansalaisten mahdollisuudesta matkustaa viisumivapaasti toisen sopimuspuolen alueelle enintään kolmeksi kuukaudeksi kuuden kuukauden aikana.

Äänestän tämän sopimuksen tekemistä vastaan, koska viisumiedellytyksen säilyttäminen on eräänlainen ei-toivottua maahanmuuttoa koskeva tarkastustoimi ja koska viisumiedellytyksen poistaminen enintään kolmen kuukauden oleskelulle antaisi sellaisille henkilöille riittävästi aikaa rakentaa sosiaalisia verkostoja, jotka todellisuudessa aikovatkin viipyä alueella pidemmän ajanjakson.

- Mietintö: Simon Busuttil (A7-0012/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tällä sopimuksella taataan viisumivapaa matkustaminen Seychellien ja EU:n jäsenvaltioiden välillä. Kannatan tällaista sopimusta ja sen vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä Euroopan yhteisön ja Seychellien tasavallan välistä sopimusta maahantuloa ja lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemiseksi, jotta niiden kansalaisten liikkuvuutta helpotetaan. EU:n ja Seychellien kansalaiset, jotka matkustavat toisen sopimuspuolen alueelle korkeintaan kolmeksi kuukaudeksi kuuden kuukauden aikana, vapautetaan viisumivaatimuksesta. Poikkeuksena ovat Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlannin tasavalta, joita tämä sopimus ei sido, sekä Ranskan ja Alankomaiden tapauksessa maantieteellinen rajoitus, jonka mukaan tämä sopimus koskee ainoastaan kyseisten valtioiden Euroopassa sijaitsevia alueita.

Haluaisin huomauttaa, että jokainen, joka matkustaa tarkoituksenaan suorittaa korvausta vastaan toimintaa lyhyen ajanjakson ajan, ei voi hyötyä tästä sopimuksesta, ja että kyseisen henkilön on noudatettava yhteisön ja jäsenvaltioiden viisumivaatimuksiin tai viisumivapauteen taikka työnsaantiin sovellettavia sääntöjä. Sopimus voidaan keskeyttää tai kumota, mutta tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan kaikkien jäsenvaltioiden osalta. Kannatan myös, että sopimusta sovelletaan väliaikaisesti ennen kuin se tulee voimaan.

- Mietintö: Simon Busuttil (A7-0013/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tällä sopimuksella taataan viisumivapaa matkustaminen Barbadosin ja EU:n jäsenvaltioiden välillä. Kannatan tällaista sopimusta ja sen vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä Euroopan yhteisön ja Barbadosin tasavallan välistä sopimusta maahantuloa ja lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemiseksi, jotta niiden kansalaisten liikkuvuutta helpotetaan. EU:n ja Barbadosin kansalaiset, jotka matkustavat toisen sopimuspuolen alueelle korkeintaan kolmeksi kuukaudeksi kuuden kuukauden aikana, vapautetaan viisumivaatimuksesta. Poikkeuksena ovat Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlannin tasavalta, joita tämä sopimus ei sido, sekä Ranskan ja Alankomaiden tapauksessa maantieteellinen rajoitus, jonka mukaan tämä sopimus koskee ainoastaan kyseisten valtioiden Euroopassa sijaitsevia alueita.

Haluaisin huomauttaa, että jokainen, joka matkustaa tarkoituksenaan suorittaa korvausta vastaan toimintaa lyhyen ajanjakson ajan, ei voi hyötyä tästä sopimuksesta, ja että kyseisen henkilön on noudatettava yhteisön ja jäsenvaltioiden viisumivaatimuksiin tai viisumivapauteen taikka työnsaantiin sovellettavia sääntöjä. Sopimus voidaan keskeyttää tai kumota, mutta tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan kaikkien jäsenvaltioiden osalta. Kannatan myös, että sopimusta sovelletaan väliaikaisesti ennen kuin se tulee voimaan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tässä mietinnössä, joka liittyy Euroopan yhteisön ja pienten saarivaltioiden, kuten Mauritiuksen ja Barbadosin kanssa tehtäviin sopimuksiin, annetaan sopimuspuolten kansalaisille mahdollisuus matkustaa viisumivapaasti toisen sopimuspuolen alueelle enintään kolmeksi kuukaudeksi kuuden kuukauden aikana. Vastustan näitä maahantulo vaatimusten lievennyksiä ja äänestin sen vuoksi näiden sopimusten tekemistä vastaan, koska viisumiedellytyksen säilyttäminen on varmasti este rikollisuudelle ja rajoittaa huomattavasti ei-toivottua maahanmuuttoa.

Lisäksi voidaan olettaa, että EU:ssa kolme kuukautta oleskelevat henkilöt voisivat käyttää tällaista viisumivapautta lukuisten yhteyksien tekemiseen ja sen jälkeen hyödyntää niitä lainvastaista oleskelua varten. Laittoman rikollisen toiminnan kasvua on vältettävä kaikin keinoin.

- Mietintö: Simon Busuttil (A7-0014/2009)

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä Euroopan yhteisön ja Saint Kitts ja Nevisin välistä sopimusta maahantuloa ja lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemiseksi, jotta niiden kansalaisten liikkuvuutta helpotetaan. EU:n ja Saint Kitts ja Nevisin kansalaiset, jotka matkustavat

toisen sopimuspuolen alueelle korkeintaan kolmeksi kuukaudeksi kuuden kuukauden aikana, vapautetaan viisumivaatimuksesta. Poikkeuksena ovat Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlannin tasavalta, joita tämä sopimus ei sido, sekä Ranskan ja Alankomaiden tapauksessa maantieteellinen rajoitus, jonka mukaan tämä sopimus koskee ainoastaan kyseisten valtioiden Euroopassa sijaitsevia alueita.

Haluaisin huomauttaa, että jokainen, joka matkustaa tarkoituksenaan suorittaa korvausta vastaan toimintaa lyhyen ajanjakson ajan, ei voi hyötyä tästä sopimuksesta, ja että kyseisen henkilön on noudatettava yhteisön ja jäsenvaltioiden viisumivaatimuksiin tai viisumivapauteen taikka työnsaantiin sovellettavia sääntöjä. Sopimus voidaan keskeyttää tai kumota, mutta tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan kaikkien jäsenvaltioiden osalta. Kannatan myös, että sopimusta sovelletaan väliaikaisesti ennen kuin se tulee voimaan.

- Mietintö: Simon Busuttil (A7-0015/2009)

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä Euroopan yhteisön ja Antigua ja Barbudan välistä sopimusta maahantuloa ja lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaus sopimuksen tekemiseksi, jotta niiden kansalaisten liikkuvuutta helpotetaan. EU:n ja Antigua ja Barbudan kansalaiset, jotka matkustavat toisen sopimuspuolen alueelle korkeintaan kolmeksi kuukaudeksi kuuden kuukauden aikana, vapautetaan viisumivaatimuksesta. Poikkeuksena ovat Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlannin tasavalta, joita tämä sopimus ei sido, sekä Ranskan ja Alankomaiden tapauksessa maantieteellinen rajoitus, jonka mukaan tämä sopimus koskee ainoastaan kyseisten valtioiden Euroopassa sijaitsevia alueita.

Haluaisin huomauttaa, että jokainen, joka matkustaa tarkoituksenaan suorittaa korvausta vastaan toimintaa lyhyen ajanjakson ajan, ei voi hyötyä tästä sopimuksesta, ja että kyseisen henkilön on noudatettava yhteisön ja jäsenvaltioiden viisumivaatimuksiin tai viisumivapauteen taikka työnsaantiin sovellettavia sääntöjä. Sopimus voidaan keskeyttää tai kumota, mutta tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan kaikkien jäsenvaltioiden osalta. Kannatan myös, että sopimusta sovelletaan väliaikaisesti ennen kuin se tulee voimaan.

- Mietintö: Simon Busuttil (A7-0016/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tällä sopimuksella taataan viisumivapaa matkustaminen Bahaman ja EU:n jäsenvaltioiden välillä. Kannatan tällaista sopimusta ja sen vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä Euroopan yhteisön ja Bahaman liittovaltion välistä sopimusta maahantuloa ja lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaus sopimuksen tekemiseksi, jotta niiden kansalaisten liikkuvuutta helpotetaan. EU:n ja Bahaman kansalaiset, jotka matkustavat toisen sopimuspuolen alueelle korkeintaan kolmeksi kuukaudeksi kuuden kuukauden aikana, vapautetaan viisumivaatimuksesta. Poikkeuksena ovat Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlannin tasavalta, joita tämä sopimus ei sido, sekä Ranskan ja Alankomaiden tapauksessa maantieteellinen rajoitus, jonka mukaan tämä sopimus koskee ainoastaan kyseisten valtioiden Euroopassa sijaitsevia alueita.

Haluaisin huomauttaa, että jokainen, joka matkustaa tarkoituksenaan suorittaa korvausta vastaan toimintaa lyhyen ajanjakson ajan, ei voi hyötyä tästä sopimuksesta, ja että kyseisen henkilön on noudatettava yhteisön ja jäsenvaltioiden viisumivaatimuksiin tai viisumivapauteen taikka työnsaantiin sovellettavia sääntöjä. Sopimus voidaan keskeyttää tai kumota, mutta tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan kaikkien jäsenvaltioiden osalta. Kannatan myös, että sopimusta sovelletaan väliaikaisesti ennen kuin se tulee voimaan.

- Mietintö: Jutta Haug (A7-0023/2009)

Gerard Batten (EFD), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueen Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät tyhjää, koska emme usko, että EU:n pitäisi olla vastuussa veronmaksajien rahan tarjoamisesta Italian maanjäristyksen uhreille. Suhtaudumme myötätunnolla uhreihin ja katsomme, että nämä lahjoitukset olisi saatava kansallisilta hallituksilta tai hyväntekeväisyysjärjestöiltä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuten minulla oli aiemmin mahdollisuus todeta Reimer Bögen Abruzzon maanjäristystä koskevasta mietinnöstä (A7-0021/2009), mielestäni jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus ja erityisesti EU:n tuki katastrofien uhreiksi joutuneille maille ovat selviä osoituksia siitä, että Euroopan unioni – koska se hyväksyy erityisiä tukivälineitä, kuten Euroopan unionin solidaarisuusrahaston – voi pysyä yhtenäisenä moninaisuudessa, ja voimme olla tästä asiasta ylpeitä.

Koska on olemassa mahdollisuus, että komissio voi tehdä alustavia lisätalousarvioita ”väistämättömissä, poikkeuksellisissa tai odottamattomissa olosuhteissa”, joihin sisältyy Italian maanjäristys, äänestin tämän Euroopan unionin talousarvion tarkistamista koskevan mietinnön puolesta. Kyseisen alueen asukkaat voivat

siten nähdä, että maanjäristyksen aiheuttamat vahingot korjataan nopeammin ja että normaaleihin elinoloihin palataan nopeasti. EU:n solidaarisuusrahastosta annetaan siten käyttöön 493,78 miljoonaa euroa.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Koska on hyväksytty, että Euroopan solidaarisuusrahastosta myönnetään 493 771 159 euroa Italialle ja koska tällä rahastolla ei ole omaa talousarviota, on tarkistettava yhteisön talousarviota. Näin varmistetaan, että sovittu määrä on käytettävissä. Vaikka olemme samaa mieltä tarpeesta myöntää varoja mahdollisimman nopeasti, pahoittelemme, että komission esittämä ehdotus merkitsee, että muissa budjettikohdissa vähennetään tärkeiden yhteisön ohjelmien määrärahoja edelliseen ja nykyiseen monivuotiseen rahoituskehykseen verrattuna.

Esimerkkinä tästä ovat suunnitellut leikkaukset Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosastoon, kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineeseen – yhteisön ohjelmiin edelliseltä yhteisön puutekaudelta 2002–2006 – tai LIFE+-ohjelmaan, ympäristöalan rahoitusvälineeseen. Meidän mielestämme solidaarisuusrahastoon on tehtävä tarvittavat muutokset, jotta sille annetaan budjettikohta, johon sisältyvät omat varat, mutta sen ei sen lisäksi pitäisi saada rahoitusta edellä mainittujen yhteisön ohjelmien kustannuksella, kun samaan aikaan vaaditaan rahoituksen lisäämistä sotilaallisiin ja propagandatarkoituksiin. Solidaarisuusrahastoon tarvittavat varat pitäisi mieluummin ottaa kyseisistä budjettikohdista.

Barry Madlener (NI), kirjallinen. – (NL) Alankomaiden vapauspuolue (VVD) puoltaa hätäapua, mutta tällaisen avun antaminen on yksittäisten jäsenvaltioiden eikä Euroopan vastuulla.

- Mietintö: Reimer Böge (A7-0022/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Olen samaa mieltä siitä, että olisi tarjottava lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät merkittävien rakennemuutosten seurauksista, jotta heitä autetaan palaamaan työmarkkinoille. On tärkeää, että irtisanotuille työntekijöille annettava tuki saadaan käyttöön mahdollisimman nopeasti ja että Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varoja, jotka ovat välttämättömiä irtisanottujen työntekijöiden palaamiseen työmarkkinoille, käytetään tehokkaammin. Haluaisin korostaa, että jäsenvaltioiden olisi annettava yksityiskohtaisempia tietoja tärkeiden sukupuolten tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä koskevien tavoitteiden täytäntöönpanosta EGR:stä rahoitettavien toimien avulla.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä puolletaan Euroopan globalisaatiorahaston käyttöä. Olen samaa mieltä siitä, että tämän rahaston käyttö on tärkeää tässä tapauksessa ja äänestin sen vuoksi tämän mietinnön puolesta.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) Olemme hyvin tietoisia talouskriisin vaikutuksista työmarkkinoihin ja koko yhteiskuntaan. Tuntemme vahvaa sympatiaa kaikkia talouden taantuman seurauksista kärsiviä kohtaan ja olemme tyytyväisiä, koska näemme koulutuksen kaltaisia toimenpiteitä, joilla yksittäisiä kansalaisia autetaan selviytymään tästä ongelmasta. Olemme kuitenkin vakuuttuneita, että vapaakauppa on periaatteessa myönteinen voima, joka hyödyttää koko Euroopan kehitystä. Haluaisimme siksi nähdä, että rahoituskriisiin puututaan ensisijaisesti markkinaehtoisilla keinoilla, joilla edistetään vapaata ja oikeudenmukaista kauppaa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) työttömyys on yksi suurimmista ongelmista Euroopan talousalueella. Globalisaation ja siitä aiheutuvan yritysten tuotannon siirtämisen vakavat vaikutukset monien kansalaisten elämään olivat selvästi nähtävissä jo ennen nykyistä rahoituskriisiä. Tämä on lisännyt ja kärjistänyt eräitä aikaisempia ongelmia. Tämänhetkiset erityisongelmat ovat ilmeisiä, kun lisäämme niihin markkinoita koskevan luottamuksen puutteen ja investointien supistumisen. Tältä osin, vaikka kannatan sisämarkkinoiden sääntelyä, uskon, että kriisin poikkeuksellinen luonne oikeuttaa soveltamaan poikkeuksellisia vastatoimia.

Euroopan globalisaatiorahasto on yksi Euroopan unionin käytössä olevista välineistä, joilla työttömiä työntekijöitä autetaan näissä olosuhteissa. Uskon, että Nokia GmbH:n työntekijöiden tapaus Saksan Bochumin alueella oikeuttaa yhteisön tukeen, koska sitä myönnettiin aikaisemmin Portugalissakin. Tuki on kiistattomasti hyödyllistä, ja sen lisäksi Euroopan unionin on ryhdyttävä toimiin edistääkseen vapaampia ja luovempia eurooppalaisia markkinoita, joilla saadaan aikaan investointeja ja luodaan työpaikkoja. Tämä on ainoa keino puuttua tähän ongelmaan tehokkaasti, vakavasti ja kestävästi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä tapauksessa oli kyse vastauksesta Saksan avunpyyntöön telealan irtisanomisista, ja erityisesti Nokia GmbH:n työntekijöistä, jotka täyttivät Euroopan globalisaatiorahaston tukikelpoisuuskriteerit.

Todellisuudessa tämän rahaston käyttö ainoastaan lieventää joitain talous- ja rahoituskriisin aiheuttamia vakavia seurauksia. On päätettävä uusliberalistinen politiikka, joka aiheuttaa todellisen taloudellisen ja sosiaalisen katastrofin monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja erityisesti Portugalissa.

Vaikka äänestimme tämän mietinnön puolesta, emme voi olla panematta merkille riittämättömiä toimia, jotka ovat pelkkiä lievityskeinoja, sekä säännöksen todellista epäoikeudenmukaisuutta, koska se on suotuisampi maille, joissa tulot ovat korkeammat, erityisesti korkeammat palkat ja työttömyyskorvaukset.

Sen vuoksi korostamme politiikan muutosta ja tarvetta todelliselle suunnitelmalle, jolla tuetaan tuotantoa ja sellaisten työpaikkojen luomista, joissa kunnioitetaan oikeuksia.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin sen puolesta, että Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) myönnetään 5,6 miljoonaa euroa Saksan Nordrhein-Westfalenin alueelle, joka on kärsinyt joukkoyrityksistä 1990-luvulta lähtien. Suomalaisen teleyhtiö Nokian Bochumin tuotantolaitoksen sulkemisesta vuonna 2008 ja tuotannon siirtämisestä kustannustehokkaammille markkina-alueille aiheutui se, että alueella irtisanottiin vielä 2 300 henkeä. Koska olen suomalainen, olen kiinnittänyt erityistä huomiota niiden työntekijöiden ahdinkoon, jotka menettivät työpaikkansa Nokian tuotannon lopettamisesta Bochumissa. Nokian Bochumin tehtaan sulkeminen oli viimeisin toimi peräkkäisten tapahtumien sarjassa, joka pahensi työttömyyttä alueella. Olen tästä syystä erittäin tyytyväinen EGR:n rahoituksesta tälle alueelle, koska näin parannetaan Nordrhein-Westfalenin alueen kansalaisten työllistymismahdollisuuksia.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tästä tekstistä äänestettäessä mielessäme olivat Nokian työntekijät ja heidän epäoikeudenmukainen irtisanomisensa. Korostamme kuitenkin, että emme ole tyytyväisiä siihen, että meidän on äänestettävä jostain vähemmän huonosta vaihtoehdosta, kun koko tilanne on huono: tuesta työnhakuun, kun kyseessä on maailman johtavan matkapuhelinvalmistajan Nokian absurdit joukkoyritykset. Lisäksi nämä irtisanomiset määrittävät yhdeksi globalisaation vaaroista, jotka meidän on vaan hyväksyttävä.

Me vastustamme tätä ajatusta globalisaatiota koskevasta ”mukautustoimista”, kun Euroopan unioni viittaa tällä tavalla tämänkaltaisiin sosiaalisiin ja inhimillisiin kärsimyksiin. Voidaan havaita, että ennätyksellistä voittoa saavat yritykset siirtyvät muualle yhä suuremman voiton perässä, mikä pilaa satojen työntekijöiden ja koko alueen elämän. Tämä ehdotettu armelias apu (Euroopan globalisaatiorahasto) ei saa ihmisiä unohtamaan sitä, että Euroopan unioni on itse vastuussa irtisanottujen työntekijöiden kärsimästä tragediasta, koska se on valinnut vapaan ja reilun kilpailun. Sen sijaan, että kannatetaan kaikkia tällaisia globalisoituneen kapitalistisen talouden epävarmuustekijöitä koskevia mukautustoimia, Euroopan unionin pitäisi kieltää tällaiset käytännöt ja suojella EU:n kansalaisia.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjallinen. – (FR) Tässä mietinnössä puolletaan Euroopan globalisaatiorahaston (EGF) käyttöä Saksan irtisanomisten jälkeen. Olen täysin tämän rahaston käytön puolella, me tarvitsemme sitä tässä tapauksessa. Sen vuoksi, kuten useimmat kollegani, äänestin tämän mietinnön puolesta. Euroopan globalisaatiorahasto on yksi niistä välineistä, jota Euroopan unioni voi käyttää globalisaation kielteisten vaikutusten vuoksi irtisanottujen työttömien työntekijöiden tueksi. Uskon, että Nokia GmbH:n työntekijöiden ja Saksan Bochumin alueen tapaus oikeuttaa EU:n tuen käyttöön, kuten jo aikaisemmin Portugalissa.

- Mietintö: Diana Wallis (A7-0030/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Marek Siwieciä syytettiin muiden uskonnollisen vakaumuksen loukkaamisesta tilaisuudessa, joka tapahtui vuosia sitten. Katson tosiseikkojen tutkinnan jälkeen, että koskemattomuutta ei pitäisi missään tapauksessa poistaa. Tämä on myös esittelijän näkemys, ja sen vuoksi äänestin tämän mietinnön puolesta.

Ole Christensen, Dan Jørgensen ja Christel Schaldemose (S&D), kirjallinen. – (DA) Tämänpäiväisessä äänestyksessä äänestimme Marek Siwiecin koskemattomuuden pidättämisestä. Tämä merkitsee, että hänen asiansa pitäisi käsitellä tuomioistuimessa Puolassa kaikkien muiden kansalaisten tavoin. Suhtaudumme myötätunnolla Marek Siwieciin ja olemme samaa mieltä siitä, että häntä vastaan vireillä oleva asia on perusteeton ja sen tarkoituksiperät ovat poliittiset.

Jos kuitenkin katsomme, että hänen asiansa pitäisi käsitellä tuomioistuimessa kaikkien muiden kansalaisten tavoin, tämä johtuu siitä, että meidän on voitava luottaa siihen, että Puola noudattaa demokratian ja oikeusvaltion perusperiaatteita, jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltion aseman edellytyksiä. Samasta

syystä äänestämme aina periaatteellisista syistä Euroopan parlamentin jäsenten koskemattomuuden pidättämisen puolesta käsiteltävästä tapauksesta riippumatta.

- Mietintö: Carlos Coelho (A7-0035/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Schengen-alueen luominen, EU:n alueen vapaan liikkuvuuden käyttöönoton ja sisärajatarkastuksista luopumisen ansiosta, on yksi Euroopan unionin suurimmista saavutuksista. Rajat voidaan läpäistä, joten tarvitsemme tiukkoja normeja, kun panemme Schengenin säännösten varsinaisesti käytäntöön. Näin voimme säilyttää korkean keskinäisen luottamuksen tason jäsenvaltioiden välillä. Tähän sisältyy myös niiden kyky panna täytäntöön sisärajatarkastusten poistamista koskevat täydentävät toimet.

Meidän on parannettava arviointimekanismia voidaksemme seurata Schengenin säännösten soveltamista. Tarve säilyttää korkea turvallisuuden ja luottamuksen taso edellyttää tehokasta yhteistyötä jäsenvaltioiden hallitusten ja komission välillä.

Kun pidetään mielessä, miten tärkeä tämä lainsäädäntöaloite on ja miten tärkeä se on perusoikeuksien ja -vapauksien kannalta, on valitettavaa, että Euroopan parlamentti toimii neuvonantajan eikä niinkään yhteislainsäätäjän roolissa, kuten asian olisi pitänyt olla. Sen vuoksi äänestin komission lainsäädäntöehdotusta vastaan.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska esittelijän kanta on kansalaisten oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden periaatteiden mukainen. Arviointimekanismin perustaminen on tärkeää kaikille jäsenvaltioille. Koska yhteispäätösmenettelyn soveltamista ei valita, komission ehdotus rajoittaa jäsenvaltioiden välisen yhteistyön mahdollisuuksia. Komission hiljattain laatimaa ehdotusta on tarkistettava, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Ilman rajatarkastuksia olevan eurooppalaisen alueen käyttöönotto Schengenin sopimuksella oli tärkeä askel luotaessa avoimia sisämarkkinoita, joilla ihmiset ja tavarat liikkuvat vapaasti. Kuitenkin, jos tämä alue aikoo käyttää koko potentiaalia, jonka panon merkille, niin on voitava arvioida tehokkaasti, miten eri jäsenvaltiot panevat sen täytäntöön.

Olen sen vuoksi samaa mieltä Schengenin valvontaa koskevan toimivallan vahvistamisesta. Valvonta toteutetaan etenkin arvioinneilla (kyselylomakkeet ja paikalle tehtävät vierailut joko etukäteen tai varoittamatta) ja arvioinnin jälkeisillä toimilla. Siten varmistetaan riittävä valvontatoimet siitä, millä tavalla eri jäsenvaltiot toimivat, tekevät yhteistyötä ja valvovat ulkorajojaan Schengenin sopimuksen puitteissa.

Olen tietoinen siitä, että puute tai toimintahäiriö järjestelmässä aiheuttaa vakavia riskejä unionin sisäiselle turvallisuudelle ja vaarantaa vapauten, mutta myös turvallisuuteen perustuvan Schengen-alueen.

En ole kuitenkaan samaa mieltä siitä, että tämän arvioinnin yhteisöllistä luonnetta tehostetaan, koska komission toimivaltaa vahvistetaan tähän asti Schengen-arviointiryhmässä vallinneen hallitustenvälisen järjestelmän kustannuksella.

Tämän syyn vuoksi äänestin komission ehdotuksen hylkäämisen puolesta.

- Mietinnöt: Carlos Coelho (A7-0034/2009) ja (A7-0035/2009)

Jacky Hénin (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Rohkenemme puhua Schengenin säännöstöstä, mutta Calais'n asukkaana voin vahvistaa omakohtaisesti, että vaikka Schengenin sopimukset ovat hyödyttäneet pääoman ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta, niin niihin liittyy edelleen monia ongelmia.

Rajatonta Eurooppaa koskevan miellyttävän utopian sijaan joudumme joka päivä kohtaamaan Schengenin traagisen todellisuuden: maahanmuuttajien epäinhimilliset olot.

Unioni ja jäsenvaltiot vastaavat vain vähäisillä toimilla tai eivät vastaa ollenkaan tähän murheelliseen tilanteeseen. Ranska puolestaan häpäisee itsensä suorittamalla tiedotusvälineiden ja poliisin harjoittamia ihmisjahteja, joista yksi tehtiin Calais'n "viidakossa".

Euroopan unioni toimii puutteellisesti jopa pelkän humanitaarisen toiminnan alalla ja jättää paikalliset viranomaiset vastaamaan yksin ongelmiin.

Meidän olisi lakattava itkemästä krokotiilin kyyneleitä ja lopultakin käyttäydyttävä kuin vastuulliset ihmiset. Calais'ssa kehittyvä tilanne on suuri poliittinen ongelma unionille. Sitä ei ratkaista Schengenin muodostamalla

Euroopan linnakkeella eikä kohdennetuilla humanitaarisilla toimilla. Meidän on lakkautettava vapaakauppaa koskeva politiikka ja pääoman liikkuvuus ja meidän on kannustettava elintarvikeomavaraisuutta, meidän on julistettava vesi ja energia yleiseksi julkiseksi voimavaraksi ja meidän on torjuttava sosioekonomista eriarvoisuutta.

9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.30 ja sitä jatkettiin klo 15.05)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

11. Komission puheenjohtajan kyselytunti

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajan kyselytunti.

Vapaat kysymykset

Paulo Rangel, PPE-ryhmän varapuheenjohtaja. – (PT) Arvoisa puhemies ja komission puheenjohtaja, haluaisin aloittaa tämän ensimmäisen keskustelun onnittelemalla teitä tästä poliittisen silmälläpidon uudesta välineestä ja siitä, mitä se merkitsee parlamentaarisen demokratian etenemiselle ja kehitykselle Euroopassa. Asiasta hyötyvät Euroopan unionin kansalaiset edustajiensa välityksellä.

Kun otetaan huomioon viimeaikainen kehitys – Irlannin kansanäänestys, ratifiointi Puolassa ja Tšekin tasavallan presidentin viimeaikaiset lausunnot – kysyisin teiltä, miten arvioitte Lissabonin sopimuksen voimaantuloprosessia. Onko komission puheenjohtaja toteuttanut mitään toimia? Minä päivänä perustamissopimuksen suunnitellaan tulevan voimaan, ja kun tämä alustava ajankohta otetaan huomioon, onko komissio toteuttanut mitään perustamissopimuksia koskevia siirtymistoimia – Nizzan sopimuksesta Lissabonin sopimukseen – vai odotammeko ja katsommeko, mitä tapahtuu?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (PT) Ensinnäkin hyvä Paulo Rangel, kiitos toivotuksistanne. Olen erittäin tyytyväinen, että tämä menettely on nyt käytössä Euroopan parlamentissa. Meillä on se myös Portugalissa, ja osallistuin siihen opposition johtajana ja pääministerinä, joten toivon, että tämä osoittautuu hyväksi tilaisuudeksi keskustella parlamentin jäsenten kanssa.

Vastauksena esittämäänne kysymykseen, minusta asia on selvä: kaikki valtiot ovat jo hyväksyneet Lissabonin sopimuksen demokraattisella tavalla. Irlannissa se tehtiin kansanäänestyksessä ja muissa valtioissa parlamenteissa. Ratifiointimenettely on vielä kesken Tšekin tasavallassa. Odotamme, että menettely saatetaan loppuun perustuslakituomioistuimessa. Kun kyseinen menettely on saatettu päätökseen, olemme saaneet koko ratifiointimenettelyn loppuun, sillä on olemassa lainsäädäntöä, EU:n lainsäädäntöä ja kansainvälistä lainsäädäntöä koskeva yleinen periaate, mikä on jäsenvaltioiden ja toimielinten välisen lojaalin yhteistyön periaate sekä myös vilpittömän mielen periaate kansainvälisiä sopimuksia koskevissa neuvotteluissa.

Paulo Rangel, PPE-ryhmän varapuheenjohtaja. – (PT) Arvoisa komission puheenjohtaja, kuunneltuani vastaustanne haluaisin tietää seuraavaa: tässä vaiheessa, jossa jokainen odottaa komission kokoonpanon muodostamista, mikä on teidän näkökantanne? Onko meillä vain virkaatekevä komissio siihen saakka, kun Tšekin tasavalta viimein ratifioi perustamissopimuksen, vai aiotteko nimittää uudet komission jäsenet?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (PT) Eurooppa-neuvosto on päättänyt, että se voi nimittää uusia komission jäseniä ainoastaan silloin, kun perustamissopimuksesta on oikeudellista selkeyttä, ja me emme ole vielä saaneet tätä menettelyä päätökseen.

Sen vuoksi komissio käsittelee ainoastaan jokapäiväisiä asioita 1. marraskuuta lähtien. Toivomme luonnollisesti, että tämä menettely saadaan ratkaistua mahdollisimman nopeasti, ja valmistelemme kaiken mahdollisen uutta komissiota varten ja aiomme tehdä niin edelleen. Rehellisyyden nimissä, arvoisat parlamentin jäsenet, asia on niin, että emme pysty täysin hallitsemaan aikataulua: se riippuu ratifiointimenettelyn loppuunsaattamisesta Tšekin tasavallassa.

Stephen Hughes, S&D-ryhmän varapuheenjohtaja. – (EN) Työttömyys voi nousta Euroopan unionissa 27 miljoonaan ensi vuonna, jolloin tästä talouskriisistä tulee yhteiskunnallinen kriisi. Kun tämä otetaan huomioon, oletteko te nyt samaa mieltä siitä, että viime joulukuussa sovittu talouden elvytysuunnitelma ei riitä? Oletteko erityisesti samaa mieltä siitä, että tarvitaan lisää kannustimia – EAY on ehdottanut yhtä prosenttia BKT:stä – joilla pyritään sellaiseen myönteiseen työllistämistrategiaan, jonka tavoitteena on kannattavan työllisyyden turvaaminen ja uusien työpaikkojen luominen sekä älykkään työnjaon edistäminen?

Mitä aiotte tehdä EU:n tasolla ympäristöalan ja nuorten työpaikkojen edistämiseksi? On ehdotettu muun muassa, että olisi luotava yksi strateginen ohjelma, johon liitetään kaikki keskeiset toimijat yhteiseen työhön kasvua, innovaatiota ja työpaikkoja koskevista kysymyksistä jokaisella sektorilla ja jolla koordinoidaan olemassa olevia välineitä, kuten teknologiayhteisöjä, asiantuntijapaneeleita ja yhteisiä teknologia-alioitteita. Oletteko samaa mieltä siitä, että olisi hyvä ajatus toteuttaa nämä EU:n tasolla?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Luulen, että ilman talouden elvytysuunnitelmaamme tilanne olisi huomattavasti pahempi. Toteutetuilla toimilla oli todellinen lieventävä vaikutus. Arvioimme, että vuosien 2009 ja 2010 aikana käytettiin noin viisi prosenttia Euroopan unionin BKT:sta, eli noin 550 miljardia euroa. Joten mielestämme jotain saatiin aikaiseksi. Meidän pitäisi olla realistisia tästä asiasta.

Kannatan kaikkia yhdistettyjä aloitteita koskevia toimia, joita ehdotitte nykyisiin ongelmiin. Työttömyys on edelleen tärkein ongelma. Kuten tiedätte, olen sanonut tämän monta kertaa ja olen itse asiassa pyytännyt työllisyyshuippukokouksen järjestämistä. Eräät jäsenvaltiot eivät pitäneet tätä tärkeänä. Todennäköisesti te, Stephen Hughes, voitte auttaa meitä vakuuttamaan jotkut tällaisiin työllisyyshuippukokouksiin kielteisesti suhtautuvat jäsenvaltiot ja hallitukset, koska uskon, että työllisyys on merkittävin ongelmamme lähitulevaisuudessa.

Stephen Hughes, S&D-ryhmän varapuheenjohtaja. – (EN) Aion toimia näin kyseisten jäsenvaltioiden suhteen. Palatakseni tasapuoliseen markkinoille tuloa koskevaan strategiaan, oletteko samaa mieltä siitä, että menoja, joilla pyritään vähentämään tehokkaasti työllisyyttä, ei olisi nähtävä julkisen talouden lisätaakkana vaan tapana varmistaa kestävä kehitys?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Näin itse asiassa olemme toimineet. Eräät jäsenvaltioiden toteuttamat erityistoimet, kuten esimerkiksi Saksan *Kurzarbeit*, ovat lisänneet menoja, mutta vähentäneet tuottavuutta jossain määrin, mikä oli mielestäni sosiaaliselta kannalta perusteltua. Voisin sanoa saman Yhdistyneen Kuningaskunnan hyväksymästä Walesin järjestelmästä. On siis ollut tapauksia, joissa yhteiskunnallisista syistä on harjoitettu enemmän joustavuutta ja lisätty sosiaalimenoja, mutta kyseessä oli keino välttää työttömyyden jatkuva lisääntyminen, mikä on tällä hetkellä pääasiallinen huolenaiheeni.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puheenjohtaja. – (NL) Arvoisa puhemies, kysymykseni ei ole minkäänlainen yllätys komission puheenjohtajalle. Komission jäsen Kroes ilmoitti perjantaina, että oli merkittäviä osoituksia siitä, että Saksan tuki Opelille on ristiriidassa Euroopan valtiontuki- ja sisämarkkinasääntöjen kanssa ja että se haittaa tehtaita muissa valtioissa. Günter Verheugen ei puolestaan nähnyt ongelmaa, vaan totesi radiossa, että Opel oli jo oikealla tiellä.

Eilen Saksan kristillisdemokraattisen puolueen kollega pyysi, että emme salli komission jäsenen Kroesin toimintaa. Hän puhui hänestä hyvin kiistanalaisena komission jäsenenä, joka ei ollut objektiivinen, joka oli saksalaisvastainen ja joka voisi aiheuttaa EU:ssa sekasorron kaksi viikkoa ennen toimikautensa loppua. Minun mielestäni komission jäsen Kroes tekee vain työtään, joten kysymykseni teille on hyvin yksinkertainen, komission puheenjohtaja: tuetteko komission jäsentänne Neelie Kroesia, kyllä vai ei?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen aina tukenut komission jäseniäni, mukaan lukien Neelie Kroesia. Hän teki päätöksensä luonnollisesti antamani luvan jälkeen, eli hän otti yhteyden Saksan hallitukseen ja pyysi selvitystä. Odotamme nyt vastausta asianmukaisilta yrityksiltä.

Olen tyytyväinen, että hyvän yhteistyön ansiosta edistymme hyvin tässä asiassa. Ymmärrän, että sen jälkeen, kun komissio esitti epäilyksiä tarjouskilpailumenettelyn oikeudenmukaisuudesta, GM ja Opel Trust tarkastelevat uudelleen ostotarjouksia Opelista kaupallisten ehtojen mukaisesti. Olen varma, että voimme päästä ratkaisuun, joka on EU:n sisämarkkina- ja valtiontukisääntöjen mukainen.

Olen usein sanonut, että emme voi EU:ssa tinkiä sisämarkkina- ja kilpailusääntöjä koskevissa kysymyksissä. Jos teemme näin, meillä ei ole enää sisämarkkinoita tai yhteistä eurooppalaista hanketta.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puheenjohtaja. – (NL) Minulla ei ole muita kysymyksiä. Halusin vain todeta, että komission puheenjohtaja ilmoitti selkeästi täällä, että myös hän tukee komission jäsen Kroesin lähettämää kirjettä ja että koko komissio hyväksyy kirjeen. Tämä on todella tärkeää, sillä se merkitsee, että komission jäsenen Verheugenin pitäisi valita sanansa tarkemmin, kun hän toteaa, että ongelmia ei ole. Niitä joko on tai sitten ei.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kirjeellä ei ainoastaan ollut tukeani, mutta ennen kuin komission jäsen Kroes lähetti sen, pyysin häntä lähettämään kirjeen, joten kantani näistä asioista on hyvin selkeä.

Hyvä Guy Verhofstadt, sanottakoon tämä selkeästi. Komissiossa on kolme henkeä, joilla on oikeus antaa tällainen lausunto, mutta komission kannat ilmoittaa puheenjohtaja kollegion puolesta tai asiasta vastaava komission jäsen.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän yhteispuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, koska Kööpenhaminan ilmastokokouksen epäonnistumisesta esiintyy suurta huolta, parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta vahvisti eilen Eurooppa-neuvoston aikaisemmat vaatimukset ja mukautti niitä kiireellisesti sekä antoi niille vahvaa tukea. Valiokunta ehdotti, että neuvoston pitäisi jälleen kerran käsitellä tarvetta ottaa käyttöön tavoite hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä 30 prosentilla Euroopan unionissa, millä avataan mahdollisuus 40 prosentista teollisuusmaissa. Se ehdotti lisäksi, ja tämä on avain kansainvälisiin neuvotteluihin, että EU:n olisi myönnettävä 30 miljardia euroa kehitysmaiden ilmastorahastoon vuoteen 2020 mennessä. Mitä te aiotte tehdä ja mitä voitte tehdä, jotta nämä tärkeät, tarpeelliset ja perustellut vaatimukset saatetaan neuvoston tietoon?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kuten esitin julkisesti korkean tason tapahtumassa New Yorkissa ja Pittsburghissa, olen erittäin huolestunut Kööpenhaminan neuvotteluiden hitaudesta.

Kööpenhaminassa on kolme mahdollista kompastuskiveä, jotka eivät koske ainoastaan rahoitusta: selkeä kunnianhimon puute Euroopan unionin ulkopuolisten kehittyneiden valtioiden päästövähennyssitoumuksissa, tärkeiden kehitysmaiden – suurten kehittyvien talouksien – haluttomuus esittää vakuuttavia ehdotuksia lieventämistoimista sekä teollisuusmaiden tarjoaman vahvan taloudellisen tuen puuttuminen neuvotteluissa. Nämä ovat kolme kompastuskiveä.

Toivon, että Euroopan unioni pitää johtoasemansa ja että Eurooppa-neuvosto tekee vahvan rahoitusehdotuksen tämän kuun lopussa. Toivon, että meillä on aikaa keskustella tästä yksityiskohtaisemmin huomenna, koska ilmastonmuutos on yksi tärkeimmistä keskustelunaiheista seuraavassa Eurooppa-neuvostossa. Komissio aikoo varmasti toimia kunnianhimoisen ohjelman puolesta, koska, kuten olen aina sanonut, ilmastonmuutos ei ole vain ympäristökysymys vaan myös kehityskysymys.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän yhteispuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa komission puheenjohtaja, monissa tiedotustilaisuuksien keskusteluissa, esimerkiksi korkea-arvoisten YK:n virkamiesten kanssa, meille on kerrottu, että Euroopan unioni on jäänyt monen valtion, kuten Kiinan, jälkeen ja pyrkimysten osalta Japanin jälkeen. Miten voitte vielä väittää, että me olemme johtoasemassa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen erittäin iloinen, jos näin tapahtuu, mutta valitettavasti tämä ei ole totta. Tähän mennessä Euroopan unioni on ainoa ryhmittymä, joka noudattaa sitovia tavoitteita, jotka nyt sisältyvät lainsäädäntöön.

Pidämme myönteisenä positiivista kehitystä, kuten Japanin uuden pääministerin poliittista ilmoitusta, ja olen henkilökohtaisesti kiittänyt häntä siitä, mutta kyseessä on toistaiseksi poliittinen ilmoitus. Pidämme myönteisinä joitain Kiinan ilmoittamia kansallisia suunnitelmia, mutta tähän mennessä Kiina ei ole suostunut tekemään niistä sitovia Kööpenhaminan neuvotteluissa.

Pidämme myönteisenä muuta positiivista kehitystä, mutta juuri me olemme kansainvälisessä johtoasemassa ilmastonmuutoksen torjunnassa. Haluaisin, että joku muu taho olisi kanssamme tässä johtotehtävässä, koska joskus ei ole mukavaa olla johtajana ja yksin. Tosiasia on kuitenkin, että muiden on vastattava kunnianhimoisiin tavoitteisiimme.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puheenjohtaja. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission puheenjohtajaa, koska olette elävä esimerkki siitä, että poliitikkojen lupaukset täyttyvät. Kun vaimoni pyytää minua tekemään jotain ja haluaa tietää, teenkö sen varmasti, sanon aina ”kyllä, olenhan loppujen lopuksi

poliitikko”. Olette osoittanut tänään, että pidätte sananne poliittikkona. Olette tänään täällä kanssamme ja vastaatte oikein hyvin parlamentin kysymyksiin.

Arvoisa komission puheenjohtaja, täällä esittämässänne puheenvuorossa totesitte, että on erittäin tärkeää vahvistaa sisämarkkinoita ja että sisämarkkinoiden vahvistamisella ehkäistään kriisiä EU:ssa. Haluaisin kysyä teiltä ryhmäni puolesta, arvoisa komission puheenjohtaja, mitä aiotte tehdä tulevina kuukausina, jotta Euroopan yhtenäismarkkinoiden vahvistamisella autetaan torjumaan tällä hetkellä edessämme olevaa vakavaa talouskriisiä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kiitos paljon, Michał Tomasz Kamiński. Sanoin poliittisissa suuntaviivoissani, jotka Euroopan parlamentti mielestäni hyväksyi, koska se antoi vahvan tuen uudelleenvalinnalleni, että sisämarkkinat ovat etusijalla ja meidän olisi torjuttava kaikenlaista taloudellista nationalismia.

Minulla on hyviä uutisia teille kaikille. Annoin juuri tänään Mario Montin tehtäväksi laatia yhtenäismarkkinoiden tulevaisuutta koskevan selvityksen, johon sisältyy vaihtoehtoja ja suosituksia yhtenäismarkkinoiden elvyttämistä koskevalle aloitteelle. Olen iloinen, että hän on hyväksynyt tämän tehtävän, koska se on keino käyttää ulkopuolista asiantuntemusta, rakentaa tukitoimia toivottavasti yhdessä Euroopan parlamentin kanssa, jotta voimme antaa sisämarkkinoille uutta pontta ja voimme nähdä, miten voimme mukauttaa sisämarkkinoita 21. vuosisadalle. Uskon, että tämä on erityisen tärkeää kuluttajille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka tuntevat usein painetta ja kärsivät yhteismarkkinoiden vääristymistä.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puheenjohtaja. – (PL) Arvoisa komission puheenjohtaja, haluaisin lopuksi sanoa, miten tärkeää ryhmällemme on, että yhtenäismarkkinoiden vahvistamista koskevassa työssä tässä yhteisen Euroopan rakennuksessa ei unohdeta EU:ssa esiintyviä eroja. Ette ole unohtanut, että on valtioita, jotka vasta äskettäin liittyivät Euroopan unioniin ja jotka ovat tiettyssä mielessä taloudellisesti vajavaisia. Tiedämme kaikki, että olette aina toimineet melko hyvin näitä uusia jäsenvaltioita kohtaan, ja toivon, että toimitte jatkossakin niin.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Uskon, että sisämarkkinat ovat paras tapa suojella kaikkia jäsenvaltioita, olivat ne sitten uusia tai vanhoja taikka suuria, rikkaita tai köyhiä. Kyseessä on oikeudenmukainen politiikka, koska tämä on paras tapa suojella heikompia, eli kuluttajia, jotka ovat yleensä heikommassa asemassa.

Se on myös tapa suojella pieniä ja keskisuuria yrityksiä suurilta monopoleilta tai oligopoleilta. Siten tämä sisämarkkinoita koskeva inspiatio on niin tärkeä Euroopan unionin saavutus.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, pyydätte jättämään pian taaksemme talouden kannustusohjelmat, ja jäsenvaltioiden budjettivajetta on vähennettävä nopeasti. Kuitenkin jopa viimeisimmässä ennusteessanne luvataan, että EU:n BKT kasvaa ainoastaan 0,1 prosenttia vuoden 2009 viimeisellä vuosineljänneksellä. Tämä merkitsee koko vuoden 2009 osalta 4 prosentin laskua. Omien ennusteidenne mukaan EU:n työttömyysaste nousee yli 11 prosentin vuonna 2010.

Ettekö katso, että varhain tehdyt suuret leikkaukset julkisiin menoihin voivat pysäyttää elpymisen alkuaskeleet kokonaan? Vai katsotteko, että rahoitusala on tällä hetkellä päässyt ongelman ohi ja että tavallisten ihmisten on kannettava kriisin kustannukset? Olette asettamassa EU:n luotoille pöyristyttäviä edellytyksiä Latvian, Unkarin ja Romanian kansalaisille: alhaisemmat palkat, pienemmät eläke-edut, vähemmän julkisia palveluita ja korkea arvonlisävero. Tällaisenaako pidätte sosiaalista Euroopan unionia?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin juuri siksi olemme huolissamme mainitsemistanne luvuista – olen yleisesti niistä samaa mieltä – ja kyseessä ovat todella ennusteet. Olen sanonut monta kertaa, että valmistelemme irtautumisstrategiaa, mutta emme suosittele, että alamme soveltaa irtautumisstrategiaa nyt. Sen sijaan katsomme, että meidän olisi pidettävä kiinni elvytysohjelmista. Valtiovarainministerit ovat tavanneet ja luulen, että he ovat päättäneet, että meidän ei pitäisi soveltaa irtautumisstrategiaa ennen vuotta 2011. Meidän on edelleen elvytettävä talouttamme erityisesti sosiaalikeskeisyyttä ja työllisyyttä koskevien huolenaiheidemme vuoksi.

Kuten tiedätte, tämän kriisin aiheutti myös suuri talouden epätasapaino, korkeat julkiset menot, rahoitusvimmia. Mielestäni meidän ei pitäisi säilyttää kestäväntöntä mallia, joten tietyllä hetkellä meidän on palattava kestävyYTEEN. Kyseessä on myös solidaarisuus tulevien sukupolvien kanssa.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa komission puheenjohtaja, ymmärsinkö teitä oikein, eli vuosi 2011 voisi olla ajankohta tälle "irtautumiselle"?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) En voi vahvistaa tätä nyt, mutta voin kertoa teille, että se ei toteudu todennäköisesti sitä ennen. Uskon, että tämä on valtiovarainministerien yksimielinen päätös ja tämä oli myös Euroopan unionin G20-kokoukseen viemä kanta.

Nyt on myös pyrkimyksiä näiden toimintalinjojen maailmanlaajuisesta koordinoinnista. Tämä ei merkitse, että maailman kaikki alueet tekevät samat päätökset samaan aikaan, mutta tämän kriisin aikana olemme nähneet, että olemme joka tapauksessa yhteydessä toisiimme ja meidän on jäsennettävä nämä irtautumisstrategiat maailmanlaajuisesti.

Siten todennäköisesti tähän ei päästä ennen vuotta 2011, mutta meidän on edelleen seurattava taloudellista tilannetta hyvin tarkasti.

Nigel Farage, EFD-ryhmän yhteispuheenjohtaja. – (EN) Komission puheenjohtaja Barroso, on hyvä nähdä teitä täällä. Mahdollisuutta panna toimeenpaneva elin tilille on pidettävä myönteisenä.

Kuten tiedätte, en ole aina ollut suurimpia kannattajianne, mutta minun on myönnettävä, että olette onnistunut oikein hyvin. Olette onnistunut sivuttamaan Ranskan kansanäänestyksen tuloksen ja Alankomaiden kansanäänestyksen tuloksen ja olette sortaneet Irlantia alistumaan toiseen äänestyskertaan. Olette melkein saanut perustamissopimuksenne.

Nyt on luonnollisesti aika valita presidentti, Euroopan unionin suuri kansainvälinen keulakuva. Tony Blair on vedonlyöjien selvä suosikki. Mietin vain, oletteko samaa mieltä kanssani siitä, että hänen jatkuva tukensa Yhdistyneen kuningaskunnan liittymiseksi euroalueeseen, Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävästä 2 miljardin euron vuotuisesta korjauksesta luopuminen ja koko hänen lähestymistapansa Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenyyteen Euroopan unionissa – hänen kieltäytymisensä kansanäänestyksen järjestämisestä siellä – osoittavat kaikki, että hänellä on riittävästi EU-myönteistä uskottavuutta tulla presidentiksi? Oliko kyseessä sopimus, jota ennustin vuonna 2005? Onko tästä asiasta jo sovittu?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Aivan ensiksi, Nigel Farage, alkää olko niin surullinen Irlannin tuloksesta. Se ei ollut niin hyvä tulos: vain 67 prosenttia väestöstä! Kun on todellista keskustelua todellisesta vastuunottamisesta, niin voimme osoittaa, että EU:lle voi olla vankkaa tukea. Kyseessä oli itse asiassa Irlannin itsenäisyyden julistus Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueesta, koska te kampanjoitte ja irlantilaiset sanoivat "ei" teille ja puolueellenne.

(Suosionosoituksia)

En aio kommentoida tulevaa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa. Se on Eurooppa-neuvoston päätös. Haluaisin kertoa teille vilpittömästi, että minkäänlaisia salaisia sopimuksia tai suunnitelmia ei ole olemassa. Jos niitä olisi, olisin saanut niistä jo tietoa. Minkäänlaisia salaisia sopimuksia tai neuvotteluita ei ole. Voin todeta teille kuitenkin seuraavaa: tarvitsemme Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, joka on sitoutunut eurooppalainen ja joka toimii koko ajan johdonmukaisesti, koska en pidä tarkoituksenmukaisena, että meillä on neuvosto, joka muuttaa täysin esityslistaansa kuuden kuukauden välein. Kannatan voimakkaasti vahvan Eurooppa-neuvoston läsnäoloa. Se tarjoaa yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta neuvostolle, toimii luonnollisesti käsi kädessä komission kanssa ja on täysin sitoutunut Eurooppa-hankkeeseen ja yhteisön asioihin.

Nigel Farage, EFD-ryhmän yhteispuheenjohtaja. – (EN) Komission puheenjohtaja Barroso, olen pettynyt. Kyseessä on kyselytunti ja pelkkä "kyllä" tai "ei" olisi ollut helpompaa, mutta ei se mitään. Olipa kyseessä Tony Blair tai ei, niin tosiasia on, että häntä ei valita demokraattisesti, teitä ei ole valittu demokraattisesti, itse asiassa eikö tämä ole yhteenveto koko EU:sta? Eikö kyseessä ole hieno organisaatio, jolla eläkkeellä oleville ja loppuun kulutetuille entisille pääministereille annetaan jotain todellista toimenpanovaltaa? Olisitte voineet demokratisoida EU:ta tämän perussopimuksen ansiosta. Päätitte toisin. Onko kansallinen demokratia tärkeää, vai onko Euroopan unioni mielestänne tärkeämpi?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Juuri sen vuoksi, että Euroopan unioni ei ole sellainen yhtenäinen valtio, jota näytätte pelkäävän niin paljon, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa eivät valitse suoraan kansalaiset vaan demokraattisesti valitut hallitusten päämiehet. Tämä on juuri asian logiikka. Minua tukivat yksimielisesti demokraattisesti valitut hallitusten päämiehet sekä myös vahva enemmistö parlamentissa. Joten katson, että minulla on vahva demokraattinen legitimitetti.

(Suosionosoituksia)

Edellisessä elämässäni kansallisen tason poliitikkona minut valittiin demokraattisesti kansalliseen parlamenttiin 29 vuoden ikäisenä, ja haluaisin todeta teille, että on vaikeampaa tulla valituksi komission puheenjohtajaksi kuin pääministeriksi useimmissa valtioissamme!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pidän huomenna klo 15.00 lehdistötilaisuuden ihmisoikeuksien kriisitilanteesta, joka on jatkunut vuodesta 2006 lähtien. Kutsun sydämellisesti komission puheenjohtajan ja kaikki kollegani osallistumaan. Kansallisen oikeudellisen avun yksikön tietojen mukaan lukuisat tuomioistuinten päätökset vahvistavat, että Unkarissa järjestettiin syksyllä 2006 julmaa poliisiterroria ja erityisesti 23. lokakuuta, 50-vuotisjuhlassa. Poliisi syyllistyi hallituksen käskystä moniin hirmutekoihin. He muun muassa ampuivat 14 ihmistä silmiin sokeuttaen monia heistä ja pitivät satoja viattomia ihmisiä poliittisina vankeina ja kiduttivat heitä.

Oletteko tietoinen, arvoisa komission puheenjohtaja, että kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan varapuheenjohtaja Kinga Göncz oli ampumiskäskyn antaneen hallituksen jäsen? Haluaisin kuulla kantanne tästä ja pyydän teitä sydämellisesti ja kunnioittavasti huomiseen lehdistötilaisuuteen sekä toivon näkeväni teidät siellä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Seuraan kaikkea kehitystä jäsenvaltioissa, mutta asiassa on oltava selkeä: komissiolla ei ole toimivaltaa puuttua eräisiin jäsenvaltioiden sisäisiin asioihin ja tämä on sellainen asia, josta emme voi antaa vastausta täällä, koska kyseessä on sisäinen keskustelu, joka on käynnissä Unkarissa.

Komissiolla on toimivalta puuttua kysymyksiin perusoikeuksista, kun kyseessä on yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano. Tästä ei ollut kyse parlamentin jäsenen viittaamissa tapauksissa. Pyydän, että ette esitä minulle kysymyksiä, joita voidaan käsitellä paremmin kansallisessa parlamentissa kuin täällä Euroopan parlamentissa.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ymmärränkö oikein sen mukaan mitä sanoitte, että kokoontumisvapaus, mielipiteenvapaus, ihmisoikeudet ja Euroopan ihmisoikeusyleissopimus eivät kuulu Euroopan unionin lainsäädäntöön? Eivätkö ihmisoikeudet kuulu Euroopan unionin arvojärjestelmään ja oikeusjärjestelmään? Jos eivät, olen saanut väärää tietoa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ihmisoikeudet ovat tietenkin osa Euroopan unionia, mutta meillä on oikeusvaltioperiaatteen perustuva järjestelmä ja oletamme, että kaikkia jäsenvaltioita, mukaan lukien omaanne, hallitaan oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti. Teillä on mahdollisuus esittää kysymyksenne tuomioistuimillenne ja sen jälkeen voitte vedota Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen ja Luxemburgissa sijaitsevaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen. Meillä on siis ihmisoikeusjärjestelmä.

Se, mitä en voi tehdä eikä minun pitäisi tehdä, on osallistua kansallisiin poliittisiin keskusteluihin eri poliittisten puolueiden välillä.

Puhemies. – (PL) Kiitos, arvoisa komission puheenjohtaja. Haluaisin kiittää poliittisten ryhmien puheenjohtajia vilpittömästi siitä, että puheajasta pidettiin kiinni ja keskustelu käytiin niin erinomaisesti. Kiitän myös teitä, puheenjohtaja Barroso. Meidän on pidettävä kiinni aikataulusta, jos haluamme vilkkaan keskustelun. Paljon kiitoksia kaikille.

Rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset työllisyyteen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, kysymykseni koskee kriisinhallintatoimia. EU johtaa Yhdysvaltoja, kun on kyse ilmastonmuutokseen liittyvistä päästötavoitteista. Yhdysvallat on kuitenkin edellä yksityisen sektorin investoinneissa tekniseen innovaatioon ja kestäväan kehitykseen. Tämä on erittäin tärkeää pienille ja keskisuurille yritykselle sekä työllisyydelle.

Tämä oli itse asiassa keskeinen osa omaa kriisi- ja elvytysuunnitelmaanne. Mutta mitkä ovat pyrkimyksenne tässä asiassa? Milloin saavutamme Yhdysvaltojen tason, ja mitä komissio tekee ja mitä se voi tehdä varmistaakseen, että tämä taso saavutetaan? Yleisesti ottaen pk-yrityksillämme on monia esteitä ja sen vuoksi ne menettävät kasvumahdollisuudet. Mitä aiotte tehdä sisämarkkinoiden loppuun saattamiseksi, koska ne ovat kasvun lähde työllisyydellemme?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kerroin jo edelliselle puheenvuoron esittäjälle joitain ajatuksia sisämarkkinoista, mutta olen samaa mieltä teknologiaa koskevasta näkökohdastanne. Olemme jääneet Yhdysvalloista ja muista jälkeen uutta teknologiaa koskevissa investoinneissa.

Siksi olemme esimerkiksi tässä erityisessä paketissa hyväksyneet Euroopan talouden elvytys suunnitelman. Olemme painottaneet investointeja joihinkin ilmasto-ohjelmaa ja energian toimitusvarmuutta koskeviin kysymyksiin. Yhdistämme nämä kaksi asiaa. Sen vuoksi olemme hiljattain ottaneet käyttöön energiateknologiasuunnitelman ja kehoitamme jäsenvaltioita osoittamaan enemmän varoja vihreän teknologian rahoitukseen, eli toisin sanoen teknologiaan jonka avulla olemme kestävämpi ja ympäristöystävällisempi talousalue.

Tämä on varmasti asia, jota meidän on pohdittava myös seuraavissa rahoitusnäkymissä. Kuten tiedätte, esitämme talousarvion kokonaistarkastelun ennen vuoden loppua. On myös mahdollista käydä hyviä keskusteluja siitä, mihin asetamme tulevaisuudessa investointien painopisteen.

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, pyydän, ettette esitä enää lisäkysymyksiä. Minulla on tässä hyvin pitkä nimiluettelo, ja olisi paljon parempi, jos useammat jäsenet voisivat esittää kysymyksiä.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, komissio antoi vuonna 2008 aiheellisesti suosituksen useampien ihmisten integroimisesta työmarkkinoille.

Haluaisin ensinnäkin kysyä, aikooko komissio tämän suosituksen ja jäsenvaltioiden toimien lisäksi toteuttaa täydentäviä toimenpiteitä, jotta avointa koordinoitimenetelmää vahvistetaan sosiaalisella alalla? Viitataan toimiin, jotka ovat yhdenmukaisia kannattavan teollisuuspolitiikan kanssa, jotta työllisyyttä lisätään.

Toiseksi, kuten tiedämme, vuosi 2010 on julistettu köyhyyden torjunnan Euroopan teemavuodeksi. Tavoitteenamme on sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistaminen. Kysymys on hyvin yksinkertainen, hyvä komission puheenjohtaja: aioteko käyttää kaiken energianne ja onko teillä henkilökohtaisesti rohkeutta puolustaa määrällisiä tavoitteita köyhyyttä koskevassa kysymyksessä? Pyytäisin erityisesti, että ette neuvo minua kääntymään jäsenvaltioiden puoleen, kuten äsken, kun vastasitte Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmälle.

(Puhemies keskeytti puhujan)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Sanoin aikaisemmin, että suurin huolenaiheeni on työttömyys, mutta meidän pitäisi suhtautua työttömyyden torjuntaan reaktiivisen toiminnan lisäksi ennakoivasti. Uskon, että tämä saataisiin aikaan Lissabonin strategiaa tarkistamalla ja vuotta 2020 koskevalla yhtenäisellä näkemyksellä.

Meidän on perustettava Euroopan unionin pitkän aikavälin strategia uusiin kestävän kehityksen lähteisiin, kuten esimerkiksi sosiaalialan ”valkoisiin” työpaikkoihin. Tällä alalla on vuoden 2000 jälkeen perustettu 3,3 miljoonaa uutta työpaikkaa, mikä merkitsee 16 prosenttia kaikista uusista työpaikoista.

Ympäristöystävällisten tuotteiden ja palveluiden markkinat kaksinkertaistuvat vuoteen 2020 mennessä. Tällä luodaan merkittäviä mahdollisuuksia vihreille työpaikoille, joten edistämme koko Euroopan unionin kattavaa kartoitusta, jolla ennakoidaan tarvittavat työpaikat ja ammattitaito. Sen vuoksi pyrin määrätietoisesti toimimaan tämän uuden strategian mukaisesti, jotta yhteiskunnallisia painopisteitä vahvistetaan. Totesin tämän jo, kun keskustelimme seuraavan toimikauden laajemmista poliittisista suuntaviivoista.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Kuten tiedämme, sadat tuhannet ihmiset menettävät työpaikkansa tämänhetkisessä talouskriisissä, ja monet heistä ovat ikääntyneitä, jotka ovat epäedullisessa asemassa uutta työpaikkaa etsiessään. Vaikka vuoden 2000 työllisyyspuitedirektiiviä olisi noudatettava jokaisessa jäsenvaltiossa, monet vanhemmista työntekijöistä eivät edelleenkaan tiedä, mitkä heidän tämän direktiivin mukaiset oikeutensa ovat, ja monet jäsenvaltiot pitävät sääntöjä pilkkanaan.

Vaikka jotkut työntekijät tuntevat oikeutensa, heidän on aivan liian usein mahdotonta toimia yksin ilman tukea. Meillä ei ole vielä tällä hetkellä lainsäädäntöä, jolla ihmiset turvataan tavaroiden ja palveluiden saatavuutta koskevalta syrjinnältä, mutta meillä on työllisyyspuitedirektiivi. Voitteko kertoa meille, mitä toimia toteutetaan niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät sovelle sitä asianmukaisesti, ja mitä menettelyjä olisi mahdollista ottaa käyttöön, jotta vanhemmat ja vammaiset työntekijät voisivat nauttia oikeuksistaan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Me käynnistämme rikkomisesta johtuvan menettelyn kaikissa tapauksissa, joissa jäsenvaltio ei noudata direktiivejämme. Kun tällainen tapaus tulee esiin, me

voimme ja aiomme toimia. Koko kysymyksen osalta haluaisin todeta teille, että yli viisi miljoonaa eurooppalaista on joutunut työttömäksi kriisin vuoksi.

Työttömyys on vaikuttanut eniten nuoriin ja maahanmuuttajiin. Euroopan unionin työttömyysaste on nyt 9,1 prosenttia, mutta se on yli kaksinkertainen, kun on kyse nuorista (19,8 prosenttia) ja maahanmuuttajista (19,1 prosenttia). Nämä ovat tärkeimmät huolenaiheemme yhteiskunnallisissa kysymyksissä. Lasten köyhyyden vähentäminen on myös tärkeä painopistealue. Seuraamme luonnollisesti myös vanhempien henkilöiden tilannetta nykyisten direktiivien mukaisesti.

David Casa (PPE). – (MT) Minusta on erittäin hyvä, että keskustelemme, miten voimme luoda enemmän työpaikkoja Euroopan unionissa. Minusta meidän pitäisi myös tarkastella, miten turvaamme työpaikat ja miten estämme, että niitä ei menetetä. Hallitukseni puuttui asiaan siinä vaiheessa, kun kriisi oli tuntuvin. Uskon, että hallituksen toimien ansiosta tuhannet työpaikat pelastettiin luonnollisesti lisäämällä sosiaalialan menoja. Oletteko sitä mieltä, että komission on ponnisteltava enemmän sen varmistamiseksi, että näin toimitaan kaikissa Euroopan unionin valtioissa? Tiedän, että tuote esiin hiljattain tarkistetun globalisaatiorahaston sekä sen, että sitä käytetään yhä useampien työntekijöiden auttamiseksi. Minusta meidän olisi kuitenkin kaikin keinoin varmistettava, että näiden henkilöiden työpaikat turvataan, jotta heitä varten ei tarvitse käyttää globalisaatiorahastoa. Minusta tämän pitäisi olla todellinen tavoitteemme.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Sen lisäksi, että olemme tarkistaneet globalisaatiorahaston sääntöjä, olemme myös ohjelmoineet uudelleen Euroopan sosiaalirahaston, johon siirrettiin nopeasti 1,8 miljardia euroa aktiivisen työmarkkinapolitiikan vahvistamiseksi.

Olemme tehneet koheesiopolitiikkaan joitain muutoksia säännöksiä yksinkertaistamisesta ja maksujen aikaistamisesta. Myös tämä on tärkeä politiikka. Mainitsin jo elvytysuunnitelman 550 miljardia euroa ja luonnollisesti voin mainita myös globalisaatiorahaston sekä joitain muita ehdotuksia, joita olemme tehneet.

Minun on valitettavasti todettava, että jäsenvaltiot eivät noudattaneet yhtä ajatusta, eli yhteisrahoituksen keskeyttämistä sosiaalirahastolle. Me annoimme tämän neuvoston käsiteltäväksi, mutta se hylättiin. Toivon, että tämä toteutetaan teidän tuellanne, koska tietyillä valtioilla ei ole yksinkertaisesti varaa täydentää sosiaalirahaston rahoitusta omista varoistaan. Käytämme siten mahdollisimman tehokkaasti kaikkia yhteisön tasolla olevia välineitä tukena jäsenvaltioiden omille työttömyyden torjumista koskeville toimille.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Arvoisa komission puheenjohtaja, kiitos tästä tämänpäiväisestä mielenkiintoisesta keskustelusta.

Sanoitte työllisyydestä, että jotkut jäsenvaltiot eivät osallistuneet Prahan huippukokoukseen. Huolestuttavinta on, hyvä komission puheenjohtaja, että neuvosto ei ole toteuttanut mitään vakavasti otettavia aloitteita eikä minkäänlaista työllisyshuippukokousta ole pidetty Euroopan historian suurimmassa työllisyyskriisissä. Tänä 10 000 eurooppalaista menettää työpaikkansa ja sama tapahtuu huomenna ja ylihuomenna. Olisitte voinut myös sanoa, että komissiolla on viime vuoden esityslista, joka oli jo silloin vanhentunut. Nyt sillä ei pystytty vastaamaan miljoonien kansalaisten, kokonaisen eurooppalaisten sukupolven ja hyvinvointivaltion kiireellisiin tarpeisiin, ja heidän tulevaisuutensa on siten vaakalaudalla.

Arvoisa komission puheenjohtaja, pyydän teiltä johtajuutta: tarvitsemme aktiivista johtajuutta, jolla tehdään tyhjäksi haluttomuus ja avoimuuden puute. Teidän on kerrottava neuvostolle, että emme voi jatkaa tällä tavalla. Tarvitsemme komission, joka ei ainoastaan hoida tavallisia resursseja ja asioita vaan joka tässä vaikeassa tilanteessa – tiedän, että tämä on vaikeaa teille arvoisa komission puheenjohtaja – asettuu EU:n johtoon laajassa toimielinten välisessä sovussa tarjotakseen toivoa kokonaiselle eurooppalaisten sukupolvelle.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (PT) Tosiasia on, että teemme kaikkemme, ja kuten totesin ohjelmaa esittäessäni, annamme sosiaalialan asioille näkyvyyttä, koska tällä hetkellä olemme sosiaaliselta kannalta hätätilassa.

Tämä oli esimerkiksi syy, miksi ilmoitin tarpeesta tarkastella kaiken uuden lainsäädännön sosiaalisia seurauksia. Siksi edistämme yhteisen aktiivisen osallistumisen periaatteita yhteisön politiikkana. Tämän vuoksi voin myös sanoa jäsenvaltioille, että tuemme sosiaalisia investointeja. Sosiaalialan menot olivat 28 prosenttia BKT:stä vuonna 2008 ja ne nousevat 31 prosenttiin vuonna 2010. Tämä merkitsee noin 3 500 miljardia euroa enemmän!

Ponnistelemme todella tässä asiassa, mutta hyvä Alejandro Cercas, totuus on luonnollisesti se, että tarvitaan komission, parlamentin ja jäsenvaltioiden yhteisiä ponnisteluja.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa komission puheenjohtaja, Euroopan unioni merkitsee vapautta, demokratiaa ja solidaarisuutta tai toisin sanoen sosiaalista ja ekologista vastuuta. Te ja komissio olette keskittyneet kuitenkin täysin yksiuulotteisesti vapauteen jo pitkän aikaa – ja erityisesti tältä osin taloudelliseen vapauteen, vapauteen sanan taloudellisessa mielessä – sekä monien sellaisten alojen sääntelyyn, joilla sääntelyä ei tarvita. Kuitenkin, kun on kyse miljardeista maailman rahoitusmarkkinoilla, ette ole puuttunut asiaan ettekä säännellyt sitä, koska uskoitte, että tämä johtaisi kaikkien kannalta parhaaseen tulokseen.

Olemme nähneet näiden toimien aiheuttamat katastrofaaliset seuraukset. Kysyn teiltä selvästi, miten ja minkä hankkeiden ja suunnitelmien ansiosta aiotte tehdä selväksi parlamentille ja Euroopan kansalaisille uskottavalla tavalla, että te ja komissio olette ottaneet opiksi tästä katastrofista ja muutatte suuntaanne perusteellisesti?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin uskottavuutta koskeva kysymys on teille subjektiivinen kysymys. Luulen, että parlamentti antoi vastauksen tähän kysymykseen, koska se antoi minulle äskettäin uuden mandaatin. Tämä osoittaa parlamentin katsovan, että voin toteuttaa tätä politiikkaa uskottavasti.

Itse asiassa toteutamme politiikkaamme vastauksena talous- ja rahoituskriisiin. Olemme tehneet merkittäviä päätöksiä: johdamme yleisesti äskettäin käyttöön otettuja sääntely- ja valvontatoimia. Olemme tehneet Larosièren ryhmälle tehtäväksi antamani raportin perusteella joitain ehdotuksia, joiden toivon saavan neuvoston ja parlamentin hyväksynnän.

Juuri tänään komission kokouksessa hyväksyimme tiedonannon johdannaismarkkinoista. Tätä on seurattava luonnollisesti konkreettinen lainsäädäntö. Me todella vastaamme rahoituskriisin kaikkiin näkökohtiin, mukaan lukien sääntely ja valvonta, ja olen jo tehnyt joitain päätöksiä komission tämän toimikauden aikana. Seuraava komissio jatkaa luonnollisesti tällä tiellä, koska mielestäni tilanne edellyttää tätä.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua tilapäisissä puitteissa hyväksytystä avusta, jolla pyrittiin vähentämään talouskriisin vuoksi syntyneitä ongelmia erityisesti Opelien koskevassa tapauksessa.

Haluaisin kysyä teiltä, tarkasteleeko komissio, oliko Saksalle tilapäisistä puitteista myönnetty apu riippuvainen aiemmin tehdystä rakenneuudistustoimien maantieteellistä jakoa koskevasta sopimuksesta, joka ei ole tämän avun tarkoituksen mukainen?

Jos näin on, haluaisin tietää, oletteko samaa mieltä siitä, että yrityksellä on vapaus tarkastella uudelleen Opelien jakelu- ja rakenneuudistustoimia omien taloudellisten ja tuotantoedellytystensä perusteella ja säilyttää mahdollisimman monta työpaikkaa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (PT) Olen jo vastannut tähän kysymykseen, mutta haluan todeta, että meillä oli joitain epäilyksiä siitä, miten tämä menettely toteutettiin. Komissio esitti nämä epäilykset ja General Motors ja Opel Trust arvioivat nyt uudelleen tapaa, jolla Opelien ostotarjous tehtiin ja tarkistavat, tehtiinkö tarjous kaupallisin perustein.

Komissio tekee kaikkensa varmistaakseen, että ratkaisu on sisämarkkina- ja valtiontukisääntöjen mukainen, ja meidän on tietenkin sovellettava objektiivisesti ja tiukasti näitä sääntöjä.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Jokainen Euroopan valtio on yksimielinen siitä, että meillä on kaikilla edessämme kasvava työttömyys. Tämä ei ole vain yhteiskunnallinen häiriö vaan se aiheuttaa ylimääräisiä rasitteita jäsenvaltioiden julkiselle taloudelle kasvavien sosiaaliturvakustannusten, vähenevien verotulojen ja koulutuksen lisäämisen vuoksi.

Kun tämä otetaan huomioon, oletteko samaa mieltä, komission puheenjohtaja Barroso, että meidän Euroopan parlamentin jäsenten ja komission pitäisi olla erityisen varovaisia jokaisesta pennistä, jonka lisäämme julkisen sektorin taakkaan? Jos olette samaa mieltä, miten neuvoisitte meitä äänestämään budjettikeskustelussa torstaina?

Toiseksi, miksi jatkamme kokouksien pitämistä Strasbourgissa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kannatan ensi vuodeksi ehdotettu talousarviota, joten neuvon äänestämään ”kyllä”.

Olen samaa mieltä kanssanne varovaisuudesta ja tarkkuudesta. Meidän on oltava äärimmäisen varovaisia veronmaksajien varojen kanssa, ja meillä on oltava painopisteitä. Tällä hetkellä joissakin jäsenvaltioissa on

selkeä sosiaalinen paine. Sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden vuoksi esiintyy ongelmia, jotka ovat varmasti huolenaihe kaikille parlamentin jäsenille, joten meidän on tarkasteltava, mikä on paras tapa.

Kuten tiedätte, komissio on vakaus- ja kasvusopimuksen ehtojen mukaisesti sitoutunut tiukasti omasta ja Euroopan unionin puolesta kestävyys sääntöihin. Emme tietenkään usko, että ongelmat voidaan ratkaista vain siten, että niihin syydetään rahaa, mutta on olemassa tilanteita, kuten tällä hetkellä, jolloin uskomme, että on kiinnitettävä erityistä huomiota yhteiskunnallisesti kiireelliseen tilanteeseen. Poikkeuksellisia toimia tarvittiin poikkeukselliseen tilanteeseen. Kyse on, kuten aina, asioiden pitämisestä tasapainossa.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Arvoisa komission puheenjohtaja, komission asetuksen N:o 800/2008 mukaan vammaisten palkkatukea vähennettiin 75 prosenttia enimmäismäärästä. Tämän vuoksi 1. tammikuuta 2009 lähtien vammaisten ja niiden henkilöiden, joiden työkyky on muuttunut, työmahdollisuudet ovat joutuneet kriisiin. Tämän seurauksena vammaisille tarjotut työpaikat ovat vähentyneet huomattavasti budjettikurin vuoksi. Tämä on syy myös siihen, miksi monien valtioiden, kuten Unkarin, tarjoama kansallinen tuki työpaikkojen luomista koskevalle työryhmälle, on vaarassa. He sanovat, että Euroopan unioni on syyllinen. Haluaisin siksi esittää kysymyksen. Miten komissio aikoo talouskriisin aikana soveltaa vammaisten henkilöiden työntekoa koskevia oikeuksia, heidän työpaikkojensa säilyttämistä ja periaatetta ”sama palkka samasta työstä”? Tämä asetus laadittiin ennen kriisiä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kuten hyvä parlamentin jäsen varmasti tietää, komissio on tehnyt ehdotuksen – horisontaalisen direktiivin – syrjimättömyydestä, johon sisältyy myös vammaisuus. Tämä ehdotusluonnos on nyt teidän ja Eurooppa-neuvoston käsissä. Toivon todella, että se hyväksytään, koska näin torjumme vammaisiin kohdistuvaa kaikenlaista syrjintää.

Moniin mainitseminiin ongelmiin on puututtava kansallisella tasolla, koska konkreettisen tuen suhteen nämä ovat toimia, jotka on tarkoitus toteuttaa kansallisista sosiaaliturvajärjestelmistä. Teemme Euroopan unionissa kaikemme, jotta meillä on sitova kehys, joka velvoittaa meitä ja kaikkia jäsenvaltioita noudattamaan syrjimättömyyden ja vammaisten henkilöiden erityistä turvaa koskevaa periaatetta.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, parlamentti on nimittänyt teidät seuraavaksi komission puheenjohtajaksi. Seuraava kiireellinen tehtävänne on järjestää komissio, jotta se voi olla kriisistä pois pyrkivän Euroopan apuna. Miten aiotte näin ollen soveltaa käytössänne olevia riittämättömiä yhteisön välineitä niiden optimoimiseksi, ja miten aiotte jakaa komission jäsenten salkut, jotta voimme puuttua syntyviin ongelmiin? Tiedän hyvin, että kaikki riippuu keskusteluistanne valtion- tai hallitusten päämiesten kanssa, mutta teidän pitäisi komission puheenjohtajana jakaa näkemyksenne heidän kanssaan. Miten voimme yhdistää käytettävissämme olevat strategiat? Miten voimme jakaa salkut, jotta otetaan huomioon tästä kriisistä saadut kokemukset?

Esitän yhden esimerkin välineistä. Globalisaatorahasto on tällä hetkellä ristiriidassa valtiontukistrategioiden kanssa, jotka estävät meitä soveltamasta sellaista teollisuuspolitiikkaa, joka auttaisi meidät ulos kriisistä. Mitkä ovat ehdotuksenne? Millaisia valtuuksia aiotte pyytää valtion- ja hallitusten päämiehiltä, ja miten aiotte pyytää heitä jakamaan komission jäsenten salkut?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Salkkujen jakaminen ei ole valtion- tai hallitusten päämiehiin vaan komission puheenjohtajan toimivallassa, ja aion varmasti käyttää sitä parhaimmaksi katsomallani tavalla.

Ilmoitin asiasta jo seuraavan komission työohjelmaa koskevassa keskustelussamme, mutta olen itse asiassa yhteydessä valtion- tai hallitusten päämiehiin.

Voin kertoa teille myös, että juuri tänään lähetin kaikille kirjeen ja pyysin heitä esittämään myös naispuolisia ehdokkaita kollegiota varten. Olen erittäin huolestunut miesten ja naisten yhtäläisestä edustuksesta, ja jos en tee mitään, minulla ole käytännössä yhtään naispuolista ehdokasta, koska hallitukset haluavat yleensä vain miespuolisia ehdokkaita seuraavaan komissioon.

Sen vuoksi lähetin tämän kirjeen vasta tänään.

Salkkujen jakamisen osalta ei tehdä mitään suuria muutoksia. Ilmoitin jo tärkeimmistä uutuuksista keskustelussa kanssanne. Niihin sisältyivät muun muassa oikeusasioista ja perusoikeuksista vastaava komission jäsen sekä ilmastonmuutoksen alan toiminnasta vastaava komission jäsen. Tarvitsen nyt päteviä miehiä ja naisia, jotka ovat sitoutuneet Eurooppaan ja jotka voivat saattaa menestyksekkäästi loppuun eri Euroopan unionin toiminnan painopisteitä koskevien alojensa tehtävät.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Tähän saakka vaurauden luominen ja hyvinvoinnin mittaaminen on perustunut suurelta osin kulutukseen. Teollisuutta on kannustettu olemaan kiinnittämättä huomiota käytettyjen raaka-aineiden todelliseen arvoon, vaikka niiden hinta on alhainen, tai syntyvän jätteen todellisiin kustannuksiin.

Miten teidän komissionne aikoo varmistaa, että kasvu on tulevaisuudessa luonteeltaan erilaista ja että emme ole tilanteessa, jossa 20 kasvun vuoden jälkeen meillä on maapallo, joka ei kestä sitä, mitä teemme ja yhteiskunta, jolla ei ole varaa tällaista elämäntapaa koskeviin todellisiin kustannuksiin?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Haluaisin kiittää Graham Watsonia tästä hyvin tärkeästä kysymyksestä. Tämä on itse asiassa keskeinen osa ohjelmaa seuraavaksi viideksi vuodeksi: investoinnit älykkäämpään, vihreään ja kestäväan kasvuun. Tämä on hyvin tärkeää.

Meidän on ymmärrettävä, että tulevaisuuden malli ei ole aikaisemman mallin kaltainen. Kannatan vahvaa teollista perustaa Euroopassa, mutta vahvaa teollista perustaa uudelle kestäväälle aikakaudelle, jossa meidän on ajateltava vihreää kehitystä, ympäristöystävällistä teknologiaa. Tällä alalla voimme luoda uusia tuotteita, uusia markkinoita. Tämä on hyvä esimerkki.

Sen vuoksi järjestämme tulevan ohjelmamme sen perusteella, mitä kutsuin poliittisissa suuntaviivoissamme, ”uusiksi kasvulähteiksi”, koska emme voita perinteisillä kasvulähteillä taistelua kilpailukyvyistä suurten kehittyvien talouden maiden, kuten Kiinan ja Intian, kanssa.

Innovaation on oltava keskeisellä sijalla, keskellä kasvua koskevia toimiamme ja uusia kasvulähteitä, joilla edistetään siirtymistä vähähiiliseen talouteen: älykästä vihreää kehitystä ja innovaatiota. Uskon, että innovaatio on avain Euroopan talouden kehitykseen tulevaisuudessa.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, rahoituskriisi on aiheuttanut historiallisen talouskriisin hetkellä, jolloin työttömyys lisääntyy dramaattisesti Euroopassa. Nuorten, alle 25-vuotiaiden, työttömyys on, kuten itse sanoitte, 19,8 prosenttia Euroopassa, ja Espanjassa useampi kuin yksi kolmesta 25-vuotiaasta henkilöstä on työtön. Juuri nyt olemme sotkemassa koko sukupolven asiat ja tähän mennessä, puheenjohtaja Barroso, ette ole tehnyt paljon mitään tämän ongelman ratkaisemiseksi. Olen kuullut tänään, että olette hyvin huolestunut tästä ja olen siitä iloinen, mutta haluaisin nähdä siitä todisteita. Vaikka työllisyyspolitiikan vastuu on kansallisella tasolla, tarvitaan myös Euroopan tason vastuuta ja aloitteita.

Haluaisin kolmea asiaa. Ensinnäkin komission jäsen Špidla lupasi 5 miljoonaa harjoittelupaikkaa Euroopan nuorille. Mitä niille tapahtui? Toiseksi olemme hyväksymässä kasvu- ja pelastuspaketteja kaikkialla Euroopassa. Miksi näihin paketteihin ei sisälly kohdennettuja työpaikkajärjestelyjä nuorille? Kolmanneksi mitä aiotte tehdä, jotta nuoria varten saadaan aikaan vahvempi sosiaalinen profiili ja vahvempi suunnitelma Lissabonin jälkeisessä strategiassa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Toistan, että olemme käyttäneet täysimääräisesti olemassa olevia välineitä. Käytössä on yhteisön tason välineitä, mutta jotkut ovat kansallisen tason välineitä. Se, mitä voimme tehdä, on yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa, jotta välineitä käytetään tehokkaasti, parhaita käytäntöjä levitetään ja jotta jäsenvaltioita kehoitetaan jatkamaan näitä toimia.

Komission jäsen Špidla, joka on tehnyt todella hyvää työtä vaikeissa olosuhteissa, pyytää yhdessä koko komission kanssa, että jäsenvaltiot luovat viisi miljoonaa oppisopimuskoulutusta paikkaa. Tarjoamme käyttöön joitakin parhaita käytäntöjä. Esimerkiksi Ranskassa on ollut erittäin hyviä käytäntöjä, kuten yksityisten yritysten edistämät sisäiset koulutukset yrityksissä ja oppisopimuskoulutuksen edistäminen julkisin varoin siten, että yritykset tarjoavat osan rahoituksesta.

Tämä on siten painopistealue ja käytämme tähän kaikkia välineitä, kuten Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja uusille jäsenvaltioille ja euroalueen ulkopuolisille maille maksettavien maksutasetuen kaksinkertaistamista.

Olemme käyttäneet välineitämme täysimääräisesti, mutta yhteistyötämme jäsenvaltioiden kanssa on vahvistettava, jotta näihin yhteiskunnallisiin huolenaiheisiin, ja kuten mainitsitte, erityisesti nuorten työttömyyteen, vastataan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa komission puheenjohtaja, jotta köyhyyttä ja työttömyyttä vähennetään, meidän on luotava työpaikkoja, joihin liittyvät oikeudet, tuettava tuotantoa ja parannettava

yleisiä ja maksuttomia julkisia palveluita. Meidän on tosin sanoen investoitava muihin toimintalinjoin. Meidän on tehtävä juuri päinvastoin kuin tähän mennessä.

Meidät yllätti tällä ajankohdalla epämiellyttävästi työllisyyden pääosaston ja Eurofundin tutkimus. Siinä esitettiin kaksi skenaariota tekstiiliteollisuudelle, joissa ennustettiin, että 20–25 prosenttia yhteisön alueen työpaikoista menetetään vuoteen 2020 mennessä. Kolmannen skenaarion mukaan menettäisimme 50 prosenttia alan nykyisistä työpaikoista Euroopan unionissa. Miten tämä tilanne voidaan sovittaa yhteen nyt laadittavien uusien kansainvälisen kaupan vapauttamista koskevien ehdotusten kanssa, jos ei oteta huomioon Portugalille ja muille sellaisille Euroopan unionin valtioille aiheutuvia vaikutuksia, joilla on herkkiä aloja, kuten tekstiiliteollisuus, maatalous ja lukuisia pk-yrityksiä, joita näillä toimintalinjoilla haitataan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (PT) En usko, että Euroopan sulkeminen on ratkaisu Portugalille tai millekään muulle Euroopan valtiolle. EU on maailman suurin tavaroiden ja palvelujen viejä, ja mitään ei voiteta, jos otetaan käyttöön protektionistista politiikkaa. Tietyissä Euroopan valtioissa on kuitenkin joitakin aloja, joita usein kutsutaan ”perinteisiksi aloiksi”. Niitä on etenkin, mutta ei pelkästään, Etelä-Euroopassa, ne ovat erityisen alttiita uusille kansainvälisen kilpailun olosuhteille, ja sen vuoksi ne ponnistelevat erityisesti mukautuakseen näihin olosuhteisiin. Kuten sanoin aiemassa vastauksessa, tämä merkitsee, että meidän on etsittävä uusia kasvun ja kilpailukyvyn lähteitä Euroopassa. Emme kuitenkaan saa sulkeutua ja sulkea Eurooppaa, mikä merkitsisi riskiä siitä, että muut markkinat suljettaisiin vienniltämme.

Meidän on sijoitettava innovointiin, koulutukseen, uusiin kasvulähteisiin ja pyrittävä parantamaan kilpailukykyä. Samalla meidän on, kuten sanoitte ja olemme tästä samaa mieltä, varmistettava, että tätä ei toteuteta Euroopalle tärkeiden sosiaalisten normien kustannuksella. Emme ehdota, että sosiaalisia normeja pitäisi madaltaa. Pyrimme myös auttamaan muita nostamaan sosiaalisia normeja, mutta en todellakaan puolla sitä, että Euroopan olisi sulkeuduttava muilta. Minusta on EU:n edun mukaista, että säilytämme avoimet maailmanmarkkinat.

John Bufton (EFD). – (EN) Komission puheenjohtaja Barroso, rahoituskriisi Yhdistyneessä kuningaskunnassa on hyvin vakava. Yksi monista kamppailevista aloista on maatalousala. Asiat huonontuvat 1. tammikuuta 2010 lähtien, kun otetaan käyttöön lampaiden sähköinen tunnistaminen. Lampaiden tunnistamiseen käytetty laite ei ole tarkka. Minulle on kerrottu, että se on vain 79-prosenttisesti tarkka.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, jos te ajatte autoanne ja jarrut toimivat 79 prosenttia ajasta, luultavasti jossain vaiheessa törmäätte johonkin. Pelkään, että maatalouden lampaankasvatusala romahtaa lampaiden sähköisen tunnistamisen käyttöönoton ja puutteellisten laitteiden vuoksi. Outoa on, että jos lampaiden sähköinen tunnistaminen tulee voimaan tammikuussa, tiedämme kuinka monta lammasta Yhdistyneessä kuningaskunnassa on, missä ne ovat ja missä ne liikkuvat, mutta meillä ei ole samassa valtiossa rajoittamattoman maahanmuuton vuoksi mitään käsitystä, kuinka monta henkeä meillä on maassamme, keitä he ovat tai missä he liikkuvat. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, aiotteko keskustella komission muiden jäsenten kanssa ja ottaa käyttöön lampaiden sähköisen tunnistamisen vapaaehtoisena järjestelmänä vasta kun käytetyt laitteet ovat sataprosenttisesti tarkkoja?

Puhemies. – (EN) Tämä on hyvin erityinen kysymys. Pidämme parempana yleisiä kysymyksiä kriisistä ja miten se voitetaan. Euroopan komission puheenjohtajalle ei voida tiedottaa eri valtioiden erityiskysymyksistä, joten pyydän teitä esittämään yleisempiä kysymyksiä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Haluaisin vain sanoa, että en pidä paljon lampaiden ja ihmisten vertailemisesta. Minusta se ei ole todellakaan hyvän maun mukaista.

(Suosionosoituksia)

Tämän sanottuani, me aiomme toteuttaa mainitsemanne tunnistusjärjestelmän, mutta olemme luonnollisesti varovaisia. Jos toteutuksessa on ongelmia, tarkastelemme niitä. Olen kuitenkin sitä mieltä, että lampaiden tunnistamiseksi toteutetut toimenpiteet ovat yleisesti hyviä. Katsomme, miten tämä toimii käytännössä.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, Yhdysvaltojen aiheuttama maailmanlaajuinen talouskriisi on levinnyt reaalityönteeseen, minkä vuoksi on menetetty miljoonia työpaikkoja ja aiheutettu yhteiskunnallinen kriisitila. Euroopan unioni pyrkii toimenpiteisiin Opelin kaltaisia yrityksiä koskevissa tapauksissa, ja jos jotain suunnitelmaa toteutetaan, siihen liittyy myös suora tuki. Samaan aikaan pk-yritykset luovat suurimman osan työpaikoista.

Onko toimi, jolla heitä autetaan teistä, arvoisa komission puheenjohtaja, riittävä? Unkari on erityisen hankalassa tilanteessa, koska siellä on ainoastaan ulkomaisia liikepankkeja. Voidaanko tässä tapauksessa

myöntää suoraa valtiontukea, vai onko tämä taloudellista nationalismia, jota vastaan olette julistanut sodan, vai markkinoiden dogmatismia?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Selkeä vastaukseni on ei: toteuttamamme toimet eivät riitä. Meidän on tehtävä enemmän pk-yritysten hyväksi, minusta se on painopistealue. Olemme hyväksyneet pienyrityksiä koskevan säädöksen, mikä on hyvä asia. Olemme parantaneet maksuviivästysongelmaa vähentämällä viivästyksiä maksuissa. Tämä oli hyvä seikka ja pk-yritykset pitivät tätä myönteisenä. Pyrimme luonnollisesti rajoittamaan kaikkia byrokraattisia ja hallinnollisia menettelyitä, joilla luodaan hallinnollista rasitetta etenkin pk-yrityksille ja olemme sitoutuneet helpottamaan niiden toimintaa. Olen samaa mieltä kanssanne siitä, että kyseessä on yksi tärkeimmistä aloista työpaikkojen luomisen kannalta, ja tämä on yksi osa politiikkaamme.

Toinen viime aikoina toteuttamamme toimenpide, jota en ole vielä maininnut tänään, oli valtiontuen enimmäismäärän korottaminen 500 000 euroon, kun on kyse jäsenvaltioiden suorasta tuesta erityisen vaikeassa tilanteessa oleville tietyille pk-yrityksille. Katson siis, että pk-yritysten pitäisi olla edelleen kestävyttä ja kestävää työllisyyttä koskevan toimintamme painopistealue.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää komission puheenjohtaja Barrosoa läsnäolostaan ja siitä, että hän vastaa kysymyksiin avoimesti, rehellisesti ja innokkaasti.

(EN) Valitettavasti komission puheenjohtaja Barrosoa syytettiin siitä, että hän ei olisi demokraattisesti valittu ja että hän sortii irlantilaisia.

Haluaisin todeta Nigel Farageille, että häntä ei ole todellakaan valittu demokraattisesti puhumaan irlantilaisten puolesta ja hänen käyttämänsä sana "bully", "sortaminen" oli myös valitettava, sillä Irlanti tunnettiin 700 vuoden ajan John Bullin, eli Englannin, toisena saarena, joka sortii irlantilaisia. Onneksi tämä aika on ohi ja voin esittää kysymykseni.

Koska Lissabonin sopimukseen sisältyy uusia toimivaltuuksia, aikooko komission puheenjohtaja Barroso harkita antavansa yhdelle komission jäsenelle täyden vastuun sellaisten uusien ehdotusten ja uusien toimien tekemisestä, joilla nämä uudet toimivaltuudet otetaan käyttöön?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen pahoillani, en ymmärtänyt kysymystä kovin hyvin. Jos ehdotatte uutta komission jäsentä, joka vastaa Lissabonin sopimuksen uusista toimivaltuuksista, niin en usko, että tämä on järkevää. Aloja on niin monta, että emme voi pyytää yhtä henkilöä vastaamaan kaikista näistä toimivaltuuksista.

Esitin jo vastatessani aikaisempaan kysymykseen, millaiset eräät uudet salkut ovat. Niitä voi olla joitain muita, tämä asia on työn alla. Kyseessä on loppujen lopuksi myös keskinäisestä työstä jäsenvaltioiden kanssa. Esimerkiksi Irlanti ei ole vielä nimennyt mahdollista komission jäsentä.

Tein tämän työn jo viisi vuotta sitten. Kyse on keskinäisestä työstä, jossa minun on nähtävä jäsenvaltioiden ehdottamat henkilöt komission muodostamiseksi. Teen parhaani löytääkseni päteviä ihmisiä, miehiä ja naisia (ja sanon tämän myös Irlannille), jotta meillä on lopulta kollegio sitoutuneita eurooppalaisia, jotka ovat päteviä ja joilla on kokemusta kaikilta aloilta, kuten taloudesta, yleisestä politiikasta, energia-asioista, ympäristöstä, oikeusasioista, perusoikeuksista ja niin edelleen: suuri määrä toimivaltuuksia, jota varten tarvitsemme erinomaisen ryhmän.

Puhemies. – (EN) Tämä on ensimmäinen kerta, kun parlamentissa on tällainen kyselytunti komission puheenjohtajan kanssa, joten kiitos jälleen kerran, puheenjohtaja Barroso. Koska tämä oli meille erikoinen tilaisuus, haluatteko tehdä joitain yleisiä huomautuksia tästä ensimmäisestä kyselytunnista?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kiitos paljon, arvoisa puhemies ja hyvät Euroopan parlamentin jäsenet, tästä tilaisuudesta. Pidin siitä todella. Minusta tämä on hyvä tilaisuus. Minun on kerrottava teille suoraan, että minun on erittäin hankala tiivistää kaikkia näkökohtiani tai ainakin pääasiallisia näkökohtiani yhteen minuuttiin erityisesti siksi, että suurimman osan ajasta en puhu omalla kielelläni. Puhun kielillä, jotka uskon olevan helpommin lähestyttäviä, ja tämä edellyttää minulta ylimääräisiä ponnisteluja.

Joka tapauksessa te päätätte muutoseikat. Voin keskustella asiasta kanssanne, koska uskon, että vapaat, vastakkainasetteluun taipuvaiset ja poleemiset keskustelut edistävät myönteisesti vahvempaa eurooppalaista demokratian tilaa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

12. Esitys yleiseksi talousarvioksi 2010 (pääluokka III - komissio) - Esitys yleiseksi talousarvioksi 2010 (pääluokat I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– László Surjánin budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0038/2009) esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010, Pääluokka III – Komissio (C7-0127/2009 – 2009/2002(BUD)) ja oikaisukirjelmästä nro 1/2010 (SEC(2009)1133) esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010, sekä

– Vladimír Maňkan budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö) esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010

Pääluokka I – Euroopan parlamentti

Pääluokka II – Neuvosto

Pääluokka IV – Tuomioistuin

Pääluokka V – Tilintarkastustuomioistuin

Pääluokka VI – Talous- ja sosiaalikomitea

Pääluokka VII – Alueiden komitea

Pääluokka VIII – Oikeusasiamies

Pääluokka IX – Euroopan tietosuojavaltuutettu

(C7-0128/2009 – 2009/2002B(BUD)) (A7-0037/2009).

László Surján, esittelijä. – (HU) Arvoisa puhemies, puhun äidinkielelläni, sillä, *ceterum censeo*, vastustan kaikkia lakeja, joilla pyritään rajoittamaan yksilöiden oikeutta käyttää äidinkieltään. Vuoden 2010 talousarvio on luonnosteltu rahoituskriisin varjostamana. Arvoisa valtiosihteeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, me kaikki joudumme pärjäämään rahoituskriisin kanssa tavalla tai toisella. Kriisi on osoittanut investoijien epävarmuuden, vaikeuttanut luotonsaantia, lisännyt työttömyyttä ja alentanut tuotantoa. Pystyykö Euroopan unioni vastaamaan tähän? Onko unionilla jotain sanottavaa ilmastonmuutoksen vaaroista tai terrorismista? Kykeneekö se suojelemaan EU:n rajoja? Ottaako se vastaan pakolaisia tasapuolisesti? Parlamentti toivoisi saavansa talousarvion, jolla voidaan vastata myönteisesti kaikkiin näihin kysymyksiin, ja parlamentti on varsin yksimielinen tämän toiveen suhteen.

Tästä ei ole suuria erimielisyyksiä puoluerhymien välillä. Haluankin esittelijänä kiittää kaikkia parlamentin puoluerhymiä tästä. Sitä vastoin neuvoston ja parlamentin välillä on suuria mielipide-eroja. Rahoituskriisin takia neuvosto haluaisi mahdollisimman pienen talousarvion, mikä on ymmärrettävää jäsenvaltioiden parlamenttien ja hallitusten näkökulmasta. Parlamentissa me taas olemme sitä mieltä, että parlamentilla on käytössään valtaisa määrä välineitä, jotka pitäisi saada toimimaan entistä tehokkaammin ja kitkattomammin niin, että niiden vaikutukset olisivat suuremmat ja auttaisivat kriisistä selviytymisessä. Mitä tämä kaikki tarkoittaa lukuina? Aiemmin ajattelimme vuodelle 2010 seitsemän vuoden talousarviota. Silloin tehtiin päätös, joka mahdollistaisi nykytilanteessa 134 miljardin euron talousarvion maksutason osalta. Toisaalta neuvosto on esittänyt 120 miljardin euroa lukua, mutta parlamentin mielestä 134 miljardin euron menot eivät ole realistinen arvio jäsenvaltioiden hallitusten ongelmat huomioon ottaen, minkä vuoksi se esittää 127 miljardin euron menoja, jos budjettivaliokunnan suositus viitoittaa torstaina pidettävää äänestystä.

On syytä toki kysyä, mitä mieltä on antaa parlamentin viisivuotiskaudella lupauksia seitsemäksi vuodeksi eteenpäin, jos lupauksia ei aiota pitää. Tämä on itse asiassa tilanteemme nyt, koska talousarvio on vuosi vuodelta paljon pienempi kuin se, mistä keskusteltiin aiemmin. Tässä on kuitenkin vielä isompi ongelma: Vuosibudjetit kertovat myös sitoumuksista, joista moni jää toteutumatta. Olemme jo yli yhden vuosibudjetin jäljessä, ja kuilu kasvaa vuosi vuodelta. Siksi maksutasoja on pakko nostaa. Muutoin meitä odottaa sama kuin joka toinen vuosi: neuvosto nakertaa komission esitystä, kun taas parlamentti esittää vielä suurempia lukuja.

Haluaisin kuitenkin huomauttaa, ettei tämä ole koko totuus tilanteesta. Ehdotukset eivät ole syntyneet mekaanisesti budjettikohdasta toiseen valitsemalla umpimähkään sieltä täältä. Rahoituskriisin vuoksi kaikkien on kiristettävä kukkaron nyörejä. Tämän vuoksi kannatimme tietyissä hankinnoissa neuvoston budjettivaliokunnassa esittämiä taloudellisempia lukuja. Muissa asioissa, kuten esimerkiksi erityistehtäviin nimitetyn henkilöstön osalta, oitimme huomioon myös näiden tehtävien toteutustavan. Näissä asioissa myös virheitä tehdään hyvin helposti. Jos olemme tehneet virheitä, emme halua estää ohjelmien toteutumista. Jos niin kuitenkin käy tämän vuoden kuluessa, olemme aina valmiit korjaamaan tilanteen, mutta kannatamme ohjelmien oikeanlaista täytäntöönpanoa ja tarkkaa suunnittelua. Meidän on analysoitava, tuottiko käytetty raha toivomamme tuloksen ja saavutimme asetettamme tavoitteen.

Esimerkiksi viestintäpolitiikassa on vaikea saada aikaan tyydyttäviä tuloksia, mutta hävittyihin kansanäänestyksiin ja alhaiseen äänestysaktiivisuuteen voi toki olla monia muitakin, vielä paljon monimutkaisempia syitä. Sen vuoksi viestintäresurssien vähentäminen olisi virhe. Olemme ehdottaneet joihinkin budjettikohtiin varauksia, jotka olisi helppo irrottaa sitten, kun nykyisiin analyyseihin perustuva lupaava viestintästrategia on valmis. Meidän on tutkittava vastedes tarkemmin myös sitä, missä määrin tavoitteemme ovat toteutuneet. Euroopan tilintarkastustuomioistuimien julkaisi hiljattain tutkimuksen meijerialan onnistumisista ja epäonnistumisista. Parlamentti odottaa komission laativan välittömästi oikaisukirjelmän maitorahaston toiminnasta. Myös meijeriala tarvitsee mielestämme erillisen budjettikohdan ja sopivan suuruisen varauksen.

On myös perustettava oikeusperusta, jossa otetaan huomioon tilintarkastustuomioistuimen huomautukset ja jolla voidaan auttaa alan ongelmien menestyksellisessä ratkaisussa. Siksi kyse ei ole yksistään rahasta vaan myös Euroopan unionin halusta tukea alaa entistä enemmän ja eriytetymmin. Tämän vuoksi kehotan kollegojani äänestämään mahdollisimman yksimielisesti hyvän ja tahokkaan talousarvion puolesta. On sanomattakin selvää, että tästä käydään vielä keskustelua. On täysin luonnollista, että myös kukin puolue ryhmä ajaa näkemyksiään ja yrittää nostaa profiiliaan. Pääsemme kuitenkin yksimielisyyteen tärkeimmistä asioista. Maitorahasto on sinänsä paljon tärkeämpi kuin se, kuinka paljon siinä lopulta on rahaa. Budjettivaliokunta on jättänyt esityksen toteutettavissa olevasta summasta. Kiitoksia kohteliaasta mielenkiinnostanne.

Vladimír Maňka, esittelijä. – (SK) Meidän on juuri nyt, kriisin aikaan, todistettava kansalaisille ja myös itsellemme, että pyrkiessämme saavuttamaan poliittisia tavoitteitamme käytämme kaikki resurssit mahdollisimman tehokkaasti.

Moni toimielin laatii talousarvionsa edellisten vuosien pohjalta. Mikä olisikaan loppujen lopuksi helpompaa kuin kertoa edellisen vuoden talousarvio inflaatioasteella? Tällainen budjetointi vuodesta toiseen saattaa kuitenkin johtaa vääristymiin, epätarkkuuksiin ja resurssien tuhlaukseen. Tavoitteenamme onkin siten varmistaa, että talousarviot laaditaan todellisten tarpeiden pohjalta. Budjettivaatimusten on kaikissa toimielimissä vastattava toteutettavien tehtävien todellisia tarpeita. Kunkin toimielimen ja toimielinyksikön on tehtävä kaikkensa säästöjen aikaan saamiseksi. Tämä saattaa edellyttää työn organisoinnin parantamista, nykyisten resurssien uudelleen kohdentamista ja priorisointia tai byrokratian vähentämistä.

Kerroin valiokunnassa pitämässäni edellisissä puheissa ja myös täysistunnoissa useita esimerkkejä onnistuneista varausten irrottamisista. Paljastamme myös muita puutteita ja aiomme tehostaa yksittäisten yksiköiden ja toimielinten toimintaa systemaattisesti. Vuoden 2010 talousarviossa otetaan käyttöön tällainen systemaattinen lähestymistapa.

Edelliseen parlamenttiin kuuluneet arvoisat jäsenet varmasti muistavat, että olemme aina yrittäneet parantaa toimielinten välistä yhteistyötä. Tähän on aina liittynyt varauksia, joista moni on jopa lisääntynyt viime vuosina. Meillä on yhteinen rahoituspoti. Jos hoidamme vain oman tonttimme ja suljemme silmämme muilta, emme voi kommunikoida emmekä tehdä yhteistyötä, mikä vaikeuttaisi resurssien tehokasta käyttöä.

Tämän vuoksi päätimme budjettivaliokunnassa toteuttaa viiden prosentin varauksen kaikkien toimielinten ulkoista käännöstoimintaa varten. Miten muutoin voisimme motivoida toimielimiä käyttämään vapaana olevaa sisäistä käännöskapasiteettia niin, ettei automaattisesti käännystä ulkoisten toimittajien puoleen? Tavoitteenamme kaikilla näillä aloilla on kunkin toimielimen vapaana olevan kapasiteetin saattaminen muiden toimielinten käyttöön.

Rakennusten hankinta- ja vuokratulot muodostavat yhden suurimmista hallinnollisista menoeristä EU:n toimielimissä. Vuonna 2005 Brysselin, Luxemburgin ja Strasbourgin toimielinten kokonaistoimistopinta-ala oli yli kaksi miljoonaa neliometriä. Rakennuksia ei ole aina hankittu oikeasta paikasta oikeaan aikaan tai pienimmällä mahdollisella hinnalla. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan toimielimet eivät tee yhteistyötä

näissä asioissa tai edes arvioi omia käytäntöjään. Jos meillä on uuden rakennuksen hankinnassa vain yksi vaihtoehto, hankintaa on vaikea toteuttaa edullisin ehdoin. Tämän vuoksi odotamme Euroopan parlamentin puhemieheltä vuoden loppuun mennessä tarkoituksenmukaista pitkäkestoista varojen ja rakennusten strategiaa, jossa otetaan huomioon myös rakennusten kunnostustarpeet ja turvallisuuskustannukset.

Hyvät kuulijat, jos haluamme toimia vastuullisesti ja tehokkaasti, tarvitsemme kattavaa tietoa käytettävissämme olevista resursseista. Siksi haluan korostaa tarvetta luoda tiedonhallintajärjestelmä. Järjestelmän avulla voisimme toimia yhdenmukaisesti ja tehokkaasti. Hallinnon on määrä jättää budjettivaliokunnalle esitys hankkeesta lähiaikoina. Yhdessäkään toimielimen talousarvioesityksessä ei ole otettu huomioon Lissabonin sopimuksen voimaantulon kustannuksia. Sopimuksen tullessa voimaan meidän on pohdittava tarkoin nykyisten resurssien uudelleen järjestelyä ennen kuin kukaan pyytää lisää resursseja. Jos jonkin toimielimen henkilöstö saa aikaan taloudellista säästöä toiminnan tehostumisen ansiosta, budjettivaliokunta voi hyvinkin sallia sen, että lisäresursseja käytetään toimielimen muihin prioriteetteihin.

Toisaalta jos toimielin saa aikaan säästöjä odottamattomiin menoihin varatun marginaalin ansiosta, säästöt pitää yleensä palauttaa veronmaksajille. Haluan kiittää budjettivaliokunnan jäseniä heidän yksimielisestä tuestaan ehdotukselle. Olen vakaasti sitä mieltä, että EU:n budjettijärjestelmää on kehitettävä niin, että etusija annetaan kekseliäisyydelle ja innovatiivisille ratkaisuille.

Hans Lindblad, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisat nuoret (huomaan, että Euroopan tulevaisuuden toivoja istuu siellä ylälehterillä), minulla on suuri kunnia ottaa osaa tänään käytävään keskusteluun, joka koskee parlamentin ensimmäisestä käsittelyä vuoden 2010 talousarviosta.

Euroopassa on meneillään pahin talouskriisi sitten toisen maailmansodan. Työpaikkoja häviää, työttömyys kasvaa ja julkinen taloutemme on ennätysmäisen alijäämäinen. Budjettikuri ja terve taloudenhoito voivat kiihdyttää talouden elpymistä. Oikeanlaisella rakennepolitiikalla puolestaan voidaan lujittaa nousua, joka toivon mukaan on käynnissä, sekä saada noususta pysyvää.

Tämän vuoksi neuvosto hyväksyi yksimielisesti hyvin tasapainotetun talousarvion, jossa osoitetaan varoja koulutukseen, tutkimukseen, infrastruktuuriin, koheesioon ja vastuulliseen valtiontalouteen ja jossa on marginaali odottamattomia menoja varten. Toisin sanoen talousarviossa on otettu huomioon kaikki tekijät, joiden tiedämme olevan tärkeitä talouskasvulle ja vauraudelle. Suuria ongelmia on kuitenkin yhä. Euroopan talouden elvytysuunnitelma ja meijerialan tukeminen tarvitsevat rahoitusta.

Tästä huolimatta parlamentin budjettivaliokunta ehdottaa maksujen nostamista 10 prosentilla nyt, kun Euroopan julkistalous on pahimmassa jamassa miesmuistiin! Voitteko osoittaa minulle toisen alan (työttömyyden kustannuksia lukuun ottamatta), jolla sallisimme vastaavan nousun? Talousarvioiden huomattavasta alijäämästä huolimatta (8 % BKT:sta Ranskassa, 6 % BKT:sta Saksassa sekä 14 % BKT:sta Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa) budjettivaliokunnan mielestä jäsenvaltioiden olisi osoitettava lisää rahoitusta menoihin ja hallintoon. Se haluaa lisää rahoitusta hallintoon!

Olen erityisen huolissani siitä, että näin korkea menojen taso vaikeuttaa entisestään Euroopan talouden elvytysuunnitelman rahoittamista. Olen erityisen huolissani myös siitä, ettei budjettivaliokunnan ehdotukseen sisälly lainkaan marginaalia ennakoimattomiin menoihin.

Meidän on päästävä yksimielisyyteen talousarviosta, johon jäsenvaltioilla on varaa ja jonka voimme perustella kansalaisille. Meidän on päästävä yksimielisyyteen Euroopan kehitykselle äärimmäisen tärkeästä talouden elvytysuunnitelmasta. Huhtikuussa aikaan saadun yksimielisyyden takia luotan siihen, että onnistumme tässä. Monisyinen meijerialan kysymys vaatii ratkaisua. Tähän asti harjoitettu loistava yhteistyö saa minut uskomaan, että onnistumme ratkaisemaan myös tämän monimutkaisen kysymyksen näinä vaikeina ja tukalina aikoina.

Puhetta johti

varapuhemies **Roberta ANGELILLI**

Algirdas Šemeta, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin mielissäni mahdollisuudesta puhua teille tänään ennen kuin päätätte ensimmäisen käsittelyenne vuoden 2010 talousarvioesityksestä, josta äänestetään torstaina.

Haluan ensinnäkin kiittää parlamenttia alustavan talousarvioesityksen parantamisesta monilta osin.

Komissio kannattaa vahvasti sitä, että parlamentti keskittyy talousarvion hyödyntämiseen välineenä, jolla voimme selvittää nykyisestä kriisistä talouskasvua, kilpailukykyä, koheesiota ja työpaikkojen säilymistä lujittamalla.

Komissio kannattaa myös sitä, että parlamentin ensimmäiseen käsittelyyn on otettu mukaan oikaisukirjelmä, jossa vaaditaan menojen lisäämistä etenkin Palestiinan kysymystä, ilmastonmuutosta sekä AKT-valtioiden liitännäistoimenpiteitä varten.

Nykyisen talousarviomenettelyn ydinkysymyksiin palatakseni komissio on ymmärtänyt täysin sen, että parlamentti pitää Euroopan talouden elvytysuunnitelman toisen vaiheen rahoitusta ensisijaisena tavoitteenaan. Saanen todeta, että tämä on myös komission ensisijainen tavoite. Tästä näkökulmasta ajateltuna ymmärrän logiikan, joka on elvytysuunnitelmaa koskevan Euroopan parlamentin ”tähdellä merkityn tarkistuksen” takana nykyisen menokaton yllityessä.

Komissio esittelee ensi viikolla toimenpidepaketin, jolla pyritään ottamaan huomioon elvytysuunnitelmaan liittyvät tarpeet yhteisen ratkaisun löytämiseksi marraskuussa pidettävässä sovittelumenettelyssä.

Komissio ei ole vielä tässä vaiheessa löytänyt kaikkia rahoituslähteitä, jotka vastaisivat täysin vuoden 2010 elvytysuunnitelmassa edellytettyjen energiahankeiden kokonaismäärää. Sitä vastoin komissio pyrkii määrittelemään kaikki mahdolliset saatavilla olevat rahoituslähteet voidakseen täyttää suuret vajaukset ajoissa ennen marraskuista sovittelumenettelyä.

Komissio on huolissaan meijerialan nykyisistä ongelmista, joten olemme ottaneet asianmukaisesti huomioon parlamentin ehdotuksen erityisen maitorahaston perustamisesta sekä maatalousministerien kannanotot. Ensi viikon oikaisukirjelmässä vuoden 2010 talousarvioon ehdotetaan kollegani Marianne Fischer Boelin esityksen mukaisesti 280 miljoonan euron osoittamista maidontuottajien kriisin välittömien seurausten korjaamiseen.

Tämä uusi ehdotus vaikuttaa alun perin tehtyyn ajatukseen Euroopan talouden elvytysuunnitelman aukkojen rahoituksesta, mutta kuten jo totesin, komissio tekee kaikkensa löytääkseen lopulta tarvittavat resurssit ajoissa ennen sovittelukokousta.

Haluaisin nyt kiinnittää huomionne moniin kysymyksiin, jotka parlamentin ensimmäisen käsittelyn perusteella antavat aiheita huoleen.

Euroopan parlamentti ehdottaa maksutasoon lähes 10 prosentin nostoa vuoden 2009 tasoon verrattuna, mikä ylittää komission ehdotuksen noin neljällä prosentilla. Yhdyn Euroopan parlamentin toiveeseen talouskasvun tukemisesta EU:n ohjelmien avulla, mutta meidän olisi otettava huomioon myös niiden maksujen määrät, jotka voidaan toteuttaa järkevästi moitteetonta varainhoitoa vaarantamatta. Komissiolla ei tässä vaiheessa ole mitään syytä poiketa alustavassa talousarvioesityksessä tekemistään arvioista.

Meno-ohjelmien hallinnollisen tuen budjettikohdista eli niin sanotuista BA-budjettikohdista minun on sanottava, että ymmärrän Euroopan parlamentin toiveen suhtautua niihin varauksellisesti nykytilanteessa. On kuitenkin myös tärkeää voida tarjota riittävät hallinnolliset keinot ohjelmien kasvavien määrärahojen hallinnoimiseksi, jos haluamme, että tämä talousarvio voidaan toteuttaa asianmukaisesti. Komissio toivoo, että tämä asia voidaan ratkaista toisessa käsittelyssä.

Parlamentti on lisäksi hyväksynyt useita varauksia, jotka haittaavat talousarvion toteuttamista, jos ne säilytetään lopullisessa talousarviossa. Myös palkkoja koskevat varaukset (jos ne säilytetään vuoden kuluessa) vaikeuttaisivat komissiosta lähtevien henkilöiden tilalle palkattavan uuden henkilöstön rekrytointia vuonna 2010.

Päätän puheenvuoroni vakuuttamalla, että komissio ilmoittaa toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti kantansa parlamentin hyväksyntään tarkistuksiin marraskuun alussa niin sanotussa toteutettavuutta koskevassa kirjeessä. Toivonkin, että parlamentti voisi ottaa kirjeen huomioon toisessa käsittelyssään.

Komissio toimii edelleen vilpittömän välittäjän roolissa ja tekee kaikkensa tasoittaakseen tietä talousarviomenettelyn onnistumiselle pitäen mielessä, että Euroopan talouden elvytysohjelman toisen vaiheen rahoitus on todellinen haaste, jota varten tehtävät ponnistelut olisi oltava samansuuntaiset. Luotan tukeenne siinä, että pääsemme tyydyttävään ja tasapainoiseen ratkaisuun tässä asiassa.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on kunnia käyttää puheenvuoro ulkoasiainvaliokunnan puolesta.

Huomaamme vuodesta toiseen, kuinka talousarvion pääluokka IV on pahasti alirahoitettu. Vuodesta toiseen huomaamme myös, että vuoden edetessä komission ja neuvoston on turvauduttava säännönmukaisten talousarviomenettelyjen vastaisiin erityistoiimiin niiden tarpeiden rahoittamiseksi, joiden olemassaolosta me kaikki olimme alun perinkin tietoisia. Palestiinan tilanne on valitettavasti parhaita esimerkkejä tästä.

Tästä huolimatta panen merkille myös muutamia myönteisiä asioita. Itämeren strategia on näköjään saanut hieman lisää rahaa. Myös moniin demokratiaa ja ihmisoikeuksia tukeviin erityistoimenpiteisiin osoitettuja määrärahoja on näköjään nostettu. Haluan lopettaa sanomalla, että etenkin vuoden 2010 osalta meidän on kiinnitettävä huomiota siihen, että Euroopan ulkosuhdehallinto on todennäköisesti ja toivottavasti toiminnassa. Siihen on saatava riittävät varat.

Gay Mitchell, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, en vaadi talousarvion romuttamista vaan kehotan vain täyttämään kehitysmaille antamamme lupaukset. Kehityksessä kuolee 11 miljoonaa lasta joka vuosi. Näitä ihmisiä koettelee meidän laillamme paitsi rahoituskriisi, mutta myös se, etteivät he saa rahalahetyksiä (joiden arvo on suurempi kuin meidän rahoitusapumme) kehittyneissä maissa asuivilta perheiltään, joita kriisi koettelee niin ikään. Nämä ihmiset kärsivät kaksin verroin: he kärsivät myös ilmastonmuutoksen seurauksista.

Haluan vain, että täytämme näille ihmisille antamamme lupaukset. Jos bruttokansantuottemme alenee prosentilla, myös avustuksemme näille ihmisille vähenevät. Siten meidän olisi täytettävä tuo prosentin tavoite lupaustemme mukaisesti. Tämä edellyttää ehdottomasti budjettikohtien selkeyttä sekä täydentävyyttä, jotta voimme arvioida täällä parlamentissa lupausten täyttämistä. Pyydän siis, ettei maailman köyhimpiä ihmisiä vaadita kantamaan taakkaa, jota he eivät jaksakaan kantaa.

Jean-Pierre Audy, talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, talousarvion valvontavaliokunta on antanut useita ehdotuksia sisältävän lausunnon. Esitän niistä teille nyt kolme minuutin pituisessa puheenvuorossani.

Ensimmäinen ehdotus koskee tutkimusta ja etenkin kuudetta ja seitsemättä tutkimuksen puiteohjelmaa. Oikeusvarmuuden nimissä olisi suotavaa, arvoisa puhemies, ettei Euroopan komissio arvioisi enää uudelleen jo hyväksytyjen ja sovittujen hankkeiden rahoituslaskelmaa tekemällä uusia tulkintoja tukikelpoisuuskriteereistä.

Kehotamme jälleen kerran komissiota noudattamaan kansallisesti ja kansainvälisesti tunnustettuja ja sertifioituja tilinpäätös- ja arviointimetodeja.

Toinen huomioni koskee EU:n henkilöstön eläkkeiden sisällyttämistä talousarvioon. Ehdotamme, että henkilökunnan eläkkeitä koskevat jäsenvaltioiden vaateet, joiden arvo oli noin 37 miljardia euroa 31. joulukuuta 2008, sisällytettäisiin kirjanpitoon varoina.

Ehdotamme myös, että talousarviossa ilmoitettaisiin näiden eläkkeiden tarkka summa, ei pelkästään maksettujen eläkkeiden summaa, johon ei sisälly tulevien eläkkeiden varalle maksettuja summia. Toistan ehdotuksen yhteisön eläkerahaston perustamista koskevan tutkimuksen teettämisestä, ja tuemme myös Euroopan petostentorjuntavirastoa, jota on vahvistettava niin, että se voi suoriutua valvontatehtävistään myös unionin ulkopuolella.

Juan Fernando López Aguilar, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, olemme kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa pyrkineet lisäämään vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen osoitettuja määrärahoja, joita onkin nostettu 13,5 prosentilla vuoteen 2009 verrattuna.

Lisää määrärahoja on myönnetty erityisesti ulkoisia rajoja, pakolaisten paluuta, viisumipolitiikkaa, ihmisten vapaata liikkuvuutta sekä perusoikeuksia ja kansalaisuutta koskeviin lukuihin. Etenkin siviili- ja rikosoikeutta koskevaan lukuun osoitetut määrärahat ovat nousseet 4,7 prosentilla.

Sitä vastoin turvallisuutta ja vapauksien suojelua koskevaan lukuun osoitetut määrärahat ovat nousseet 95 prosentilla sen jälkeen, kun Europol sisällytettiin yhteisön talousarvioon. Tämä on siis aivan uutta vuoden 2009 talousarvioon verrattuna.

Hyväksyimme tarkistuksen Frontexin määrärahojen nostamisesta, mikä on selkeä viesti sitoutumisesta maahanmuuton ja siirtolaisvirtojen muiden näkökohtien hoitamiseen ihmisoikeuksia kunnioittavasti.

Minusta on myös syytä huomauttaa, että hyväksyimme valiokunnassa tarkistuksen talousarvion nostamiseksi 5 miljoonalla eurolla kolmansien maiden kansalaisten kotouttamisen helpottamiseksi. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevaan osastoon 18 osoitettuja määrärahoja on nostettu 105 miljoonaan euroon, mikä auttaa parantamaan hallinnointia ja varainhoitoa jäsenvaltioissa.

Jutta Haug, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija.* – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, ei ole mikään salaisuus, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on vuodesta toiseen (myös tänä vuonna) sitä mieltä, etteivät EU:n talousarvion määrärahat riitä alkuunkaan rahoittamaan tehokkaita ympäristöohjelmia, suojelemaan biologista monimuotoisuutta tai torjumaan ilmastomuutosta, mikä voi onnistuakin. Se, että neuvosto leikkaa lisää jo ennestään niukoista määrärahoista, on entistäkin käsittämättömämpää. Alustavaan talousarvioesitykseen palaaminen onkin vakiovastaus.

Komissiolle on tähdennettävä kahta asiaa. Ensimmäinen asia on se, että odotamme, että komissio sisällyttää välittömästi alustavaan talousarvioesitykseen niin sanotut käyttötarkoitukseensa sidotut tulot (jotka osoitetaan osittain erilaisista maksuista riippuvaisille virastoille, kuten Lontoossa sijaitsevalle Euroopan lääkevirastolle tai Helsingissä sijaitsevalle Euroopan kemikaalivirastolle), ja ettei talousarvioon jätetä keinotekoisia marginaalia sivuuttamalla nämä tulot. Toinen asia on se, että odotamme komissiolta mahdollisimman pikaista ehdotusta siitä, miten se aikoo rahoittaa tupakoinnin vastaisen *Help*-kampanjan tulevaisuudessa sitten, kun tupakkarahasto ei enää ole toiminnassa. Kuten näette, mikään ei ole muuttunut.

Lena Ek, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan lausunnon valmistelija.* – (SV) Arvoisa puhemies, kilpailu tämän päivän maailmassa on kovaa. Kehitysmaiden osuus maailman vauraudesta on nykyisin 20 prosenttia. 15 vuoden kuluttua se on 34 prosenttia. 15 vuoden kuluttua eli vuonna 2025 Kiinan ja Intian yhteisöosuus maailmanlaajuisista tutkimus- ja kehitysinvestoinneista on 20 prosenttia. Samaan aikaan kun näiden alojen investointeja tehdään Euroopan ulkopuolella, byrokratia nakertaa tutkimuslaitosten, yliopistojen ja teollisuuden toimintaa Euroopassa.

Meillä on kolme kriisiä, jotka meidän on ratkaistava samaan aikaan: ilmastokriisi, työllisyyskriisi ja rahoituskriisi. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan ratkaisuehdotus näihin kriiseihin on tutkimukseen ja innovaatioihin panostaminen. Sekä neuvosto että komissio ovat myöntäneet, että tämä on Lissabonin prosessin, seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman sekä Euroopan talouden elvytys suunnitelman ensisijainen tavoite. Käytännössä komission ja neuvoston priorisointi kuitenkin tarkoittaa seitsemän prosentin leikkauksia. Voin vain sanoa olevani kiitollinen siitä, ettei neuvosto ”priorisoi” näitä todella tärkeitä aloja vielä lisää!

Emme voi hyväksyä näitä orwellilaisia puheita. Tutkimukseen ja kehitykseen tarvitaan lisää varoja. Meidän on vähennettävä byrokratiaa yhdessä. Toivoisimme, että neuvosto sekä tutkimuksesta ja tieteestä vastaava komission jäsen keskittyisivät tähän. Vaadimme ennen kaikkea tarmokkaita ponnisteluja tutkimuksessa ja innovoinnissa. Juuri näillä aloilla luodaan työpaikkoja ja juuri näillä aloilla turvataan Euroopan ja Euroopan kilpailukyvyyn tulevaisuus, ei leikkauksilla.

Cristian Silviu Buşoi, *sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalokunnan lausunnon valmistelija.* – (EN) Arvoisa puhemies, komission talousarvioesitys vuodelle 2010 tarjoaa vuoden 2009 talousarvioon verrattuna pienen lisäyksen sisämarkkinoiden ja tullipolitiikan budjettikohtiin, mutta kuluttajapolitiikkaan osoitettujen määrärahojen suuruus on pysynyt samana. Neuvosto puolestaan on vähentänyt määrärahoja vuoden 2010 talousarvioesityksessä etenkin sisämarkkinoiden kehittämistä koskevissa budjettikohdissa. Minusta taas toimivilla sisämarkkinoilla voidaan talouskriisin aikaan edesauttaa talouden elpymistä.

Tullipolitiikan osalta talousarviolla varmistetaan yhteistyö ja koordinoitimet ja parannetaan siten ulkorajojen turvallisuutta ja valvontaa, tuetaan salakuljetusten ja petosten torjuntaa sekä parannetaan tullijärjestelmien tehokkuutta. Kuluttajavalistustoimet ovat mielestäni ensisijainen tehtävä, ja etenkin taloudellisen lukutaidon parantaminen. Talouskriisi on osoittanut kuluttajapolitiikan ja etenkin kuluttajavalistuksen merkityksen siinä, että kuluttajia voidaan auttaa tekemään vastuullisia taloudellisia päätöksiä. Näistä syistä IMCO-valiokunta vaati erillistä budjettikohtaa SOLVIT-ohjelmalle, johon osoitettaisiin yhden miljoonan euron rahoitus. SOLVIT on erinomainen esimerkki tavasta auttaa yrityksiä ja kansalaisia. Yksi miljoonaa euroa on sitä vastoin myönnetty kuluttajapolitiikan valvontatoimia koskevan pilottihankeen jatkamiseksi sekä tulostaulun ja siihen liittyvän markkinatutkimuksen vahvistamiseksi alustavana toimena.

Danuta Maria Hübner, *aluekehitysvalokunnan lausunnon valmistelija.* – (EN) Arvoisa puhemies, tarvitsemme vuodelle 2010 talousarvion, joka valjastaa tehokkaasti kaikki EU:n politiikanalat Euroopan talouden vetämiseksi ylös talouskriisistä niin, että säilytämme pitkäkestoiset tavoitteemme ja sitoumuksemme, joita

ovat kestävän kehityksen mukainen kasvu, taloudellinen ja sosiaalinen koheesio sekä velvoitteemme muita maita, myös ehdokasmaita kohtaan.

Neuvosto leikkasi talousarvioesityksessä automaattisesti muun muassa 36 hallintomenojen budjettikohtaa ja lisäsi liittymistä valmistelevan välineen (IPA). Perusteluna käytetty alhainen käyttöaste ei ole oikeutettu, koska IPAn toteuttamisen kannalta välttämätöntä kehystä voitiin täydentää vasta heinäkuussa 2009. Euroopan komission on vuodesta 2010 alkaen arvioitava ja hyväksyttävä huomattava määrä laaja-alaisia hankkeita, joita varten sen on palkattava paljon henkilökuntaa hoitamaan ulkoisia teknisiä asiantuntijatehtäviä lyhyellä aikavälillä. Vuonna 2010 aloitetaan myös hankkeiden tosiasiallinen toteutus, mikä edellyttää, että komissio tarkastaa ennakolta suuren joukon tarjouksia ja sopimuksia.

Budjettileikkaukset merkitsevät sitä, että liittymistä valmistelevan tuen moitteeton varainhoito vaarantuu toden teolla kaikkein poliittisine ulottuvuuksineen. Siksi meidän on voitava reagoida myönteisesti Euroopan komission pyyntöön korjata alustavaa talousarvioesitystä tältä osin.

Elisabeth Jeggle, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan esittelijänä haluaisin kiittää yleisesittelijää Surjánia hänen jatkuvasta valmiudestaan käydä keskusteluja kompromissin löytämiseksi. Tämä on tärkeää, sillä Euroopan maatalouspolitiikka on nykyisin ainoa politiikanala, jolla vastuu on täysin yhteisöllä.

On aivan oikein, että koulumaitoon ja -hedelmiin sekä joihinkin muihin tuotteisiin osoitettuja varoja on nostettu. Sitä vastoin varastointi- ja vientikorvauksia pidettiin kaksi vuotta sitten jopa vanhentuneina tukivälineinä. Tänä päivänä ne ovat kuitenkin välttämättömiä välineitä markkinakriisistä selviytymisessä. Sen vuoksi vaadimme noin 81 miljoonan euron korotusta varastointitukeen vuosina 2009 ja 2010 sekä noin 440 miljoonan euron korotusta vientitukeen. Aiomme myös äänestää näiden korotusten puolesta. Tämä on kuitenkin itse asiassa liian vähän.

Kuten aiemminkin, olisin kuitenkin toivonut 600 miljoonan euron korotusta maitorahastoon. Vaitimamme 300 euron korotus vuodelle 2010 on ehdottoman välttämätön, ja vaadin sen pysyvää vahvistamista talousarviossa maitorahastona. Tämä antaisi oikeansuuntaisen ja tärkeän viestin.

Maataloustuotteiden markkinatilanne on hyvin vaikea. Komissio on laskenut itsesääntelyn varaan aivan liian kauan. Myös maatalousmarkkinat tarvitsevat budjettikehystä ja yleistä poliittista kehystä sekä sääntöjä.

Carmen Fraga Estévez, kalatalousvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitoksia paljon esittelijälle ja budjettivaliokunnalle kaikkien kalatalousvaliokunnan jättämien tarkistusten hyväksymisestä.

Erityisen tärkeänä pidämme tarkistusta, jossa vaaditaan lisää joustavuutta kalastuksen alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille myönnettävässä rahoituksessa. Rahoitus on paitsi niukka myös altis erilaisille tulkinnoille ja komission harkinnalle, mikä estää toimikuntia käyttämästä edes sitä vähää, mikä niillä on. Seitsemän nykyisin toimivaa toimikuntaa esitti meille yksimielisesti tämän pyynnön.

Yhdessä mielestämme erityisen otollisessa tarkistuksessa vaaditaan kokonaisvaltaista strategiaa, jolla torjutaan kalastusveneitä pahasti kansainvälisillä vesillä vaivaavaa merirosvousta.

Tutkimuksen seitsemännestä puiteohjelmasta puhuttaessa olemme edellisten vuosien tavoin olleet varovaisia sekä toivoneet, että koska kalatalouden tutkimukselle ei enää ole varattu omaa budjettikohtaa, investointiprosentti ei ainakaan alenisi, sillä kaikki kalatalouden hallinnointia koskevat päätökset riippuvat ympäristötietoudesta ja merilajeja koskevasta tiedosta. Tämä etenkin siksi, että uusiin tavoitteisiimme kuuluu ekosysteemit huomioon ottavan lainsäädännön soveltaminen kaikissa yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevissa kysymyksissä.

Helga Trüpel, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet sekä komission ja neuvoston edustajat, miksi neuvoston leikkaukset, jotka joudumme toteuttamaan joka ikinen vuosi politiikan eri osa-alueilla, ovat niin tyhmiä, vääriä ja lyhytnäköisiä? Ne ovat sitä siksi, että ne eivät ole Euroopan yhteisten etujen mukaisia, ja juuri tätä kritisoin poliittisesta näkökulmasta käsin. Yhteinen eurooppalainen vastuu koskee myös teitä neuvostoa sekä jäsenvaltioita, ja EU:n menot ovat menoja Euroopan yhteisten etujen hyväksi.

On täysin käsittämätöntä, että koulutukseen varattua rahoitusta leikataan tässä vaiheessa. Yksi onnistuneimmista ohjelmistamme on juuri opiskelijavaihto-ohjelma, jonka ansiosta nuoremme voivat opiskella Euroopassa ja lähteä ulkomaille. Miksi siis leikkaatte koulutukseen osoitettuja varoja? Meidän on tehtävä enemmän kulttuurin, kulttuurivaihdon ja ystävyyskaupunkitoiminnan hyväksi, koska ne tekevät

Euroopasta todellisen ja lisäävät hyväksyntää EU:ta kohtaan ruohonjuuritasolla. Ja miten voimme leikata varoja viestintäpolitiikalta, vaikka olemme todenneet, että on todella tarpeen kertoa äänestäjille ja kansalaisille Euroopan unionin myönteisistä saavutuksista? En voi kuin todeta, kuten täällä on jo todettu, että valitettavasti tämäntyyppisillä leikkauksilla on hyvin kielteiset poliittiset vaikutukset.

Pervenche Berès, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä. (EL)* Arvoisa puhemies, haluan painottaa tänään kahta asiaa talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta.

Ensimmäinen on valvontarakenteiden täytäntöönpano Euroopassa. Kriisin seurauksena tai sen aikana jokainen varmasti ymmärtää, että unionin on saatava rakenteet, joiden avulla se voi valvoa pankki-, vakuutus- ja arvopaperimarkkinoita. Edellisen parlamenttikauden lopuksi pääsimme neuvoston kanssa sopimukseen joistakin summista, jotka koskivat niitä valvontaviranomaisia, joiden oli määrä enteillä tänä päivänä käyttöön otettavia viranomaisia. Nykyinen talousarvioesitys ei kuitenkaan vastaa tätä edellisellä parlamenttikaudella tehtyä poliittista sopimusta. Toivon, että uudelleen käsiteltäväksi jätetyt tarkistukset hyväksyttäisiin, jotta voisimme noudattaa poliittista sopimusta, jonka tarkoituksena on varmistaa, että unioni ottaisi lopultakin käyttöön valvontaviranomaiset.

Seuraavaksi haluan korostaa veropolitiikkaa koskevaa kysymystä. Veropoliittisia välineitä on vähennetty, vaikka veroasioiden hallinnoinnin lisäämistä on vaadittu kansainvälisesti. Jos haluamme todella taistella veroparatiiseja vastaan, unionin on hankittava myös välineet, joilla veropolitiikka voidaan harjoittaa yhdenmukaisesti. Emme välitä oikeanlaista viestiä vähentämällä komission toimivaltaa veroasioissa.

György Schöpflin, *perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (EN)* Arvoisa puhemies, viime vuosina on käynyt varsin selväksi, että Euroopan unionin toimielimet ovat paljon vieraampia Euroopan kansalaisille kuin pitäisi.

Euroopan unioni on demokraattinen elin, joten yhteys kansalaisiin on molempien etujen mukaista. Se, mitä Euroopan unioni tekee ja miksi, pitäisi olla hyvin kaikkien kansalaisten tiedossa. EU:n tekemiset vaikuttavat kansalaisiin, ja luonnollisesti myös Euroopan unioniin vaikuttavat kansalaisten mielipiteet.

On useita tapoja varmistaa, että tämä molemminpuolinen etu toteutuu. Yksi tärkeä tapa on viestintä, minkä vuoksi talousarvioon olisi sisällytettävä kohta, joka koskee Euroopan unionin toimista tiedottamista suurelle yleisölle.

Edit Bauer, *naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (HU)* Haluan sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta kiinnittää huomionne yhteen asiaan tässä minuutin pituisessa puheenvuorossani. Asia koskee Euroopan tasa-arvoinstituutin rahoitusta. Instituutti perustettiin Vilnaan vuonna 2007 parlamentin yhteisestä päätöksestä. Voisi luulla, että tämän jälkeen olisi ollut tarpeeksi aikaa saada instituutti toimintakuntoon. Tilanne on kuitenkin valitettavasti paljon vakavampi. Instituutilla on nyt vasta johtaja ja avustaja. Haluan kiittää budjettivaliokuntaa ja sen esittelijää Surjania siitä, että he ovat ottaneet huomioon tasa-arvovaiokunnan viisaan ehdotuksen siitä, ettei talousarviota pitäisi automaattisesti leikata kuluvan vuoden tulojen perusteella, koska tällöin instituuttia ei saataisi jaloilleen ja toimintakuntoon. Meidän on paitsi varmistettava vastedes kasvavat henkilömenot vuosibudjetissa myös varattava rahaa instituutin toimintaan, jotta se voisi hoitaa tehtävänsä.

Alain Lamassoure, *PPE-ryhmän puolesta. – (FR)* Arvoisa puhemies, haluan budjettivaliokunnan puheenjohtajana kommentoida talousarvion tarkistusta koskevan komission alustavan tiedonannon julkaisemista. Komission jäsen kertoo meille, onko kyse tahattomasta erehdyksestä.

Haluan kuitenkin varoittaa eräästä asiasta. Vaikka tiedonannossa ei ole lukuja, sen hyvin innovatiivinen ja paikka paikoin provokatiivinen sisältö ei ole kovin tarkoituksenmukainen komission toimikauden lopulla eikä vuonna 2006 allekirjoitetun monivuotisen sopimuksen väliarvioinnin kannalta. Komission puheenjohtajan on siten kiireesti tarkennettava tulevien rahoitusehdotustensa aikataulua sekä lähtevän komission että uuden kollegion osalta. Talousarviota koskevien prioriteettien eikä siten myöskään poliittisten prioriteettien muuttaminen kuulu juoksevien asioiden hoidon piiriin. Budjettivaliokunta on valmis keskustelemaan asiasta, mutta sen on tapahduttava sellaisen täysin laillisen komission ehdotusten pohjalta, jolle on myönnetty viisivuotinen toimikausi ja joka on valmis kantamaan poliittisen vastuun näin laajoista aloitteista.

Francesca Balzani, *S&D-ryhmän puolesta. – (IT)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, juuri talousarviossa parlamentti voi ja sen on voitava käyttää valtaansa kansalaisten suoraan valitsemana toimielimenä varmistaa, että tällä kasvun ja myös tasavertaisuuden ja oikeudenmukaisuuden tärkeällä

välineellä voidaan vastata kaikkiin kansalaisten tarpeisiin. Talousarvion on oltava todellisuutta vastaava sekä dynaaminen, ja siinä on otettava huomioon kansalaisten tarpeet sekä vastattava niihin.

Olemme pyrkineet tekemään vuoden 2010 talousarvioesityksestä mahdollisimman joustavan nyt, kun meneillään on poikkeuksellinen talous- ja rahoituskriisi. Talousarvion on kuitenkin oltava myös uskottava, toteuttamiskelpoinen ja konkreettinen, ja tässä mielessä olikin hyvin tärkeää välttää tekemästä tulevia vuosia koskevista rahoituslähteistä liian joustamattomia rajoittamalla liiallisia menoja niin, että monivuotisen rahoituskehityksen rahoitusnäkymissä asetetaan menojen enimmäismäärä vain äärimmäisen ensisijaisia tavoitteita varten. Euroopan talouden elvytysuunnitelma kuuluu näihin tavoitteisiin.

Edelleen saman tavoitteen nimissä eli kansalaisten tarpeisiin vastaavan talousarvion laatimiseksi olemme muotoilleet maksuja koskevia erityisiä tarkistuksia, jotta voisimme irrottaa mahdollisimman paljon varoja, joilla on välitön vaikutus.

EU:n talousarviossa on kaksi osaa: maksusitoumukset ja maksut. Maksusitoumukset edustavat vakavasti otettavia poliittisia aikomuksia, mutta myös todellisia ja konkreettisia toimia. Siten maksuja on nostettu 127 miljardiin euroon budjettivaliokunnan jättämän talousarvioesityksen mukaisesti, kun taas neuvosto on ehdottanut maksujen nostamista 120 miljardiin ja komissio 122 miljardiin euroon.

Edelleen saman tavoitteen ja saman poliittisen lähestymistavan nimissä vastustamme puolueyhmänä vahvasti varauksia, jotka eivät ole todellisia varoja, jotka olisivat välittömästi kansalaisten saatavilla. Varauksien tekeminen kriisiaikoina olisi rajoitettava minimiin ja vain tapauksiin, joissa varaus on todella teknisesti välttämätön. Kriisiaikoina ei ole mitään mieltä vain merkitä lukuja talousarvioon, vaan sitä vastoin meidän olisi saatava aikaan hyödyllinen ja välittömästi toteuttamiskelpoinen talousarvio.

Myös jotkin muut asiat ansaitsevat erityishuomiomme. Olemme puolueyhmänä ottaneet tärkeän vastuun jättäessämme uudelleen käsiteltäväksi tarkistuksen, jossa ehdotetaan maitorahaston varojen nostamista 600 miljardiin euroon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan yksimielisen päätöksen mukaisesti sekä kaikkien jäsenten ja ryhmien myötävaikutuksella. Lisäksi olemme jättäneet uudelleen käsiteltäväksi tarkistuksen mikroluottohankkeesta, jonka määrärahat nostettaisiin 37 miljoonaan euroon niin, ettei vaaranneta (tämä on äärimmäisen tärkeää) muiden otsakkeeseen 2 kuuluvien ohjelmien täytäntöönpanoa.

Kriisiaikoina on olemassa erityinen riski: se, että budjettivaroja ei oikeasti nosteta vaan niitä siirretään budjettikohdasta toiseen. Parlamentin onkin tämän riskin välttämiseksi suoraan valittuna toimielimenä, jonka tehtävä poikkeaa neuvoston ja komission tehtävästä, oltava erityisen varovainen myös valvontatoimissaan.

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää jäsen Surjánia hänen erinomaisesta työstään hänen pyrkiessään pitämään yhdessä tämän talousarviomenettelyn eri osat. Ihmiset puhuvat, että monilla jäsenvaltioilla on suuria vaikeuksia talousarvioidensa kanssa ja että meidän olisi siksi hillittävä menoja. Tämä on totta, mutta mitään talousarviota ei valvota yhtä paljon kuin EU:n talousarviota. Me ALDE-ryhmässä tuemme budjettivaliokunnan äänestystulosta. Tuemme Surjánin esittelemää talousarvioesitystä.

Tärkeimmät painopisteet vuoden 2010 talousarviossa ovat mielestämme energia- ja ilmastopolitiikan investointien rahoitus talouden elvytysuunnitelmassa sekä tutkimuksen ja innovaatioiden painotus. Tähän suuntaan toivomme EU:n talousarvion menevän myös tulevaisuudessa, toisin sanoen meidän on keskityttävä näihin aloihin. Mielestämme on huonoa asioiden hoitoa, etteivät komissio ja neuvosto kumpikaan ole ilmoittaneet, mistä aiomme löytää rahat näihin investointeihin talouden elvytysuunnitelman yhteydessä, sillä kyse on investoinneista, joita sekä me täällä parlamentissa että EU:n jäsenvaltioiden valtion- tai hallitusten päämiehet tukevat. On pöyristyttävää joutua jatkuvasti todistamaan samaa näytelmää siitä, että menot voidaan osoittaa, mutta niille ei löydy kunnon rahoitusta. Kannatamme siis Surjánin ehdotusta monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamisesta sekä sen kartoittamisesta, voitaisiinko energia-alan investointeihin tarvittava raha ottaa maatalousbudjetin käyttämättä jääneistä varoista.

ALDE-ryhmä kannattaa myös ehdotusta osoittaa 300 miljoonaa euroa maitorahastoon maidontuottajia koettelevan kriisin lieventämiseksi. Olemme samaa mieltä kriisin vakavuudesta ja siitä, että sille on löydettävä ratkaisu. Itse en kannata uutta rahastoa, koska komissiolla on jo käytössään välineitä maitotuotealan tukemiseen, mihin se onkin myöntänyt lähes puoli miljardia euroa. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta halusi osoittaa maitorahastoon 600 miljoonaa euroa lisää tämän puolen miljardin euron päälle. Tältä osin katson, että budjettivaliokunnan äänestystulos (300 miljoonaa euroa) kertoo realistisesta ratkaisusta.

Talousarvioesitys poistaa monia neuvoston säästöjä ja tarjoaa realistisemman arvion tulevan vuoden maksutarpeista. Lisäksi monivuotinen sopimus on osoittautunut jäykäksi ja joustamattomaksi kehykseksi etenkin luokassa a, johon kuuluvat tutkimus, koulutus ja liikenne, sekä luokassa 3, johon kuuluvat oikeus- ja turvapaikkapolitiikka, kulttuuri- ja tiedotuspolitiikka sekä ulkoiset asiat, kun taas luokan 4 enimmäismäärät ovat aina aivan liian rajoittavat.

Haluan kiittää esittelijä Mañkaa myös hänen työstään muiden toimielinten talousarvion parissa. Parlamentin talousarvio jää 20 prosentin rajoihin EU:n kokonaishallintomenojen osalta, vaikka mukana ovat uusien henkilöstösääntöjen mukaiset jäsenten palkat. Ryhmämme mielestä meidän on syytä varoa liiallisten varojen myöntämistä poliittisille puolueille, mutta hyväksymme nyt käsiteltäväksi jätetyn esityksen. Haluankin kiittää esittelijä Mañkaa myös siitä, että hän on ottanut huomioon myös käännöstoiminnan ja parlamentin kiinteistöpolitiikan menot. On korkea aika tehdä toimielinten välistä yhteistyötä parlamentin kiinteistöpolitiikassa ja laatia mietintö aiheesta moneksi vuodeksi eteenpäin. Olemme vaatineet tätä jo kauan. Nyt asian käsittely voinee lopultakin alkaa.

Helga Trüpel, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, myös minä haluan aluksi kiittää esittelijöitä Surjánia ja Mañkaa heidän ponnisteluistaan yhteistyön parissa, ja siirtyä sitten käsittelemään Surjánin lausuntoa, jossa hän totesi, että neuvosto haluaa ennen kaikkea viedä läpi pienen talousarvion. Meidän mielestämme tämä on täysin väärä suunta kriisiaikana. Kriisiaikana on oltava poliittista rohkeutta toimia ja kuluttaa enemmän rahaa oikeanlaisiin ja kestäväen kehityksen mukaisiin tulevaisuuden investointeihin. Meillä on käsillä ekologinen ja taloudellinen kriisi, ja maailma kärsii nälästä ja köyhyydestä.

Jos me eurooppalaiset haluamme toimia oikein, meidän on muutettava poliittisia tavoitteitamme. Meidän on siirryttävä kestäväen kehityksen mukaiseen yhteiskuntaan, tarvitsemme Green New Deal -ohjelmaa etenkin Lissabonin strategian yhteydessä, ja tarvitsemme myös enemmän kestäväen kehityksen mukaista teknologiaa, tehokkaita ekologisia tekniikoita, uusia käyttövoimajärjestelmiä sekä tietenkin uusia materiaaleja, jotka ovat oikeasti ympäristöystävällisiä. Tämä merkitsee myös sitä, että meidän on investoitava aiempaa enemmän tutkimukseen ja kehitykseen. Kuten olen jo korostanut kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan nimissä, meidän osoitettava Euroopan unionissa lisää rahaa koulutukseen ja etenkin lahjakkaiden nuorten koulutukseen ja sen parantamiseen, sillä siten voimme varmistaa, ettei raha mene hukkaan vaan maksaa itsensä takaisin tulevaisuudessa paitsi nuorille itselleen myös taloutemme menestymisenä.

Lisäksi meidän on (juuri tämä tekee Green New Deal -ohjelmasta todellisen ja monipuolisen haasteen) muutettava rakennerahastopolitiikkaa ja tehtävä siitä ekologinen työkalu rakennusten uudistamisessa ja siinä, miten liikkuvuus voidaan käsitellä uudella, kestäväen kehityksen mukaisella tavalla. Meidän on tehtävä maatalouspolitiikastamme entistä ekologisempi. Myös energiantuotannolla voi olla tärkeä rooli maaseudun taloudessa, jos energiaa tuotetaan ympäristön huomioon ottavalla tavalla ja ekologisesti. Toistaiseksi tällaisia energiantuotantolaitoksia on aivan liian vähän, mutta hanketta on vietävä eteenpäin.

Seuraavaksi käsitelen maidontuottajista esitettyjä argumentteja. Meidän vihreiden mielestä maidontuottajia on tuettava tässä tilanteessa. Pelkkä rahan käyttö ei riitä, vaan raha on käytettävä oikeanlaiseen politiikkaan tältä osin. Tarvitsemme kiintiöitä, hyviä sääntöjä sekä toimintakehyksen ja sääntelyä. Jos aiomme käyttää keskustelun kohteena olevan 280 miljoonan euron summan nyt, se on käytettävä suoraan maidontuottajien ja tuottajajärjestöjen hyväksi.

Rahaa on myös jaettava uudelleen. Meidän mielestämme 449 miljoonan euron summaa ei pidä käyttää maitoalan vientitukiin, koska se horjuttaisi markkinoita muualla, kuten etupäässä Afrikassa. Ehdotamme siis, että 300 miljoonaa euroa sekä tupakantuotantoon käyttämämme summa kohdennettaisiin uudelleen suoraan maidon pientuottajille. Tämä olisi ekologisempaa ja hyödyttäisi enemmän maidontuottajia kuin nykyiset toimmme.

Viimeinen huomioni koskee talouden elvytysuunnitelmaa. Aiomme tukea sitä viime kädessä vasta toisessa käsittelyssä, jos käy selväksi, että siinä pyritään todellakin noudattamaan ekologista ja kestäväen kehityksen mukaista linjaa. Kannatamme ekologista energiapolitiikkaa ja laajakaistan tuomista maaseudulle, ja kannatamme myös yleiseurooppalaisia sähköverkkoja. Nämä toimet merkitsisivät todellista askelta kohti tulevaisuuspainotteista politiikkaa. Tätä me odotamme tulevien viikkojen neuvotteluilta.

James Elles, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, keskityn puhumaan komission talousarviosta, ja haluan kiittää esittelijä Surjánia kaikesta, mitä hän on tehnyt yleisesittelijän ominaisuudessa, mutta koska ryhmäkoordinaattorimme Bokros ei ole paikalla vaan sattumoisin Unkarissa erään pitkäkestoisen hankkeen vuoksi, johon hän on sitoutunut, minua on pyydetty esittelemään myös puolue ryhmämme kanta tänään.

Tämä on ymmärtääkseni kolmas ryhmä, jonka näkemyksiä olen esitellyt täällä parlamentissa jäseneksi tultuani, mutta minä en ole muuttunut, vain ryhmät ovat vaihtuneet.

Haluan tehdä seuraavat kolme huomiota tämänpäiväisessä keskustelussa. Ensinnäkin yleistilanne on vakava, mikä on jo näkynyt taloudessa ja rahoituksessa. Alijäämätasomme ovat historiallisen korkeat monessa jäsenvaltiossa, kuten neuvoston puheenjohtaja on todennut. Joissakin jäsenvaltioissa, kuten kotimaassani, kyse ei ole siitä, mihin rahaa osoitetaan, vaan niiden leikkauksien määrästä, jotka ovat tarpeen menojen saamiseksi ruotuun. Siten keskustelumme on hyvin monipolvinen ja koskee sitä, miten aiomme varmistaa Euroopan unionin tehokkaan toiminnan.

Tältä osin katseemme kohdistuu talousarvioon. Valmistellessamme talousarviota vuodelle 2010 olemme toki vasta alussa. Olemme vasta avaamassa peliä, mutta tarkastelemme ryhmissämme hyvin tarkkaan menojen laatua, kuten komission jäsen totesi, ja sitä, miten menot voidaan toteuttaa järkevästi eikä missään nimessä tuhlailevasti yleistilanteemme huomioon ottaen.

Viimeinen huomioni koskee budjettivaliokuntamme puheenjohtajan Alain Lamassouren kommentteja. Meidän on tartuttava tähän tilaisuuteen, jonka parlamentin viisivuotiskauden ensimmäinen vuosi tarjoaa, ja katsottava tulevaisuuteen. Meidän on parhaamme mukaan löydettävä väliarviota tehdessämme tapa, jolla muodostamme komission, kuinka voimme katsoa eteenpäin paitsi väliarvion suhteen myös siinä, kuinka suhtaudumme tuleviin rahoitusnäkyymiin, kuten Böge totesi edellisellä parlamenttikaudella laatimassaan mietinnössä. Tärkeää on myös se, kuinka aiomme käynnistää toimielinten välisen prosessin niin, että siinä otetaan huomioon pitkäkestoiset suuntaukset ja että se mahdollistaa oikeanlaisen budjettianalyysin, jota ilman tulevan suunnittelu olisi todella vaikeaa.

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Haluan aloittaa hyvin myönteisellä asialla: äänestämme torstaina yli kolmen miljardin euron suuruisista maksuvaltuuksista, jotka suunnataan rakennerahastoihin ja sosiaalisiin ohjelmiin.

Neuvosto tosin kiistää tämän politiikan, koska sen mielestä meidän ei pidä vaatia jäsenvaltioita lisää rahaa. Toivon, että Ruotsin ministeri antaa minulle anteeksi, kun sanon, että tämä näkemys kertoo ostoslistamentaliteetista. Elämme poikkeuksellisia aikoja, joten minusta komissiolla, neuvostolla ja parlamentilla olisi pikemminkin oltava uskallusta tarttua talousarvion rahoitusongelmaan ja saada aikaan poikkeusoloja vastaava talousarvio.

Talousarviossa vain vältellään kriisiä, vaikka siinä säilytettäisiin menot, jotka aiomme hyväksyä torstaina. Se on aivan tavanomainen talousarvio. Emme kaipaa vesipisaroihin maitomeressä. Sitä vastoin tarvitsemme toisenlaista maaseutupolitiikkaa. Tarvitsemme paitsi rakennerahastoja alueitamme varten myös jäsenvaltioidemme sosiaalipolitiikkaa täydentävää EU:n sosiaalipolitiikkaa. Tarvitsemme ennen kaikkea rohkeutta!

Maailmassa on tällä hetkellä peräti 79 miljoonaa köyhää, mikä on yhtä paljon kuin vuosisadan alussa. Ilmastonmuutoksen torjumisen kannalta tärkeissä normeissa on paljon epävarmuutta. EU:n talousarvion ja tulevien rahoitusnäkymien rahoitus on se keskeinen asia, josta meidän on keskusteltava. Tästä on kyse, joten alkää tulkia sanomaan meille, ettei rahaa ole, sillä sitä on; otamme sen veronkiertäjiltä, kapitalististen voittojen verotuksesta rahoitusmarkkinoilla sekä veroparatiiseista.

Arvoisa puhemies, arvoiset esittelijät, talousarviokysymys on niin tärkeä, että meidän Euroopan parlamentin jäsenten olisi toimittava esimerkkinä supistusten teossa. Olen tehnyt matkakuluja koskevia ehdotuksia. Euroopan parlamentin jäsenet saavat nykyisin matkustaessaan palkan sekä matkakulukorvaukset ja korvauksen matkaan kuluneesta ajasta. Tämä on naurettavaa ja käsittämätöntä. Toivon, että ymmärrämme torstaina edes tarkistaa asian laita.

Marta Andreasen, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on uskomatonta, että Euroopan komissio ehdottaa talousarvioon lähes 5 prosentin lisäystä, vaikka meillä on käsillä talous- ja rahoituskriisi.

Vielä pahempaa on se, että vaikka neuvosto esitti heinäkuussa pidetyssä ensimmäisessä käsittelyssä lähes 2 prosentin vähennystä alustavaan talousarvioesitykseen, parlamentti ehdottaa nyt 5 prosentin lisäystä.

Vuoden 2010 talousarvion maksumäärärahat olisivat siten yli 127 miljardia euroa, mikä on 1,08 prosenttia EU:n bruttokansantulosta.

Näinkö parlamentti haluaa tuoda talousarviota kansalaisia lähemmäksi? On varsin mukavaa tukea Puolan ja Kreikan Special Olympics -kisoja sekä Tšekin tasavallassa pidettäviä Euroopan nuorten

talviolympiafestivaaleja tai jopa Xacobeo 2010 -kisoja, mutta äänestäjillämme on muitakin prioriteetteja elämässään, kuten asuntolainan maksaminen ja lasten kohtuullinen kouluttaminen.

Yhdistyneen kuningaskunnan maksuosuus Euroopan unionille on nykyään 45 miljoonaa puntta päivässä, mutta ehdotettu lisäys nostaisi summan vähintään 50 miljoonaan puntaan, ja palautukset vähenisivät.

Uskokaa pois, Yhdistyneessä kuningaskunnassa on monia muita ensisijaisia kohteita, joihin tämän rahan voisi käyttää, ja nyt kun Euroopan komissio on varoittanut, että Britannia saattaa mennä vararikkoon korkean kotimaisen velkansa takia, maamme ottaisi ilolla vastaan merkittävän alennuksen EU:n maksuosuuksiinsa. Olen varma, että myös muut maat olisivat iloisia vastaavasta alennuksesta.

Tilintarkastustuomioistuin ei ole moneen vuoteen kyennyt tuottamaan meille sitä iloa, että EU:n talousarvio olisi käytetty laillisesti ja säännönmukaisesti, ja toimiessani vuonna 2002 Euroopan komission päätilintarkastajana kannoin suurta huolta veronmaksajien rahojen valvonnan puutteesta.

Tästä huolimatta parlamentti haluaa panna lisää rahaa EU:n kirstuun. Älkää luulkokaan, että äänestäisin koskaan talousarvion kasvattamisen puolesta. Jos haluatte tukea talouskriisin torjuntaan tarkoitettuja hankkeita, on haettava aloja, joilla talousarviota voidaan supistaa.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kriisi ei näy vain luvuissa, horjuvissa markkinoissa ja niissä miljardeissa euroissa, jotka on käytetty pankkien tukemiseen ja taloutemme elvyttämiseen. Kriisi näkyy myös räjähdysmäisesti kasvaneina työttömyyslukuina. Kriisi näkyy ennen kaikkea myös Euroopan unionin kansalaisten todellisena pelkona ja ahdistuksena. He pelkäävät työpaikkojensa ja eläkkeidensä puolesta. Kansalaisemme ovat huolissaan ilmastomuutoksesta, energiansaannista ja omien oikeuksiensa vähenemisestä terrorismin vastaisessa taistelussa.

EU voi vaikuttaa myönteisesti kansalaistensa täysin oikeutettujen pelkojen lieventämisessä, vaikka nyt on tarpeen tehostaa keskeisiä prosesseja. Tältä osin tarkoitan etupäässä esimerkiksi Euroopan globalisaatorahastoa Nokian tapauksessa sekä solidaarisuusrahastoa Italian maanjäristyksen uhrien auttamisessa. Jotta näiden rahastojen varat todella tavoittaisivat asianomaiset, minusta on tärkeää suunnitella uudelleen näitä prosesseja niin, että ne olisivat nykyistä tehokkaampia ja niillä varmistettaisiin kristallinkirkas seuranta, sillä globalisaatorahastoa ei pidä sekoittaa EU:n tukeen monikansallisille yrityksille.

Eurooppa on taannut rauhan ja vaurauden jo pitkän aikaa. Varmistakaamme yhdessä, että näin tapahtuu vastedeskin.

(FR) Me olemme Eurooppa.

Hans Lindblad, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen, pienten viivästysten takia minun täytyy lähteä parlamentista pian, sillä lentoni lähtee 45 minuutin kuluttua. Voin vakuuttaa, että kaikki täällä sanottu välitetään minulle. Tämä on ollut hyvä keskustelu. Monia hyviä ehdotuksia on tehty. Priorisointi on vaikeaa, mutta välttämätöntä. Tutkimuksesta voin sanoa jäsen Ekille, että investoimme tutkimukseen 7,3 prosenttia enemmän kuin vuoden 2009 talousarviossa, mikä on mielestäni paljon.

Parlamentti lisää ehdotuksessaan tuntuvasti investointimenoja vuoteen 2009 verrattuna. Meidän on kuitenkin muistettava, että EU:ssa on taantuma. Euroopan unionin julkistalous on hiipumassa noin 7 prosentilla. Emme voi sivuuttaa tätä tosiasiaa.

Myös neuvosto on lisännyt investointimenoja, mutta valikoivasti. Me puolestamme investoimme kasvua elvyttäviin toimenpiteisiin, mutta suhtaudumme maltillisesti esimerkiksi hallintomeneihin. Voimme samalla todeta iloksemme, että myös parlamentti ottaa tärkeitä askelia tässä asiassa.

Tämänpäiväisen keskustelun ja parlamentin edustajien kanssa aiemmin käymieni keskustelujen perusteella uskon, että pääsemme yhdessä komission kanssa sopimukseen oikeasti hyvästä talousarviosta.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Hyvät kuulijat, olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin vuoden 2010 talousarvio auttaa meitä selviytymään nykyisestä talouskriisistämme. Työttömyys on yksi kriisin seurauksista. Sen vuoksi haluan korostaa sen tarkistuksen merkitystä, jonka teimme Erasmus-ohjelman parantamiseksi, jotta edistetään ja helpotetaan nuorten ensimmäisten työpaikkojen luontia.

Olen hyvin iloinen, että sekä itse parlamentin talousarviossa että päätöslauselmaesityksessä on otettu huomioon keskeisimmät ehdotuksemme. Tavoitteemme on säätää erinomaisia lakeja. Tunnustamme toki monikielisuuden merkityksen, mutta meidän mielestämme tärkein tavoitteemme on huippuosaaminen

lakien säätämisessä, jota varten meillä on oltava tarvittavat resurssit, joilla jäsenvaltiot pääsevät tähän tavoitteeseen.

Avoimuuden lisäämiseksi ja rahapolitiikan kiristämiseksi olemme siten ehdottaneet perusbudjettia, joka pantaisiin täytäntöön kunkin lainsäädäntökauden alussa. Olemme lisäksi ehdottaneet varauksia tätä avoimuus- ja rahapolitiikan kiristämistavoitetta varten, ja siten esimerkiksi viestintäpolitiikkaa koskevista varauksista olemme toivoneet kustannus-hyötyanalyysia. Varauksia olisi oltava myös nykyisen byrokratian vähentämiseen esimerkiksi avustajien palkkaamisessa, ja haluamme "velvoittaa" hallinnon edistämään byrokratian keventämistä tältä osin. Olemme samaa mieltä myös omaisuuspolitiikasta ja siitä, että sen olisi oltava pitkäkestoista politiikkaa.

Lopuksi haluan kiittää esittelijöitä László Surjánia ja Vladimír Maňkää. Esittelijä László Surján ansaitsee erityiskiitokset siitä, että hän vältti kiusauksen sortua kiihkoiluun esimerkiksi maitorahastoasiassa, sekä siitä, että hän teki parhaansa eikä yrittänyt uskotella mahdottomia.

Göran Färm (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, puheenjohtajavaltio Ruotsi on arvostellut budjettivaliokuntaa halusta nostaa maksumäärärahoja näissä oloissa. Käytännössä arvostelu kohdistuu EU:n talousarvion toteuttamiseen. Minusta arvostelu on monestakin syystä naurettava. Ensinnäkin neuvoston talousarvioministerit ovat aina jäädyttäneet maksuja siihen pisteeseen asti, että suuri osa EU:n talousarviosta on jäänyt toteuttamatta. Sen sijaan jäsenvaltioille maksetaan suuria rahasummia palautuksina. Tässä ei ole mitään järkeä, sillä talousarvioon tehtyt maksusitoumukset on tehty toteutettaviksi, ei jäsenvaltioiden palautuksia varten. Olemme valmiita taistelemaan tämän asian puolesta. Siten on aiheellista kysyä, onko puheenjohtajavaltion politiikalla tarkoitus antaa hienoja lupauksia maksusitoumusten muodossa, vaikka niitä ei koskaan edes toteuteta?

Toisena syynä sanon, että mielipidettäni puoltavat argumentit ovat tänä vuonna entistäkin vahvemmat. Meidän olisi lisättävä sosiaalirahaston toimien toteuttamista työpaikkojen luomisen, taitojen kehittämisen ja muiden vastaavien toimien osalta.

Puheenjohtajavaltion arvostelu kohdistuu Euroopan parlamentin lisäksi myös komissioon, sillä suurin osa toimistamme liittyy komission talousarvioesitykseen (jonka neuvosto haluaa saada läpi) sisältyvien leikkausten palauttamiseen sekä työpaikkojen luomiseen tähtääviin toimiin. Puheenjohtajavaltio on arvostellut meitä myös sitä, että budjettivaliokunta on nostamassa tiettyjä hallintomäärärahoja. Samaan aikaan komissio kritisoi meitä täysin vastakkaisista toimista, eli siitä, että olemme hyväksyneet osan neuvoston esittämistä leikkauksista. Kestoperiaatteenamme on ollut niiden hallintomäärärahojen nostaminen, joita tarvitaan tärkeiden politiikanalojen toteuttamiseen, mutta ei muutoin. Tämän vuoden budjettikeskustelusta on ilmeisesti tulossa neuvoston ja komission välinen taistelu.

Euroopan talouden elvytys suunnitelman osalta EU:n talousarvio ei ole niin suuri, että sitä voitaisiin käyttää keynesiläiseen edistämispolitiikkaan, mutta sitä voidaan käyttää joihinkin pieniin mutta strategisiin asioihin, kuten elvytys suunnitelmaan. Näin korkean työttömyyden aikaan on vain hyvä asia edistää investointeja (kuten energiainfrastruktuuriin liittyviä), jotka olisi tehty joka tapauksessa ja joilla Eurooppaa voidaan yhdessä rakentaa todelliseksi sisämarkkina-alueeksi. Vaikka elvytys suunnitelman käynnistämisestä on kulunut jo lähes vuosi, neuvosto tai Ruotsin puheenjohtajavaltio eivät vielä ole tehneet konkreettisia ehdotuksia siitä, mistä rahat otetaan. Olemme avoimia keskustelulle, mutta ilmeisesti rahaa ei kannata ottaa muilta ensisijaisilta aloilta, joilla edistetään niin ikään esimerkiksi työllisyyttä, elinikäistä oppimista tai energia- ja ilmastoasioiden kehittämistä.

On harmi, että ministerin piti lähteä, sillä minulla oli hänelle yksi kysymys. Esitän nyt kysymyksen joka tapauksessa ja kenties saan vastauksen siihen toisella tavoin. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on ilmoittanut, että Itämeren alueen strategia on yksi sen ensisijaisista tavoitteista. Siitä huolimatta se ei ole ehdottanut rahoitusta tähän strategiaan. Minusta se on yllättävää, sillä se tarkoittaa, että kaikki välttämättömät toimet on rahoitettava muista lähteistä, jotka on jo varattu muihin tärkeisiin tavoitteisiin. Itämeren strategiaa varten ei ole nettomaksusuutta. Siksi ihmettelen, kuinka puheenjohtajavaltio Ruotsi voi väittää, että Itämeren strategia on sen ensisijainen tavoite. Haluamme siihen 20 miljoonaa euroa, joka vastaa 200 miljoonaa Ruotsin kruunua. Tämä on tärkeä panos.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, kuten me kaikki tiedämme, tärkein varainhoitovuotta 2010 koskeva budjettikohta sekä talousarvion arviointi sisältyvät 10. maaliskuuta 2009 annettuun päätöslauselmaan. Parlamentti suhtautui päätöslauselmassa hyvin kriittisesti tiukkoihin budjettimarginaaleihin suurimassa osassa monivuotisen rahoituskehityksen otsakeista. On hälyttävää, että

neuvosto supisti tässä esityksessä alkuperäistä esitystä edelleen. Siitä johtuvan sitoumusten ja maksujen välinen epäsuhde oli niin suuri, että se oli ristiriidassa tärkeän ennalta varautumisen periaatteen kanssa.

Odotin, että edelleen meitä koettelemaan talouskriisiin olisi kiinnitetty entistä enemmän tai jopa eniten huomiota, mutta kuten voidaan havaita, parlamentin on taisteltava omin avuin kansalaisten etujen puolesta sekä saatava heidät vakuuttuneiksi siitä, ettei Eurooppa ole ongelmien lähde vaan se saattaa löytää tehokkaan keinon niiden ratkaisemiseksi. Tämän vuoksi kannatan täysin esitystä, joka sisältää varoja talouden elvytysuunnitelman täytäntöönpanoon, jonka pitäisi mielestäni kuulua parlamentin ensisijaisiin tavoitteisiin. Neuvoston esittämät supistukset vain rajoittaisivat kasvua ja työpaikkojen luomista tai tekisivät niistä mahdottoman. Ne estäisivät myös jatkamasta ratkaisun etsintää kansalaisten energiaongelmaan. Maatalouskriisissä ja esimerkiksi maitoalalla ei ole mahdollista laajentaa ohjelmia, joilla tuettaisiin maataloustuotteiden kulutuksen kasvua tekemällä maidon ja hedelmien kulutuksesta suosituttua kouluissa.

Sen vuoksi talousarvioesityksellä ei nykyisessä muodossaan kyetä mielestäni saavuttamaan Euroopan unionin asettamia tavoitteita. Jo muutamasta mainitsemastani kysymyksestä voidaan havaita, että EU:n talousarviossa on osia, joilla voidaan ratkaista ratkottavamme olevia ongelmia, mutta budjettierät on monilta osin suunniteltu vanhan tavan mukaan nykyisestä tilanteesta ja ongelmista piittaamatta. Niissä ei ennakoita tulevia haasteita, ja jos niin tehdään, niihin ei juurikaan pyritä vaikuttamaan. Minusta parlamentin velvollisuutena olisi tehdä nykyistä dynaamisempia päätöksiä Eurooppaa koettelevien ongelmien ratkaisemiseksi niin, että varojen hoito tapahtuu avoimesti. Tähän äänestäjämme meidät valtuutti puoli vuotta sitten.

Puhetta johti

varapuhemies **Dagmar ROTH-BEHRENDT**

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, käsilläämme olevan maailman talouskriisin vaikutuksia ei voida vielä ennakoita. Meidän on ymmärrettävä, ettei kriisi ole vielä iskenyt työmarkkinoihin täydellä voimalla. Mitä Euroopan unioni tekee tässä tilanteessa, jossa köyhyys ja työttömyys sekä huoli toimeentulosta uhkaavat yhä useampaa ihmistä? Euroopan unioni päättää uusista keskeisistä aloista talousarviossaan. Tarkemmin ottaen EU sopeuttaa finanssiasioitaan rajojensa sinetöimiseksi, korkean teknologian sotilashankkeiden hyväksi sekä keksiäkseen yhä pidemmälle vietyjä keinoja valvoa Euroopan kansalaisia.

Uskokaa tai älkää, mutta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen on luvassa 16 prosentin lisäys. Ulkoisten rajojen turvaamiseen tarkoitettun rahaston rahoitukseen sitä vastoin on luvassa 12 prosentin lisäys ensi vuonna. Strategiseen sotilasturvallisuustutkimukseen osoitetut menot ovat lähes kaksinkertaiset, ja niiden kokonaisosuus on jo 215 miljoonaa euroa.

GUE/NGL-ryhmän näkökannalta tämä tarkoittaa sitä, että EU on jättämässä hyvästit perusajatukselleen Euroopasta rauhanhankkeena. Sitä vastoin tämä talousarvioesitys noudattelee Lissabonin strategian logiikkaa, jonka mukaan jäsenvaltioiden jatkuvana velvollisuutena on uudistaa sotilaskoneistoaan ja turvata ulkorajansa.

Euroopan vasemmisto puolestaan vaatii Euroopan unionia toteuttamaan yhdenmukaista rauhanpolitiikkaa. Asevarusteluviraston sijasta vaadimme aseidenriisuntaviraston perustamista. Euroopan on keskitettävä resurssina konfliktinratkaisun siviilistrategioihin, kuten Euroopan laajuisiin siviilirauhanturvajoukkoihin sekä riippumattoman rauhan- ja konfliktintutkimuksen kehittämiseen. Tämä talousarvio keskittyy mielestämme kasvavassa määrin sotaan kriisinhallinnan sijasta, minkä vuoksi Euroopan parlamentin vasemmisto ei aio antaa tukea sille.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, vuoden 2010 talousarvio on laadittu erityisissä talous- ja rahoitusoloissa. Esittelijä Surján on halunnut asettaa talousarviolle ensisijaisia tavoitteita, mitä arvostan suuresti. Kannatan häntä siltä osin, kun on kyse Euroopan unionin ydintehtävistä sekä talouden elvytyksen kannalta erityisen tärkeistä linjauksista. Yleistuloksena on usein kuitenkin taipumus lisätä menoja, vaikka neuvosto oli jo tehnyt talousarvioesitykseen supistuksia, jotka eivät ole yhtä tiukkoja kuin muina vuosina.

Haluan antaa selkeän kiitoksen Surjánille hänen avoimesta ja rakentavasta asenteestaan sitä tarkistustani kohtaan, jolla pyritään lastenhoidon parantamiseen ja laitoshoidon lopettamiseen. Tämä Euroopan sosiaalirahastoa koskeva tarkistus sai valiokunnan laajan tuen. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on autettava varmistamaan, että lastenkotilapset saavat kasvaa perheissä niin pitkään kuin mahdollista. Nyt, kun keskitymme taloudellisiin toimenpiteisiin, emme saa unohtaa tämänkaltaisia erittäin tärkeitä

sosiaalimenoja. Muutoin juuri lapset joutuvat kärsimään näinä taloudellisesti vaikeina aikoina, mikä olisi EU:n arvojen vastaista.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, parlamentin jäsenet puhuvat usein jäsenvaltioiden solidaarisuudesta. On luonnollista ja helppoa osoittaa solidaarisuutta, jos se maksetaan toisten taskusta.

Vuotta 2008 koskevat luvut julkistettiin 23. syyskuuta. Alankomaalaiset tuntevat jälleen kerran muita eurooppalaisia enemmän, missä määrin pahamaineinen EU:lle myötämielisten unelma syö heidän palkkاپussiaan. Alankomaiden kansalaiset ovat hölmöydessään jälleen kerran suurin nettomaksajaryhmä. Jokainen Alankomaiden kansalainen maksaa huikeat 267 euroa EU:lle joka vuosi.

Mielipidemittausten mukaan Alankomaiden suurin puolue Vapauspuolue (PVV) jatkaa taisteluaan tätä vastaan. On häpeä, että Alankomaat on kolmanneksi suurin nettomaksaja Saksan ja Italian jälkeen vuoden 2008 nettomaksujen kohdalla. Vapauspuolue haluaa varmistaa, ettei Alankomaiden kansalaisia kohdella enää EU:n maksuautomaattina.

Lopettakaamme rahan syyttäminen korruptoituneille maille, globalisaatiorahastolle ja koheesiorahastolle, matkustusrumbaan ja vasemmistosiiven hankkeille, ja palauttakaamme Alankomaiden leipureille, lihakauppiaille ja vihanneskauppiaille heidän kovalla työllään ansaitsemansa rahat. Vuoden 2010 talousarviossa tilanne tulee ilmeisesti olemaan sama, eli vastuu jätetään alankomaalaisille, jotka joutuvat kaivelemaan taskunpohjiaan samaan aikaan kun 19 jäsenvaltiota 27:stä ja niiden edustajat täällä Euroopan parlamentissa leikkivät joulupukkia muiden ihmisten rahoilla.

Tätä kutsutaan ”solidaarisuudeksi”, vaikka oikeasti kyse on puhtaasta varastamisesta. PVV ei voisi koskaan kuvitella hyväksyvänsä EU:n talousarviota, joka on niin äärimmäisen ja suhteettoman epäedullinen Alankomaiden kansalaisille.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, jos Lissabonin sopimus tulee voimaan toivoaksemme tammikuun alusta, saamme lisää yhteispäätösvaltaa koko talousarviossa ja siten luonnollisesti myös maatalousasioissa. Tyytyväisyytemme budjettivaliokunnassa kenties lisääntyy Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen.

Vallan lisääntyminen merkitsee myös vastuun lisääntymistä. Vastuun kasvu koskee meitä kaikkia, sekä parlamentin, neuvoston että komission jäseniä. Ensimmäiseksi velvollisuutemme on täyttää toimielinten välinen vastuu ja sitoumukset. Mainitsen niistä nyt kaksi:

Ensimmäinen on Euroopan talouden elvytysuunnitelman rahoittaminen. Se on häpeäksi! Olemme neuvotelleet siitä jo vuoden, mutta emme ole vielä kukaan kyetty turvaamaan viittä miljardia euroa EU:n kokonaisbudjetista, joka on tänä vuonna suuruudeltaan yli 130 miljardia euroa.

Emme ole vielä löytäneet ratkaisua tähän. Ensimmäinen menetimme ylijäämän vuoden 2008 talousarviosta ja nyt meillä ei ole takeita rahoituksesta. Jos neuvosto yrittää säästää muissa kohdissa, joudumme hyvin epäedulliseen neuvotteluasemaan, sillä edellinen sitoumus edellytti talouden elvytysuunnitelmaan liittyvien toimien rahoitusta uudella rahalla.

Toinen velvollisuutemme koskee maitorahastoa. Meidän on noudatettava periaatteita ja mukauduttava budjettikurin tarpeisiin, jotka edellyttävät marginaalin jättämistä luokkaan 2. Neuvosto ja komissio ovat juuri hyväksyneet 280 miljoonaa euroa.

Haluaisin esittää kysymyksen komissiolle, sillä on hyvin tärkeää, että olemme varmoja siitä, mistä äänestämme kahden päivän kuluttua. Otetaanko nämä meidän ja teidän hyväksymänne 280 miljoonaa euroa vuonna 2009 käyttämättä jätetyistä varoista vai voidaanko olettaa, että teette sitoumuksia suhteessa vuodelle 2010 varattuun rahaan, josta parlamentti ei ole vielä äänestänyt? Meidän mielestämme tämä kysymys vaatii välitöntä vastausta komission jäseneltä.

Joka tapauksessa tämä 280 miljoonan euron summa ei ole osa maitorahastoa, vaan kyse on pikemminkin kertatuesta. Maitorahasto on toinen pitkäkestoinen toimi, joka edellyttää komissiolta ja neuvostolta saneerauksia ja taloudellista sitoutumista.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, onnittelen ryhmäni puolesta esittelijäämme sitäkin lämpimämmin, kun tiedämme, että olemme vuoden 2010 talousarviossa saaneet aikaan työtä, joka jatkuu edelleen. Lissabonin sopimus merkitsee meille monia velvollisuuksia, joista yksi on se, että toimimme niin,

että voimme tarkistaa talousarviota suhteellisen nopeasti, vaikka tuolloin huomio saattaa kiinnittyä enemmän parlamentin oikeuksiin kuin talousarvion sisältöön.

Neuvoston puheenjohtaja on todennut, että tutkimuksen rahoitusta nostetaan 7,3 prosentilla. Me teimme osamme tämän mahdollistamiseksi. Kannatamme lisäystä, koska tarvitsemme tämän ylimääräisen rahan innovaatioita varten ja koska näin meidän on ansaittava rahamme tulevaisuudessa. Samalla meidän on kuitenkin otettava huomioon säännöt, joiden mukaan tämä raha annetaan, ja meidän on varmistettava, ettei se tapahdu niin, että tutkijat, joille raha oli alun perin tarkoitettu, eivät saakaan rahaa sen vuoksi, etteivät osaa kahlata läpi monimutkaisia sääntöjä. Tämän vuoksi kehotankin tältä osin lisäämään budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavalioikunnan välistä yhteistyötä.

Talousarvion valvontavalioikunta keskustelee torstaina kahdesta varauksesta, joka eivät menneet läpi budjettivaliokunnassa. Kehottaisinkin talousarvion valvontavalioikunnan edustajan ominaisuudessa hyväksymään nämä varaukset. Yksi varauksista liittyy komission henkilöstöön ja etenkin budjettivaliokunnan esittämään ajatukseen niin sanotusta henkilöstökartoituksesta. Meille on toistaiseksi tiedotettu 30 prosentista komission henkilökunnasta, mutta emme tiedä mitään jäljelle jäävästä 70 prosentista, joka ei vielä kuulu rahoituksen piiriin. Tämä varaus on tarkoitettu tiedottamiseen siitä 70 prosentista, josta emme tiedä mitään.

Toinen varaus koskee varainhoitoasetusta. Varainhoitoasetuksen tarkistaminen tapahtuu suunnitellusti tämän vuoden lopulla, ja sitä koskevalla varauksella pyrimme auttamaan komissiota, koska tarvitsemme mielestämme yksinkertaistamista ja meidän on toteutettava varainhoitoasetuksen tietyt ehdotukset. Olen hyvin kiitollinen komission jäsen Algirdas Šemetalle siitä, että komissio on hänen johdollaan ensimmäistä kertaa järjestänyt tuen saajille kuulemistilaisuuden hakemusmenettelyn esteistä ja vaikeuksista. Kannatan tätä varausta myös siksi, että se liittyy Euroopan petostentorjuntavirastoon OLAFiin. Komissio on viime vuoden marraskuun jälkeen kieltäytynyt toimittamasta meille valmisteluasiakirjaa ja estänyt siten OLAFia ja sen oikeusperustaa koskevien kuulemisten etenemisen. Siksi näille kahdelle varaukselle on tärkeää saada enemmistön tuki.

Puhemies. – (EN) Paljon kiitoksia, jäsen Gräßle. Koska osoitatte puheenvuoronne suoraan komissiolle, kehotan komission jäsentä kuuntelemaan tarkoin, mitä teillä on sanottavanaanne. Siten jälkikäteen vastaaminen helpottuu huomattavasti.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan puhua ennen kaikkea aluekehitysvaliokunnan puolesta. Juuri aluekehitysvaliokunta tekee kansalaispainotteista politiikkaa, jota tarvitaan erityisesti nyt käsillä olevan kriisin takia.

Aloittaisin kiittämällä Surjánia yhteistyöstä ja reagoinnista hyviin signaaleihin. Emme voi kriisiaikoina hyväksyä, että rahoitusjärjestelyjä rikotaan ja vähennetään, etenkin aluepolitiikassa. Minusta on erinomaista, että tätä ollaan nyt oikaisemassa.

Kriisioloissa on oltava valppaana, ja Euroopan parlamentti ja komissio ovat niin tehneetkin ehdotuksissaan, jotka hyväksyimme juuri ennen taukoa. Joustavuus on lisääntynyt, talousarviot valmistuvat entistä aikaisemmin ja voimme lisätä investointeja esimerkiksi energiatehokkaisiin rakennuksiin ja asumiseen.

Kannatan myös kolmella pilottihankkeella mahdollistettuja lisätalousarvioita. Alueiden edustajat ovat viime viikkoina kokoontuneet avoimien ovien päville Brysseliin. He totesivat voivansa hyödyntää näitä resursseja ja mahdollistaa siten eri politiikanaloihin osallistumisen parantamisen. Tämä on juuri sitä mainitsemaani kansalaispainotteista politiikkaa.

Kuulin juuri toisen Alankomaiden edustajan van der Stoepin toteavan, ettei hän hyväksy näitä resursseja. Ajatellaanpa esimerkiksi rajatylittäviä kielihankkeita: niillä edistetään kansalaisten osallisuutta, mitä kannatamme mielellämme. Tämä oli pienoinen kiistakapula, mutta Surján löysi hyvän ratkaisun myös tähän. Tämän keskustelun kuluessa on todettu, että Green New Deal -ohjelma olisi maksettava näistä resursseista: toisin sanoen alueellisista resursseista.

Kestävän kehityksen politiikka on toki erinomainen asia, mutta kyseisen ehdotuksen hyväksyminen kokonaisuudessaan saattaisi synnyttää runsaasti epärealistisia odotuksia alueilla ja kollegoidemme keskuudessa. Olemme rakennerahastoja koskevissa asetuksissa täsmentäneet, mitä innovaatioilla, kestävän kehityksen politiikalla ja ympäristöpolitiikalla voidaan saada aikaan, joten on hyvä antaa esimerkki kuin vain julistaa, että aiomme sopeuttaa asetusta näihin vaatimuksiin.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sallinette minun, arvoisa puhemies, kiittää budjettivaliokuntaa työstä, joka on tarjonnut viljelijöiden tarpeita varten kokonaisvaltaiset

resurssit, joilla on mahdollista ratkaista varmasti montaa Euroopan maata nykyisin koetteleva maidontuottajien ongelma.

Vähimmäismarginaalin tarve on kuitenkin estänyt meitä ylittämästä 300 miljoonaa euroa, jota maitorahasto tarvitsisi. Kyse on kuitenkin vankasta tuesta, jos nämä resurssit ovat komission jäsenen pyynnön mukaisesti ylimääräisiä, minkä vuoksi ne edellyttävät luonnollisesti asianmukaisia toimenpiteitä. Toisaalta jotkin muut puolue ryhmät ovat esittäneet (osittain kenties myös populistisesti) paljon suurempaa lukua tietäen, ettei niin suuria resursseja ole mahdollista löytää, mutta siten ne lähettävän tietynlaisen viestin ulkomailmaan.

Saanan korostaa myös erästä toista budjettialuetta, joka ansaitsee riittävän huomion: pitkäkestoista kiinteistöpolitiikkaa. Lissabonin sopimus tuo lisää valtaa parlamentille, minkä vuoksi on olemassa selkeä tarve tiivistää suhteita alueparlamentteihin, ja uudet aiheet tuovat mukanaan lisätilan tarpeen Brysselin toimistoissa. Kun siis otetaan huomioon, että 97 prosenttia nykyisistä rakennuksista on jo käytössä, meidän on mielestäni syytä kehittää vakavasti otettavaa politiikkaa entistä laajempien EU:n tilojen rakentamiseksi, mikä antaisi selkeän kuvan Euroopan yhtenäisyydestä asianmukaisen kiinteistöpolitiikan ansiosta.

Damien Abad (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ennen kaikkea kiittää esittelijä Surjania tasapainoisesta talousarviosta, jota hän on esittänyt ja joka vastaa kahteen haasteeseen eli talouden elvytys suunnitelman rahoitukseen ja maitorahaston perustamiseen.

Haluan kommentoida kahta asiaa maitorahastosta, jonka perustamiseen on osoitettu 300 miljoonaa euroa PPE-puolueen ja budjettivaliokunnan ehdotuksen mukaisesti.

Ensinnäkin haluan sanoutua irti joidenkin jäsenten demagogiasta, kun he vaativat maitorahastolle yli 600:aa miljoonaa euroa, mikä on yksinkertaisesti liikaa ja ennen kaikkea vastuuton vaatimus, sillä se johtaisi rajuihin leikkauksiin muiden maatalousalojen määrärahoissa tai vaikeuttaisi talouden elvytys suunnitelman rahoittamista.

Maitorahaston rahoittaminen saattaisi siten vahingoittaa viljelijöillemme ja työttömien etuja, mikä on luonnollisesti taloudellisesti tehotonta ja sosiaalisesti epäoikeudenmukaista.

Saanan tuoda esille myös hämmästykseni tai jopa pettymykseni sen johdosta, että komission jäsen Fischer Boel on ottanut tiedotusvälineissä kaiken kunnian itselleen tässä maitorahastoasiassa ikään kuin budjettivaliokunta ei olisi saanut mitään hyödyllistä aikaan asiassa.

Lopuksi haluan nuorimpana Euroopan parlamentin ranskalaisena jäsenenä yhtyä pettymykseenne nuorisotoimintaohjelman rahoitukseen, sillä aiomme paradoksaalisesti juuri talouskriisin keskellä vähentää ensimmäistä kertaa 10 vuoteen tämän ohjelman määrärahoja.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme tämän talousarvion ansiosta jälleen kerran mielestäni onnistuneet uusien strategioiden kehittämisessä. Olen iloinen, että parlamentti on päättänyt tukea Small Business Act -aloitetta vähintään miljoonan euron maksusitoumuksilla ja 500 000 euron maksuilla. Komission jäsen Verheugen on luvannut käyttää nämä varat sovitun mukaisesti.

Olemme lisänneet myös pienten ja keskisuurten yritysten tutkimusohjelmaan osoitettuja määrärahoja. Tämä on erityisen tärkeää kriisioloissa, ja myös SOLVIT-ohjelmaan myönnettäviä varoja aiotaan nostaa tuntuvasti. Tämä liittyy liikkumiseen rajojen yli sisämarkkinoilla, mikä on usein iso haaste pienille ja keskisuurille yrityksille.

Olen iloinen, että lehtimiehille tarkoitettu Erasmus-ohjelma on vihdoinkin asialistalla ja että nuorten yrittäjien Erasmus-ohjelma on saatu käynnistettyä.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, vaikka yleisesti tunnustetaan, että rakennerahastot ja koheesiorahastot ovat johtoasemassa talouskriisin torjumisessa, neuvosto valitettavasti haraa vastaan tekemällä leikkauksia niiden maksumäärärahoihin.

Toisin kuin neuvosto ja komissio, me pyrimme turvaamaan Euroopan talouden elvytys suunnitelman riittävän rahoituksen parantamalla energiainfrastruktuuria sekä tutkimusta ja innovaatioita.

Meidän on turvattava myös yhteisön nykyisen väestönsuojeluinfratruktuurin ja -välineistön elinkelpoisuus etenkin niin, että lujitetaan entisestään EU:n nopean toiminnan valmiuksia luonnononnettomuuksissa tasoittamalla siten tietä Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamiselle tulevaisuudessa.

Lopuksi haluamme huomauttaa, että ekologisen kehityksen sekä tutkimuksen ja innovaatioiden parantamisen on luotava peruspohja yhteisön talousarviolle puhtaan ja elinkelpoisen ympäristön luomiseksi kaikilla sektoreilla.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tahtoisin ensinnäkin kiittää mietinnön laatijaa hyvästä mietinnöstä. Finanssikriisin elvytyspaketti ja maitokriisi ovat tehneet tulevan vuoden budjettimenettelystä erittäin haastavan. Haasteita on vielä edessä ja odotammekin suurella mielenkiinnolla komission ensi viikon esitystä elvytyspaketin rahoituksesta.

Puheenvuoroissa on nostettu esille tärkeitä kysymyksiä, jotka liittyvät muun muassa maitokriisiin. Omasta puolestani haluan nostaa esille vain yhden erityiskysymyksen. Taloudellinen tilanne on johtanut siihen, että jäsenmaiden kukkarot ovat tulevaa budjettia ajatellen erittäin tiukalla. Jäsenmaiden budjettikuri lienee talouskurimuksessa osin ymmärrettävää, mutta on anteeksiantamatonta, että rakennerahastojen osalta jäsenmaille on kuluneiden vuosien aikana jouduttu palauttamaan varoja budjetista käyttämättöminä määrärahoina. Syynä tähän toimimattomuuteen on hallinto- ja valvontajärjestelmä, joka vaatii pikaista yksinkertaistamista. Taloudellisen tilanteen huomioon ottaen on äärimmäisen tärkeää, että rakennerahastoja käytetään tehokkaasti hyväksi syrjäisimmillä alueilla elvytystoimien tukemiseksi.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Wales sai talous- ja finanssikriisin aikana tukea koheesiopolitiikasta ja rakennerahastojen otsakkeista 1a ja 1b. Näin ollen vaikka talouden elvytysuunnitelma on tervetullut ja todella tarpeellinen, meidän ei pidä leikata tärkeitä kohtia otsakkeessa 1 tarvittavan 1,98 miljardin punnan rahoituksen saamiseksi. Pelkään, että näin kuitenkin tehdään ja että ehdotukset tämän mahdollistamiseksi ovat osa laajempaa vastarintaa koheesiopolitiikkaa vastaan. Viittaan budjettipääosaston laatimaan talousarvion tarkistusasiakirjaan, jonka myös komission jäsen Lamassoure mainitsi aiemmin.

Tähän liittyy käsittääkseni mahdollisuus kansallistaa uudelleen lähentymistavoitteen rahoitus, mikä vesittäisi kilpailukyvyyn ja merkitsi lähentymistavoitteen piiriin kuuluvien alueiden siirtymäaseman kieltämistä. Jäsenten pitäisi minusta vastustaa kaikkea tätä. Kannatan totisesti komission näkemyksiä näistä ehdotuksista, sillä ehdotukset vahingoittaisivat koheesiopolitiikkaa ja Walesin kaltaista aluetta sekä muita samankaltaisia alueita.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, olemme kaikki tietoisia vaikeasta talous- ja finanssitilanteestamme. Sen vuoksi olen erityisen iloinen siitä, että budjettivaliokunta ja esittelijä itse suhtautuvat myönteisesti tarkistukseen, joka koskee Special Olympics -kisojen järjestämistä. Special Olympics -kisat ovat, jos kerron niistä hieman, tarkoitettu henkilöille, joilla on jokin henkinen vamma ja joille on haluttu tarjota tilaisuus osallistua täysipainoisesti yhteiskuntaan ja itsensä ilmaisemiseen. Olen hyvin iloinen mahdollisuudesta järjestää Special Olympics -EM-kisat Varsovassa kesällä 2010 sekä Special Olympics -MM-kisat Ateenassa kesällä 2011. Haluan ottaa tilaisuudesta vaarin pyytääkseni neuvostoa suhtautumaan myönteisesti kisojen rahoitukseen ja kehottaakseni Euroopan komissiota auttamaan tämän vuosittaisen tapahtuman käytännön järjestelyissä.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, talousarvioesityksen on edustettava suoraan toimenpidettä talouskriisin torjumisessa. Laivanrakennus ja meriliikenne ovat teollisuudenaloja, joihin kriisi on iskenyt erityisen pahasti. Kaiken lisäksi Euroopan komissio on edesauttanut rajoittavalla politiikallaan eurooppalaisen laivanrakennusteollisuuden tuhoa. Euroopan komission toimet ovat murentaneet Puolan laivainrakennusteollisuutta ja vieneet työpaikan tuhansilta ihmisiltä. Tällainen talouden lujittamistapa lujittaa Lähi-idän maiden talouksia. Siksi haluankin esittää vetoamuksen ja korostaa, että ensi vuoden talousarviossa olisi tärkeää saada varat tämän teollisuudenalan eli laivanrakennuksen pelastamiseksi koko Euroopassa.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, ensi vuoden talousarvio ennakoi myös turvallisuuteen ja puolustukseen osoitettavien varojen kasvua. Tämä on saanut jotkut poliitikot esittämään huomautuksia ja varauksia. Näitä huomautuksia on kuultu myös tässä keskustelussa. Esittäisinkin komission jäsenelle erityisen kysymyksen: mihin kohteeseen puolustuksen lisävarat käytetään? Onko kyse jonkinlaisesta yhteisestä hankkeesta vai käytetäänkö lisävaroja uusien tekniikoiden tai yhteisten sotilaallisten ohjelmien kehittämiseen? Myönteisessä tapauksessa suunta nimittäin olisi minusta oikea. Sotavoimat synnyttävät myös uusia tekniikoita ja voivat luoda uusia ja nykyaikaisia työpaikkoja. Pyytäisinkin siten lisätietoa asiasta.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannin hallitus päätti hiljattain REPS-ohjelman saamisesta viljelijöille: kyse on maaseutuympäristön suojeluohjelmasta. Ohjelma on monen muun ohjelman tavoin saanut yhteisrahoitusta EU:sta. Haluan tietää seuraavaa: Mitä tapahtuu rahalle, jota hallitukset eivät ole

käyttäneet? Toimitaanko muissa maissa samalla tavoin? Mihin ja miten raha käytetään, jos se jää käyttämättä maassa, jolle se oli myönnetty?

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Haluan aloittaa kiittämällä kollegaani, komission jäsen Algirdas Šemetą, joka osallistui tänään parlamentin tuella tämänkaltaiseen keskusteluun kenties ensimmäistä kertaa.

Vuoden 2010 talousarviosta kuitenkin puhuakseni voimme varmasti kaikki tänään myöntää, että tilanne on jonkin verran muuttunut sen jälkeen, kun keskustelimme vuoden 2009 talousarviosta. Solidaarisuudesta sekä finanssikriisiin liittyvien ongelmien ratkaisemisesta käytiin tosiaan monia keskusteluja. Vuoden 2010 talousarvion olisi käsittääkseni pitänyt olla hieman toisenlainen. Halusimmepa tai emme, joudumme vielä pohtimaan todellista tilannetta, joka tuo uusia haasteita joka päivä. Haluan onnitella parlamenttia, joka hyväksyi ihan hiljattain, muutama päivä sitten Brysselissä tuen tietyille jäsenvaltioille, jotka ovat kamppailleet monien luonnonongelmien kanssa. Samankaltaisia ongelmia on uskoakseni myös joissakin muissa EU:n pienissä jäsenvaltioissa, joilta puuttuu nyt rahoitus. Olen todella sitä mieltä, että tulevaisuudessa olisi suunniteltava toimenpiteitä, joilla kyseiset valtiot voivat selviytyä finanssikriisistä.

Algirdas Šemeta, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Haluan ensinnäkin kiittää kaikkia parlamentin jäseniä vuoden 2010 talousarviota koskevista ehdotuksista, ja toivon, että löydämme tulevassa talousarviomenettelyssä asianmukaisia ratkaisuja hyvän talousarvion laatimiseksi vuodelle 2010.

Halusin vain vastata asianmukaisesti tähän erittäin tärkeään maitorahastokysymykseen ja sanoa, että Fischer Boelin eilinen puhe oli komission sitoumus esittää tiettyä rahasummaa, nimittäin 280 miljoonaa euroa. Komissio keskustelee tästä ensi viikolla, ja esitämme konkreettisen ehdotuksen aiheesta työjärjestyksen mukaisesti. Tässä olivat lyhyet huomioni keskustelusta.

Puhemies. (EN) Paljon kiitoksia, komission jäsen Šemeta. Jäsenet esittivät myös joitakin muita kysymyksiä, mutta käsittääkseni ette halua vastata Garrigalle ja muille jäsenille suoraan. Haluatte kenties vastata kyseisille jäsenille kirjallisesti. He arvostaisivat sitä varmasti hyvin paljon. Gräßle, Garriga ja lukuisat muut jäsenet ovat esittäneet lisäkysymyksiä.

László Surján, esittelijä. – (HU) Aluksi haluan osoittaa puheeni neuvostolle, vaikka valtiosihteerin piti lähteä. Olen täysin samaa mieltä hänen kanssaan, kun hän totesi, että meillä on ongelma. Olen täysin samaa mieltä myös siitä, että kaikki, mikä on hänen mielestään tärkeää, on sitä myös parlamentin mielestä, kuten koulutus ja tutkimus. Myös tavoitteista olemme hyvin pitkälle samaa mieltä. Sovellettavista tavoista sitä vastoin olemme kaukana toisistamme. Tästä on päästävä tavalla tai toisella yksimielisyyteen marraskuun puoleenväliin mennessä. Komission jäsen totesi kannattavansa parlamentin toimia komission alustavassa talousarviossa olevien budjettikohtien palauttamiseksi. Toivon hänen ymmärtävän, että tämä ei koske vain muutamaa budjettikohtaa. Itse asiassa mainitsin, että yritimme muodostaa kantamme lieventävästi.

Minun on kuitenkin syytä mainita muutamat ajatukset, jotka tulivat esille keskustelussa ja joista en ole samaa mieltä. En hyväksy asennetta, että solidaarisuuden nimissä tehtävää rahasummien siirtoa maksavasta maasta edunsaajamaalle pidetään varastamisena. Tästä ei mielestäni ole kysymys. Euroopan unioni rakentuu sille, että jäsenvaltiot osoittavat solidaarisuutta toisiaan kohtaan. Tiedän itse asiassa maksavan maan, jonka johtajat ovat todenneet, että heidän tulonsa ovat kasvaneet huomattavasti laajentumisen ansiosta, kun he ovat päässeet osallisiksi valtavista markkinoista.

Euroopan unionia ei voida arvioida maksuosuuksien suuruuden perusteella. Se olisi väärin ja harhaanjohtavaa, ja se tuhoaisi yhteisen tulevaisuutemme. Haluan kiinnittää kollegoidemme huomion myös siihen, että jotkut jäsenet puhuivat jokaisesta ehdotuksesta kovin innokkaasti menneessä aikamuodossa: otimme tämän esille ja hoidimme asian, ja näin se tulee olemaan. Äänestämme torstaina luonnoksesta ja poliittisesta viestistä. Poliittisessa viestissä on kyse siitä, kuinka parlamentti haluaisi johdattaa Euroopan unionin kohti vihreämpiä laitumia.

Pyytäisin neuvosto myös huomioimaan, ettei esittelijä edusta henkilökohtaista mielipidettä tai puolueen mielipidettä tai pelkästään budjettivaliokunnan mielipidettä. Monet ovat puhuneet eri valiokuntien ja puolueyhymien nimissä, mutta kaikilla on ollut sama viesti: tarvitsemme entistä paremman, käytännönläheisemmän ja vaikuttavamman talousarvion. Puheaikani on päättynyt. Kiitoksia kunnioittavasta mielenkiinnostanne.

Vladimír Maňka, esittelijä. – (SK) Haluan kiittää täällä parlamentissa käydystä keskustelusta ja yhteistyöstä budjettivaliokunnassa, puolueyhymissä ja välimesmenettelyssä.

Haluan kiittää Euroopan parlamentin pääsihteerii sekä kaikkien parlamentin pääosastojen edustajia. Olemme työskennelleet yhdessä tammikuusta lähtien etsiessämme parhaita ratkaisuja, joilla mahdollistetaan Euroopan kansalaisten varojen tehokas käyttö. Haluan kiittää myös varjoesittelijöitä ja koordinaattoreita. Minulla on keskustelumme aikana tunne, että todella pyrimme löytämään myönteisiä ratkaisuja. Teidän ansiotanne on myös se, että löysimme ratkaisuja, joista moni päätyi mietintöni. Haluan kiittää myös neuvonantajiani sekä budjettivaliokunnan henkilökuntaa. Kaikkien toimielinten edustajien kanssa käymämme lukuisat keskustelut auttoivat meitä kehittämään objektiivisen näkemyksen asiaan, ja mikä tärkeintä, keksimme, mistä ratkaisuja kannattaa hakea.

Arvostan suuresti välimiesmenettelyssä saatua sopimusta tiedotuksen pääosaston ja turvallisuusyksikköjen järjestelmätarkastuksen suorittamisesta. Tavoitteena on arvioida, onko varat käytetty parhaalla mahdollisella tavalla. Aiemmin vain tilintarkastustuomioistuin on suostunut toimintansa ulkoiseen tarkastukseen, ja se kannatti. Tilintarkastajat vähensivät tarkastuksen seurauksena hallintokulujaan ja nostivat tuottavuuttaan.

Myös budjettivaliokunta on toiminut rakentavasti muiden toimielinten kanssa. Myös tässä kysymyksessä toimimme yhdessä löytääksemme parhaat ratkaisut EU:n toimielinten talousarvioiden laatimiseksi. Jos toimielinten vaatimukset olivat oikeutettuja, nostimme uudelleen esiin jotkin alkuperäiset vaatimukset, jotka neuvosto oli hylännyt. Haluan kiittää tavasta laatia talousarvioita näissä toimielimissä, jotka laativat jo talousarvioitaan paitsi inflaatiotason myös todellisten tarpeiden perusteella.

Puhemies. – (EN) Yhteiskeskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan torstaina klo 11.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Yhteisön talousarvioesitys vuodelle 2010 on aivan liian alhainen taloudelliseen ja sosiaaliseen kriisiin nähden ja kun otetaan huomioon kriisin dramaattiset vaikutukset työllisyyteen ja lukuisten ihmisten elinoloihin. En voi hyväksyä sitä, että talousarvio on lähes kuusi miljardia euroa alle monivuotisessa rahoituskehyksessä sovitun. Kun otetaan huomioon useiden jäsenvaltioiden ja etenkin niin sanottujen koheesiomaiden, kuten Portugalin, vakava sosiaalinen tilanne, talousarviota olisi mielestämme syytä tarkistaa ja nostaa kiireesti. Olemme esittäneet tätä varten ehdotuksia, joita ovat muun muassa seuraavat:

- Rakenne- ja koheesiopolitiikkaan osoitetun rahoituksen lisääminen
- N+2- ja N+3-sääntöjen tarkistaminen, koska sääntöjen vuoksi Portugali on menettänyt toistaiseksi noin 106 miljoonaa euroa edellisen rahoituskehyn yhteydessä
- Yhteisön yhteisrahoitusosuuden lisääminen rakenne- ja koheesiorahastoissa.

On valitettavaa, ettei budjettikeskusteluissa hyväksytty muita ehdotuksia, joilla on merkittäviä sosiaalisia ja ekologisia vaikutuksia. Näitä ehdotuksia olivat muun muassa:

- Portugalin teollisuuden kehitysohjelma
- Tekstiili- ja vaatetusteollisuuden tukiohjelma
- Pienimuotoisen rannikkokalastuksen tukiohjelma
- LIFE+-ohjelman rahoituksen lisääminen.

Louis Grech (S&D), kirjallinen. – (EN) Vuoden 2010 talousarvion hyväksymisen jälkeen ja kun otetaan huomioon Irlannin myönteinen kehitys Lissabonin sopimuksen suhteen, minusta talousarviomenettely tarvitsee perusteellista tarkistusta, jolla koko prosessia voidaan parantaa ja tehostaa sekä tuoda näkyväksi kansalaisten keskuudessa. Tarkistuksen päätavoitteena olisi tältä osin oltava mielestäni päätöksenteon ja päätösten täytäntöönpanovaiheen avoimuuden lisääminen. Tätä varten meidän olisi syytä harkita yhtenäisten valvontasääntöjen sekä tilastomekanismien käyttöönottoa kaikissa jäsenvaltioissa talousarvion tuloksista saadun palautteen laadun parantamiseksi. Talousarviomenettelyssä olisi tämän lisäksi oltava nykyistä parempi tasapaino pitkäkestoisuuden ja joustavuuden välillä haluttaessa vastata muuttuviin tarpeisiin säilyttämällä kuitenkin toissijaisuusperiaate niin, että yhteisön talousarvio tarjoaa selkeitä etuja ja lisäarvoa kansallisiin talousarvioihin verrattuna. Joitakin politiikanaloja on myös tarpeen kehittää edelleen. Euroopalla on edessään suuria haasteita, jotka liittyvät finanssikriisiin, ilmastonmuutokseen, energiansaantiin, turvallisuuteen ja maahanmuuttoon. Arvostan komission ponnisteluja näiden haasteiden voittamiseksi, mutta tarvitsemme minusta tiukempaa, koordinoitumpaa ja kokonaisvaltaisempaa näkemystä ollaksemme tehokkaita.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Talousarvion laatiminen ei ole koskaan helppo prosessi, eikä ainakaan taluskriisin aikana. Sitä suuremmalla syyllä tämä tehtävä on nyt entistäkin tärkeämpi. Näin laajan kriisin hoito riippuu EU:ssa myös tasapainosta EU:n valtuutettujen toimielinten välisissä neuvotteluissa. Euroopan parlamentilla on tässä keskustelussa epäilemättä hyvin ratkaiseva rooli. Vuoden 2010 talousarviota koskeissa neuvotteluissa pääpaino on ollut talouden elvytysuunnitelmassa ja EU:n maitorahastossa. Nämä aiheet ovat tiettyssä mielessä tuoneet esille rahoituskehityksen 2007–2013 jäykkyyden, koska kyse on uusista rahoitushankkeista ja siten uudesta rahasta. EU:n talousarvion rahoitusmarginaalit on hyödynnettävä täysipainoisesti taluskriisiin vastaamiseksi. Talousarvion vaikutukset saattavat kuitenkin jäädä vähäisiksi, jos jäsenvaltiot eivät käytä aktiivisesti saatavilla olevia varoja. Meidän on lähetettävä voimakas viesti Euroopan pääkaupungeille, kuten minun tapauksessani erityisesti Bukarestille. Ponnistelumme saada mahdollisimman paljon rahaa EU:n rahastoihin valuvat hukkaan, jos kotimaidemme valtaapitävät eivät toteuta toimenpiteitä, joita tarvitaan varojen tehokkaaksi käyttämiseksi.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Hyvät kuulijat, haluan ottaa tilaisuudesta vaarin ja kertoa olevani tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentin vuonna 2009 ehdottama romanien sosiaalisen osallisuuden pilottiohjelma on sisällytetty myös yhteisön talousarvioon 2010. Aluepolitiikkaa käsittelevä Euroopan komission pääosasto julkisti ohjelman tarjouspyynnön heinäkuun lopussa. Ohjelman tavoitteena on löytää omintakeisia ja monimuotoisia vastauksia romaniryhmien laaja-alaisen ongelmien käsittelyyn. Ohjelmaesityksen selkeänä tavoitteena on löytää toimenpiteitä, joilla nykyiseen kokemukseen pohjautuen voidaan edistää romanien osallisuutta koulutuksella, sosiaalisilla ja taloudellisilla toimilla, rajatylittävällä yhteistyöllä sekä parhaiden käytäntöjen jakamisella.

PPE-ryhmän alkuperäisen ehdotuksen mukaan ohjelman peruskivenä ovat varhaiskasvatuksen kehittäminen, yrittäjyyden edistäminen sekä mikroluottojen myöntäminen. Pilottiohjelman yhteydessä aiotaan järjestää myös tiedotus- ja valistuskampanjoita. Hankkeella tarjotaan toivoakseni mahdollisuus hahmottaa yhteisön toimintaohjelman suuntaviivat, joilla pyritään romanien sosiaaliseen integraatioon ja edistetään tehokkaiksi osoittautuvien ajatusten vaihdon avulla yhteisön sääntömääräisen toimintaohjelman suunnittelua niin, että se ulottuisi yli nykyisin saatavilla olevien välineiden.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Haluan ottaa esille aiheen, joka on talouden ja työllisyyden kannalta tärkeä muuallakin kuin kotimaassani. Odotamme saavamme komissiolta lähiaikoina ehdotuksen Kiinasta ja Vietnamista tuotavien nahkajalkineiden tuonnille asetettujen polkupyynnin vastaisten tullien laajentamisesta. Yksittäisten jäsenvaltioiden kannat tähän kysymykseen vaihtelevat suuresti. Nykyisten tullien säilyttäminen on äärimmäisen tärkeää, kun otetaan huomioon, että teollisuus on merkittävän suuri työllistäjä. Teknisesti ottaen nykyainsäädännön laajentamiselle ei ole minkäänlaisia esteitä. Pyytäisinkin komissiolta vakuutusta siitä, että se perustaa ehdotuksensa keskeisiin tutkimushavaintoihin ja ottaa samalla huomioon, että nyt sillä on tilaisuus tarkistaa komission puheenjohtajan hiljattain tekemiä lupauksia työpaikkojen turvaamisesta.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (EN) Kannatan vuoden 2010 talousarvioesitystä, sillä mietintö on tasapainoinen ja siinä otetaan realistisesti huomioon EU:n prioriteetit.

Kahta asiaa on syytä korostaa: keskeisten aluekehityksen budjettikohtien (EAKR, ESR, koheesiorahasto) maksujen nostoa sekä niin sanotun maitorahaston perustamista. Maksujen nostaminen on tärkeää, koska siten vauhditetaan rakennepolitiikan toteuttamista jäsenvaltioissa kaikkien Euroopan kansalaisten hyväksi, kun taas erityisen maitorahaston perustamisella EU:n toimielimet antaisivat voimakkaan viestin eurooppalaisille viljelijöille.

Talousarvion kolmas tärkeä kohta on energiapolitiikka, joka on keskeinen kysymys vuonna 2010, koska tuona vuonna hyväksytään uusi energiaohjelma vuosiksi 2010–2014. Ohjelman tavoitteena on tukea EU:n energiavarmuutta ja kilpailukykyä.

Komission olisi tulevana vuosina harkittava ensisijaisena toimenä myös infrastruktuurin investointeja etenkin uusissa jäsenvaltioissa, koska näillä investoinneilla on myönteinen vaikutus taloudelliseen ja alueelliseen koheesioon.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Maitorahaston perustaminen antaisi tärkeän viestin Euroopan viljelijöille siitä, että EU:n toimielimet ovat aidosti huolissaan maitotuotealan kriisistä. Maitotuotteiden markkinat ovat hyvin epävakait, ja nykyinen taluskriisimme on vahingoittanut niitä pahoin.

Maitorahaston perustaminen alan uudistamisen tukemiseksi on selvästi paljon parempi ratkaisu kuin lievittävä ratkaisu, kuten se, että palataan perinteisiin tapoihin valvoo tuotantoa maitokiintiöiden avulla. Me kaikki toivomme rahoituksen lisäämistä. Rahaston perustamiselle on nyt kuitenkin ehdotettu 300:aa miljoonaa euroa, joka on suurin mahdollinen määrä budjettikaton rajoissa. Jos tämä katto ylitetään, neuvosto ei voi hyväksyä rahaston perustamista.

Samalla on toteutettava myös uusia toimia maaseudun kehittämisrahastojen käytön tehostamiseksi karjankasvattajien keskuudessa. Kaikkein hyödyllisimpiä olisivat mielestäni toimet, jotka liittyvät tiedonsaantiin, hyvien käytäntöjen vaihtoon ja ohjeistamiseen siinä, miten hakea rahaa näistä rahastoista, joita hyödynnetään huonosti joissakin jäsenvaltioissa.

13. Demokratiakehitys ulkosuhteissa (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Gabriele Albertinin ja Heidi Hautalan ulkoasiainvaliokunnan puolesta sekä Eva Jolyn kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima suullinen kysymys (O-0093/2009) neuvostolle aiheesta demokratiakehitys ulkosuhteissa (B7-0213/2009).

Heidi Hautala, laatija. – (FI) Arvoisa puhemies, olen erittäin ilahtunut siitä, että Ruotsi on puheenjohtajakaudellaan nostanut demokratiatuen ulkosuhteissa tärkeäksi kysymykseksi. Ihmisoikeuksien alivaliokunnan näkökulmasta haluaisin korostaa, että demokratia ja ihmisoikeudet kuuluvat erottamattomasti yhteen. Tämä näkyy hyvin selvästi erilaisista demokratian määritelmistä ja haluaisin kiinnittää huomion esimerkiksi siihen, että YK on yrittänyt vuonna 2005 määritellä demokratiaa. Määritelmässä on pitkä lista asioita pluralistisesta poliittisesta järjestelmästä aina oikeusvaltioperiaatteeseen, hallinnon läpinäkyvyyteen, median vapauteen ja niin edelleen. Tästä jo näemme, että ihmisoikeuksia ja demokratiaa ei voi erottaa.

Euroopan unionilla on halutessaan hyvin laaja valikoima keinoja käytettävissään demokratian edistämiseen maailmassa. Koko kehityspolitiikka ja yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka kattavat tämän valikoiman. Keinoina meillä on dialogi muiden maiden kanssa, erilaiset rahoitusinstrumentit, tietysti vaalitarkkailu on meille hyvin tärkeä ja myöskin toiminta kansainvälisillä foorumeilla.

Tulee myös tilanteita, jolloin meidän on pohdittava myös erilaisia negatiivisia toimia. Haluaisin kiinnittää ministeri Malmströmin huomiota siihen, että yleisten asioiden neuvosto ulkosuhteissa valmistautuu ensi viikolla keskustelemaan Uzbekistaniin kohdistuvan aseidenvientikiellon purkamisesta. Minusta kaikki viittaa siihen, että se on aivan väärä signaali, koska Uzbekistan ei todellakaan ole välittänyt kansainvälisen yhteisön vaatimuksista. Kansainvälinen yhteisö, myös Euroopan unioni, on vaatinut, että se tekee riippumattoman kansainvälisen selvityksen surullisista ja järkyttävistä tapahtumista vuoden 2005 keväällä Andizanissa, jolloin demokratia todella tukahdutettiin. Haluaisinkin kuulla, mitä mieltä ministeri Malmström on tästä tilanteesta. Kuinka edistää demokratiaa, kun jotkut jäsenmaat haluavat nyt luopua tästä aseidenvientikiellosta?

Haluaisin myös sanoa, että demokratiaa ei voi viedä; se ei ole mikään vientituote. Se ei todellakaan istu ulkoa tuotuna ja sen takia haluaisin korostaa sitä, miten tärkeää on ottaa kansalaisyhteiskunta mukaan, koska sillä tavalla demokratia kasvaa ikään kuin orgaanisesti yhteiskunnan ruohonjuurista.

Haluaisin mainita, että Venäjä on yhteistyökumppani, joka järjestelmällisesti kieltäytyy hyväksymästä kansalaisjärjestöjä unionin ja itsensä välisiin ihmisoikeusdialogeihin. Emme voi jatkossa mielestäni hyväksyä tällaista.

Lopuksi haluaisin sanoa, että demokratiatuen pitäisi olla korkeammalla tasolla unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikassa ja kehityspolitiikassa. Se tarvitsee myös enemmän resursseja. Esimerkiksi Euroopan demokratia- ja ihmisoikeusrahoitusinstrumentti on varsin vaatimaton resursoinniltaan ja meidän tulee lisätä siihen varoja.

Eva Joly, laatija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, demokratia ja ihmisoikeudet kuuluvat erottamattomasti yhteen. Demokraattinen järjestelmä on viime kädessä tunnistettavissa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisesta.

Meidän on siten syytä olla tyytyväisiä siihen, että neuvosto ilmoitti 19. toukokuuta, että Euroopan unionin on suhtauduttava nykyistä yhtenäisemmin demokraattiseen hallintoon.

Toistaiseksi tehdyt ponnistelut ovat olleet laajasti ottaen riittämättömät. Israelin ja Palestiinan välinen konflikti on selkeä esimerkki tästä. Vaikka Palestiinan vaaleja vuonna 2006 valvomaan lähetetyt tarkkailijat tunnustivat

vaalituloksen laillisuuden, Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot päättivät boikotoida valittua hallitusta samaan tapaan kun ne boikotoivat kansallisen yhtenäisyyden hallitusta, joka perustettiin vaalien jälkeen umpikujan ratkaisemiseksi.

Missä ovat Euroopan unionin johdonmukaisuus ja uskottavuus, kun sen omat päätökset ovat räikeästi ristiriidassa suuresti mainostamiensa periaatteiden kanssa? Mitä puolestaan voidaan sanoa jäsenvaltioista, jotka kieltäytyvät vahvistamasta Goldstonen raporttia? Raportin päätelmät ovat oikeudenmukaisia ja tasapainoisia, ja niiden yleinen tukeminen olisi edistysaskel rauhan tiellä.

Juuri tämän toivon suurvallat nyt tukahduttavat rohkeuden puutteellaan ja omien arvojensa laiminlyönnillä.

Vaalitarkkailutehtävien järjestäminen ei siten riitä etenäkään, kun jälkikäteen kieltäydytään tunnustamasta vaalitulosta. Meidän on oltava johdonmukaisia ja suhtauduttava kokonaisvaltaisesti näihin kysymyksiin.

Neuvoston olisi hyväksyttävä ripeästi tämänsuuntainen toimintaohjelma sekä laadittava todellinen ihmisoikeusstrategia, joka olisi sitova kaikilla EU:n tasoilla. Prioriteettimme on tuotava selkeästi julki, ja ne on sisällytettävä muodollisesti kaikkiin välineisiimme: ulkopoliittikkaan, ihmisoikeuspolitiikkaan ja kehitysyhteistyöpolitiikkaan.

Millaista valvontaa harjoitamme niissä kolmansissa maissa, joissa Euroopan unioni valvoo vaaleja varmistaakseen poliittisen moniarvoisuuden kunnioittamisen ja kansalaisyhteiskunnan osallisuuden pitkällä aikavälillä?

Mitkä ovat vaatimuksemme riippumattoman oikeuslaitoksen sekä kansalaisiin nähden avoimien ja vastuullisten laitosten perustamisen suhteen?

On tuomittavaa ja haitallista, että osoitamme ihmisoikeuksille niin epämääräisen tilan eri politiikanaloissamme. Tähän on nyt aika saada selvyys, jos haluamme, että Euroopan unioni ja sen keskeiset perusarvot otetaan vakavasti kansainvälisessä yhteisössä.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoiset jäsenet, termi ”köyhyys” määritellään EU:n kehitysyhteistyökonsensusessa monin eri tavoin. Köyhyydellä tarkoitetaan vallan, mahdollisuuksien ja turvallisuuden puutetta. Kehitys estyy ilman vapautta, ja vapautta rajoittaa demokratian puute. Rauhaa on vaikea saavuttaa ilman demokratiaa. Kehitystä ei siten voi tapahtua ilman rauhaa. Molemmat edellyttävät ihmisoikeuksien täydellistä kunnioittamista. Nämä käsitteet kuuluvat erottamattomasti yhteen, ja tarvitsemme yhtenäistä ja kokonaisvaltaista kehystä nykyisten politiikanvälineiden hyödyntämisen tehostamiseksi ja demokratiakehityksen tukemiseksi.

Haluan kiittää Euroopan parlamenttia sen osoittamasta suuresta mielenkiinnosta ja tuesta tätä työtä kohtaan. Olen ollut Euroopan parlamentin ja ulkoasiainvaliokunnan jäsen nyt seitsemän vuotta, joten olen liiankin tietoinen parlamentin vilpittömästä sitoutumisesta demokratian kehittämiseen ja tukemiseen EU:n ulkosuhteissa.

Olemme keskustelleet täällä monesti aiemminkin tästä puheenjohtajavaltioiden Tšekin ja Ruotsin käynnistämästä aloitteesta myös kollegani Carlssonin kanssa.

Aloitteen lähtökohtana on, että demokratiakehitys on keskeinen tekijä paitsi EU:n kehitysyhteistyössä myös yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa. Tämä on kiistämätön tosiasia. Tarkoituksena on kuitenkin viedä aloitetta vielä askel pidemmälle. EU:lla on globaalina toimijana yhdessä 27 jäsenvaltion ja Euroopan parlamentin kanssa sekä maailman suurimpana kehitysavun antajana keskeinen rooli demokratiakehityksen tukemisessa ulkosuhteissaan. Tässä on myös symbolinen ulottuvuus, sillä toivomme, että kotimaamme onnistumiset toimivat kumppanuusmaidemme innoittajana ympäri maailman. Tarkoituksena on kuitenkin saada aloite toimimaan myös ruohonjuuritasolla ja operatiivisella tasolla. Tavoitteena on varmistaa, että hyödynnämme täysipainoisesti sekä yhtenäisesti ja tehokkaasti EU:n lainsäädännöllisissä ja poliittisissa puitteissa sekä toimielimissämme käytössä olevia välineitä.

Emme aloita tyhjästä. Olemme saaneet jo melkoisesti aikaan tässä asiassa. Meillä on kokemusta demokratiakehityksen tukemisesta ulkosuhteissamme. Tämä on ensisijainen kysymys suhteissamme AKT-valtioihin (jotka ovat allekirjoittaneet Cotonoun sopimuksen) ja muihin alueisiin, kuten Aasiaan, latinalaiseen Amerikkaan ja Itä-Eurooppaan. Meillä on tiukat ihmisoikeussäännöt, joihin kuuluu vuoropuhelu kolmansien maiden kanssa sekä seitsemän yhteistä EU:n strategiaa.

Parantamisen varaa on kuitenkin toki melkoisesti. Voimme tehdä enemmän. Voimme tehdä paremmin. Demokratian ydin edellyttää uutta poliittista kehystä, sillä työn jakautuminen nykyisten pilareiden kesken

ei välttämättä vastaa tarpeisiin. Eri välineitä hyödynnetään rinnakkain ja toisinaan epäyhtenäisesti. Tämä heikentää toimintamme vaikutuksia. Se saattaa heikentää myös näkyvyyttämme ja uskottavuuttamme sekä rajoittaa tehokkaan yhteistyön mahdollisuuksiamme. Haluamme yksinkertaisesti lisätä yhteistyötä ja johdonmukaisuutta tavassa, jolla tuemme demokratiaa ilman, että joudumme keksimään uusia välineitä tai tapoja.

Miten tämä on toteutettavissa? Se voidaan toteuttaa tunnistamalla erityiset tavat hyödyntää EU:n välineitä entistä tehokkaammin yhtenäisten puitteiden rajoissa.

Voimme saada innoitusta joistakin onnistumisistamme. Toimintamme Länsi-Balkanilla on tällainen. Toiminnassa yhdistyvät ensimmäisen ja toisen pilarin välineet ja sillä pyritään tukemaan poliittisia uudistuksia, myös institutionaalisten rakenteiden kehittämistä. Siksi toiminnasta on tulossa kestävä osa demokratiaa. EU:n erityisedustajan kaksiosainen rooli on auttanut parantamaan EU:n eri välineiden välistä koordinaatiota ja johdonmukaisuutta. Meidän on kuitenkin oltava nöyriä. Meillä on suuria alueellisia haasteita.

Haluan tehdä asian selväksi. Jotkut – ehkä ette te täällä läsnä olevat – ovat huolissaan siitä, että tämä aloite tuo mukanaan uusia ehtoja kehitysavulle. Tämä on toki arkaluonteinen kysymys. Emme voi kuitenkaan koskaan ehdollistaa kumppanuusmaidemme kanssa käytäviä keskusteluja ihmisoikeuksista ja demokratiasta.

Mikä on tilanne tällä hetkellä? Toimivaltaiset työryhmät ovat käynnistäneet keskusteluja ehdotuksista neuvoston päätelmiksi eri panosten pohjalta. Toimimme EU:ta ja demokratiakehitystä käsitelleen erityiskokouksen järjestäneen puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan aloittaman työn pohjalta.

Myös Kansainvälinen demokratia- ja vaaliapuinstituutti (International Institute for Democracy and Electoral Assistance) on laatinut hyvin mielenkiintoisen raportin, jossa verrataan demokratiakehityksen toteuttamista koskevia aikeitamme siihen, kuinka kumppanimme mieltävät ne.

Vielä on liian aikaista arvioida aloitetta, mutta haluan korostaa, että prosessi on jo tuottamassa lisäarvoa. Kehitys- ja ihmisoikeuskysymyksistä vastuussa olevat työskentelevät entistä tiiviimmin yhdessä. Kehitys- ja ihmisoikeuskeskusteluja käydään neuvoston työryhmissä rinnakkaisissa tai yhteisissä tapaamisissa. Jo yksistään tämä tuo lisäarvoa ja on tärkeä osa koko aloitetta. Työskentelemme yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostossa marraskuussa hyväksyttävien neuvoston päätelmien parissa.

Yksi keskustelluista ehdotuksista koskee tarvetta ottaa käyttöön maakohtainen lähestymistapa, joka perustuu perusteelliseen arviointiin kunkin maan tilanteesta, jolla edistetään demokratiakehitystä EU:ssa ja joka vaikuttaa oikean välineen valintaan.

Toinen ehdotus koskee tarvetta kehittää todellista kumppanuutta, joka perustuu vuoropuheluun ja kuulemiseen, jossa demokratian tukemista käsitellään erillisenä aiheena ja jossa parannetaan vuoropuhelujen johdonmukaisuutta ja koordinoitua.

EU:n tuki vaaliprosesseille kautta maailman on tärkeää. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat pitkälti samaa mieltä tästä. Jaamme parlamentin huolen, jota se tuntee toisinaan tarpeesta ”mennä yli vaalien”. Vaalituesta on tehtävä osa jatkuvaa prosessia, joka käsittää poliittisen kehityksen pitkäaikaisen seurannan. Tämä merkitsee sitä, että meidän on keskityttävä vaaleja edeltäviin, vaalien aikaisiin ja vaalien välisiin tapahtumiin vaativan vastuun mahdollistavien toimivien mekanismien varmistamiseksi.

En voi kyllin korostaa eri parlamenttien – toisin sanoen Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien – roolia demokratian kehitysprosessissa. Näiden parlamenttien on voitava osallistua täysipainoisesti EU:n toimintaan.

Toivon, että Lissabonin sopimus tulee voimaan lähiaikoina. Nämä unionin uudet ”pelisäännöt” lisäävät EU:n demokraattisuutta ja tehokkuutta. Lissabonin sopimuksella voidaan myös vahvistaa Euroopan maailmanlaajuisia roolia perustamalla Euroopan ulkosuhdehallinto. Perimmäisenä tavoitteena on yhtenäistää EU:n ulkopoliittikkaa ja kuroa umpeen komission ja neuvoston toimien välistä kuilua niin, että unionin eri politiikanalat etenevät samaan suuntaan. Euroopan ulkosuhdehallinnon myötä demokratiakehityksen poliittinen tukikehys tehostuu niin, että EU voi tarjota entistä parempaa tukea maailman eri maiden kehitykseen.

EU:n tuki demokratian kehitykseen on äärimmäisen tärkeä. Jos jokin demokraattinen valtio ei täytä kansalaistensa perustarpeita eikä edistä taloudellista ja sosiaalista kehitystä, se johtaa tyytymättömyyteen demokratian toimintatapoja kohtaan. Tällöin hallitus saattaa menettää sekä laillisen oikeutuksensa että poliittisen tuen.

Haluan kiittää Euroopan parlamentin jäseniä tämä kysymyksen korostamisesta. Olette antaneet panoksenne tähän työhön sitoumuksenne, lainsäädäntötyönne ja maailman eri parlamenttien kanssa harjoittamanne suhdetoiminnan ansiosta sekä osallistumalla EU:n vaalitarkkailutehtäviin. Tämän takia olette demokratiakehityksen kantava voima, ja toivon, että Euroopan parlamentti jatkaa tässä roolissa vielä pitkään.

Véronique De Keyser, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, miten demokratiaa voidaan tuoda maahan? Se onnistuu niin, että tukeudutaan kansalaisyhteiskuntaan ja vahvistetaan sitä, torjutaan työttömyyttä ja syrjäytymistä sekä annetaan naisille vapauksia.

Eurooppa ei ole ollut tarpeeksi naiivi uskoakseen, että demokratiaa voidaan viedä tankkien ja pommien avulla, vaikka jotkin jäsenvaltiot ovat saattaneet sortua tähän harhaluuloon. Euroopan on siten hoidettava tehtävänsä pehmeänä suurvaltana. Se on epäkiitollinen ja vaikea tehtävä. Euroopalla on välineenään demokratia ja ihmisoikeudet, mutta se on vielä täysin lapsen kengissään. Se on hauraus mutta lupaava, jos siitä pidetään hyvää huolta. Kansalaisjärjestöt voivat esittää hankkeita ilman hallituksen tukea, ja tämä on tärkeää.

Välineeseen osoitetut määrärahat, joista vaalitarkkailutehtäviä rahoitetaan, ovat kuitenkin hyvin rajalliset. Nämä ovat elintärkeitä tehtäviä, jotka ovat osoittaneet hyödyllisyytensä noin kymmenessä vuodessa ja joille parlamentti on jo vaatinut lisää resursseja ja varmasti lisää seurantaa (kiitos siitä kuuluu Malmströmille) sekä myös lisää poliittista johdonmukaisuutta laillisuuden valvontaan, ja tältä osin tuen täysin jäsen Jolyä sinä, mitä hän totesi joistakin tehtävistä. Ei ole normaalia, että demokraattisten vaalien tielle lähtevää maata ei tueta sen pyrkimyksissä vahvistaa demokratiaa.

Lyhytnäköisesti ajattelevat ovat epäilemättä sitä mieltä, että demokratia maksaa liikaa. Se maksaa kuitenkin vähemmän kuin sodat, se on varmaa, ja tämä otetaan varmasti huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon toimissa.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Charles Goerens, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, voiko demokratiaa olla ilman vapautta? Ei voi. Voiko vapautta olla ilman oikeuksia? Ei tietenkään voi. Tämä johdattaa meidät jälleen keskustelemaan ihmisoikeuksien käsitteestä.

Burkinafasolainen tiedemies Joseph Ki-Zerbo on vastannut kysymykseen seuraavasti: ”Absoluutisessa köyhyydessä elävällä ei ole vapautta, koska hän ei voi valita eri vaihtoehtojen väliltä”. Köyhyys on siis sama asia kuin vapauden puute. Toisin sanoen vapaus, demokratia ja ihmisoikeudet kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa.

Siten ei ole mikään yllätys, että Euroopan unionin ja kolmansien maiden välisiä suhteita ohjaavissa perusteksteissä on lukuisia viittauksia tähän, kuten Cotonoun sopimuksessa, jossa on erityinen ihmisoikeus- ja demokratialauseke, joka liittyy poliittiseen vuoropuheluun AKT-valtioiden kanssa. Demokratian edistäminen nostaa siten esiin järkevään ehdollistamiseen liittyviä peruskysymyksiä.

Nämä muutamien huomiot johtavat päätelmään, ettei demokratia ole kehityksen alku vaan hyvin usein sen tulos. Tätä tosiasiaa ei voida sivuuttaa Euroopan unionin ja kolmansien maiden välisissä kumppanuussuhteissa. Emme saa aikaan kehitystä ilman päättäväisyyttä, mutta se ei ole mahdollista myöskään ilman kärsivällisyyttä. Nykyisin huomattava joukko maita on lähtenyt demokratian tielle. Euroopan ansiona voidaan pitää, että se on tukenut näitä prosesseja strategialla, joka edellyttää köyhyyden torjuntaa, ihmisoikeuksien kodifiointia sekä demokraattisten periaatteiden ja oikeusvaltion edistämistä. Huolimatta kaikesta siitä kritiikistä, jonka kehitysyhteistyöpolitiikkamme on saanut osakseen ja josta olen samaan mieltä, olen kuitenkin vakuuttunut siitä, että sen, mikä on aiemmin osoittanut toimivuutensa, olisi johdettava toimintaamme myös tulevaisuudessa.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, demokratioinnilla edistetään rauhanomaisen politiikan tekemistä, poliittista muutosta ja vallan hallintaa yhteiskunnassa sekä ihmisoikeuksien kunnioittamista. Demokratian tukemisella pönkitetään ulkopoliittisia tavoitteitamme konfliktien estämisessä ja köyhyyden vähentämisessä. Siksi olin tyytyväinen voidessani jättää parlamentin tarkistuksen, jossa kehoitetaan EU:n konsensuskeen demokratioinnissa. Haluan myös onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia aloitteestaan tässä asiassa.

Uskon vakaasti, että demokratioinnin olisi oltava keskeinen osa kaikkia EU:n ja kolmansien maiden välisiä poliittisia toimia. Minun on sanottava, että tuomitsen sen, että ECR-ryhmä (Euroopan konservatiivit ja

reformistit) vastustaa tekstimme 10 kohtaa ja vihjaa, että Eurooppa sanoo mielensä mukaan yhtä ja tekee toista, kun on kyse maista, joissa ei ole demokratiaa. Ei, sanon minä.

Komission jäsen Malmström on todennut, että demokratiakehityksessä on kyse paljon enemmän kuin vain vaaleista: kyse on moniarvoisen kansalaisyhteiskunnan kehittämisestä. Sen vuoksi EU:n olisi rahoitettava kansalaisjärjestöjä, jotka lisäävät kansalaisten osallistumismahdollisuuksia, tukevat syrjäytyneiden väestöryhmien osallisuutta, tarjoavat koulutusta lainoppineille, edistävät sananvapautta ja järjestäytymisen vapautta sekä vahvistavat parlamenttien poliittisia puolueita. Kyse on kansalaisten nousun tukemisesta.

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin keskustella itäisten naapurimaidemme demokratiakehityksestä. Kehitys on viime vuosina polkenut paikallaan, ja joissakin tapauksissa demokraattisissa säännöissä on otettu takapakkia kyseisissä maissa. Eniten huolta aiheuttaa Georgian ja Moldovan kehitys.

Kaikkien demokraattisten hallintomuotojen peruspilarina on hyvin toimiva – korostan tätä – kansalaisyhteiskunta, joka puuttuu käytännöllisesti katsoen kaikista itänaapureistamme. Haluan onnitella nykyistä puheenjohtajavaltiota Ruotsia siitä, että se on yksi itäisen kumppanuuspolitiikan alullepanijoista. Kumppanuuspolitiikalla voimme tuoda itänaapureitamme lähemmäksi EU:ta. Itäisellä kumppanuudella on kuitenkin monessa mielessä vaikea tarjota todella merkittäviä kannustimia näille maille, jotta ne lähtisivät uudistusten tuskalliselle ja pitkälle tielle.

Lisäkysymykseni kuuluu siis seuraavasti: Mikä on neuvoston kanta tähän asiaan? Toisin sanoen kysyn, mitä toimia asiassa on valmisteilla? Aiommeko toimia entistä päättäväisemmin sen varmistamiseksi, että demokratia tällä ja monella muulla levottomalla ja epävakaisella alueella vahvistuu?

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluaisin vielä ministeri Malmströmille todeta, että mielestäni meillä unionina on kaksi heikkoutta näissä demokratia- ja ihmisoikeuspyrkimyksissä koko maailmassa. Usein jäsenmailla on hyvin ristiriitaisia, toisistaan poikkeavia pyrkimyksiä keskenään. Uzbekistanin aseidenvientikielto vaikuttaa juuri sellaiselta tapaukselta, jossa kaikki jäsenmaat eivät ole samaa mieltä. Kuinka tällä tavalla voidaan tehdä yhteistä politiikkaa?

Toiseksi haluan todeta, että Uzbekistan on myös hyvä esimerkki maasta, joka sanoo meille, että ei Euroopan unionilla ole meille mitään opetettavaa demokratian ja ihmisoikeuksien alalla, koska unionilla on omat puutteensa ja ongelmansa. Kuinka me voisimme päästä eroon näistä kaksoisstandardeista? Meillä on tapana opettaa muita, eikä välttämättä elää omien oppiemme mukaan. Mielestäni myös mainitsemanne idea järjestön selvitysdemokratiasta kiinnitti huomiota näihin kaksoisstandardeihin.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Haluan esittää kiitokseni jäsenille tähän asiaan omistautumisesta. Olemme täysin samaa mieltä tarpeesta lujittaa demokratiaa EU:n ulkopoliitikassa. Nyt talouskriisin aikaan on erityisen tärkeää, ettei tätä seikkaa sivuuteta. Mehän tiedämme, että kriisi on iskenyt erityisen rajusti moniin kehitysmaiin. Taantuma synnyttää tyytymättömyyttä ja sosiaalista levottomuutta. Ilman hyvin toimivia demokraattisia instituutioita asiat voivat tässä tilanteessa mennä pahasti pieleen. Tämän vuoksi varmojen demokraattisten instituutioiden ja vastaavien kriisien hoitoon valmiina olevan lujan kansalaisyhteiskunnan olemassaolo on niin tärkeää.

Itäinen kumppanuus on hyvin tärkeä väline etenkin demokratian lujittamisen kannalta. Työstämme sitä ahkerasti. Ulkoministerien kokous pidetään joulukuussa, ja toivomme, että voimme käynnistää monia erityistoimia vuoden 2010 alussa. Itäinen kumppanuus on tärkeä väline, jolla voidaan lujittaa lähinaapuriemme demokratiaa.

Heidi Hautala toi esiin Uzbekistanin kysymyksen. Se on toki hyvin vakava kysymys. Maan ihmisoikeustilanne on kaukana tyydyttävästä. Kuten Hautala varmasti tietää, sanktioiden laajentaminen edellyttää neuvoston yksimielisyyttä. Tällä hetkellä neuvosto ei ole yksimielinen. Olemme kuitenkin samaa mieltä tavoitteesta vahvistaa Uzbekistanin demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Toivomme, että tähän tavoitteeseen pyritään sitoutumista lisäämällä. Toivomme voivamme löytää vaihtoehtoisia ratkaisuja demokratian lujittamiseen arvioimalla jatkuvasti maan ihmisoikeustilannetta ja pohtimalla suhteidemme laatua Uzbekistanin kanssa. Vaikuttaa voi myös tavalla, joka voi olla tehokkaampi kuin aseidenvientikielto. Hyvin harva maa käy asekauppaa Uzbekistanin kanssa, joten aseidenvientikauppa on ennen kaikkea symbolinen ele. Saatamme keksiä muita tapoja. Tämä edellyttää tosin neuvoston yksimielisyyttä, kuten totesin, ja sitä meillä ei vielä ole.

Jos EU haluaa olla uskottava suhteissaan ulkomaailmaan demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevissa kysymyksissä, meidän on oltava vahvoja myös EU:n sisällä. Puutteita löytyy. Myös EU:n sisällä on puutteita,

vaikka niitä ei ehkä voida verrata joissakin muissa maissa tapahtuviin kamaliin vääryyksiin. Meidän on oltava jatkuvasti valpaina tässä asiassa, jos haluamme olla uskottavia suhteissamme ulkomaailmaan.

Lopuksi haluan kiittää teitä tästä keskustelusta ja myös erinomaisesta päätöslauselmasta, jonka parlamentti on jättänyt käsiteltäväksi. En ole vielä ehtinyt katsoa kaikkia tarkistuksia, mutta jätetty päätöslauselma on minusta oikein hyvä. Se on täysin sopusoinnussa puheenjohtajavaltio Ruotsin tavoitteiden kanssa. Kuten mainitsin aiemmin, toivomme voivamme hyväksyä neuvoston päätelmät marraskuussa pidettävässä kokouksessa yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kanssa. Odotamme innolla keskustelun jatkumista parlamentin kanssa tästä aiheesta.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 22. lokakuuta klo 11.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuen täysin vaatimusta yhtenäistää ja tehostaa EU:n demokratiakehityksen tukikehystä, edistää demokraattisia arvoja sekä kunnioittaa ihmisoikeuksia maailmassa. Euroopan unioni perustuu juuri demokratian ja ihmisoikeuksien arvoihin. EU:n liittymisehtoja säätelevissä Kööpenhaminan kriteereissä ehdokasvaltioita vaaditaan varmistamaan ”demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeudet ja vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelun takaavien instituutioiden vakaus”. Myös Lissabonin sopimuksella vahvistetaan unionin sitoutumista jatkamaan ulkoisia toimiaan unionin peruseriaatteiden mukaisesti. Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan keskeisimpänä tavoitteena onkin juuri demokratian ja oikeusvaltion vahvistaminen sekä ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Kehotan nopeuttamaan Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamista paitsi demokratiakehityksen pönkittäjäksi myös yksiköksi, joka on demokraattisessa vastuussa parlamentille. Demokratia on yleismaailmallinen arvo. Demokratisointi ja hyvä hallintotapa ovat tarkoitus sinänsä mutta elintärkeitä myös köyhyyden vähentämisessä, kestävässä kehityksessä sekä rauhan ja vakauden rakentamisessa. Demokratia sekä ihmisoikeuksien, myös taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien, kehittäminen ja noudattaminen ovat keskinäisessä riippuvuussuhteessa keskenään ja vahvistavat toinen toistaan.

14. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0212/2009).

Käsittelemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou laatima kysymys numero 21 (H-0311/09)

Aihe: Naisten osallistuminen vastuunalaisten tehtävien hoitamiseen työmarkkinoilla

Tuoreet tiedot kertovat, että naiset ovat edelleen aliedustettuina vastuunalaisissa tehtävissä eurooppalaisilla työmarkkinoilla: suurimpien eurooppalaisten yritysten hallituksissa on vain yksi naisjäsen kymmentä miesjäsentä kohti.

Miten komissio arvioi niitä jäsenvaltioiden aloitteita, joiden tarkoituksena on lisätä naisten määrää taloudellista vastuunkantoa edellyttävillä paikoilla? Mitä hyviä käytäntöjä on tuotu esiin erityisesti naisia poliittisessa ja taloudellisessa päätöksenteossa käsittelevän eurooppalaisen verkon puitteissa? Puoltaako komissio ehdotuksia kiintiöiden perustamisesta naisille suurten yritysten hallituksissa? Mitä ehdotuksia ja aloitteita komissio aikoo esittää pitäen silmällä naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelman lopullista arviointia sekä Lissabonin strategian suuntaviivojen tarkistusta vuonna 2010?

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, päätöksentekoon osallistuvien naisten määrä on saattanut viime vuosina nousta, mutta poliittinen ja taloudellinen valta on vielä tiukasti miesten käsissä. Luutuneet käsitykset naisten ja miesten roolista sekä vaikeudet työelämän tasapainottamisessa yhdessä muunlaisen peittelemättömän tai peitellyn syrjinnän kanssa estävät naisia pääsemästä vastuullisiin ja johtaviin asemiin.

Naisten osallistuminen poliittiseen päätöksentekoon on viime vuosikymmeninä lisääntynyt useimmissa EU:n jäsenvaltioissa. Muutokset ovat hitaita, ja valitettavasti naisten kokonaisuus johtotehtävistä on edelleen alhainen. Naisten osuus taloudellista päätösvaltaa edellyttävissä tehtävissä on hyvin epätydyttävällä

tasolla. Yksityisellä sektorilla eurooppalaisten suuryritysten johtajista yhdeksän kymmenestä on miehiä. Nainen on johtokunnan johdossa vain kolmessa prosentissa suurimmista eurooppalaisista yrityksistä.

Komissio kiinnittää suurta huomiota naisten johtopaikkojen lisäämisen tukemiseen, ja se tukee jäsenvaltioiden toimintaa tältä osin keräämällä, analysoimalla ja jakamalla vertailukelpoista tietoa, tukemalla sidosryhmien verkostoja sekä kannustamalla kokemusten ja hyviksi osoittautuneiden käytäntöjen vaihtoon Euroopassa. Komission kesäkuussa 2008 perustama, johtoasemissa toimivien naisten tukiverkosto on korostanut sellaisten toimenpiteiden tärkeyttä, joilla pyritään tukemaan ohjausta, kehittämään naistukiverkostoja, nostamaan tärkeissä asemissa työskentelevien naisten profilia sekä kannustamaan naisia hakemaan johtotehtäviin. Komissio järjestää vuoden 2010 kuluessa tiedotustilaisuuksia ja jakaa tietoja hyviksi havaituista käytännöistä.

Komission panee tyytyväisenä merkille, että monet jäsenvaltiot ovat käynnistäneet aloitteita, joilla tuetaan naisten pääsyä johtaviin asemiin etenkin yksityisen sektorin kulttuuritilaisuuksien avulla, korkeimmissa johtopaikoissa uraa havitteleville naisille suunnatuilla koulutusohjelmilla, kehittämällä palkitsemisjärjestelmää yrityksille, jotka tukevat sukupuolten välistä tasa-arvoa, ottamalla käyttöön yritysten hyvät käytännönsäannot, tukemalla työelämän tasapainottamistoimia sekä torjumalla sukupuolisia ennakoluuloja.

Suuryritysten hallitusten naiskiintiökysymystä käsitellään parhaillaan. Tässä yhteydessä minusta olisi aiheellista perehtyä Skandinavian maiden kokemuksiin, sillä näissä maissa on toteutettu tätä radikaalia käytäntöä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin täysin itsenäisesti päättää eri strategioiden välillä oman erityistilanteensa perusteella. Haluaisin muistuttaa, että EY:n perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohdassa jäsenvaltiot valtuutetaan toteuttaman niin sanottuja positiivisia toimenpiteitä. Euroopan unionin tuomioistuin on kuitenkin tulkinnut tätä oikeutta kapeasti ja kieltänyt kyseisten toimenpiteiden automaattisen toteuttamisen vaatien kunkin tapauksen tutkimista erikseen objektiivisten kriteerien mukaisesti.

Komissio aikoo esittää vuoden 2010 puolessavälissä uuden strategisen tasa-arvokehityksen, johon liitetään yksityiskohtainen vaikutusanalyysi ja jossa otetaan huomioon nykyisen, vuodet 2006–2010 kattavan suunnitelman täytäntöönpanon tulokset. Komission ensisijaisena tavoitteena olisi oltava lisätä naisten osuutta johtavissa asemissa. Ja vielä lopuksi yksi tärkeä asia, nimittäin komissio aikoo jättää ensi vuoden alussa ehdotuksen uudeksi kasvu- ja työllisyysstrategiaksi vuoden 2010 jälkeiselle ajalle. Tasa-arvokysymyksen pitäisi olla tämän uuden strategian keskiössä.

Hyvät kuulijat, haluan korostaa, että naisten ja miesten yhtäläisessä edustuksessa on kyse paitsi poliittisesta periaatteesta, demokratiasta ja etiikasta myös pohjimmiltaan perustavaa laatua olevasta talouskysymyksestä, koska tulevasta kehityksestä ei ole toivoa, ellei yhteiskuntamme hyödynnä kaikkia taitojaan mahdollisimman hyvin. Siksi minun on sanottava selkeästi, että tasa-arvo ja naisten riittävä osuus johtavista asemista ovat jo itsessään aktiivinen osa Euroopan kilpailukykyä.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, kiitoksia vielä kerran sitoutumisestanne lisäämään johtotehtävissä toimivien naisten määrää. Saanen kuitenkin huomauttaa, että kysymykseni oli hieman spesifisempi. Kysyin, että aikooko Euroopan komissio Lissabonin tavoitteiden tarkistamisen ja etenemissuunnitelman arvioinnin pohjalta ehdottaa erityistoimia, joilla torjutaan vastuullisissa tehtävissä olevien naisten puuttumista työmarkkinoilla.

Toimivatko mainitsemanne mallit, Norjan malli esimerkiksi, pohjana suuntaviivoille? Kuinka mainitsemanne Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö liittyy tähän? Onko teistä Euroopan komission edustajana rohkaisevaa vai lannistavaa ottaa kantaa puoleen tai toiseen?

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Kiitos lisäkysymyksestänne. Ilmaisin mielestäni selkeästi kantani tähän asiaan, mutta ilmeisesti sitä on syytä selvittää lisää. Komission mielestä miesten ja naisten yhtäläiset mahdollisuudet ovat yleisesti ottaen tärkeä osa Euroopan kilpailukykyä siihen liittyvistä moraalisisista velvoitteista riippumatta. Yhtäläiset mahdollisuudet ovat siten vatedeskin korkealla sijalla komission strategioissa, ja ehdotamme asianmukaisia toimenpiteitä, joilla tätä asiaa voidaan viedä eteenpäin kaikissa siihen liittyvissä asiakirjoissa. Haluan muistuttaa, että meidän on pysyttävä luonnollisesti aina Lissabonin sopimuksen rajoissa, mutta olemme valmiita hyödyntämään näitä puitteita täysipainoisesti.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, äskeinen puheenne ei kuulostanut kovin hyvältä, mutta politiikkojen on aina seurattava, vastaavatko heidän toimintansa ja puheensa toisiaan. Minulla on teille kysymys, ja kysyisin, miten on mahdollista, että olen viiden viime vuoden kuluessa saanut työskennellä ainoastaan miespuolisten korkeassa asemassa olevien komission jäsenten kanssa? Miten on mahdollista, ettei komissio muodostu tasapuolisesti miehistä ja naisista? Näyttää myös siltä, ettei komissio

muodostu tulevaisuudessakaan tasapuolisesti naisista ja miehistä. Eikö komission kannattaisi näyttää kerrankin hyvää esimerkkiä ollakseen uskottavampi tulevissa toimissaan?

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Minusta olisi aiheellista korostaa, että komissiossa on nyt enemmän naisia kuin koskaan aiemmin. Lisäksi on aiheellista muistuttaa, että naispuoliset kollegani ovat hoitaneet ja hoitavat erittäin tärkeitä salkkuja. Tästä ei ole epäilystäkään. Naispuolisista kollegoistani voin mainita esimerkiksi Neelie Kroesin ja Dalia Grybauskaiten, ja heillä kaikilla on ollut hyvin tärkeät salkut hoidettavanaan. Komissio on siis tiennäyttäjänä tässä asiassa, mutta on selvää, että jäsenvaltiot päättävät komission jäsen ehdokkaiden nimittämisestä, ja jos jäsenvaltiot eivät esitä naisia komissioon, se luonnollisesti näkyy komission kokoonpanossa. EU:n hallinnon rakenteesta voin todeta, että olette varmasti hyvin perillä siitä, että komissio aikoo parantaa tilannetta nyt ja tulevaisuudessa, sillä miesten ja naisten edustus on vielä kaukana tasapuolisuudesta. Voin ilokseni todeta, että kollegani Siim Kallaksen ponnistelujen ansiosta olemme saaneet aikaan selvää edistystä, jos vertaamme aiempia lukuja tämän päivän lukuihin. Olette kuitenkin täysin oikeassa sanoessanne, ettei tilanne ole vielä alkuunkaan tyydyttävä.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, käymme tätä keskustelua joka vuosi, ja minusta meidän on syytä muuttaa politiikkaa, jos haluamme enemmän jäseniä – ja etenkin enemmän naisjäseniä – komissioon, neuvostoon ja parlamenttiin, joka ei näytä haluavan sitä. Tapamme toimia parlamenttina ei sovi lapsiperheille (olipa kyse sitten miehistä tai naisista), ja siten he joutuvat valinnan eteen. Minä valitsin uran, mutta jotkut muut ovat valinneet perheen. Minusta meidän on oltava realisteja keskustellessamme käytännöllisyydestä.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Huomautin avauspuheenvuorossani, että on olemassa monia joko negatiivisia tai positiivisia tilanteita. On selvää, että jokainen meistä tekee tärkeimmät valintansa viime kädessä itse, vaikka jotkin toimielimet, menettelyt ja järjestelyt mahdollistavat selvästi suuremman valinnanvapauden kuin toiset. Siten minulle on varsin selvää, että sukupuolten välistä tasa-arvoa ja kaikenlaisen suoran tai epäsuoran syrjinnän poistamista on tarkasteltava ennen kaikkea perustuslaillisesta näkökulmasta, sillä miesten ja naisten tilanne valinnanvapauden suhteen ei ole tällä hetkellä tasapuolinen. Naisten asema on valitettavasti edelleen miehiä huonompi, mikä näkyy ennen kaikkea selvästi siinä, etteivät naiset pääse poliittista ja taloudellista päätösvaltaa tuoviin asemiin.

Puhemies. (EN) Kysymykset numero 22 ja 23 raukeavat laatijoiden poissaolon vuoksi.

Toinen osa

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 24 (H-0304/09)

Aihe: Kielten vaaliminen raja-alueilla

Katsooko komissio, että jäsenvaltioissa ja EU:n tasolla toteutetaan riittävästi toimia, jotta rajaseutujen nuoret oppisivat paremmin naapurimaidensa kieliä? Katsooko komissio, että kansalliset vähemmistöt ja rajatylittävät alueet voisivat vaikuttaa asiassa myönteisesti?

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) EY:n perustamissopimuksen 149 artiklan mukaan opetuksen sisältö ja koulutusjärjestelmien järjestäminen on yksinomaan jäsenvaltioiden tehtävä. Kuten tuossa artiklassa todetaan, EU myötävaikuttaa korkealaatuisen koulutuksen kehittämiseen rohkaisemalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukemalla jäsenvaltioiden toimintaa. Toisaalta komissio katsoo, että jäsenvaltioiden kouluissa opettavien kielten valinnassa on otettava huomioon kansallisten vähemmistöjen maantieteellinen sijainti ja olemassaolo.

Tätä seikkaa korostettiin syyskuussa 2008 annetussa komission tiedonannossa nimeltä Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus, jossa todetaan, että toimet ovat edelleen tarpeen opettavien kielten määrän lisäämiseksi erityisesti kun on kyse toisen vieraan kielen valinnasta, kun otetaan huomioon paikalliset olosuhteet. Euroopan komissio ehdottaa osana opettavien kielten valinnanmahdollisuuksien lisäämistä koulutuslaitosten ja koulutuksen tarjoajien välistä vuoropuhelua, jota tuetaan muun muassa Comenius Regio -ohjelmalla, kumppanuuksilla paikallisten sidosryhmien kanssa sekä ystävyyskaupunkitoiminnalla muiden maiden koulutuslaitosten kanssa.

EU:n koulutus- ja nuoriso-ohjelmilla tuetaan kaikkien Euroopan unionissa puhuttavien kielten, myös vähemmistökielten, oppimista, ja niillä tuetaan myös ulkomaille näitä kieliä opiskelemaan lähteviä nuoria.

Euroopan rajatylittävää alueellista yhteistyötä edistävillä ohjelmilla voidaan tukea myös koulutukseen ja sosiaaliseen osallisuuteen liittyviä toimia, myös kielten opiskelua. Esimerkiksi hankkeella nimeltä *Avenir*

éducatif commun, jota tuetaan Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan rajatylittävällä ohjelmalla 2007–2013, on tarkoitus perustaa rajatylittävä kouluverkosto etenkin kielten opiskelua sekä yritystoimintaa varten. Hankkeen kokonaiskustannukset ovat 2,2 miljoonaa euroa, ja siinä on mukana kumppaneita Englannin kanaalin molemmin puolin.

Toinen esimerkki toiselta puolelta Eurooppaa on hanke, jota toteutetaan kolmella rajatylittävällä ohjelmalla, joissa Wien on mukana. Itävalta-Tšekin tasavalta, Itävalta-Slovakia sekä Itävalta-Unkari. Hankkeen tavoitteena on valmistaa nuoria elämään Keski-Euroopan raja-alueilla etenkin järjestämällä koulutusta, jolla pyritään kehittämään erilaisia taitoja, kuten kielellistä ja kulttuurienvälistä osaamista sekä viestintätaitoja. Hankkeeseen on osoitettu yhteensä 791 000 miljoonaa euroa.

Puhemies. - (EN) Haluaisin tiedustella jäsen Posselta, esittääkö hän lisäkysymyksen.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, olette vaikuttava esimerkki monikielisydestä. Ensinnäkin haluan kysyä komission jäseneltä, voitaisiinko hänen mainitsemansa hankkeen kaltainen hanke Itävallan ja Unkarin, Itävallan ja Tšekin tasavallan sekä Itävallan ja Slovakian välillä järjestää myös Unkarin ja Slovakian välillä? Se olisi poliittisesti varmasti hyvin suotuisa ja hyödyllinen hanke. Toinen huomautukseni on, että minusta naapurimaiden kieliä olisi voitava opiskella käytännössä entistä enemmän raja-alueilla, kuten tšekin kieltä itäisessä Baijerissa, mutta opiskelu ei saisi rajoittua vain kouluihin. Schirndingissä esimerkiksi toimii saksalais-tšekkiläinen lastentarhanopettajakoulu. Voitaaisiinko myös päiväkotitoimintaa tukea? Minua kiinnostaa myös aikuisopetus (elinikäinen oppiminen), jonka yhteydessä vanhemmat sukupolvet voivat opiskella naapurimaiden kieliä myös raja-alueilla.

Leonard Orban, komission jäsen. - (RO) Kiitoksia lisäkysymyksistä. Unkarin ja Slovakian välisen hankkeen mahdollisuutta koskeneeseen ensimmäiseen kysymykseen voin vastata, että jos tällainen hanke esitetään Euroopan komissiolle, kiinnitämme siihen varmasti kaiken huomiomme. Haluamme tällä tavoin auttaa molempien maiden etujen mukaisten ratkaisujen löytämisessä.

Toisesta kysymyksestä haluan ensinnäkin tuoda esille, että käynnistimme syyskuussa vieraiden kielten varhaista opetusta koskevan aloitteen. Aloite on monivuotinen ja se on jo osoittanut erityisiä onnistumisen merkkejä. Jäsenvaltioissa on lisäksi meneillään aloitteeseen liittyvä kampanja, jolla 2–6-vuotiaiden lasten vanhempia kannustetaan motivoimaan lapsiaan vieraiden kielten opiskeluun.

Elinikäistä oppimista koskevasta kysymyksen toisesta osasta sanottakoon, että se on politiikkamme keskeinen tavoite. Meillä on lukuisia hankkeita, joiden tavoitteena on vieraiden kielten oppiminen ja kulttuurienvälisten taitojen hankkiminen koulutusjärjestelmän ulkopuolisille ihmisille sekä ammattikouluissa opiskeleville, toisin sanoen niille, joilla on muita huonommat koulutusmahdollisuudet, sekä eläkeläisille ja työttömille. Tilannetta ei kuvaa yksistään se, miten rahoitamme eri hankkeita, vaan se tulee erittäin selkeästi esiin myös Euroopan komission vuonna 2008 hyväksymässä strategiassa.

Haluamme, että kaikki Euroopan unionin kansalaiset, eivät yksistään nuoret, saavat välineen ja mahdollisuuden oppia ainakin kahta vierasta kieltä.

Janusz Władysław Zemke (S&D). - (PL) Arvoisa komission jäsen, haluan kiittää teitä tuosta mielenkiintoisesta tiedosta, mutta keskitytte vastauksessanne kouluihin, vaikka myös useissa raja-alueiden kaupungeissa on meneillään yliopistojen perustamishankkeita. Tämänäyttöinen yliopisto on perustettu esimerkiksi Puolan ja Saksan rajalle Frankfurtiin, nimittäin Viadrinan Eurooppa-yliopisto. Haluaisin kysyä seuraavaa: onko mainitsemienne eri koulujen yhteydessä harkittu tukea myös tämänäyttöisille korkeakouluille eli yliopistoille, joita on perustettu Euroopan unionin sisäisillä kansallisilla rajoilla sijaitseviin eri kaupunkeihin?

Leonard Orban, komission jäsen. - (RO) Jos yliopistot voivat toteuttaa hankkeita, jotka täyttävät elinikäisen oppimisen ohjelman vaatimukset ajanjaksolla 2007–2013, Euroopan komissio on valmis rahoittamaan myös näitä hankkeita. Haluan itse asiassa mainita, että Euroopan komission jo rahoittamiin moniin eri hankkeisiin sisältyy myös monia yhteistyökumppaneina toimivia yliopistoja eri puolelta Euroopan unionia. Siten vastaukseni on ehdoton ”kyllä”. Tärkeää on eri tahojen esittämien hankkeiden laatu.

Paul Rübzig (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, meillä on lukuisia Erasmus-ohjelmia opiskelijoille, nuorille yrittäjille ja nyt myös toimittajille. Voitaaisiinko Erasmus-ohjelmia mielestänne hyödyntää myös raja-alueiden viestinnän parantamiseksi, ja mihin teidän mielestänne siinä olisi keskityttävä?

Leonard Orban, *komission jäsen*. – (RO) Vastaukseni tähän kysymykseen on ehdoton ”kyllä”. Parikymmentä vuotta sitten käynnistetty Erasmus-ohjelma, johon EU:n eri virastot eivät aluksi suhtautuneet kovinkaan myönteisesti, on nyt yksi Euroopan unionin menestyneimmistä ohjelmista.

Olen voinut nähdä tämän ohjelman äärimmäisen myönteisiä vaikutuksia niiden säännöllisten vierailujeni kuluessa, joita olen tehnyt paitsi jäsenvaltioiden pääkaupunkeihin myös lukuisille EU:n eri alueille. Puolan ja Saksan yliopistojen kysymys on jo mainittu täällä aiemmin. Muistelen mielelläni Varsovan yliopistovierailuani, jonka aikana saatoin nähdä monia saksalaisia opiskelijoita, jotka olivat Erasmus-ohjelman kautta tulleet opiskelemaan Puolaan puolan kieltä ja kulttuuria, toisin sanoen hankkiakseen kulttuurienvälistä tietoa.

He olivat selkeä osoitus tällaisen tiedon tehokkuudesta. Haluan vastaukseni päätteeksi muistuttaa teitä siitä, että komission puheenjohtaja Barroso on kertonut aikeestaan edistää seuraavalla toimikaudellaan aloitteita, joilla pyritään lisäämään ja edistämään nuorten liikkumista juuri siinä tarkoituksessa, että he voisivat hankkia näitä yhä tarpeellisempia taitoja.

Puhemies. – (EN) **Nikolaos Chountis**in laatima kysymys numero 25 (H-0320/09)

Aihe: Komission piittaamattomuus Siemens-yhtiötä koskevan skandaalin tutkimisesta

Siemens-yhtiötä koskeva skandaali on kuluneen viiden vuoden aikana huomattavin Euroopan unionia ravistellut korruptiotapaus. Oikeudellisen tutkimuksen, oikeusistuinten päätösten sekä asianosaisten tunnustusten ja yhtiön itsensä antamien julkisten lausuntojen perusteella on käynyt ilmi, että yhtiö maksoi lahjuksia monille poliittisille puolueille ja eri maiden, muun muassa Kreikan, vastuuhenkilöille saadakseen etulyöntiaseman valtion ja julkisten yhtiöiden hankkeiden ja toimitusten toimeksiannoissa, joista monet olivat yhteisrahoitettuja yhteisön varoin.

Kun otetaan huomioon, että siitä lähtien, kun Siemens-yhtiötä koskeva skandaali tuli julkiseen tietoisuuteen, petosten torjunnasta vastaava komission jäsen Siim Kallas on jatkuvasti vastannut parlamentaarisen valvontamenettelyn puitteissa, että tapauksen tutkiminen ei kuulu Euroopan unionin toimivaltaan ja että jäsenvaltiot eivät ole pyytäneet petostentorjuntaviraston (OLAF) tukea, kysyn komissiolta seuraavaa: Millä tavoin Euroopan komissio ja yhteisön talousarviota koskevien petostapauksien tutkimisesta vastaava petostentorjuntavirasto ovat turvanneet EU:n kansalaisten varoja? Millä tavoin komissio ja OLAF ovat osallistuneet tähän huomattavaan selkkaukseen avoimuuden noudattamisen nimissä? Mikä on komission ja OLAFin päätelmä tästä tapauksesta?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Komissio kiinnittää suurta huomiota kaikkiin lahjontatapauksiin kaikkialla Euroopassa, mutta minun on sanottava, että tapauksia, joissa Siemens on ollut osallisena joko suoraan tai epäsuorasti ja joita EU on rahoittanut, on varsin vähän. Esitän seuraavassa yleiskatsauksen neljästä tapauksesta.

OLAFin tutkinnassa oleva tapaus, jonka oikeuskäsittely päättyi vuoden 2003 viimeisellä vuosineljänneksellä ja johon liittyy ulkoista tukea, koskee oikeudellisia jatkotoimia Saksassa. OLAF seuraa tarkoin tapauksen oikeudellisia jatkotoimia Saksassa.

Toinen EIP:n rahoittamia hankkeita koskeva OLAFin tapaus on parhaillaan tutkinnassa. Se koskee julkisia hankintamenettelyjä.

Kolmas tapaus, joka liittyy Euroopan investointipankin rahoittamiin hankkeisiin ja koskee julkisia hankintamenettelyjä, on parhaillaan OLAFin arvioitavana, jotta saadaan selville, onko tarpeeksi vakavaa näyttöä epäillä EU:n taloudellisia etuja vahingoittanutta petosta tai sääntöjenvastaisuuksia. OLAF päättää arviointinsa tulosten pohjalta, onko asia syytä ottaa tutkintaan.

Viimeisessä neljännessä tapauksessa Espanjan korkein oikeus antoi 4. marraskuuta 2008 päätöksen rakennerahastoja koskeneessa asiassa, jossa myös Siemens oli alkujaan osallisena. Kansalliset viranomaiset tutkivat tapausta 1990-luvun puolessavälissä, ja petostentorjunnan koordinoitijaksi UCLAF ja myöhemmin OLAF seurasivat tarkoin asian oikeuskäsittelyä. Tuolla päätöksellä muun muassa tuomittiin useita henkilöitä vankeuteen sekä määrättiin sakkorangaistuksia väärennöksistä. On syytä panna kuitenkin merkille myös se, että Siemens vapautettiin syyteistä Madridin rikostuomioistuimen 22. kesäkuuta 2006 antamalla ensimmäisellä päätöksellä.

Kuten kaikissa tämänkaltaisissa tapauksissa, yleisenä huomiona voidaan sanoa, ettei OLAF ole lainvalvontavirasto. OLAF tekee tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, ja jäsenvaltioilla on

tiedotusvelvollisuus OLAFille, joka puolestaan seuraa tarkoin kaikkia tapauksia, joihin liittyy EU:n varojen käyttöä tavalla tai toisella tai jotka ovat olleet tutkinnan kohteena.

Tämä on yleiskuva tilanteesta. OLAF on tiiviisti mukana myös kansainvälisessä yhteistyössä kaikkien muiden kansainvälisten laitosten kanssa humanitaariseen apuun ja muihin hankkeisiin myönnettyjen varojen väärinkäytön torjumiseksi.

Jos arvoisalla jäsenellä on asiaankuuluvaa tietoa jostakin erityisestä tapauksesta, komissio kehottaa häntä välittämään sen OLAFille, joka arvioi tiedon ja tekee sen pohjalta asianmukaiset päätökset toimivaltuuksiensa mukaisesti.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Kreikan näkemys Siemensin tapauksessa on perusnäkökohdiltaan se, mitä tiedotusvälineissä on raportoitu. Kreikan näkemys on toisin sanoen se, että tämä toiseksi vakavin skandaali sodanjälkeisessä Kreikassa on saamassa lieventävän käänteen sen jälkeen, kun Saksan ylin perustuslakituomioistuin antoi toisen päätöksen, jossa todetaan, ettei Siemens Hellaksen entistä toimitusjohtajaa ja korruption kuningasta Christoforakosia voida luovuttaa Saksasta Kreikkaan.

Tämä on Kreikan näkemys. Näin skandaali etenee Kreikassa, skandaali, jossa Saksan tuomioistuinten tunnustusten ja tuomioiden mukaan on ollut osallisena valtion virkamiehiä, joita oli vuosikausien ajan lahjottu likaisella rahalla myöntämään tuntematon määrä julkisia hankintoja Siemensille.

Arvoisa komission jäsen, kysyn jälleen seuraavaa: Vaikka kaikki tietävät, että suurin osa näistä julkisista hankinnoista oli yhteisrahoitteisia hankkeita, vain teidän yksikkönne (ja valitettavasti vastauksenne vahvistaa tämän) väittävät, etteivät ne olleet tietoisia tästä, ja vetoavat yhteisön sattumanvaraisiin säännöksiin. Kysymyksiä on esitetty, ja vastaukset niihin ovat: antakaa meille tietoja, niin me tutkimme asian ja valvomme sitä. Haluan spesifisen vastauksen. Arvoisa komission jäsen, velvollisuutenne on pelastaa Euroopan veronmaksajien rahat. Mitä komissio aikoo tehdä saadakseen oikeuden eteen ne henkilöt, joiden se on todennut rikkoneen yhteisön hankintalainsäädäntöä?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Tulen piakkoin kertomaan parlamenttiin ja talousarvion valvontavaliokuntaan omaan vastuualueeni osalta, mitä talousarvion vastuuvapausmenettelyn suhteen olisi tehtävä EU:n rahojen asianmukaisen käytön turvaamiseksi ja varmistamiseksi, sillä nämä ovat hyvin laajoja kysymyksiä.

Jos teillä on siis tietoja yhteisrahoitteisten hankkeiden varojen väärinkäytöstä, otamme mielellämme (kuten myös aluepolitiikan pääosasto ja muut osastot) vastaan tietoja. Voin vakuuttaa, että tietojen käsittelyyn suhtaudutaan hyvin vakavasti.

Henkilöiden luovuttamisesta jäsenvaltiosta toiseen on kuitenkin sanottava, että tämä asia on puhtaasti jäsenvaltioiden päätäntävällässä, eikä yksikään omaan vastuualueeseeni kuuluvista pääosastoista voi tehdä mitään helpottaakseen niiden henkilöiden luovuttamista, joiden luovutusta on vaadittu.

Puhemies. – **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 26 (H-0336/09)

Aihe: Savukkeiden salakuljetus ja tulot

Euroopan petostentorjuntavirasto kertoi elokuussa antamassaan lehdistötiedotteessa merkittävän savukkeiden salakuljettajan tuomiosta Yhdysvalloissa. Vaikka tätä on pidettävä myönteisenä kehityksenä, savukkeiden laitton kauppa maksaa EU:lle vuosittain jopa 9,5 miljardia euroa menetettyinä tuloina. Nämä rahat menevät rikollisille ja Real IRA:n kaltaisten terroristijärjestöjen rahoittamiseen.

Miten komissio suhtautuu strategisen toiminnan tasolla siihen, että 97 prosenttia laittomista savukkeista kiertää niille kuuluvat verot eurooppalaisen veronmaksajan ja Euroopan turvallisuuden kustannuksella?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Haluan kiittää arvoisaa jäsentä kysymyksestä, jonka ansiosta voin jälleen kerran kiinnittää huomiota tähän valtavan laajaan, jäsenvaltioiden talousarvioita horjuttavaan ongelmaan. Myös tällä alalla jäsenvaltioilla on toimintavalta, mutta jolla jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on elintärkeää ja jolla myös yksikkömme OLAF on hyvin aktiivinen ja merkittävässä roolissa kansainvälisen savukkeiden salakuljetuksen torjunnassa.

OLAFilla on selkeä strategia. Ensinnäkin OLAF avustaa ja tukee lainvalvontaviranomaisia kaikkialla Euroopan unionissa niiden työssä sekä järjestää ja koordinoi Euroopan laajuisia operaatioita. Vuonna 2007 käynnistetty operaatio Diabolo keskittyi väärennettyihin savukkeisiin, joita salakuljetettiin Kiinasta laivoilla EU:n alueelle.

Operaatio Mudanilla puolestaan tartuttiin vuonna 2008 lisääntyneeseen savukkeiden salakuljetukseen postitse. Diabolo II -operaatiolla oli sama tavoite kuin Diabolo I -operaatiolla, ja se toteutettiin syyskuussa 2009.

OLAF tarjoaa kumppaneilleen tiedustelupalveluja uusista uhkista ja tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, joten kyse on todellisesta kansainvälisestä yhteistyöstä. OLAFin työ osoittaa, että yhteistyötä olisi vahvistettava, mutta minun täytyy myös sanoa, että tämän komission toimikauden kuluessa on nähty kaksi hyvin merkittävää tapahtumaa, joissa OLAF on ollut vahvasti mukana.

Näitä ovat Philip Morrisin sopimus ja myöhemmin Japanin tupakkasopimus joulukuussa 2007, kun suurimmat tupakkayhtiöt myönsivät joitakin puutteita reilussa tupakkakaupassa ja maksoivat suuria rahasummia EU:n talousarvioon. Nyt yhtiöt myös tekevät tiivistä yhteistyötä tupakan salakuljetuksen estämiseksi, mikä ei sekään ole niiden etujen mukaista.

Nämä ovat hyvin tärkeitä saavutuksia, ja lisäksi kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet Japanin tuoreen tupakkasopimuksen.

Jatkamme yhteistyötä tällä vaikealla alueella, mutta luulen, että näiden kahden merkittävän sopimuksen ansiosta ilmapiiri on muuttunut hieman, ja myös hienoista kehitystä on havaittavissa.

Arvoisan jäsenen mainitsema tapaus kolmannen maan kansalaisen saamisesta tuomioistuimen eteen ja hänen vangitsemisestaan on hyvin merkittävä tapaus, joka on yksi monista OLAFin kyseisen sopimuksen pohjalta koordinoimista kansainvälisistä tutkimuksista. EU:ssa on ollut useita OLAFin työhön perustuvia oikeudenkäyntejä.

Tämä on ensimmäinen kolmannessa maassa käytävä oikeudenkäynti, jossa osallisena on EU:n ulkopuolisen maan kansalainen ja joka liittyy savukkeiden salakuljetukseen EU:n alueelle, joten myös tämä on osoitus maailmanlaajuisesta yhteistyöstä. Voin esittää myös useita muita yksityiskohtia Kiinan ja muiden maiden yhteyshenkilöistä. Meidän kaikkien etujen mukaista on yhteistyön vahvistaminen ja tupakan salakuljetuksen torjuminen.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Jos ei oteta huomioon työpaikkoja, jotka ovat vaarantuneet rekisteröidyissä yritysissä, tällä on erinomaiset terveysvaikutukset. Suurimmalla osalla Irlannin suurimman sairaalan St James's Hospitalin potilaista on todettu jokin tupakanpoltoon liittyvä sairaus. Jos viitsitte ottaa selvää muiden jäsenvaltioiden tilanteesta, huomaatte, että se on varsin samanlainen. Salakuljetetut savukkeet pahentavat ongelmaa mutta eivät auta ongelman hoidon kustannuksissa.

Euroopan unionin alueelle suuntautuvan laittoman tupakkakaupan osuus on käsittääkseni 9,5 miljardia euroa, ja 97 prosenttia siitä jää paljastumatta. Eikö komission olisi nyt aika ottaa laajasti kantaa tähän ongelmaan niin, että se harkitsisi esimerkiksi mahdollisuutta perustaa rannikkovartiosto hoitamaan ongelmaa?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Kävin hiljattain eräässä EU:n ulkopuolisessa maassa, jossa tupakanpolto ei ole kielletty, ja huomasin todella suuren eron verrattuna EU:n jäsenvaltioihin, joissa ei tarvitse haistella tupakan hajua ainakaan julkisilla paikoilla. Tämä on uskoakseni tärkein askel, joka on otettu kaikkien terveysriskien estämiseksi.

Meidän on hyödynnettävä kaikki lainvalvontavirastomme taistelussa tupakan salakuljetusta vastaan. Tämä on selvästi tärkein prioriteetti, mutta jäsenvaltioiden rajavartioiden velvollisuutena on takavarikoida laittomat savukkeet.

Olen itse käynyt satamassa, jossa on hyvin pitkälle kehittyneet laitteet laittomien savukelastien havaitsemiseksi, mutta tämä kuuluu yksittäisten jäsenvaltioiden toimialaan. Voimme ainoastaan auttaa asiassa ja tarjota tiedustelupalveluja sekä tehdä kaikkemme jäsenvaltioiden auttamiseksi. Jäsenvaltioiden rajayksiköiden tehtävänä on takavarikoida laittomat lastit ja pysäyttää ne rajalle.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, savukkeiden salakuljetus voidaan jakaa kolmeen ryhmään, joita ovat: rahoitus, tavarat ja liitännäisasiakirjat. Voitteko harkita veroa tai maksua rahoitusvälineille, jotka ovat tiedossa ja virtaavat tänne?

Mehän olemme jo tutustuneet tämäntyyppiseen rahoitusveroon, kun kyse ei ole tuotteista tai paperitöistä vaan rahoitustoimista, joita verotetaan ankarasti. On houkutteleva haaste harkita tätä Sveitsin kaltaisten maiden kohdalla.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Olen samaa mieltä tämän asian tärkeydestä veroviranomaisten kannalta. Meillä Euroopassa tupakkatuotteiden valmistevero on varsin huomattava, mutta Philip Morrisin sopimuksesta ja Japanin tupakkasopimuksesta saaduista kokemuksista tiedän, että tässä on kyse pitkälti samoista yhtiöistä, jotka ovat pääasiallisia tupakantuottajiamme. Tuloksena on myös tämä: ne tekevät yhteistyötä kanssamme. En tosin tiedä Sveitsistä, josta meillä ei ole viitteitä siitä, että sen toiminnassa olisi ongelmia tältä osin Euroopassa yleisesti. Kaikki valtiot ovat myöntäneet laittoman tupakkakaupan uhkat, joten jos saamme viitteitä siitä, otamme varmasti yhteyttä Sveitsin viranomaisiin.

Puhemies. – (EN) Kysymys numero 27 raukeaa laatijan poissaolon vuoksi.

Maria Badia i Cutchetin laatima kysymys numero 28 (H-0321/09)

Aihe: Opetus EU:n uudessa poliittisessa strategiassa

Nykyisen taantuman yhteydessä monet ovat vaatineet uutta EU:n strategiaa työllisyyden sekä kestäväen ja älykkään kasvun alalla. Monilla aloilla on esitetty useita suosituksia, mutta ei opetuksen piirissä. Ei ole myöskään tiedossa, että Euroopan komissio tai jäsenvaltiot olisivat esittäneet konkreettisia aloitteita.

Bolognan prosessi on saatettava päätökseen – mistä ei vaikeuksia puutu – yliopistot ja korkeakoulut on nykyaikaistettava, opetuksen, innovaation ja tutkimuksen kolmiota on edistettävä sekä vietävä eteenpäin ammattikoulutuksen vastavuoroista hyväksymistä Euroopan tasolla. Aikooko komissio toteuttaa toimia tai ottaa käyttöön aloitteita tällä alalla uutta EU:n strategiaa silmällä pitäen, jotta vuonna 2010 saavutettaisiin täysin yhdentynyt eurooppalainen korkeakoulutusalue, joka on maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen, sosiaalisesti yhdentävä ja korkealaatuinen?

Maroš Šefčovič, *komission jäsen*. – (EN) Kiitoksia kysymyksestä, joka on hyvin ajankohtainen nykyään. Haluaisin korostaa, että komissio on jo usean vuoden ajan toteuttanut EU:n korkeakoulutuksen uudistusohjelmaa Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian yhteydessä.

Ohjelmassa keskitytään erityisesti kolmeen aiheeseen eli opetussuunnitelmaan, hallintoon ja rahoitukseen. Opetussuunnitelman uudistuksia pyritään toteuttamaan etupäässä Bolognan prosessin yhteydessä, jolla eurooppalainen korkeakoulutusalue on tarkoitus luoda vuoteen 2010 mennessä.

Kuten tiedätte, Bolognan prosessihan ei ole komission aloite vaan 46 Euroopan maan hallitustenvälinen hanke. Komissio kuitenkin tunnustaa prosessin äärimmäisen tärkeyden, minkä vuoksi se on liittynyt siihen ja tukee sitä täysin, koska se on hyvin tärkeä komission ajaman korkeakoulutuksen uudistusohjelman kannalta.

Tähän liittyvistä viime vuoden aloitteista voisin mainita seuraavat: osaamiskolmion edistäminen Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisen avulla, yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen tutkintojen tunnustaminen kautta Euroopan, eurooppalainen tutkintojen viitekehys elinikäisen oppimisen edistämiseksi, eurooppalainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmä, tutkintotodistuksen liite (Diploma Supplement) sekä eurooppalaiset opintopisteet korkea-asteen koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen yhteydessä.

Tavoitteena on myös lisätä Euroopan korkea-asteen koulutuksen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta, ja siksi nyt on käynnissä korkeakoulujen luokitus- ja ranking-hankkeita.

Komissio tunnustaa myös nykyisten ja tulevien työmarkkinoiden sekä niiden tuomien haasteiden suuren merkityksen etenkin nuorelle sukupolvelle. Siksi olemme panneet alulle Uudet taidot uusia työpaikkoja varten -aloitteen sekä perustaneet korkeakoulujen ja yritysten välisen foorumin, jolla sekä yliopistot että yritykset voivat harjoittaa erittäin tärkeää ajatusten, mielipiteiden ja kokemusten vaihtoa keskenään.

Euroopan korkeakoulutusalueesta vallitsee yksimielisyys osallistujamaiden kesken siitä, että vaikka paljon on jo saatu aikaan vuodesta 1999 lähtien, hanketta ei lopeteta vuonna 2010 vaan sitä jatketaan ainakin vuoteen 2020 asti.

Komission näkökulmasta käsin Bolognan prosessissa olisi tulevana vuosina keskityttävä siihen, kuinka korkeakouluopiskelijoiden liikkuvuutta voitaisiin parantaa edelleen, sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamiseen korkeakouluihin pääsyn tasapuolistamiseksi sekä prosessin globaalin ulottuvuuden eli Euroopan korkeakoulujen ja niiden kumppaneiden välisen yhteistyön kehittämiseen maailmanlaajuisesti.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minulla on tänään jo toisen kerran mahdollisuus esittää teille kysymyksiä ja saada vastauksenne niihin. Kiitos sanoistanne. Olemme luonnollisesti samaa mieltä tarpeesta arvioida kaikkea Bolognan prosessiin liittyvää.

Kysymykseni liittyy enemmänkin lähitulevaisuuteen ja vähän myöhempään aikaan, sillä talouskriisimme vuoksi meillä on kokonaisia talouden osa-alueita (joista osa on pitkälle kehittyneitä aloja), joilla ei synny uusia työpaikkoja. Uusilla työpaikoilla tarkoitamme muun muassa uuden, niin sanotun ”vihreän” talouden työpaikkoja.

Kysymykseni kuuluukin seuraavasti: miten tämä uusi tilanne, tämä uusi talous, jonka aiomme käynnistää, näkyy yliopistojen ja ammattikoulujen ohjelmissa ja tutkimuksissa etenkin nyt, kun olemme jo aloittaneet Kööpenhaminan prosessin täytäntöönpanon ammattikoulutuksen osalta, kuten vallan hyvin tiedätte?

Haluaisin kuulla lisää mielipiteitänne tästä asiasta.

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Olette minusta jälleen ottanut esille hyvin tärkeän ongelman. Puhuin jo tänä aamuna siitä, että Euroopan unionissa on nyt 78 miljoonaa peruskoulutuksen tai alhaisen koulutuksen saanutta ihmistä, joten on täysin selvää, että asettamaamme määräaikaan vuoteen 2020 mennessä meillä ei missään nimessä ole tarjota samaa määrää työpaikkoja näille ihmisille.

Sen vuoksi on ehdottoman välttämätöntä valmistautua tähän aikaan: meidän on parannettava ja uudistettava koulutusjärjestelmäämme, ja meidän on edettävä analysoinneissa ja tutkimuksissa, joilla selvitetään, mitä nämä uudet taidot ja työpaikat voisivat olla. Tähän on valmistettava etenkin nuoria sukupolvia mutta myös keski-ikäisiä.

Haluammekin jatkaa tutkimusta, jota tehdään parhaillaan poliittista yhteistyötä ja vastavuoroista oppimista koskevan strategisen kehityksen Koulutus 2010 yhteydessä. Tämä on vain yksi niistä puitteista, joissa haluaisimme jatkaa ja tehdä yhteistyötä koulutuslaitosten ja yritysten kanssa tulevien vaatimusten parissa, jotka vaihtelevat suuresti ja sisältävät joukon tärkeitä ja erilaisia taitoja, joita kansalaisemme tarvitsevat vuonna 2010.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) On selvää, että koulutus on lähinnä jäsenvaltioiden hallitusten asia, mutta yksi kysymys, jonka koordinoinnissa komission jäsen voisi auttaa, on koulutusjärjestelmän ”rotuerottelupolitiikan”, kuten sitä kutsuisin, lopettaminen. Yhteisössämme on kokonaisia ihmisryhmiä, jotka eivät yksinkertaisesti pääse osalliseksi jatko-opinnoista.

Dublinissa esimerkiksi on viisi aluetta, joiden asukkaat muodostavat 75 prosenttia maan suurimman vankilan Mountjoy Jailin vangeista. On tarpeetonta sanoa, että jatkokoulutukseen pääsy näissä yhteisöissä on vielä 2000-luvullakin huippualhaisella tasolla. Oletan, että tämä on tilanne kautta Euroopan. Voisitteko laatia normeja tämän ”rotuerottelun” lopettamiseksi ja jatko-opiskelumahdollisuuden tarjoamiseksi kaikille?

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Aloittitte kysymyksenne hyvin selkeällä analyysillä työmarkkinoiden ja ammattipätevyyden jakautumisesta, mutta on täysin selvää, että komissio tukee vahvasti kaikkia ponnisteluja lisätä näiden ihmisten osuutta, joilla on mahdollisimman korkeatasoinen koulutus. On täysin selvää, että vain koulutustasoa parantamalla ja korkeatasoiseen jatkokoulutukseen pääsyä lisäämällä, kuten totesitte, voimme säilyttää Euroopan talouden huipputasolla sekä vaalia vaurautta ja korkeaa elintasoa, joista voimme nauttia Euroopassa.

Olenkin sitä mieltä, että komission ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä hyvin tiivistä yhteistyötä keskenään näissä asioissa sellaisten olojen luomiseksi, joissa myös vaikeista sosioekonomisista tilanteista tulevat opiskelijat tai oppilaat saavat tasapuolisen mahdollisuuden opiskella korkeakouluissa ja yliopistoissa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (EN) Nykyisin 19 prosenttia Euroopan nuorista keskeyttää koulunkäynnin. Euroopan unioni ei saavuta kestävä kehityksen mukaista talouskehitystä, jos se ei panosta koulutukseen ja tutkimukseen. Toistaiseksi vain viisi jäsenvaltiota on panostanut tutkimukseen ja innovaatioihin yli kaksi prosenttia BKT:stä.

Sekä jäsenvaltioiden bruttokansantuotteet että yhteisön talousarvio pienenevät talouskriisin vuoksi. Siksi on vaarana, että koulutuksen ja tutkimuksen määrärahoja vähennetään tulevina vuosina. Meidän on investoitava koulutukseen ja innovaatioihin kuitenkin niin, että Euroopan unioni voi säilyttää taloudellisen kilpailukykyä ja luoda uusia työpaikkoja.

Mihin toimiin komissio voi ryhtyä yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tutkimus- ja koulutusinvestointien vähimmäistason takaamiseksi tulevina vuosina?

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Olette täysin oikeassa siinä, että koulupudokkaiden määrä Euroopassa on varsin korkea. Olemme asettaneet tavoitteeksemme 10 prosenttia vuoteen 2010 mennessä. On selvää, ettei tätä aikarajaa saavuteta, koska koulupudokkaiden osuus on nyt noin 15 prosenttia. Olette täysin oikeassa myös siinä, ettei tämä kuvasta hyvin tarvetta parantaa koulutusjärjestelmiemme laatua kautta Euroopan.

Olette oikeassa myös siinä, että talousarvioista väitellään paljon nykyisen kaltaisissa oloissa, joissa kansallisiin hallituksiin kohdistuu erilaisia julkistaloudellisia paineita ja paineita elvytyspakettien rahoittamisesta ja joissa hallitukset toteuttavat hyvin usein niin sanottuja exit-strategioita, joilla pyritään julkistalouden saamiseen vakaalle pohjalle tuleviksi vuoksi.

Miten tätä olisi priorisoitava? Mihin meidän olisi keskityttävä? Olette varmasti jo pannut merkille, että komission taholta korostetaan aina voimakkaasti tarvetta säilyttää tutkimuksen ja innovaatioiden rahoituksen riittävä taso koulutuksessa, sillä uskomme, että siten pystymme varjelemaan ja parantamaan kilpailukykyämme kärkeä sekä valmistamaan tulevia tutkijoitamme ja työntekijöitämme selviytymään paremmin hyvin kilpailukykyisillä aloilla tulevaisuudessa.

Tulette varmasti kuulemaan komission selkeitä vetoamuksia sen puolesta, että jäsenvaltiot pitäisivät rahoitus- ja koulutustoiminnan sekä tutkimus- ja innovaatiotuen rahoituksen mahdollisimman korkealla tasolla myös näinä taloudellisesti tiukkoina aikoina.

Puhemies. Silvia-Adriana Țicău laatima kysymys numero 29 (H-0327/09)

Aihe: Toimenpiteet nuorten korkealaatuisen koulutuksen saatavuuden takaamiseksi, opiskelujen jatkamisen kannustamiseksi ja auttamiseksi sekä työmarkkinoille pääsyn helpottamiseksi

EU:ssa on 96 miljoona 15–29-vuotiaista nuorta, mikä merkitsee noin kahtakymmentä prosenttia kokonaisväestöstä. Eurostatin vuoden 2007 tilastojen mukaan alle 25-vuotiaista nuorista 20 prosenttia on vaarassa kärsiä köyhyydestä samaan aikaan kun talous- ja rahoituskriisin vuoksi on yhä vaikeampi löytää vakituista työpaikkaa. Noin 15 prosenttia eurooppalaisista nuorista jättää koulunsa kesken. Helmikuussa 2009 noin 17,5 prosentilla alle 25-vuotiaista eurooppalaisista ei ollut työtä, mikä on yli kaksi kertaa enemmän kuin EU:n kokonaistyöttömyysaste, joka samaan aikaan oli 7,9 prosenttia. Monien eurooppalaisnuorten on myös pakko ottaa vastaan väliaikaista työtä, koska he eivät pysty löytämään pysyviä työpaikkoja.

Koska Euroopan tulevaisuus on riippuvainen nuoremasta sukupolvesta, voisiko komissio kertoa, mitä toimenpiteitä se harkitsee taatakseen nuorille korkealaatuisen koulutuksen saatavuuden, kannustaakseen ja auttaakseen heitä jatkamaan opiskeluaan ja helpottaakseen heidän pääsyään työmarkkinoille, millä taataan nuorten täydellisempi integroituminen yhteiskuntaan?

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, toin jo esille muutamia argumentteja edellisessä vastauksessani, mutta on selvää, että tämä on hyvin tärkeä alue, joten yritän painottaa muutamia muita lisätietoja vastatessani tähän kysymykseen.

Kuten tiedätte, EY:n perustamissopimuksen 149 ja 150 artiklan mukaan opetuksen sisältö ja koulutusjärjestelmien järjestäminen on yksinomaan jäsenvaltioiden tehtävä. Jäsenvaltiot siis todella päättävät opetusohjelmiansa sisällöstä kaikilla yleissivistävän koulutuksen ja ammattikoulutuksen tasoilla.

Komissio tunnustaa kuitenkin arvoisan jäsenen esille ottaman kysymyksen tärkeyden ja tukee jäsenvaltioita uudistusten täytäntöönpanossa avoimella koordinoitimenetelmällä.

Vuonna 2006 annetussa suosituksessa elinikäisen oppimisen avaintaidoista määritellään ne keskeiset taidot, joita nuorten olisi hyvä kehittää perus- ja ammattikoulutuksessa tasolle, joka tarjoaa heille valmiudet aikuisuuteen ja antaa mahdollisuuden kehittää erinomaisia taitoja työelämään varten tulevaisuudessa. Edellä mainittua Euroopan koulutusyhteistyön strategista kehystä (ET 2020) olisi tarkasteltava myös tästä näkökulmasta. Korostaisin, että tämän ohjelman ensimmäisen vaiheen prioriteettien yhteydessä komissio pyrkii kehittämään jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä lukutaidon, matematiikan ja luonnontieteiden perustaitojen parantamisessa, sekä tiivistää yhteistyötä koulupudokkaiden määrän vähentämiseksi.

Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat lisänneet yhteistyötään Kööpenhaminan prosessin avulla vaihtaakseen kokemuksiaan ja parantaakseen ammatillisen koulutuksen ja työmarkkinoiden välisiä yhteyksiä, jotta helpotetaan nuorten pääsyä työelämään nykyistä paremmin ehdoin. Ammatillisen koulutuksen houkuttelevuuden ja laadun lisääminen on keskeinen tavoite, samoin kuten elinikäisen oppimisen käsitteen

ja siihen liittyvän politiikan edistäminen niin, että eurooppalaisesta työvoimasta tulisi joustava ja se sopeutuisi työmarkkinatilanteen muutoksiin.

Muista ohjelmista voisin ottaa esille esimerkiksi Leonardo da Vinci -ohjelman, jonka liikkuvuutta koskeva toimi on niin ikään hyvin tehokas tapa auttaa nuoria pääsemään työmarkkinoille. Tämä koskee lähinnä harjoittelijoita ja muita nuoria työmarkkinoilla. Ohjelman avulla he voivat suorittaa osan koulutuksesta ulkomailla. Tulokset ovat toistaiseksi olleet hyvin myönteisiä, sillä ulkomailla vietetyt jaksot ovat parantaneet nuorten taitoja, joista työnantajat hyötyvät. Nuoret ovat voineet siten parantaa myös kielitaitoaan ja kulttuurista tietämystään.

Haluan mainita myös Erasmus-ohjelman, mutta hieman eri valossa, sillä toistaiseksi olemme puhuneet lähinnä yliopistojen välisistä opiskelijavaihdoista. Vuodesta 2007 alkaen Erasmus-ohjelmalla on voitu tukea kuitenkin opiskelijavaihtoa myös yritysten välillä. Ohjelma on ollut suuri menestys alusta asti, sillä yli 20 000 opiskelijaa suoritti työharjoittelun ulkomailla yksistään ohjelman ensimmäisen toimintavuoden aikana, ja yli 15 000 yritystä on osallistunut tähän toimintaan. Tämä on yksi esimerkki siitä, miten voimme parantaa tutkinnon suorittaneiden työllistymistä ja lisätä yliopistojen ja yritysten välistä yhteistyötä.

Olemme jo puhuneet Bolognan prosessin myönteisistä vaikutuksista opiskelijoiden liikkuvuuteen sekä yliopistojen ja korkeakoulujen väliseen yhteistyöhön, joten en enää toista sitä, mitä totesin hetki sitten.

Lopuksi haluaisin painottaa, että komissio tunnustaa nuorten erityiset vaikeudet, joihin he törmäävät työmarkkinoille tullessaan. Sekä komissio että neuvosto panevat erityisen painon nuorten työllisyystilanteen parantamiseen osana Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategiaa. Hyväksymällä vuonna 2005 eurooppalaisen nuoriso-ohjelman jäsenvaltiot ovat sitoutuneet kiinnittämään entistä enemmän huomiota nuorten integroimiseen koulutukseen, työelämään ja yleensäkin yhteiskuntaan, mutta alun hyvin lupaava kehitys on nyt pysähtynyt talouskriisin vuoksi. On totta, että kriisi on koetellut erityisen voimakkaasti nuoria, sillä he ovat nykyoloissa ensimmäisten joukossa menettäneet työpaikkojaan. Komissio kehotti kesäkuussa 2009 antamassaan tiedonannossa Yhteinen sitoutuminen työllisyyteen jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia varmistamaan, että nuorilla on vaikeasta taloustilanteesta huolimatta mahdollisuus saada korkealaatuisia koulutusta sekä etenkin päästä osalliseksi korkealaatuisesta oppisopimuskoulutuksesta ja työharjoittelusta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Talouskriisin vuoksi on vaarana, että nuorten on entistä vaikeampi löytää työpaikka, he joutuvat ottamaan vastaan koulutustaan vastaamattoman työn tai he joutuvat elämään pitkiäkin aikoja ilman työtä. Komission olisi varmistettava, että nuorilla on mahdollisuus koulutukseen työttömyyden aikana ja etteivät he joudu epäedulliseen asemaan työmarkkinoilla, joilla vaaditaan toisinaan vähintään jopa 5–10 vuoden työkokemusta. Mitä toimia komissio harkitsee tältä osin?

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Olette täysin oikeassa siinä, että komission ja jäsenvaltioiden olisi tässä tilanteessa oltava hyvin luovia pyrittäessä parantamaan nuorten asemaa niin, että he voivat joko säilyttää työpaikkansa, tai jos he menettävät sen, pääsevät uudelleen koulutukseen ja saavat paremmat eväät työllistyä mahdollisesti myöhemmin uudelleen. Komissio työskentelee hyvin tiiviisti jäsenvaltioiden ja asiantuntijoiden kanssa keskittyen tässä tilanteessa seuraavaan kolmeen alueeseen: miten voidaan hyödyntää tämä ajanjakso niin, että nuoret saavat oikeanlaiset perus- ja avaintaidot, miten korkealaatuisesta koulutuksesta voidaan tehdä entistä oikeudenmukaisempi, ja kuinka voidaan varmistaa korkealaatuinen opetus ja oppiminen kouluissa. Nämä ovat käsittääkseni perusedellytykset nuorten valmistamiseksi niin, että he selviytyvät tästä hyvin vaikeasta ajasta ja ovat valmiita seuraavaan työllisyysaaltoon, joka toivottavasti tulee tämän kriisin päätyttyä.

Puhemies. – (EN) **Liam Aylwardin** laatima kysymys numero 30 (H-0332/09)

Aihe: Vapaaehtoistyö ja urheilu

Voiko komissio kertoa, mitä aloitteita se aikoo käynnistää edistääkseen urheilun saralla tehtävää vapaaehtoistyötä nykyistä enemmän?

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Kolmannen sektorin vapaaehtoistyöllä on merkittävä rooli EU:n politiikanteossa, kun otetaan huomioon vapaaehtoistyön yhteiskunnalliset hyödyt koheesion, osallisuuden, demokratian, kansalaisuuden sekä hyvin selkeän ja luontaisen taloudellisen arvon muodossa. Vapaaehtoistyö tarjoaa monia mahdollisuuksia epävirallisessa koulutuksessa ja ansaitsee siten asianmukaisen tunnustuksen. Vaikka vapaaehtoistyötä tehdään useilla aloilla, urheilussa siihen liittyy tiettyjä rakenteellisia erikoisuuksia.

Urheilun saralla tapahtuva vapaaehtoistyö muodostaa urheilutoiminnan organisoimisen, hallinnon ja toteuttamisen perustan uusissa jäsenvaltioissa ja on siten keskeisessä asemassa koko urheilujärjestelmän

tukemisessa. Vapaaehtoistyön merkitys urheilussa on tunnustettu moneen otteeseen poliittisella tasolla EU:ssa: komissio tunnustaa vuonna 2007 antamassaan urheilun valkoisessa kirjassa vapaaehtoistyön aseman yhteisenä osana EU:n suhtautumista urheiluun. "Pierre de Coubertin" -toimintasuunnitelman avulla valkoisella kirjalla pyritään siten edistämään urheilun vapaaehtoistyötä sekä tukemaan voittoa tavoittelemattomia urheilujärjestöjä erityisin toimin, mukaan lukien tutkimuksella vapaaehtoistyöstä sekä hyvien käytäntöjen vaihdosta EU:n epävirallisessa työryhmässä, jossa käsitellään voittoa tavoittelemattomia urheilujärjestöjä.

Urheilun vapaaehtoistyötä koskevia hankkeita on rahoitettu myös Kansalaisten Eurooppa -ohjelmasta ja Nuorisiohjelmasta. Keväällä 2009 pantiin alulle uusi tutkimus vapaaehtoistyöstä. Tuossa tutkimuksessa määriteltiin vapaaehtoistyö, ja se määritellään kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Siten saamme perusteellisen analyysin tärkeimmistä mahdollisuuksista ja haasteista, ja sen pohjalta EU:n jäsenvaltioille, kansalaisyhteiskunnille ja urheilujärjestöille annetaan suosituksia. Tutkimustulosten odotetaan valmistuvan ennen vuoden 2009 loppua, joten saamme ne varmasti lähiviikkoina.

Uskomme, että tämä tutkimus lisää ymmärrystä urheilun vapaaehtoistyöstä sekä yhteiskunnallisessa että taloudellisessa mielessä sekä tarjoaa mahdollisuuden vastata poliittiseen vaatimukseen tukea urheilun vapaaehtoistoimintaa ja sen rakenteita EU:ssa.

Kuten määrätään komission ehdotuksessa, joka ei ole vielä lainsäädäntömenettelyssä, komissio aikoo tukea urheilun vapaaehtoistyötä myös Euroopan vapaaehtoistyön teemavuonna 2011. Jos Lissabonin sopimus tulee voimaan, uusien urheilumääräysten (jotka sisältävät erityisviittauksia vapaaehtoistyöhön perustuvien urheilurakenteiden tukemiseen EU:ssa) täytäntöönpanossa edellytetään asianmukaista harkintaa. Komissio järjestää tältä osin kuulemistilaisuuksia kaikkien sidosryhmien kanssa keittääkseen politiikkaa ja sopivia aloitteita, jotka tuovat selkeää EU:n lisäarvoa.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Haluan kiittää komission jäsentä erityisesti hänen viittauksistaan urheilun valkoiseen kirjaan, jota kannatan.

Haluan mainita ylipainon, joka on yksi vakavimmista kansanterveysongelmista Euroopassa nykyään. Arvioiden mukaan Euroopan unionissa on 22 miljoonaa ylipainoista lasta, joista 5,1 miljoonaa on liikalihavia. Lasten ylipaino-ongelman kasvu on äärimmäisen huolestuttavaa. Koska lasten ylipaino liittyy vahvasti myös aikuisiän ylipainoon, varhaislapsuus on paras hetki tarttua ongelmaan.

Miten komissio aikoo yhdistää urheilun vapaaehtoistyön ja "urheilua kaikille" -käsitteen taisteluun lasten lisääntyvää ylipaino-ongelmaa vastaan Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa? Voisiko osastonne mitenkään toteuttaa koulutusohjelmaa niin, että varmistetaan tämän viestin läpimeno kaikkialla Euroopassa ja jokaisessa jäsenvaltiossa?

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Kiitoksia tämän erittäin tärkeän kysymyksen esille nostamisesta, sillä se liittyy hieman seuraavaan kysymykseen. Olen 100-prosenttisesti samaa mieltä kanssanne siitä, että lasten ja myöhemmin aikuisten liikalihavuus on Euroopan unionin kiireellisimpiä ongelmia. Puhun myöhemmin tutkimuksista, joita olemme päättäneet ja arvioineet aiheesta, mutta on täysin selvää, että kolikolla on kaksi puolta. Meidän on yhtäältä ponnisteltava lujasti urheilutoiminnan kehittämiseksi kouluissa ja aikuisurheiluun kannustamiseksi sekä toisaalta oltava hyvin tarkkoina ravintosuositusten suhteen.

Olette varmasti täysin tietoisia siitä, että tuoreimmat tutkimukset ovat näyttäneet selvästi toteen, että söimme kaloreita todennäköisesti enemmän 1950-luvulla. Kulutimme tuolloin enemmän rasvaa kuin nyt, mutta meillä ei ollut ylipaino-ongelmaa. Syy tähän on hyvin selvä, nimittäin ihmiset liikkuiivat tuolloin paljon enemmän ja harrastivat enemmän liikuntaa. Siten yksi päätelmä on se, ettemme voita taistelua liikalihavuutta vastaan yksistään ravintosuosituksilla vaan ne on yhdistettävä riittävään määrään liikuntaa.

Tässä suhteessa Euroopan unionilta puuttuu edelleen todellinen toimivalta urheiluasioissa. Odotamme Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin päättymistä, minkä jälkeen komissio aloittaa laajat kuulemiset kaikkien sidosryhmien kanssa, jotta saamme valmisteltua erinomaiset, laajaa hyväksyntää saavat ja myönteiset aloitteet. Tämä on yksi niistä aiheista, joihin meidän on syytä keskittyä, sillä eräs myönteinen tapa parantaa lasten tilannetta on lisätä liikuntatuntien määrää kouluissa. Tämän esittäminen ei voi olla niin vaikeaa, ja olen varma, että sillä saadaan aikaan hyvin merkittäviä ja myönteisiä tuloksia.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Sanoitte vastauksessanne Liam Aylwardille, että vapaaehtoistyö tuo selvää taloudellista arvoa. Niin se tosiaan tuo, ja se tuo myös sosiaalista arvoa. Kun mainitsitte vastauksessanne vielä Euroopan vapaaehtoistyön teemavuoden 2011, haluaisin kysyä teiltä, miksi komissio on ehdottanut

tälle vuodelle ainoastaan kuuden miljoonan euron talousarviota, kun vuoden 2010 talousarvioon on esitetty 18 miljoonaa euroa?

Vapaaehtoistyö on vapaata siinä mielessä, että sitä tarjotaan vapaaehtoisesti, mutta se ei ole hyvä peruste sille, ettei Euroopan komissio panosta 100 miljoonaan vapaaehtoiseen ympäri EU:n. Toivoisinkin kuulevani mielipiteitä tälle vuodelle varatun rahoituksen määrästä, sillä minusta se ei todellakaan ole riittävä.

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Konsultoin juuri kabinettipäällikköäni voidakseni antaa teille mahdollisimman täsmällisen vastauksen. Tietojeni mukaan vapaaehtoistyön teemavuoteen on osoitettu yhteensä 8 miljoonaa euroa. Uskon, että asianmukaisella suunnittelulla (jonka voimme toivoakseni aloittaa hyvin pian sen jälkeen, kun päätös asiassa on tehty) ja tällä rahamäärällä voimme todella korostaa vapaaehtoistyön tärkeyttä, sen etuja yhteiskuntaelämälle ja sen tuomia säästöjä sosiaalisten, kulttuuristen ja muiden toimien järjestämisessä. Toivon, että saavutamme lopulta tällä rahamäärällä kysymyksessänne mainitsemanne tavoitteet.

Puhemies. – (EN) **Brian Crowleyn** laatima kysymys numero 31 (H-0338/09)

Aihe: Urheilun valkoinen kirja

Mitä toimintaohjelmia komissio aikoo toteuttaa korostaakseen terveellisen ruokavalion hyötyjä Euroopassa valkoisen kirjan tavoitteiden mukaisesti?

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Tämä kysymys liittyy jossakin määrin edelliseen vastaukseeni, joka koski tapoja parantaa ruokavalioiden yhdistelyä, sitä, kuinka voimme edistää entistä terveellisempiä elämäntapoja sekä tuoda EU:n lisäarvoa jäsenvaltioiden toimiin näissä kysymyksissä.

Haluaisin ensinnäkin todeta, että komission valkoisessa kirjassa nimeltä Ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä koskeva eurooppalainen strategia korostetaan aktiivisia toimia, joilla käännetään suuntaus, jonka mukaan liikuntaa harrastetaan entistä vähemmän, ja tässä valkoisessa kirjassa sekä urheilun valkoisessa kirjassa ehdotetut toimet liikunnan saralla ovat toisiaan vahvistavia ja täydentäviä.

Komissio on perustanut ravitsemusta ja liikuntaa käsittelevän korkean tason työryhmän, jossa virkamiehet kaikista jäsenvaltioista voivat vaihtaa poliittisia näkemyksiään ja parhaita käytäntöjä sekä saada siten yleiskäsityksen kaikkien hallitusten politiikoista tällä alalla. Kuten luultavasti tiedätte, tämä korkean tason työryhmä kokoontuu vähintään kolmesti vuodessa.

Komissio tukee kansanterveysohjelmalla muun muassa paikallisten verkkokumppanuuksien aloitteita, jotka koskevat nuorten ravitsemusta ja liikuntaa.

Ravitsemuksen valkoiseen kirjaan palatakseni minun on korostettava, että tässä asiakirjassa tähdennetään yksityisen sektorin ja kansalaisjärjestöjen hyvin merkittäviä rooleja sen varmistamisessa, että liikalihavien määrä todella kääntyy laskuun.

Ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevä Euroopan toimintafoorumi jatkaa yhä, ja foorumin jäsenet ovat sitoutuneet toimintaan omalla alallaan yrittääkseen kääntää suuntauksen.

Urheilun saralla valkoinen kirja on edelleen ainoa tärkein viiteasiakirja. Siinä otetaan huomioon useita urheiluun ja terveyteen liittyviä toimia, jotka tunnetaan terveyttä edistävän liikunnan käsitteenä ja joihin sisältyy terveyttä edistävän liikunnan tukiverkosto. Valkoisessa kirjassa esitetään myös tämän alan hankkeiden rahoitusmahdollisuuksien lisäämistä, toisin sanoen rahoituksen lisäämistä tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemänten puiteohjelmaan, EU:n kansanterveysohjelmaan, Nuoriso-ohjelmaan ja Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaan sekä elinikäisen oppimisen ohjelmaan.

Vuonna 2008 hyväksytyjä liikuntaa koskevia EU:n suuntaviivoja voidaan pitää myös yrityksenä valistaa kansalaisia liikunnan hyödyistä sekä ravinnon ja liikunnan oikeanlaisesta tasapainosta.

Komissio toteuttaa parhaillaan urheilua koskevia valmistavia toimia valmistellakseen tulevia EU:n toimia parlamentin budjettipäätösten mukaisesti. Myös vuotta 2009 koskevissa valmistelemissa toimita on jo otettu huomioon selkeä viittaus terveyttä edistävän liikunnan tärkeyteen, ja 64 prosenttia toimita toteutetaan tällä saralla.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä hänen vastauksestaan. Vastaus ei itse asiassa liittynyt edelliseen kysymykseen, sillä näkökulmani oli hieman toinen.

Komission jäsen käsitteli kahta asiaa, jotka halusin nostaa esille: ensimmäinen oli ravitsemusta ja terveyttä käsittelevä työryhmä, joka kokoontuu käsittelemään ruokavalioita ja ravinto-olosuhteita sekä myös vääränlaista mainontaa, jota harjoitetaan runsaasti liittämällä urheilu tietätyyppeihin tuotteisiin ja lisäaineisiin, jotka voivat olla hyvin haitallisia terveydelle. Sen sijaan, että käytettäisiin luonnonmukaisia tuotteita, joilla pyritään luomaan entistä paremmat ja terveelliset olot niille, jotka haluavat treenata, käytetään erilaisia lisäaineita, kuten kasvuhormonia, joita lisätään joihinkin juomiin ja energiajuomiin, joita myydään sillä perusteella, että ne antavat uutta tarmoa ja puhtia, vaikka todellisuudessa ne aiheuttavat terveysongelmia. Tämän vuoksi halusin liittää yhteen urheilun parhaat puolet ja sen, mihin urheilijat ovat valmiita kuntonsa saavuttamiseksi, sekä saada samalla vähemmän urheilua harrastavia ymmärtämään, että energiajuomien nauttiminen ei tee kenestäkään maailman parasta urheilijaa.

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Näkökulmanne on täysin oikea, sillä kuntokeskuksissa käydessä huomaa, että jo ennen kuntolaitteita on hyllyjä, jotka ovat täynnä erilaisia tuotteita, ravintolisiä ja energiajuomia. Olette täysin oikeassa siinä, että tämä ala on yhtä suurta bisnestä ja että meidän olisi oltava hyvin tarkkoina siinä, kuinka suhtautuisimme siihen ja kuinka löytäisimme tasapainon hyvien tuotteiden tarjoamisesta urheilijoille niin, että samalla varmistetaan asianmukainen tiedotus näistä tuotteista.

Tämäntyyppisten tuotteiden kielteisistä vaikutuksista olisi minusta syytä järjestää tiedotuskampanjoita. Nämä tuotteet on määriteltävä hyvin selkeästi kuluttajansuojelun yhteydessä, ja tuotteissa on oltava hyvin selkeät merkinnät siitä, mitä terveyshaittoja niiden kuluttamisesta voi aiheutua urheilijoille. Olette minusta täysin oikeassa myös todetessanne, että meidän on pohdittava tapoja välttää urheilun kielteisiä seurauksia, joilla pyyhittäisiin täysin pois sen hyvää tekevät vaikutukset käyttämällä terveydelle haitallisia tuotteita.

Puhemies. – **Jelko Kacinin** laatima kysymys numero 32 (H-0343/09)

Aihe: Triesten slovenialaisen teatterin vaikeudet

Euroopan unioni tarvitsee ehdottomasti ihmisoikeuskomissaarin. Vähemmistöjen oikeuksia rikotaan EU:ssa räikeästi. Tässä on esimerkki Italiasta. Yksi Italian sloveenivähemmistön kansallisen identiteetin ja kulttuurin tukipylväistä on Triesten pysyvä slovenialainen teatteri (Slovensko stalno gledališče), jonka Italian valtiolliset, alue- ja kunnallisviranomaiset perustivat jo vuonna 1945.

Teatterilla on ollut joka vuosi taloudellisia vaikeuksia, sillä Italian viranomaiset eivät varmista sille riittävää rahoitusta. Syyskuussa teatterin täytyi taloudellisten ongelmien vuoksi lakkauttaa esityksensä. Sloveenivähemmistöön kuuluvien Italian kansalaisten tarpeista huolehtiminen on Italian tasavallan kansallinen ja kansainvälinen velvollisuus. Italian tasavalta ei kunnioita kansalaistensa oikeuksia ja viemällä teatterilta toimintamahdollisuudet se harjoittaa aktiivista vähemmistön valtaväestöön sulauttamispolitiikkaa. Sloveniassa tätä pidetään (sloveeni) vähemmistön oikeuksien räikeänä loukkauksena.

Mitä te komission jäsenenä voitte tehdä slovenialaisen teatterin toiminnan ja samalla sloveenin kielen suojelemiseksi Triestessä?

Maroš Šefčovič, komission jäsen. (EN) Haluan kiittää arvoista jäsentä tästä kysymyksestä. On selvää, että hän pyrkii kartoittamaan kaikki mahdolliset väylät kyseisen teatterin aseman tukemiseksi ja parantamiseksi. Minun täytyy aloittaa korostamalla, että yhteisön toiminta kulttuurin saralla perustuu EY:n perustamissopimuksen 151 artiklaan, jossa todetaan, että yhteisö pyrkii toiminnallaan rohkaisemaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukemaan ja täydentämään niiden toimintaa.

Kansallisten varojen myöntämistä koskevien päätösten tekeminen kuuluu kuitenkin jäsenvaltioille, eikä yhteisö ole myöntänyt komissiolle valtuuksia vaikuttaa näihin päätöksiin. Kulttuurienvälinen vuoropuhelu ja kulttuurisen monimuotoisuuden edistäminen ovat kuitenkin EU:n kulttuuriasioiden asialistan keskeisiä tavoitteita, joten ylikansalliset kulttuurihankkeet voivat saada yhteisön tukea kulttuuriohjelmien nojalla.

Kulttuurihankkeilla pyritään etenkin edistämään luovuutta ja taiteilijoiden liikkuvuutta, kulttuuripalvelujen julkista saantia, taiteen ja kulttuurin levittämistä, kulttuurienvälistä vuoropuhelua sekä Euroopan kansojen historian ja kulttuuriperinnön tuntemusta. Vain eurooppalaiset hankkeet voivat saada rahoitusta, ja edellytyksenä on, että vähintään kolme – ja monivuotisten hankkeiden kohdalla kuusi – järjestää eri jäsenvaltioista osallistuu hankkeeseen.

Yksittäiset kulttuurilaitokset voivat saada rahoitusta vain, jos toiminta tapahtuu vähintään seitsemässä Euroopan maassa, jotka osallistuvat kyseiseen kulttuuriohjelmaan. On syytä mainita, että komissio on laatinut strategian, jolla pyritään edistämään monikielisyttä Euroopan unionissa ja joka kattaa viralliset, kansalliset, alueelliset, vähemmistökielet sekä maahanmuuttajien kieleet.

Syyskuussa 2008 annetussa tiedonannossa nimeltä Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus vahvistetaan komission tuki kaikille yhteisössä puhuttaville kielille, myös vähemmistökielille. Strategiaa toteutetaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, jotka tekevät kuitenkin kotimaansa kielipolitiikkaa koskevat päätökset. Kielten oppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen ovat myös osa elinikäisen oppimisen ohjelman yleistavoitteita. Euroopan unioni tukee tämän ohjelman nojalla hankkeita ja verkostoja, joilla edistetään kaikkia EU:ssa puhuttuja kieliä ja myös vähemmistökieliä.

Tämän lisäksi on syytä korostaa, että vähemmistöihin kuuluvien ihmisten suojeleminen on yksi unionin perusperiaatteista. Siksi komissio katsoo, että jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä kaikki saatavilla olevat lainmukaiset välineet taatakseen yksilöiden oikeudet (myös vähemmistöjen oikeudet) ja torjuakseen aktiivisesti kaikenmuotoista syrjintää. Euroopan komissio vahvistaa sitoumuksensa perusoikeuksien suojelemaan ja syrjinnän torjumiseen.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Kiitoksia vastauksestanne, arvoisa komission jäsen. Sain periaatteessa vastauksen kysymykseeni, mutta kyse ei ole periaatteesta. Tämä on hyvin erityinen kysymys, joka liittyy ihmisten elämään. Komissio on todellakin sitä mieltä, että tämän asian pitäisi kuulua jäsenvaltioiden toimivaltaan, mutta parlamentin mielestä kaikki ei toimi Italiassa niin hyvin kuin pitäisi. Juuri tästä syystä äänestämme huomenna päätöslauselmasta, joka laadittiin Italiassa käydyn mediavapauskeskustelun tuloksena. Vaikka komissio eittämättä katsoo, ettei sillä ole toimivaltuuksia tältä osin, suurin osa meistä täällä parlamentissa on sitä mieltä, että komissio itse asiassa voi käsitellä myös näitä asioita.

Vähemmistökysymyksessä ei ole kyse vain kansalaisten oikeuksista. Kyse on myös siitä, että valtioilla itsellään on vastuu ja velvollisuus kunnioittaa vähemmistöjensä oikeuksia. Arvoisa komission jäsen, olen mielissänini siitä, että olette puhunut syrjinnästä ja sen torjumisesta, mutta tosiasia on, ettei yksikään vähemmistö voi säilyä ilman ”positiivista erikoiskohtelua”. Vähemmistöt tarvitsevat säilyäkseen ylimääräistä ymmärtämistä ja tukea sekä ylimääräistä moraalista, poliittista ja taloudellista tukea. Tämä on sitä positiivista erikoiskohtelua. Arvoisa komission jäsen, tässä nimenomaisessa tapauksessa on kyse edellä mainitun valtion perustamasta laitoksesta. Kyseinen teatteri on ollut toiminnassa jo yli 40–50 vuotta, mutta joka vuosi meillä on edessämme sama vanha laulu. Rahoituksen kieltäminen vuoden loppuun asti on eräänlaista poliittista painostusta, ja kuten itsekin tiedätte, kaikilla slaavilaisilla on sama sanonta: ”Tyhjä laukku ei pysy koskaan pystyssä” (An empty bag cannot stand upright). Tarvitsemme siis konkreettisia finanssitoimia.

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Ymmärrän täysin huolenne, mutta meidän komissiossa on toimittava hyvin selkeiden sääntöjen mukaisesti etenkin budjettimäärärahojen ja budjettimaksujen osalta.

Yritinkin vastauksessani tarjota teille erilaisia tapoja, joilla me Euroopasta käsin voisimme tukea Slovenian teatteria.

Ainoa tapa, jolla komissio voisi tukea taloudellisesti Slovenian teatteria, olisi se, että teatterin hallinto tekisi yhteistyötä naapuriansa kanssa ja toimisi aktiivisesti kulttuuriohjelmien saralla nykyisin ehdoin. Tämä on mielestäni mahdollista saavuttaa, ja se olisi niiden teatterien ja kriitikkojen sekä muiden kumppanien etujen mukaista, joiden kanssa teatteri voisi tehdä yhteistyötä tulevaisuudessa, sillä vain näillä edellytyksillä komissio voi suhtautua myönteisesti konkreettisten toimien rahoitukseen, sillä toimet ovat selkeä esimerkki EU:n lisäarvosta ja yhteistyöstä tältä osin.

Kuten tiedätte, emme voi rahoittaa tämänkaltaisia hankkeita, ellei niitä varten perusteta erillistä budjettikohtaa. Ymmärrän täysin, että tästä aiheesta käydään usein hyvin kiivastakin keskustelua, sillä kysehän on kansoista, kansallisuudesta ja kielistä. Siksi Euroopan parlamentti on minusta oikea paikka keskustelun käymiseen, kuten toitte esille lisäkysymyksessänne.

Puhemies. – (EN) Kyselytunti on päättynyt.

– (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Puhetta johti*varapuhemies Alejo VIDAL-QUADRAS***15. Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttaminen (keskustelu)**

Puhemies. - (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu ehdotuksesta neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta (KOM(2009)0539 – C7-0223/2009 – 2009/0152(CNS)).

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen aloittaa kiittämällä teitä mahdollisuudesta soveltaa kiireellistä menettelyä näihin kahteen ehdotukseen, joiden toivon auttavan maitoalan tilannetta. Toisessa ehdotuksessa esitetään, että maito sisällytettäisiin yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen 186 artiklan soveltamisalaan, ja toinen koskee takaisin ostettujen kiintiöiden järjestelmän hoitoa.

Nämä ehdotukset ovat viimeisimmät niistä lukuisista maitoalan toimenpiteistä, joita olemme toteuttaneet. Olen pannut merkille 17. syyskuuta antamanne päätöslauselman ja toivon, että te puolestanne olette huomanneet, että monet suosituksistanne on jo pantu täytäntöön meneillään olevilla selvityksillä tai pannaan täytäntöön tämänpäiväisillä ehdotuksilla.

Päätöslauselmassanne mainituista pitkäaikaisista toimista voin kertoa, että olemme perustaneet korkean tason työryhmän. Ensimmäinen kokous on jo pidetty, ja odotamme lopullisen asiakirjan valmistumista ensi vuoden kesäkuun loppuun mennessä.

Olen hyvin mielissäni voidessani sanoa, että maitoalan nykytodellisuutta on se, että hinnat ovat nousussa ja ettei takaisinostoja enää toteuteta, sillä markkinahinnat ovat nyt interventiohintoja paremmat.

Mitä ehdotukseeni tulee yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen 186 artikla on se, jota sovelletaan suurin tuotemääriin, mutta maito ei kuulu siihen. Vuonna 2007 alkanut hintojen vaihtelu on osoittanut, että maito on syytä sisällyttää nyt tai tulevaisuudessa tämän artiklan soveltamisalaan, sillä se mahdollistaisi komission entistä ripeämmät toimet.

Ilmoitin eilen myös maatalousministerien neuvostolle sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle tästä 280 miljoonan euron tuesta maidontuottajille. Jotta tämä raha voitaisiin maksaa nopeasti, tarvitaan vain oikeusperusta 186 artiklasta. Ajatuksena on jakaa rahat kansallisissa määrärahoissa vuosien 2008 ja 2009 tuotannon mukaisesti ja luonnollisesti kansallisten kiintiöiden ylärajoissa, kun kiintiöt on jaettu syrjimättömästi talouskriisistä eniten kärsineille maidontuottajille. Myös tältä osin maito olisi sisällytettävä 186 artiklaan, jotta tämä mahdollisuus voidaan hyödyntää.

Kun ilmoitin mahdollisuudesta ehdottaa 280:aa miljoonaa euroa, teidän täytyy muistaa, että budjettivallan käyttäjä eli Euroopan parlamentti sekä valtiovarainministerien neuvosto päättävät tästä määrästä 19. marraskuuta pidettävässä Ecofin-neuvoston kokouksessa. Sanoin eilen myös, että nämä ovat viimeiset taskussani olevat rahat lukuun ottamatta sitä 300 miljoonan euron summaa, jota tarvitaan puskuriksi estämään rahoituksen kiristäminen. Minusta on tärkeää todeta teille varsin selkeästi, ettei 186 artikla anna rajoittamattomia valtuuksia esittää kaikkia komission mieleen juolahtavia ajatuksia. Tässä vaiheessa voin vain sanoa, että eri tuotteiden (joihin myös juusto voisi kuulua) yksityinen varastoiminen on ehdotusten joukossa, jos markkinatilanne sallii sen perustelemisen.

Ehdotuksen toinen osa koskee kiintiöjärjestelmän hoitoa. Jäsenvaltiot voivat jo nykyisin ostaa takaisin kiintiöitä. Ehdotamme tässä sitä mahdollisuutta, että jäsenvaltiot vain vähentäisivät kiintiöiden kansallisia enimmäismääriään niiden kiintiöiden verran, jotka he ovat ostaneet takaisin markkinoilta. Tämä on vapaaehtoista, sillä keskusteluistamme on käynyt selväksi, että pakolliset järjestelmät eivät yksinkertaisesti toimi poliittisesti.

Kuulisin mielelläni kommenttejanne tästä.

Albert Deß, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen hyvin iloinen siitä, että parlamentti hyväksyi tänään suurella äänen enemmistöllä pyynnön soveltaa kiireellistä menettelyä. Tämä on viesti maidontuottajillemme siitä, ettemme ole pakoilleet

vastuutamme. Toisin kuin muiden ryhmien kollegoideni vähemmistö, näemme tässä kiireellisen menettelyn soveltamista koskevassa pyynnössä lisätyökalun, jolla maidontuottajia voidaan tukea näinä vaikeina aikoina.

On kyllä varmasti totta, että tämä komissiolta tullut pyyntö esitettiin hyvin myöhään ja se on vähemmän kuin mikä on mahdollista. Tämä on kuitenkin parempi kuin jos ei olisi tehty mitään.

Myös oma ryhmäni oli hyvin erimielinen ehdotetusta takaisinosto-ohjelmasta. Ohjelman pitäisi olla pakollinen, jotta sillä olisi jonkinlaista vaikutusta. En kuitenkaan usko, että se saa enemmistökannatuksen parlamentilta tai neuvostolta. Myöskään kaikki jäsenvaltiot eivät varmaan hyväksyisi ohjelmaa, koska se merkitsisi supistuksia tasaukseen ja myös kiintiöihin. Viittauksesta siihen, että prioriteettiryhmien kiintiöitä pitäisi nostaa, on jo tehty päätös, jolla on lain voima.

Maidon ja maitotuotteiden sisällyttäminen yhteistä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 186 artiklaan välittömänä toimenpiteenä markkinahäiriöiden vallitessa on minusta hyvä ajatus. Jätän kuitenkin tarkistuksen siitä, että tämä toimenpide rajattaisiin kahteen vuoteen. Jos se osoittaa hyödyllisyytensä, sovimme myöhemmin ajanjakson pidentämisestä.

Haluan lopuksi kiittää teitä 280 miljoonasta eurosta. Arvoisa komission jäsen, olette ollut todella avokätinen parlamenttia kohtaan. Tiedän, ettei teillä ole enää yhtään rahaa jäljellä. Kehottaisin hyväksymään päätöslauselmaehdotuksen (mahdollisesti muutettuna) torstaina.

Paolo De Castro, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Fischer Boel, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensiksi käyttää tilaisuutta hyväksi voidakseni kertoa, kuinka mielissäni olen siitä vastuusta, jota parlamentti osoitti tänä aamuna, kun se suostui kiireelliseen menettelyyn maitoalan sisällyttämiseksi yhteistä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 186 artiklan soveltamisalaan monien muiden maataloustuotteiden ohella.

Markkinakriisien aikana sovellettavaa toimintaa säätelevien sääntöjen nopea ulottaminen maitoalaan antaa meille näinä erittäin vaikeina aikoina mahdollisuuden tarjota merkittävää tukea koko viljelyalalle ja etenkin maitoalalle. Kuten komission jäsen Fischer Boel hetki sitten totesi, tässä vaiheessa odotamme, että Euroopan komissio hyväksyy parlamentin pyynnot, joissa on useaan otteeseen osoitettu, että tähän asti toteutetut toimet ovat olleet epätarkoituksenmukaiset talouskriisin vakavuuteen nähden.

Parlamentin avoimuutta komissiota kohtaan ei pidä tulkita rajoittamattomien valtuuksien myöntämisenä, vaan vastuun osoituksena tässä dramaattisessa ja täysin poikkeuksellisessa tilanteessa.

Haluan korostaa, että tältä osin parlamentin mielestä on tärkeää ottaa osaa päätöksentekoprosessin joka vaiheeseen demokraattisen valvonnan varmistamiseksi. Siksi komission olisi mielestämme ilmoitettava parlamentille etukäteen siitä, miten se aikoo käytännössä käyttää näitä 186 artiklan suomia uusia valtuuksia myös maitoalalla.

George Lyon, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää komission jäsentä siitä, että hän tuli kertomaan meille tänään valtuuksista, joita hän havittelee. Arvoisa komission jäsen, saanen ensinnäkin kiittää myönteisestä suhtautumisesta parlamentissa 27. syyskuuta hyväksyttyyn päätöslauselmaan. Kannatan toimianne, joilla olette pyrkinyt vakauttamaan maidontuottajien hyvin vakavaa tilannetta, Olen mielissäni myös 280 miljoonasta eurosta, jonka lupasitte rakenneuudistukseen.

Ehdotuksenne ensimmäisestä osasta meidän kaikkien on syytä pohtia seuraavaa: miksi meitä vaaditaan suostumaan kiireellisiin toimenpiteisiin näin myöhäisessä vaiheessa, ja purevatko toimet markkinoiden elvyttämiseen? Tähän nimittäin sanoitte puheenvuorossanne, että elvytyksen ”vihreät piristysruiskeet” alkavat jo näkyä. En ole vakuuttunut siitä, että ehdotetuilla kiintiöiden muutoksilla olisi suurta merkitystä, mutta koska ne ovat jäsenvaltioille vapaaehtoisia, ryhmämme ei ainakaan aio vastustaa kiintiöiden myöntämistä.

Palatakseen kysymykseen ehdotuksesta sisällyttää maito ja maitotuotteet yhteistä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 186 artiklan soveltamisalaan, kokemukseni mukaan ministerit – tai tässä tapauksessa komission jäsenet – tulevat yleensä parlamentteihin pyytämään valtuuksia voidakseen ryhtyä ongelman ratkaisun edellyttämiin toimiin. Tänään meitä on nähtävästi pyydetty myöntämään komissiolle valtuudet ilman, että meille olisi ensin kerrottu, mihin komissio aikoo tarkkaan ottaen valtuuksia käyttää.

Sain edellisestä puheenvuorostanne käsityksen, että, kuten mainitsitte, komissio tarvitsee näitä ylimääräisiä valtuuksia oikeusperustana 280 miljoonan euron maksamiseksi. Olisin kiitollinen, jos voisitte selvittää, olenko ymmärtänyt oikein. Tähänkö te näitä valtuuksia tarvitsette? Meidän kaikkien suurena huolenaiheena nimittäin on, että myönnämme komissiolle avoimen valtakirjan.

Arvoisa komission jäsen, totesitte, että teidät on nyt kynitty putipuhtaaksi, joten jos teillä on muita ideoita toimillenne, on selvää, ettei rahoituksessa ole suurta liikkumavaraa jollekin kovin merkittävälle. Ryhmämme suostuu valtuuksien myöntämiseen vain, jos niiden kestolle asetetaan rajat ja jos ne rajoitetaan äärimmäisiin tilanteisiin.

Martin Häusling, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vihdoinkin tässä keskustelussa mennään eteenpäin. Komission on nyt jälleen kannettava kokonaisvaltainen vastuu. Tämä aamuna näimme jotakin muuta, vaikka olisimme toivoneet parlamentilta aktiivisempaa panosta. Saanen todeta selkeästi, ettemme vastusta rahoitustukea. Meillä on kuitenkin oltava selkeä käsitys siitä, että tämä tuki on vain pisara meressä sanan varsinaisessa merkityksessä.

Myöskään Luxemburgissa tehdyt päätökset eivät valitettavasti ole auttaneet kysynnän ja tarjonnan tasapainottamisessa, jolla on luonnollisesti ratkaiseva merkitys tässä asiassa. Kiintiöiden vapaaehtoinen takaisinostojärjestelmä on varsin hyvä asia, mutta sillä ei ole suurta vaikutusta, koska sillä ei vähennetä merkittävästi tuotantomääriä.

Totesin jo eilen, että meidän on kiinnitettävä entistä tarkempaa huomiota tilintarkastustuomioistuimen kertomukseen sekä ryhdyttävä toteuttamaan pitkäkestoista politiikkaa. Lisäksi meidän on otettava huomioon, mitä tilintarkastustuomioistuin on sanonut asiasta. Tilintarkastustuomioistuin on todennut, että toimitukset on voitava hoitaa tulevaisuudessa, sillä muutoin koko järjestelmän rahoittaminen epäonnistuu, ja tarvitsemme laadukkaisiin Euroopan markkinoiden tuotteisiin perustuvaa maitopolitiikkaa.

Meidän on poistettava vientituet mahdollisimman nopeasti: tätä olemme vaatineet jo pitkään ja olemme toistuvasti korostaneet vientitukien tuhoisia vaikutuksia.

Tarvitsemme toisesta politiikkaa, jossa nähdään kriisiä pidemmälle, ja odotamme myös pitkän aikavälin vastauksia komissiolta. Valitettavasti komissio ei ole tällaisia vastauksia vielä antanut etenäkään mitä tulee tapaan, jolla meidän olisi vahvistettava tuottajajärjestöjä niin, että ne saavat enemmän valtaa markkinoilla ja jotta suurten kauppaketjujen valtaa voitaisiin rajoittaa.

James Nicholson, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan sanoa, että kannatan todellakin tätä päätöstä ja olen sitä mieltä, että eilinen valiokuntakeskustelu ja tämäniltainen täysistuntokeskustelu auttavat meitä selkiyttämään tilannetta. Totuus ja mielestäni syy monien maidontuottajien turhautumiseen on se, että vaikka he ovatkin määrin nähneet Lyonin mainitsemien ”vihreiden pirstysruiskeiden” vaikutuksia, raha ei ole vielä ilmaantunut heidän pankkitileilleen. Tämä synnyttää luonnollisesti turhautuneisuutta maidontuottajissa. Monet ovat olleet taloudellisessa ahdingossa jo pitkään. On hyvä ja hyödyllinen asia, että voimme keskustella asiasta, sillä hyväksyn nyt tarpeen ottaa käyttöön 186 artikla, jotta raha saadaan osoitettua suoraan tuottajille mahdollisimman pian. Tämä on mielestäni todellinen haaste.

Pidän Albert Deßin tarkistusajatuksista, ja jos hän esittää sen, haluan tukea tarkistusta toimenpiteen rajaamisesta kahteen tai jopa kolmeen vuoteen, jotta homma saadaan hoidettua. Sitä vasoin takaisinostojärjestelmä ei vakuuta minua. Meidän on tehtävä tämä alan suojelemiseksi.

Patrick Le Hyaric, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minun on sanottava jälleen kerran tänä iltana, että ehdottamanne varainhoitosäännökset ovat vain pisara meressä, kun otetaan huomioon talouskriisi ja viljelijöiden nykyinen ahdinko.

Aiotte maksaa 280 miljoonaa euroa, vaikka vielä muutama viikko sitten luvattiin 600 miljoonaa euroa. Aiotte siis antaa kertamaksuna 1 000 euroa viljelijöille, jotka menettävät 100–200 euroa päivässä. Tämä vuoksi vaadimme todellista rahoituksen hätäsuunnitelmaa, emmekä kaipaa mitään laastaria vakavan taudin hoitoon.

Toisaalta haluatte käyttää julkisia varoja maitokarjaeläinten teurastuksen ja tilojen sulkemisen laajaan ohjelmaan. Tämä tuhoaisi viljelijöidemme tulevaisuuden, sillä juuri nuoret pienviljelijät kärsivät eniten, ne, jotka hyödyntävät maata, tuottavat laadukkaita maitotuotteita juustoja sekä suojelevat ympäristöä.

Kuinka te kehtaatte ehdottaa tällaista, kun niin monet perheet Euroopassa ja muualla ovat vaillo ruokaa ja etenkin maitoa! Lisäisin vielä, että suunnitelmanne aiheuttaisi maitopulan tulevaisuudessa.

Tosiasia on, että nyt, kun Lissabonin sopimusta on mainostettu meille niin kovasti, emme voi kuin ihmetellä, että haluatte soveltaa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 186 artiklaa, joka antaa teille täydet valtuudet. Saitte kuitenkin täydet valtuudet, jotka saivat teidät valitsemaan kiintiöiden vapauttamisen, joka

on syössyt meidät tähän kriisiin. Kiintiöiden vapauttamisesta hyötyvät vain valmistajat ja jakelijat, sillä vielä nykyäänkin Euroopan tilintarkastustuomioistuimien kertoo, että maitotuotteiden kuluttajahinnat nousivat vuosina 2000–2007 17 prosentilla, mutta tuottajahinnat laskivat 6 prosentilla.

Arvoisa komission jäsen, sanon jälleen kerran, että maatalous tarvitsee nyt todella kipäästi massiivista tukea laajasta Euroopan hätärahosta ja että meidän on kiireesti palattava vähimmäishintoihin perustuvaan maatalouspolitiikkaan sen sijasta, että annamme kapitalististen markkinoiden tuhota viljelijät.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa komission jäsen, äänestän luonnollisesti ehdotuksen puolesta, vaikka tiedän, ettei viljelijöiden tilannetta ratkaista tällä kädenojennuksella. Minulla on kuitenkin esittää kolme kysymystä: Ensimmäinen kuuluu seuraavasti: Mitä kriisistä on mielestänne opittu? Onko siitä opittu mitään? Arvoisa komission jäsen, kriisiä ei ole aiheuttanut mikään luonnononnettomuus, tsunami tai muu vastaava tapahtuma, vaan joukko huonoja päätöksiä ja pohjimmiltaan epäonnistunut maatalouspolitiikka. Mitä tulevaisuuden lupauksia voitte antaa viljelijöille? Miten voidaan välttää vastaava kriisi tulevaisuudessa? Haluaisin saada teiltä selkeän ja yksityiskohtaisen vastauksen.

Nyt seuraavaan kysymykseeni: Totesitte eilen valiokunnan kuulemistilaisuudessa, että jäsenvaltiot voivat itse vapaasti käyttää tämän rahan. Mitä tämä tarkalleen ottaen tarkoittaa? Voivatko jäsenvaltiot jakaa tämän rahan oikeudenmukaisesti niin, ettei se mene suurille maatalousyrityksille tai suurtiloille vaan pienviljelijöille ja perhetoille, jotka tarvitsevat sitä kipeimmin ja joiden toimeentulo riippuu siitä? Näiden viljelijöiden tilanne on huonoin. Toinen suuri tukea tarvitseva ryhmä koostuu uusien jäsenvaltioiden viljelijöistä ja etenkin pienviljelijöistä. Miten aiotte päästä eroon tästä sietämättömästä syrjinnästä, joka syntyy siitä, että esimerkiksi meidän unkarilaisten oli luovutettava markkinasulkumme, varastomme ja tynnyrimme Euroopan unionille, mutta olemme saaneet vain murto-osan tuista? Miten ja milloin tästä epäoikeudenmukaisuudesta tehdään loppu?

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Fischer Boel, hyvät parlamentin jäsenet, arvostan komission jäsenen asennetta, kun hän päätti tulla parlamenttiin esittelemään maitoalan toimenpidepaketin.

Olen ehdotettujen toimenpiteiden sisällöstä sitä mieltä, että vaikka toiminnalliset yksityiskohdat on esitetty puutteellisesti, ne ovat oikeansuuntaisia, sillä niillä pyritään ratkaisemaan viljelijöidemme nykyongelmia. Minusta ongelmiamme ei kuitenkaan voida ratkaista yksistään näillä toimenpiteillä. Minusta on kuitenkin tärkeää hyväksyä ehdotus asetuksen (EY) N:o 1234/2007 78 ja 79 artiklan muuttamisesta.

Huomauttaisin tuon asetuksen 186 artiklasta ensinnäkin, että sen a ja b kohdassa säädetään eri tuotteita koskevan suojelun eri tasoista niin, että joissakin tuotteissa sallitaan tukitoimet, jos hinnat nousevat ja laskevat merkittävästi, kun taas toisten tuotteiden kohdalla (sianliha, oliiviöljy ja jotkin muut tuotteet) tämä sallitaan vain, jos hinnat nousevat merkittävästi. En voi hyväksyä tätä epäohdonmukaisuutta.

Haluan jättää myös PPE-ryhmän puolesta tarkistuksen, jolla pyritään varmistamaan, että komissio tiedottaa parlamentille ennen tuossa 186 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ryhtymistä. Minusta tämä tarkistus on lisäksi sopusoinnissa parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän juuri tekemän ehdotuksen kanssa.

Lopuksi kehottaisin komission jäsentä nostamaan vähimmäistuen määrää kaikilla tuotantoaloilla nykyisin käytössä olevista kansallisista enimmäismääristä riippumatta, kuten parlamentti toivoo 17. syyskuuta antamassaan päätöslauselmassa.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme kaikki valitettavan tietoisia maitoalan vakavasta tilanteesta Euroopassa. Oma puolueryhmäni on jo kuukausien ajan vaatinut kiireellisiä toimia tuhansien viljelijöiden pelastamiseksi heitä uhkaavalta perikadolta. Olemme tehneet omia aloitteita ja tukeneet muiden puolueryhmien aloitteita tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Tämä ei jätä meille muuta vaihtoehtoa kuin tukea komission aloitteita, niin epätarkoituksenmukaisilta kuin ne saattavatkin meistä tuntua. Myös tämä oli syy siihen, miksi Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä äänesti tänä aamuna meille ehdotetun kiireellisen menettelyn puolesta. Aiomme kuitenkin ehdottaa tarkistusta, jossa vaaditaan, että Euroopan parlamentille on tiedotettava säännöllisesti tulevina päivinä hyväksyttävistä toimista niiden valtuuksien nojalla, jotka me nyt siirrämme komissiolle. Teemme kaikkemme markkinoiden tasapainon palauttamiseksi niin, että varmistetaan tuottajien riittävät ansiot Lissabonin sopimuksen lupauksen mukaisesti.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, on toki tarpeen ryhtyä ripeisiin toimiin kriisin iskiessä tiettyihin aloihin, kuten pankkitoimintaan, autoteollisuuteen ja maidontuottajiin. Kriisejä tulee kuitenkin

jatkuvasti uudelleen. Mutta toivottavasti se ei iske enää maitoalaan seuraavalla kerralla. Ehkä se iskee viljatuotteisiin tai johonkin muuhun.

Saanan puhua hieman tämän keskustelunaiheen vierestä, sillä minusta emme voi käsitellä pelkästään akuutteja ongelmia. Meidän on löydettävä myös aikaa ja energiaa sekä poliittista tahtoa suunnitella, jotta voimme kehittää yhteistä eurooppalaista maatalouspolitiikkaa, joka olisi vahvaa, kestävää, joustavaa ja jonka avulla voisimme poistaa odotettavissa olevan hintojen epävakauden pahimmat vaikutukset. Haluan, että Euroopan maaseutu olisi elinvoimainen, mutta maaseutu ei säily ilman viljelijöitä ja eläimiä!

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, valitettavasti jäsen Bové ei päässyt paikalle tänään, joten puhun jälleen. Minulla on komission jäsenelle lisää kysymyksiä. Uskooko hän todella ja vakavissaan, että tämän rahan maksaminen lopettaa protestit? Kuten sanoin aiemmin, minusta parlamentin tänä aamuna tekemä päätös merkitsee avoimen valtakirjan ojentamista komissiolle, sillä emme tiedä, mitä komissio aikoo tehdä sillä. Sanon tämän vielä kerran: Komissio ei ole osa ongelman ratkaisua vaan oikeastaan osa ongelmaa. Pidän kiinni tästä näkemyksestä.

Silti hyväksyn päätöksen, sillä tosiasiat on hyväksyttävä ja näin on päätetty, ja sanoisin muille jäsenille, että näitä toimenpiteitä on rajattava. Ne olisi rajattava toteuttamiskelpoiseen ajanjaksoon niin, että myös me parlamentissa voimme tarttua jälleen ohjaksiin.

Arvoisa komission jäsen, minulla on teille vielä yksi kysymys, sillä kaikkien ohjelmien kohdalla sanotaan toistuvasti, että meidän on syytä jatkaa rakenneuudistuksen vauhdittamista. Mitä te tarkoittatte rakenneuudistuksella? Oletteko todella sitä mieltä, että on oikein jatkaa rahojemme antamista? Pohjimmiltaan siinä on kyse pienviljelijöiden kannustamisesta luovuttamaan, jotta tuo raha voitaisiin antaa suurviljelijöille. Tällainen politiikka ei enää tehoa. Meidän on varmistettava, että rahaa käytetään kohdennetusti epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden hyväksi, jotta voidaan turvata näiden suurimmassa vaarassa olevien alueiden rakenteet.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, komission esittelemässä ehdotuksessa tunnustetaan komission maitoalan politiikan epäonnistuminen, mutta politiikan peruslinjaukset säilytetään muuttumattomina. Miljoonat täällä mainitut eurot jäävät paljon alle rahamäärän, jota tarvitaan, jotta tuottajille voitaisiin maksaa korvauksia hintojen alenemisen vuoksi.

Toisin kuin väitetään, on välttämätöntä kääntää yhteisen maatalouspolitiikan nykyinen suuntaus, jossa perättäisillä uudistuksilla on purettu markkinoiden sääntelyvälineitä, kiintiöitä ja tuotanto-oikeuksia, minkä vuoksi tuhannet tuottajat ovat vähitellen jättäneet alan. Tuhannet työpaikat ovat vaakalaudalla: viljelystä ja varsinkin maitoalasta toimeentulonsa saavien perheiden elanto on vaakalaudalla. Vaakalaudalla on laajoja alueita, joilla viljelystä luovutaan yhä useammin. Tällä on rajuja sosiaalisia ja ekologisia seurauksia.

Kaikki tämä vaatii kipeästi välittömiä toimia kohtuullisten tuottajahintojen palauttamiseksi, mutta se edellyttää enemmän varoja kuin nyt on ehdotettu. Tilanne vaatii ennen kaikkea (toistamme tämän jälleen) entistä kauaskantoisempia toimia, jotka eivät ole vain lievittäviä, kuten maitokiintiöiden vuosittaisen nostamisen peruuttaminen, jotta tuotannon taso voitaisiin palauttaa tasolle, joka vallitsi ennen kiintiöiden nostoa koskevan päätöksen tekoa, tai kiintiöjärjestelmän lakkauttamista vuonna 2015 koskevan päätöksen kumoaminen.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, annoin parlamentin jäsenten enemmistön tavoin tänään äänestyksessä tukeni kiireelliselle menettelylle 186 artiklan suhteen. Kaikki rahoitustuki maitoalalle on välttämätöntä alan säilymiseksi ja etenkin Pohjois-Irlannin pienten perhetilojen selviämiseksi.

Jos, kuten sanotte, arvoisa komission jäsen, 186 artiklaa on muutettava 280 miljoonan euron maksamiseksi, se saa laajan tukeni. Voimme vain toivoa, että raha todella maksetaan ja jaetaan ripeästi. Monet viljelijät ovat odottaneet liian pitkään tarvitsemaansa tukea.

En ole kuitenkaan vakuuttunut 65–84 artiklaa koskevista ehdotuksista. On lähes varmaa, ettei niillä ole vaikutusta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ja minulla onkin monia epäilyjä niiden suhteen: minulla on tunne, että ne johtaisivat epäoikeudenmukaisiin toimintaoloihin Euroopan eri alueilla, ja ne tuntuvat lisäksi ristiriitaisilta komission nykypolitiikan valossa.

Christophe Béchu (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, politiikan pitää olla johdonmukaista. Monet meistä täällä parlamentissa ovat viime viikkoina vaatineet toimenpiteitä komissiolta. Kun meille esitetään ratkaisuja, äänestämme niiden puolesta, vaikka – yhdyn täällä sanottuun – ne ovat myöhässä ja vaikka ne on jouduttu repimään Euroopan parlamentissa ja ministerien keskuudessa hyväksytyistä kannanotoista.

Ehdotettu rahasumma auttaa hyvin lyhyellä tähtäimellä, mutta kuten useat ovat jo todenneet, se ei ratkaise pitkäaikaisia ongelmia, jotka koskevat tapaa, jolla suunnitteilla oleva kiintiöiden lakkauttaminen hoidetaan. Jos haluamme selviytyä maataloustuotannon toistuvista kriiseistä ja estää ne tulevaisuudessa, se ei ole mahdollista ilman tuotannon sääntely- ja valvontavälineitä tai molempia.

Tästä ei kuitenkaan ole nyt kysymys. Tänään on kyse ainoastaan 186 artiklasta, joka on ainoa, jolla on nyt merkitystä. Arvoisa komission jäsen, minulla on yksinkertainen kysymys: mitä 186 artiklalla on konkreettisesti ottaen tarkoitus tehdä, mistä lähtien ja miten?

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, keskustelimme täällä kuukausi sitten parlamentin päätöslauselmasta ja ehdotuksista maitoalan toimenpiteiksi. Tänään me käsittelemme kahta uutta toimenpidettä: kiintiöiden hallinnoinnin muuttamista sekä 186 artiklaa koskevia toimenpiteitä, joiden kiireellisestä toteuttamisesta olemme sopineet pyyntönne mukaisesti.

Arvoisa komission jäsen, alaa on tarkasteltava kuitenkin kokonaisuutena, eikä ole hyvä asia pudotella ehdotuksia asiasta, jota olemme käsitelleet jo useita kuukausia.

Tarvitsemme yhteisiä eurooppalaisia ratkaisuja. Tässä mielessä kaikkien alojen vähimmäistuen nostoaiheet aiheuttavat vääristymiä jäsenvaltioiden välillä sekä vaikeuttavat yhteisen maatalouspolitiikan yhtenäistä soveltamista.

Lopuksi vielä yksi ajatus: on harkittu 280 miljoonan euron tukea, jota toki kannatamme, mutta haluaisin muistuttaa teitä siitä, arvoisa komission jäsen, että parlamentti antoi päätöslauselman, jossa se toi esille 600 miljoonan euron lisätuen tarpeellisuuden maitoalan kriisistä selviämiseksi.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, viljelijänä koen, että 78 ja 79 artiklan muuttamiseksi jätetty tarkistus merkitsee komission poikkeamista tähän asti kulkemaltaan kestävältä tieltä, jolla toteutetaan maatalousuudistusta tehokkaiden ja kauaskantoisten tilojen kustannuksella.

On vaarallista, että asioita peukaloidaan vain halusta tehdä jotakin näin lähellä maitokiintiöjärjestelmän lopullista lakkauttamista, järjestelmän, joka on toistaiseksi vain vahingoittanut maidontuottajien asemaa. Tarkistus on myös jäljessä ruohonjuuritason muutoksia, sillä markkinat ovat alkaneet vihdoin elpyä. Tämän vuoksi hylkään tarkistuksen.

On helposti nähtävissä, kuinka komissio yrittää käyttää omien tarkoituksperiensä ajamiseen hyväksi parlamentin vaatimusta kiireellisten toimenpiteiden toteuttamisesta. Tämän se tekee yrittämällä varmistaa itselleen (vain hieman ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa) pysyvät toimivaltuudet toimia ilman parlamentin suostumusta 186 artiklan muuttamisen avulla. Sen vuoksi hylkään tarkistuksen.

Voisin kuitenkin hyväksyä sen, että parlamentti myöntää komissiolle valtuudet toimia rajoitetun ajan kriisien aikana. Parlamentin työjärjestyksen 142 artiklan nojalla myös parlamentti voisi käyttää kriisien aikana tätä mahdollisuutta, jonka vaikutukset näkyvät hyvin nopeasti.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, maitoala on kriisissä, ja haluan osoittaa kiitokseni ja onnitteluni komission jäsenelle hyvin osuvista toimista, jotka olivat minusta juuri oikeansuuntaiset. Minusta 280 miljoonaa euroa on realistinen määrä ja tervetullut alalla. Olen vakuuttunut siitä, että on tarpeen myöntää 186 artiklan mukaiset valtuudet, jotta rahat saadaan oikeaan aikaan tuottajille. Tämä summa saa siten tukeni. Kannatan tätä rahasummaa, mutta sen myöntäminen olisi minusta rajoitettava korkeintaan vuoteen 2013.

Sitä vastoin suhtaudun varauksellisesti kansalliseen kiintiöiden takaisinostojärjestelmään, joka käsittää näköjään valtuudet nostaa lisämaksuja tuottajien ylittäessä kiintiöt. Minusta se rankaisee tehokkaita ja progressiivisia tuottajia, jotka ovat usein nuoria miehiä ja nuoria, jotka ovat alamme elinehto. Tämä on siis mielestäni avain väärä viesti.

Markkinat ovat hyvin epävakaita, joten tämä ala kaipaa erityisesti pitkäkestoista strategiaa lyhytaikaisten toimien sijasta. Olen jo pitkään kannattanut komission jäsenen pitkäkestoista visiota alan tulevaisuudesta, ja kannustaisin häntä jatkamaan samalla, pitkäkestoisen strategian tiellä lyhytaikaisten toimien sijasta.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, toivon, että maidontuottajien pahin aika on nyt takana. Toivetta vahvistaa päätös tukea maidontuottajia 280 miljoonalla eurolla ensi vuonna. Peruskysymys on kuitenkin edelleen olemassa: mitä maidontuotannon ja maidontuottajien suhteen olisi tehtävä pitkällä aikavälillä? Tärkein kysymys koskee maidontuotannon kiintiöiden tulevaisuutta.

Suhtautumistapoja on kaksi. Ensimmäinen on yhteisen maatalouspolitiikan tarkistuksen tulos ja merkitsee tuotantokiintiöiden vähittäistä nostoa, kunnes ne lakkautetaan kokonaan vuonna 2015. Toinen lähestymistapa sisältyy Euroopan komission nykyiseen ehdotukseen, ja sen tavoitteena on vähentää maidontarjontaa uudella laskentamenetelmällä, jossa veloitetaan kansallisten kiintiöiden ylittämistä. Nämä kaksi lähestymistapaa täydentävät toisiaan.

Itse kannatan kiintiöiden säilyttämistä, mutta vain, jos kiintiöiden jakaminen EU:n jäsenvaltioiden ja tuottajien kesken perustuu objektiivisiin ja oikeudenmukaisiin kriteereihin. Objektiivisten ja oikeudenmukaisten kriteerien kehittäminen ja hyväksyminen on varmasti vaikeaa, mutta sitä kannattaa kenties yrittää. Laajentamisesta puheen ollen kannatan täysin 186 artiklan laajentamista, mutta minusta se edellyttää komission roolin ja sen käytössä olevien välineiden määrittelyä.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa komission jäsenelle seuraavaa: Jos sallinette sanaleikin, komissio on todella ”möhlinyt” maitokriisissä, kuten meillä irlantilaisilla on tapana sanoa, kun joku on mokannut totaalisesti.

Vielä puolitoista vuotta sitten sanoitte, että maidonhintaa nousee huomattavasti, mutta se laski puoleen entisestä joissakin maissa. Tämän vuoksi komission on voitava puuttua nykyistä ripeämmin markkinoihin, joten esitys on myönteinen tältä osin.

Munsterin vaalipiirissäni Irlannissa monet maitoalan toimijat, sekä suur- että pienviljelijät sekä etenkin perhe-tilat pärjäävät nipin napin tai ovat vararikon partaalla. He kamppailevat ongelmiansa kanssa ja saavat mitätöntä tukea, kun taas esimerkiksi pankkeja ja pankkiireita autetaan kuiville valtavilla rahasummilla.

(Puhemies pyysi puhujaa puhumaan hitaammin.)

Eilen ilmoitettu 280 miljoonan euron maitorahasto on tervetullut, mutta se on vain laastari paljon laajempaa ongelmaan. Parlamentti äänesti syyskuussa 600 miljoonan euron rahaston puolesta. Tämä summa pitäisi säilyttää solidaarisuuden osoituksena etenkin pienviljelijöitä kohtaan. Komission seuraavana ensisijaisena tavoitteena on oltava koko maidontarjontaa koskevan ongelman ratkaiseminen. Uskon tähän vakaasti. Ellei sitä ratkaista, ongelmia tulee lisää, ja laastarit loppuvat pian.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kyllä, meidän olisi suostuttava maidon sisällyttämiseen 186 artiklaan, ja toivon, että myös teemme niin huomenna. Emme voi jatkuvasti kritisoida komissiota liian hitaasta toiminnasta, jälkeen jäämisestä ja siitä, että se valaa uskoa turhaan.

Komissiolla on nyt tilaisuus toimia nopeasti, ja meidän olisi syytä suoda sille tuo mahdollisuus, ja niin tehdessämme meidän olisi aina osoitettava valmiutemme saattaa sen vastuuseen. DeRin PPE-puolueen nimissä jättämä tarkistus antaa meille mahdollisuuden tehdä tämä yhdessä. Monen mainitsema 280 miljoonan euron rahasto on vain pisara meressä. Meidän on muistettava kuitenkin myös se, että varainhoitovuosi on lopuillaan. Meidän on ymmärrettävä, että raha on yksinkertaisesti lopussa.

Kuinka tilanne olisi syytä hoitaa? Toivoisimme, että tuo 280 miljoonaa euroa myönnettäisiin kriisin eniten koettelimille maidontuottajille. Puhumme maitomarkkinoista, mutta kyse on oikeista ihmisistä ja maaseutualueista, joita olemme aina sanoneet tukevamme muista asioista keskustellessamme. Arvoisa komission jäsen, olkaa hyvä ja kannattakaa maitorahastoa! Haluan tehdä selväksi, että komission jäsen puhui tänään iltapäivällä käydyssä budjettikeskustelussa rahaston puolesta. Olin hyvin iloinen siitä. Tarvitsemme myös tämän viestin kiireesti, ja kyseinen tukisumma on vuoden 2010 talousarvion rajoissa.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen iloinen kiireellisen menettelyn hyväksymisestä parlamentissa, nimittäin maitokysymyksen sisällyttäminen 186 artiklaan on sekä oikea-aikainen että tärkeä päätös.

Olen todennut, että niin vakava tilanne, joka maitoalalla nyt on, edellyttää sekä taloudellisten että sosiaalisten syiden takia kiireellisiä suojelutoimia. Tulen maasta, Portugalista, Azoreilta, joille maitoala on hyvin tärkeä ja joilla se on keskittynyt alueille, jotka ovat sosiaalisesti varsin herkkiä ja joilla kiintiöjärjestelmän säilyttäminen vuoden 2015 jälkeen olisi itse asiassa elintärkeää.

Täällä ehdotetut toimet ovat varsin vaatimattomat, mutta ne ovat kuitenkin tarpeellisia ja välttämättömiä. Olen huolissani myös siitä, miten komissio aikoo käyttää sille myönnettävät uudet valtuudet, kun se on toiminut varsin tunteettomasti kriisin aikana, esittänyt tehottomia toimenpiteitä liian myöhään ja vain suuren painostuksen alla. Tämän vuoksi toivoisin, että komissio lisäisi 186 artiklaan liitteen, jossa tuodaan esille

toimenpiteet, joihin voidaan ryhtyä, jotta maitoalalla voidaan toteuttaa rajuja toimia sen kestävyys- ja turvallisuuden varmistamiseksi.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, suhtaudun hyvin myönteisesti esitykseen. Yhtä kohtaa on minusta kuitenkin syytä kritisoida, nimittäin vapaaehtoista maitokiintiöiden takaisinostojärjestelmää.

Tämäntyyppisen ohjelman on oltava pakollinen, ei vapaaehtoinen, jos sen toteuttaminen onnistuu. Minusta vapaaehtoinen järjestelmä maitokiintiöiden takaisin ostamiseksi on kielteisesti vaikuttava. Se ei ole sitä yksistään siksi, että järjestelmä merkitsee ensinnäkin sitä, että säilyttämme kiintiöiden noston, minkä jälkeen sen aisoissa pitäminen on vaikeaa. Maitokiintiöiden takaisinostolla palautamme niiden taloudellisen arvon, ja tällä estetään mahdollisuus tasaukseen. Haluan hylätä kaikki toimet, joilla estetään tasaukset. Tasaukset ovat tarpeellisia etenkin sinä ajanjaksona, kun maitokiintiöistä luovutaan vähitellen, sillä ne antavat välineen, jolla yksittäiset tilat voivat määritellä paremmin asemansa markkinoilla.

Edellä mainituista syistä minun on hylättävä esityksen tämä osa, vaikka aion äänestää esityksen puolesta kokonaisuudessaan.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, on totta, että toteutamme toimia, joilla pyrimme löytämään osaratkaisun maitoalan kriisiin.

Kaikki täällä ovat tietoisia karjankasvattajien tilanteesta, ja tiedämme, mitä nämä toimet merkitsevät heille ja heidän perheilleen.

Viljelijämme eivät halua jatkuvia tukia. He pyytävät meiltä, että voisivat harjoittaa ammattiaan arvokkaasti, myydä tuotteitaan kohtuullisin ja reiluin hinnoin, jotka vastaavat heidän ponnistelujaan ja panostuksiaan.

Arvoisa komission jäsen, sen tuen ja luottamuksen ohella, jota voimme antaa viljelijöillemme näiden uusien toimien ansiosta, olemme aloittamassa merkittäviä uudistuksia, joista keskustellaan myöhemmin lisää täällä parlamentissa.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsenen tärkein viesti oli, että markkinahinnat ovat nousussa. Meidän on syytä tiedostaa tämä täällä parlamentissa ja varmistaa, että viesti tavoittaa myös viljelijät. Olemme luvanneet heille 280 miljoonaa euroa, mutta jokainen heidän saamansa ylimääräinen sentti on parempi asia kuin kitsastella maksujen jaon kanssa. Tämä on kaikkein tärkein asia.

Minusta on tärkeää huomata, että jotkut ovat arvostelleet komissiota voimakkaasti. Tiedostakaamme kuitenkin, että interventio- ja vientituet on tarkoitettu hintojen säilyttämiseksi, vaikka tuottajahinnat ovat kauhistuttavan alhaiset, joten osa kritiikistä on minusta tarpeettoman kovaa. Kannatan 186 artiklan laajentamista, jos 280 miljoonaa euroa on maksettava, mutta summa on minusta lähinnä symbolinen eikä niin merkittävä.

Meidän on syytä tarkastella, mitä voimme oppia. On katsottava, mitä YMP:n uudistukselle tapahtuu vuoden 2013 jälkeen. Korkean tason työryhmä käsittelee tätä asiaa. Sanoisin nyt niille puolueryhmille, jotka aikovat tänä iltana kannattaa maitoalan rahoittamista: varmistakaa, että kannatatte riittävästi rahoitettua yhteistä maatalouspolitiikkaa myös vuoden 2013 jälkeen, sillä muutoin sanoillanne ei ole katetta.

José Bové (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, suokaa anteeksi, minun piti tulla tänne aiemmin, mutta olin varattu muualla. Olin kertomassa ranskalaisille kuulijoille Luxemburgin eilisistä tapahtumista.

Neuvoston päätös on mielestäni huono, sillä tekstissä mainitaan ainoastaan sana ”rakenneuudistus”. Ranskassa maidontuottajien määrä on vähentynyt: kun heitä vuonna 1984 oli 480 000, nykyisin heitä on enää 88 000.

Tänään saamme tietää, että yhä useampi maidontuottaja joutuu pois alalta ja että rahamäärä, joka saadaan takaisin (se mainitaan tekstissä), käytetään tuottajiin, jotka ovat ylittäneet kiintiönsä. Tuotantoa siis keskitetään edelleen, ja vaikeimmassa asemassa olevien alueiden maidontuottajia pakotetaan luopumaan elannostaan. Tämä ei ole oikea suunta.

Tuottajille tarkoitettu 280 miljoonaa euroa (luku on jo mainittu täällä) merkitsee sitä, että kukin tila saa vuoden ajan 50 euroa kuukaudessa. Tämä on mitätön summa ja osoittaa lähes halveksuntaa tuottajien läpikäymää kriisiä kohtaan.

Lopuksi sanoisin 186 artiklasta, että nyt, kun maatalousasioissa ryhdytään soveltamaan yhteispäätösmenettelyä, en voi hyväksyä, että komissiolle myönnetään avoimet valtuudet ja avoin valtakirja.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Haluan esittää komission jäsenelle kysymyksen sekä kiittää häntä siitä, että hän tuli puhumaan tänne parlamenttiin. Totesitte, että maitoalan tukirahastoihin myönnettävät varat jaetaan jäsenvaltioille aiempien toimien perusteella, toisin sanoen neuvoteltujen kiintiöiden pohjalta. Monien jäsenvaltioiden mielestä kiintiöt ovat kuitenkin epäoikeudenmukaisia. Tämä on itse asiassa syy siihen, miksi monet jäsenvaltiot vaativat markkinoiden sääntelyn purkamista. Jotkin valtiot eivät edes voi tuottaa tarpeeksi oman kulutuksensa kattamiseksi. Luuletteko, että aiempien toimien käyttäminen säilyttää epäoikeudenmukaiset...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Tiivistän kysymystäni, jotta en ylitä liikaa puheikaani. Komission jäsen totesi, että varat jaetaan jäsenvaltioille aiempien päätösten perusteella. Monien jäsenvaltioiden mielestä nykyiset kiintiöt ovat kuitenkin epäoikeudenmukaisia. Myös tämä on itse asiassa syy siihen, miksi monet jäsenvaltiot vaativat markkinoiden sääntelyn purkamista. Luuletteko, että aiempien toimien käyttäminen säilyttää epäoikeudenmukaiset kiintiöt?

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Kannatan neuvoston ja komission päätöstä myöntää 280 miljoonan ylimääräinen tukipaketti maidontuotantoon vuonna 2010. Tämä on selkeä viesti kaikille niille, jotka kärsivät päivittäin kriisin haittavaikutuksista. Toivon, ettei tämä riittävä toimi olisi kertaluontoinen taloudellinen ratkaisu vaan osa kohdennettua ja pitkäkestoista strategiaa maitoalan elvyttämiseksi, vakauttamiseksi ja kehittämiseksi Euroopassa. Tämän vuoksi on tärkeää ottaa huomioon toimet, joita kukin yksittäinen jäsenvaltio aikoo toteuttaa. Haluan kiinnittää huomiota siihen, että Bulgaria voi hyväksyä vain osittain ehdotukset asetuksen 1234 muuttamisesta. Vaadimme, että luonnokseen kirjataan selväsanaisesti, että kansallisten maitokiintiöiden hallintaa koskevat mahdollisuudet kuuluvat jäsenvaltioiden harkintavaltaan. On tärkeää säilyttää mahdollisuus valita nykyinen maitokiintiöiden takaisinosto- ja uudelleenjakojärjestelmä kansallisen varauksen turvin. Meillä ei ole varaa pidättää tai kerätä maksuja tuottajilta, sillä Bulgarian maitoalaa uudistetaan parhaillaan. Ilman uudistusta Bulgarian maidontuottajat eivät pärjää kilpailussa edes vuoden 2015 jälkeen.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, hyväksymme luonnollisesti mielellämme nämä uudet ratkaisuehdotukset, joilla on tarkoitus tukea viljelijöitä, myös Puolan viljelijöitä. On kuitenkin syytä muistaa myös se, että rahasta puhuttaessa (ja rahastahan tässä on kyse) tärkeää on se, miten raha tosiasiaa jaetaan. Rahan olisi voitava tavoittaa kriisistä eniten kärsivät viljelijät, sillä en hyväksy politiikkaa, jonka mukaan kaikki saavat samansuuruisen rahasumman, toisin sanoen pienen rahasumman, jolloin emme itse asiassa auta ketään.

Toiseksi haluaisin, jos sallitte, puhua hieman menneistä tapahtumista ennen kuin puhun tulevaisuudesta tuota pikaa. Muistamme varmasti ne upeat vuodet, yli vuosi sitten, jolloin viljelijät saivat erinomaisen hinnan maidosta. Samaan aikaan he saivat paljon EU:n tukea maitoalan uudistamiseen. Siksi on tärkeää suunnitella tulevaa tämän kokemuksen pohjalta sekä ottaa oppia virheistämme, sillä virheitä olemme totisesti tehneet. Yhtä tärkeää on pohtia, kuinka voisimme kehittää maitoalaa, sillä saamme rahaa sekä suorina tukina että maaseutualueiden kehittämiseen. Myös maitokiintiöiden väline on käytössämme.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa komission jäsen, haluan esittää teille seuraavan kysymyksen: Mihin komissio haluaa käyttää 280 miljoonan euron summan? Haluaako se käyttää sen alan rakenneuudistukseen vai kenties markkinoiden piristämiseen ja markkinamekanismeihin 21 jäsenvaltion toiveiden mukaisesti? Viljelijät haluavat itse asiassa, että raha käytetään tukimekanismeihin. Viljelijöillä ei ole tätä nykyä mahdollisuutta ottaa lisälainaa tai parantaa tuottavuutta. He eivät voi jatkaa uudistuksia, koska he ovat menettäneet maksuvalmiutensa. He eivät halua ostaa kylmälaitteita tai lypsykoneita, sillä nyt ei ole lisäinvestointien aika. Ehdotetulla 280 miljoonan euron summalla tuotantoa tuetaan hädin tuskin kahdella eurolla EU:ssa tuotettua maitotonnin kohti.

Kun Euroopan komissio ehdottaa niin sanottua maitokiintiöjärjestelmän hallintamekanismia, todellisuudessa se haluaa rajoittaa tuotantoa. Meidän on varottava sokerimarkkinoiden uudistuksen aiheuttaman tilanteen toistumista, sillä sokerialan uudistus johti siihen, että meillä on nyt ongelmia sokerinsaannin kanssa. Onko nyt oikea aika rajoittaa maidon tai viljan tuotantoa? Olen varma, ettei tämä ole se, mitä haluamme.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen iloinen siitä, komission jäsen, että vain muutama viikko sen jälkeen, kun parlamentti hyväksyi maitoalaa koskevan päätöslauselman, olette täällä esittelemässä toimia, jotka vastaisivat vaatimuksiimme. Hyväksyn 186 artiklaa koskevan ehdotuksenne, joka sisältää aikarajan ja joka vaikuttaa minusta kohtuulliselta. Kannatan myös ehdottamienne kiintiöiden eriytettyä jakoa.

Sitä vastoin minun on sanottava, että olen hämmentynyt maitokiintiöiden takaisinostojärjestelmää koskevasta ehdotuksesta. Totesitte itse viikkojen ja kuukausien ajan, ettei nykyinen kriisi johdu kiintiöjärjestelmästä, joten tämän huomioon ottaen kyseinen ehdotus ei ole minusta täysin johdonmukainen. Lopuksi haluan sanoa vielä, ettei tämä voi ihan vielä olla lopputulos. Meidän on jatkettava maitoalan toimia etenkin vaikeuksissa olevilla alueilla, kuten vuoristoalueilla, joilla ei yksinkertaisesti ole muuta vaihtoehtoa kuin maidontuotanto.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin haluan kiittää vilpittömästi 280 miljoonan euron tukipaketista. Toivon totisesti, että koko tämä summa tavoittaa kaikki 40 000 itävaltalaisista maidontuottajaa, sillä tuki on heille todella tarpeen. Olette varmasti tietoinen vuoristoalueiden ja pienten perheitöiden tilanteesta.

Arvoisa komission jäsen, Itävalta on aina vastustanut kiintiöiden vähittäistä lakkauttamista. Hyvä on, olette tienne valinneet ja kuljette sitä nyt johdonmukaisesti. Aiomme luonnollisesti valmistaa viljelijöitämme tälle tielle ja auttaa heitä mahdollisimman paljon. En voi parhaalla tahdollakaan ymmärtää vapaaehtoista kiintiöiden takaisinosto-ohjelmaa koskevaa ehdotustenne. Jos sovellamme sitä, se johtaisi juuri niiden kiintiöiden arvon ja hinnan nousuun, joista olette vähitellen luopumassa. Miten me selitämme tämän Itävallan viljelijöille?

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuunneltuani tarkoin tämäniltaista keskustelua muutamista puheenvuoroista voisi saada vaikutelman, että tämä on ensimmäinen toimi, jonka toteutamme Euroopan unionin maitoalan tukemiseksi. Tämä ei pidä alkuunkaan paikkaansa. Olen melko varma, että ainakin osa teistä tietää, mitä on tehty tämän vuoden tammikuun jälkeen, kun aloitimme julkisen ja yksityisen varastoinnin toimet, ja aloitimme myös interventiotimet sekä panimme alulle vientituet. Olemme toteuttaneet paljon erilaisia toimia kesän mittaan, ja minusta olisi syytä laatia erityinen selvitys, jossa kertoisimme parlamentin uusille jäsenille, mitä viime tammikuun jälkeen on tarkalleen ottaen tehty.

Minun on jälleen toistettava kahta tänään esiteltyä ehdotusta koskevista erityisistä kohdista, ettei takaisinosto-ohjelma ole uusi. Se on jo jäsenvaltioiden käytössä, jos ne haluavat auttaa tiettyjä maidontuottajia jättämään alan. Se on eräänlainen tarjous, minkä vuoksi en halua tehdä siitä pakollista. Se on mahdollisuus auttaa viljelijöitä jättämään ala. Takaisin ostettavat kiintiöt voidaan säilyttää kasallisessa varauksessa, josta se voidaan jakaa myöhemmin jäsenvaltioiden niin halutessa. Tämä oli yksi osa keskustelua.

Toinen osa koski 186 artiklaa, joka on herättänyt toistaiseksi suurinta kiinnostusta. Maidontuotannon sisällyttämistä 186 artiklaan on ehdotettu siksi, että meidän on voitava reagoida nopeasti. En muuten näe mitään syytä sille, miksei maidontuotantoa voitaisi sisällyttää 186 artiklaan, sillä lihantuotannon alat ovat jo siellä. Yleisesti ottaen sanoisin vielä, että niiden, jotka pelkäävät, että komissio saa avoimen valtakirjan tehdäkseen mitä vain, olisi hyvä muistaa, että 186 artikla on luonnostaan hyvin myönteinen väline, joka mahdollistaa nopean reagoinnin ansiosta vaikeuksissa olevien viljelijöiden tukemisen. Se ei siis ole mikään avoin valtakirja. Kuten varmasti tiedätte, tästä keskustellaan vielä hallintokomiteassa.

Olen kuunnellut ajatuksianne kolmen tai neljän vuoden aikarajasta. Tämä olisi mielestäni kielteinen asia maidontuottajien kannalta, mutta olen toki ottanut vaarin puheistanne.

Silti liikkeellä on mielestäni paljon väärinkäsityksiä. Ensinnäkään 280 miljoonan euron tukipaketti ei ole tarkoitettu rakenneuudistukseen. Se vain yksinkertaisesti tarjoaa mahdollisuuden mahdollisimman nopeaan tukien maksamiseen heti, kun kaikki muodollisuudet on hoidettu ja kun Ecofin-neuvosto on hyväksynyt asian marraskuussa pidettävässä kokouksessa ja kun vuoden 2010 talousarvio on hyväksytty. Se ei siis ole rakenneuudistusta varten. Kuten totesin jo aiemmin, se antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden maksaa tukea näistä kansallisista määrärahoista eniten tarvitseville.

Miten raha olisi syytä jakaa? Olen todennut selkeästi, että jako on tehtävä tuotannon perusteella. Tästä saattaa olla toisenlaisia mielipiteitä, mutta jos nyt ryhdymme keskustelemaan täällä parlamentissa määrärahojen jaosta, keskustelu kestäisi varmasti ensi vuoden loppuun asti, sillä hienoja ajatuksia tulisi varmasti esille niin paljon, ettemme ikinä löytäisi yhteistä linjaa asiassa.

Seuraavaksi vastaan joihinkin erityisiin kysymyksiin. Haluaisin todeta, että tuottajajärjestöt ovat erinomainen optio. Ne ovat itse asiassa välttämättömiä. Olen todennut tämän selkeästi täysistunnossa jo aiemmin etenkin, kun olemme keskustelleet hedelmä- ja vihannesohjelmasta. Jos viljelijät uhraavat aikansa ja energiansa keskinäiseen kilpailuun sen sijaan, että he kilpailevat vahvassa asemassa olevan vähittäiskauppasektorin kanssa, voittajat ja häviäjät ovat kyllä tiedossa. Siten kehotankin: tehkää yhteistyötä, jotta olisitte nykyistä vahvempi lenkki koko elintarvikeketjussa.

Olen täysin samaa mieltä kanssanne siitä, että meillä on globaali ongelma, nimittäin se, että maailmassa on miljardi nälkää näkevä ihmistä, jotka eivät saa tyydytettyä jokapäiväistä ruoantarvettaan. Tämän vuoksi olen pahoillani nähdessäni eurooppalaisten maidontuottajien läikyttävän maitoa pitkin ja poikin tilanteessa, jossa meillä on maailmanlaajuinen nälkäongelma. Tämä ei anna parasta kuvaa Euroopan maataloudesta.

Minun on sanottava, että olen hyvin vaikuttunut tavasta, jolla jäsenet Bové ja Häusling onnistuivat käyttämään puheaikansa. Seurasin tarkoin, miten he käyttivät aikansa. En tiedä, onko parlamentissa käytössä uusi menettely, jossa puhuja voi tulla toisen puhujan tilalle, jolloin jälkimmäinen voi käyttää catch-the-eye-menetelyn mukaisen puheenvuoron. Varsin fiksu veto, sanoisin.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Päättämme tämän kohdan käsittelyn.

Äänestys toimitetaan torstaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Arvoisa komission jäsen, olemme taistelleet pitkään komission esittelemien toimenpiteiden puolesta, mutta nyt meillä ei ole varaa hylätä yhtäkään tukea, jonka saatatte myöntää meille näinä maidontuottajille ja heidän perheilleen erittäin vaikeina aikoina. Valitettavasti komissio on ollut hidas toimimaan. Se on ryhtynyt toimiin vasta maidontuottajien, Euroopan parlamentin ja 21 jäsenvaltion voimakkaan painostuksen jälkeen. Sanoisin seuraavaa täällä esittämistänne toimista:

1: Ehdotettu 280 miljoonan euron tukipaketti on liian vähän verrattuna siihen 600 miljoonaan euron määrään, jonka tarpeellisuudesta vallitsi yksimielisyys maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa, jolla on sekä teknistä että poliittista asiantuntemusta tässä asiassa. Euroopan parlamenttikin on hyväksynyt tämän poliittisen kannanoton. Emme siis voi tyytyä summaan, joka on alle puolet siitä, jonka parlamentti vielä kuukausi sitten katsoi välttämättömäksi ollakseen riittävä.

2: Maidon sisällyttäminen 186 artiklaan antaa komissiolle toimintavälineen, jota voidaan käyttää välittömästi mutta joka ei tarkoita sitä, että parlamentti ei enää valvoisi asiaa. Tarvitsemme yhä välineitä markkinoiden sääntelyyn. Meidän olisi syytä säilyttää kiintiöjärjestelmä ja lisätä maitotuotteiden markkinointiketjun avoimuutta. Ilman näitä kahta välinettä Euroopan maaseutualueiden vakauden palauttaminen ja varmistaminen on mahdotonta.

Béla Glattfelder (PPE), kirjallinen. – (HU) Kannatan Euroopan komission ehdottamia toimia Euroopan maidontuottajien tukemiseksi. Toimilla voidaan kuitenkin vain lievittää kriisiä, ei poistaa sitä kokonaan. Kriisin lievittäminen edellyttää, että luovutaan päätöksistä nostaa maitokiintiöitä. Euroopan komissio eikä komission jäsen Mariann Fischer Boel itse ole kuitenkaan valmiita tunnustamaan, että on tehty vääriä päätöksiä. Yhdyn Euroopan viljelijöiden vaatimukseen luopua kiintiöiden nostamisesta.

Vastustan myös kiintiöjärjestelmän pysyvää lakkauttamista vuonna 2015. Sitä vastoin olen samaa mieltä Euroopan suurimman viljelijöiden tuottajajärjestön keskusjärjestön COPA-COGECA:n näkemysten kanssa siitä, että maitoalan markkinoita on säänneltävä myös vuoden 2015 jälkeen. Nykyisestä kriisistä voimme tehdä sen tärkeän päätelmän, että maitoalan markkinoita on säänneltävä. Muuten hintoja ei pystytäkään ennakoimaan. Eurooppalaiset maidontuottajat eivät selviydy suurten hintavaihtelujen aiheuttamista tappioista.

Nykyisistä hätätoimenpiteistä puhuttaessa haluaisin huomauttaa, että vähimmäistuen määrän nostamisen 7 500 eurosta 15 000 euroon saattaa aiheuttaa ongelmia jäsenvaltioissa, joiden budjettitilanne on muita vaikeampi. Pelkään, että näissä maissa, kuten Unkarissa, hallitukset eivät tarjoa enimmäistukea. Tämän seurauksena näiden maiden viljelijät saattavat joutua entistä epäedullisempaan kilpailuasemaan.

Olen luottavainen sen suhteen, että Euroopan parlamentti antaa torstaina pidettävässä vuoden 2010 talousarviota koskevassa äänestyksessä tuensa ehdotetulle tarkistukselle, jonka moni jäsen, minä mukaan lukien, jättivät ja joka lisäisi koulujen maito-ohjelman tukea.

Marine Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan komissio on vastannut maidontuottajien viikkoja kestäneeseen liikehdintään kriisin koetteleman alansa pelastamiseksi perustamalla 280 miljoonan euron suuruisen "maitorahaston". Fischer Boel taipui siten painostuksen alla suhtauduttuaan ensin täysin välinpitämättömästi viikkojen ajan vararikon partaalla olevien viljelijöiden ahdinkoon. Tämä taloudellinen toimenpide on kuitenkin naurettava, ja sen tarkoituksena on vain rauhoitella tuottajia jonkin aikaa. Se ei auta lainkaan ongelman ratkaisemisessa alalla, jolla valmistaudutaan luopumaan maitokiintiöistä.

Maidontuottajat eivät tarvitse hyväntekeväisyyttä tai almuja vaan markkinoiden sääntelyä niin, että he voivat myydä maitonsa hinnalla, joka mahdollistaa säädyllisen elannon ja varmistaa heidän lastensa tulevaisuuden. Euroopan unionin itsepäinen halu tuputtaa vapaan ja reilun kilpailun oppia on jättämässä tuhansia viljelijöitä markkinalakien armoille. Sama ultraliberalismi tekee kuukausittain tuhansista teollisuusalan työntekijöistä työttömiä. Tästä "teurastuksesta" on tehtävä kiireesti loppu!

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), kirjallinen. – (HU) Kannatan periaatteessa maatalousministerien Luxemburgissa järjestetyssä neuvoston kokouksessa saavuttamaa sopua maitoalan tukemiseksi 280 miljoonalla eurolla. EU:ssa tämä tarkoittaa tuen lisäämistä yhdellä sentillä maitolitraa kohti, mikä on ehdottomasti liian vähän. Euroopan komission häpeämättömän, useita kuukausia kestäneen vastustuksen jälkeen se taipui hieman viljelijöiden, 21 jäsenvaltion (Unkari mukaan lukien) ja Euroopan parlamentin painostuksesta. Euroopan parlamentti oli vaatinut lisää resursseja maitoalalle jo Brysselissä viime maanantaina pidetyssä epävirallisessa kokouksessa. EU:n hitaista toimista huolimatta Unkarin hallitus on toiminut ripeästi tukeakseen maidontuottajia. Hallitus on tehnyt kaikkensa maidontuottajien auttamiseksi käytettävissä olevien budjettimäärärahojen rajoissa. Unkari on tukenut maitoalaa käyttämällä kaiken rahan, joka on voitu jakaa uudelleen osana maatalouden kehittämisvaroja ja Euroopan talouden kehittämisohjelmaa. Meidän lisäksi vain Latvia ja Malta ovat saaneet huomattavaa tukea. Unkarin maidontuottajat saavat suoraan noin 3,3 miljoonaa euroa 280 miljoonan euron tukipaketista, toisin sanoen noin 890 miljoonaa forinttia. Unkarin hallitus voi vapaasti päättää, miten se käyttää tämän rahan. Komissio teki vain ehdotuksen, että tämä erityinen tuki osoitettaisiin kaikkein suurimmassa tarpeessa oleville tuottajille. Ehdotus on Unkarin tavoitteiden mukainen. Tukea aletaan maksaa ensi vuoden alusta alkaen vuoden 2010 talousarvion hyväksymisen jälkeen.

16. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

17. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

18. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

19. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 21.10.)